

FAL

CV

DR. DÉR ÁKOS:
**ÉLET
FORRÁS**

A Férus Szive Szövetség Kiadása

ÉLETFORRÁS

**A JÉZUS SZIVE-TISZTELET
ALACOQUE SZENT MARGIT IRATAI
ALAPJÁN**

**IRTA:
DR. DÉR ÁKOS**

**SAJTÓ ALÁ RENDEZTE ÉS ELŐSZÓVAL ELLÁTTA:
P. ZSIROS FERENC S. J.**

**BUDAPEST, 1938
KIADJA: A JÉZUS SZIVE SZÖVETSÉG
VIII, MÁRIA-UTCA 23.**

**Nihil obstat. P. Franciscus Ziros S. J. censor dioecesanus. Nr. 540/938. Imprimatur.
Strigonii, die 7. Februarii 1938. Dr. Joannes Drahos vicarius generalis.**

Nyomatott: Korda R. T. nyomdójában, Budapest, VIII., Csépreghy-utca 2. szám.

Előszó.

Jézus Szíve az élet és szentség forrása. Jézus maga mondotta: „a végett jöttem, hogy életük legyen és bőségesen legyen“. Az élet, amelyről beszél, a kegyelem élete. Ennek a kegyelemnek a teljessége képezi ezen a földön az életszentséget. „Aki szomjazik, mondja az Üdvözítő, jöjjön hozzám és igyék.“

Amint az isteni Üdvözítő Szívét a kereszten a lándzsa megnyitotta, azonnal vér és víz folyt ki abból, mint a két nagy szentségnek jelképe: a keresztségé, amely életet ad és az Oltáriszentségé, amely azt fönn tartja. Ebben a szívet felemelő és sokatmondó pillanatban tűnik fel előttünk Jézus Szíve, mint az élet és szentség forrása.

Szentatyánk, XI. Pius „Miserentissimus Redemptor“ kezdetű körlevelében azt mondja a Jézus Szívetiszteletről, hogy „benne foglaltatik a vallásnak egész lényege és a tökéletes életre vezető elv“, mert szent Szívéből ismerjük meg az Urat és ez az alapos megismerés gyorsan elvezet az Úr nagyobb szeretetére és tökéletesebb követésére, az életszentségre.

Amit tehát Jézus Szíve első kinyilatkoztatásából tudunk, hogy t. i. ez a Szív az élet és szentség forrása és amit Szentatyánk alaptételként felállít, akarja bebizonyítani ez a könyv.

Szent Margit közvetítésével Jézustól halljuk Szíve titkait és ismerjük meg imáadásraméltó jóságát és kegyességét és ugyanakkor elhatározzuk magunkban, hogy szível-lélekkel követjük. Így találjuk meg a Jézus Szívetiszteletben az erkölcsi tökéletesség zsinórmértékét is.

Az Úr Jézus maga alapította tehát a Jézus Szíve-ájtatosságot. Alacoque Szent Margitnak nyilatkoztatta

ki a szent Sziv tiszteletéről szóló tudnivalókat s megbizta őt ennek az ájtatosságnak terjesztésével. Az Egyház a legnagyobb gonddal átvizsgálta Alacoque Szent Margit iratait, a rendkívüli eseményeket, látomásokat és azoknak hitelességét kétségen felül állóknak találta. A Jézus Szive-ájtatosságot jóváhagyta s ajánlotta híveinek.

Alacoque Szent Margit iratai nélkül lehetetlen Jézus Szívét úgy tisztelni, mint ahogy Ő azt óhajtja. A gazdag ígéretekben sem részesülhetünk, mert azok feltételekhez kötöttek, a feltételeket pedig az iratok nélkül nem ismerjük, tehát nem teljesíthetjük.

Ebben a könyvben megtaláljuk Szent Margitnak a Jézus Szive-tisztelet szempontjából fontos összes iratait. Az idézetek Alacoque Szent Margit hiteles kritikával feldolgozott irataiból: „Vie et Oeuvres“-ből vannak véve. Az iratok úgy vannak megmagyarázva, hogy azt mindenki megértheti és a magasabb intelligenciával rendelkező is élvezheti.

Ami ezenkívül a könyvben van, szerény irányítás akar lenni a biztos úton mindig közelebb és közelebb szívünk Királya és központja felé.

Az iratok legfontosabb részei olvashatók a már megjelent Jézus Szive-irodalomban. Számos könyvet kell azonban megvenni, hogy megismerkedjünk a Jézus Szive-tisztelettel. Az iratok szétszórva kerültek az olvasókhoz, így nem voltak könnyen áttekinthetők, egy részük teljes magyarázat nélkül került a közönség körébe, pedig a magyarázat a helyes megértés miatt óriási fontosságú. Ez az első könyv, mely rendszeresen, könnyű áttekintéssel tartalmazza Szent Margit iratait s az iratok magyarázatát. A könyv tehát a magyar irodalomban újdonság.

Ahol csak lehetett, a felsorolt forrásokat szó szerint idéztük.

A könyvet figyelmes s tartós elmélyedéssel kell olvasni. Ha pedig azt akarjuk, hogy belőle nagy hasznot merítsünk, az olvasottakat magunkban meg kell valósítanunk. Jézus Szive a tiszteletére irányuló fáradozást

*sainkat bőségesen fogja viszonzni: lelkünk számára a legnagyobb tökéletességet, azonfelül a legfőbb földi és örök jót biztosítja. De ne elégedjünk meg azzal, hogy mi magunk elolvastuk, Jézus Szíve iránti szeretetből le-
gyünk terjesztői is a könyvnek.*

A könyv alkalmas papoknak éppen úgy, mint a híveknek. Azok számára pedig, akik Jézus Szíve-tiszteletét igazán megismerni óhajtják, valamint Jézus Szíve Szövetség-, Sztugárda-vezetőknek nélkülözhetetlen.

Adja Isten, hogy az olvasók számára Jézus Szíve valóban az élet és szentség forrása legyen.

Budapest, 1938 febr. 15.

Zsiros Ferenc S. J.

I. rész.

A

három nagy kinyilatkoztatás.

Az első nagy kinyilatkoztatás.

Szent Margit önéletrajzában olvassuk:

„Egy alkalommal a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt időztem; jobban ráértem, mint máskor. Rendes foglalkozásom mellett ritkán fordult ez elő. Ekkor úgy érzem, hogy egészen erőt vesz rajtam Isten jelenléte, mégpedig oly erővel, hogy többé nem tudtam sem magamról, sem arról, ki vagyok. Egészen átengedtem magamat az isteni szellemnek, átadtam szívemet a szeretet erejének. Nagyon sokáig pihentetett isteni keblén. Kitérta előttem szeretetének csodáit s szentséges Szívének megmagyarázhatatlan titkait, melyeket eddig elrejtett előttem. Akkor tárta fel nékem azokat első ízben; de oly hatásos s érezhető módon, hogy a hatások, amelyeket ez a kegyelem lelkemben előidézett, a legcsekélyebb kételyt sem hagyták bennem, noha én mindig attól félek, hogy önámítás minden, amiről azt állítom, hogy bennem végbemegy. Ime, azt hiszem, így történt az egész:

Igy szólt hozzám:

„Isteni Szívem oly szenvedélyesen szereti az embereket és különösen téged, hogy forró szeretetének lángjait többé már nem tudja magába fojtani, hanem *ki kell azokat a te segítségeddel árasztania*, ki kell magát nyilatkoztatnia, hogy meggazdagítsa őket drága kincseivel, melyeket előtted felfedek. Ezek minden üdvös és megszentelő kegyelmet tartalmaznak, amely szükséges arra, hogy őket a kárhozat örvényéből kirántsam. Téged, a tudatlanság és méltatlanság örvényét választottalak ki nagy szándékaim megvalósítására, hogy

minden Általam történjék." (Vie et Oeuvres II. 69. Autobiographie.)

Az első kinyilatkoztatásban az Úr Jézus kifejtette tervét s Alacoque Szent Margittal való szándékát. Itt az isteni Üdvözítő csak általánosságban szólt, hogy Szíve kincseit ki akarja nyilatkoztatni, hogy azokkal meggazdagítsa az embereket s visszavonja őket a kárhozzat útvjáról. Erre éppen Margitot választja ki, bár arra egészen méltatlan s a nagy feladatra képtelen, de így tűnik ki, hogy minden Ő általa történik. Ez is bizonyítja, hogy az egész isteni mű. Az első kinyilatkoztatás 1673 dec. 27-én történt.

A december 27-i kinyilatkoztatás csak bevezetője volt a sorozatos látomásoknak. *Két ilyen kinyilatkoztatás mélyebb nyomokat hagy lelkében. Mind a kettőről maga számol be s megírja P. Croiset-nek 1689 nov. 3-i kelettel:*

„Ezután megjelent nekem lángtrónuson az isteni Szív, az imádandó sebbel együtt. Ragyogóbb volt, mint a nap, átlátszóbb, mint a kristály. Töviskorona övezte, jelezve azokat a szúrásokat, amelyeket vétkeink okoztak neki. Fölötte kereszt, annak jeléül, hogy az megtestesülésének legelső pillanatától fogva, amióta a szent Szív létrejött, vele egyesült. Mindjárt kezdettől fogva megtelt keserűséggel, amelyet a megaláztatások, szegénység, fájdalmak s megvetések okoztak és melyeket egész életén keresztül és szentséges emberségének szent szenvedésében el kellett viselnie.

Értésemre adta azt is, hogy forró a vágya az emberek szeretete után és az a kívánság, hogy letérítse őket a kárhozzat útvjáról, ahová a sátán seregestől hajtja őket, arra az elhatározásra indította, hogy kinyilatkoztatassa Szívét az embereknek, a szeretet, irgalom, kegyelem, megszentelés és üdvösség minden kincsével, amely benne van. Így aztán isteni Szívének isteni kincseivel bőségesen és pazaron meggazdagítja azokat, akik tőlük telhetőleg minden tiszteletet, szeretetet s dicsőséget megadnak s megszereznek neki. Ő mindezeknek a forrása. Ezt a Szívet tisztelni kell a testi szív képében.

Azt akarja, hogy ezt a képet kifüggeszék, én azt magamon viseljem, és pedig szívemen. Bele akarja vésni szeretetét, meg akarja tölteni azokkal a kegyelmekkel, amelyekkel telve van. Ki akarja irtani benne az összes rendetlen indulatot. Kegyelmeit és áldásait árasztja szét mindenütt, ahol ezt a szentképet kifüggesztik, tisztelik. Ez az ájtatosság szeretetének utolsó erőfeszítése, amelylyel a szeretetteljes megváltás ez utolsó századaiban az embereknek segítségére akar sietni, hogy a sátán uralma alól kiszabadítsa őket. Szét akarja azt rombolni, hogy minket szeretete uralmának édes szabadságába helyezzen. Újra meg akarja alapítani hatalmát azoknak a szívében, akik ezt az ájtatosságot magukévá teszik." (P. Croiset-nek írt levele, 1689 nov. 3. Vie et Oeuvres³ II. 566. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

A 94. levélben pedig ezeket olvassuk:

„Az isteni Szív ugyanis csakis azért akarja közöttünk országának uralmát megalapítani, hogy irgalmaságát és a megszentelésnek és üdvösségnek drágalátos kegyelmeit velünk annál bőségesebben közölje. Azonban — ezek az Úr saját szavai — akik ezeket a kegyelmeket nem használják fel, önmagukban uralomra nem juttatják, azoktól ismét elvonatnak. Mert mindez a mi bajaink ellen igen becses és utolsó gyógyítóeszköz, amelyet nekünk a mi mennyei Atyánk keze nyújt." (Vie et Oeuvres II. 225. o.)

Ez a két levél tartalmazza az első nagy kinyilatkoztatást s kifejezésre jut benne:

1. Hogy megjelöli az Úr a mi bajunk gyökerét, a szeretetlenséget, amely miatt a sátán hatalmat vett rajtunk. A szeretet édes szabadságával kecsegtet.

2. Hogy az Úr Jézus Szíve tisztelete magától a gondviselő mennyei Atyától származik, tehát gondviselésszerű hivatása, szerepe van.

3. Hogy a mi bajaink meggyógyítására szolgáló értékes eszköz a Jézus Szíve-tisztelet.

4. Hogy az utolsó eszköz.

5. Hogy Jézus Szíve a szeretet, irgalom, kegyelem és üdvösség minden kincsével meggazdagítja az embereket,

de csak azokat, akik tőlük telhetőleg minden tiszteletet, szeretetet és dicsőséget megadnak és megszereznek neki,

hogy akik ezen kegyelmeket nem használják fel, önmagukban uralomra nem juttatják, azoktól ismét elvonatnak.

6. Hogy Jézus Szíve azt akarja, hogy a testi szív képében tiszteljék az ő Szívét, Szíve képét kifüggeszék. Hogy kegyelmeit és áldását árasztja szét mindenütt, ahol ezt a szentképet kifüggesztik és tisztelik.

7. Hogy forrón vágyódik Jézus Szíve az emberek szeretete után; hogy a Jézus Szíve-ájtatosság utolsó erőfeszítése, hogy az embereket szeretetének megnyerje.

8. Hogy azért alapította meg a Jézus Szíve-ájtatosságot, mert ezzel akarja szétrombolni a sátán uralmát, hogy így a sátánt kiűzve, Ő uralkodjék rajtunk.

9. Hogy Jézus Szíve maga alapította ezt az ájtatosságot.

10. Kicseng belőle az eszme, hogy Jézus a Jézus Szíve-ájtatossággal akarja megmenteni a világot.

A Jézus Szíve-ájtatosság világmentő ájtatosság.*

IX. Pius 1867-ben mondá P. Chevalliernek:

„A mai társadalomnak nincs Jézus szentséges Szívén kívül másban reménye s e szent Szívben minden baja ellen gyógyító szert fog találni.”

IX. Pius pápa az 1864 dec. 8-án kiadott okiratában, amelyben a modern szabadelvű tanokat kárkoztatja, azon meggyőződésének ad kifejezést, hogy a kor káros tünetei azon arányban fognak elmúlni, amely arányban el fog terjedni Jézus Szíve kiválóan vonzó tisztelete.

Százötven püspök még 1875-ben másodszor nyuj-

* P. Bíró Ferenc S. J. nyomán.

tott be kérvényt IX. Pius pápához, hogy az általa kitűzött napon Őszentsége Rómában, az összes püspökök pedig az egész világon felajánlhassák az Egyházat Jézus Szívének. A kérelem indokolásában olvassuk:

„mert a Jézus Szíve-tiszteletben ismerik fel a püspökök azt az orvosságot, amelyet az isteni jószág a növekvő bajokban utolsó mentő eszköz gyanánt rendelt társadalmunk számára.”

Erre a kérelemre válaszolva IX. Pius írja, hogy ő is hasonlóképen gondolkodik,

ő is Jézus szentséges Szívében találja meg azt a menhelyet, ahová az elvetemült emberek elől elrejtőzhetünk s korunk számtalan gyötrelmeiben vigaszt és a jövőre reményt meríthetünk.

Látjuk tehát, hogy IX. Pius pápa tanítja, hogy a Jézus Szíve-ájtatosság fogja a világot megmenteni.

XIII. Leo pápa IX. Pius pápához hasonlóan gondolkodott, azért megtett ő is mindent, mint elődje, hogy előmozdítsa és kifejlessze Jézus szentséges Szíve tiszteletét.

Mit tartott XIII. Leo pápa cselekedetei közül legnagyobbnak?

Midőn 1899 máj. 25-i kelettel kibocsátott körlevelében elrendelte az emberiség felajánlását Jézus Szívének, a lüttichi püspöknek kijelentette ezen elhatározásáról: „Most szándékozom pápaságom legnagyobb tettét véghezvinni.”

X. Pius, XV. Benedek és főleg XI. Pius pápák felfogásukban és cselekedeteikben IX. Pius és XIII. Leo pápák nyomdokaiban járnak.

XI. Pius a Krisztus Király ünnepének elrendelésével és azzal kapcsolatban évente ezen az ünnepen az emberiségnek, Jézus Szívének felajánlása megújításával az előző pápáknak a Jézus Szíve-kultuszról vallott világátfogó eszméjét, az egyetemes Egyház szertartásába vette fel és azt teljesen gyakorlativá is tette, amennyiben a Jézus Szíve-kultusz világmentő hivatása immár ünneppé vált.

IX. Pius, XIII. Leo, X. Pius, XV. Benedek, XI. Pius

pápák azon tanítását, hogy a Jézus Szíve-ájtatosság fogja megmenteni a világot, alátámasztja Szent Margit is, a Jézus Szíve-tisztelet koronatanúja. Megadja Szent Margit a lélektani okát is, hogy miért világmentő ájtatosság a szent Szív kultusza: „Mert a kegyetlen szívet csak szerető szívvvel lehet meggyógyítani.”

Szent Margit az Úr Jézus szavaival mondja, hogy „ez ájtatosság Jézus szeretetének immár legvégső erőmegfeszítése és arra van szánva, hogy ezen utolsó századokban kiárassza a keresztényekre a kegyelmeit” — és hogy „a mi bajainkban utolsó gyógyító eszköz” a Jézus Szíve-kultusz.

A felsorolt pápák tanításukat nem ex cathedra mondták ki a Jézus Szíve-kultusról. Ez azonban csak annyit jelent, hogy bűn terhe alatt nem vagyunk kötelesek azt elfogadni. Tekintettel azonban, hogy a pápákat a Szentlélek Úristen tévmentesen vezeti, így a Jézus Szíve-tiszteletről vallott tanításuk előtt meg kell hajolnunk, 100°/o-ban hinnünk kell nekik.

Az említett pápák tanították, hogy a Jézus Szíve-ájtatosság fogja megmenteni a világot. Hogyan kell érteni a pápák tanítását?

Csakis így:

Hogy az Egyház, a társadalom, sőt az emberiség megszabaduljon a jelen igen súlyos katasztrófát hozó nagy bajokból, amelyekbe a 16. század óta lassan-lassan lecsúszva, a társadalom belekerült s most már benn is rekedt — rendkívüli isteni segítségre szorul, különben a katasztrófa bekövetkezik, mint Oroszország már benne is van. Tetszett azonban a gondviselő Istennek úgy határozni, hogy az Egyháznak, a társadalomnak, sőt az egész emberiségnek ezt a rendkívüli isteni segítséget a jelen bajok leküzdésére, csakis azon feltétel alatt adja meg, ha az Egyház, a társadalom, az emberiség — legalább nagy részben — Jézus Krisztus, a Megváltó és Király szentséges istenemberi Szívét különösen tiszteli és abból meríti az alkalmas reformok megtételére elengedhetetlenül szükséges erőt, az

igazi, bensőséges s cselekvésre képes isteni és felebaráti szeretetet.

A mai nemzedék szeretetében alapjában, gyökerében megromlott, kivévn a kis evangéliumi nyájat, amely még nem hanyagolta el a belső ember, az erkölcsi ember, az akarat, a szeretet, a szív megnevelését. A pápák azt kiáltják világgá, hogy csak Isten segíthet, és pedig Jézus Szíve az ő végtelen szeretetével és irgalmával. Ez igaz, ez a baj gyökeréhez nyúló orvosság, mert ezeket a szívük mélyéig megromlott embereket, valóban csak a szíve mélyéig szent és végtelenül szerető, irgalmas, megkönyörülő, de ugyanakkor mindenható, megváltó Úr Jézus Krisztus képes megváltoztatni. Csak Ő képes irgalmas, kegyeletes, érzéssel bíró szívet beléjük teremteni. A szent Szív tiszteletének, a belőle kiinduló szeretet-árammal és kegyelembőséggel kell megoldania a szociális problémákat és meg kell mentenie az Egyházat és a társadalmat is a bekövetkező társadalmi forradalmaktól és bolsevizmustól. Dicsőségesen uralkodó pápánk pedig azért imádkoztat annyit éppen a szent Szívhez és utal az Ő nagy szeretetére.

Mondhatná valaki, miért éppen a Jézus Szíve-kultusz menti meg a világot, miért nem elég ahhoz az Úr Jézus kultusza? Hittanilag biztos tanítás, hogy Isten kegyelmeit tetszés szerint, ingyen adja. De az is biztos, hogy az ember rendes körülmények között, még ha csak közönséges kegyelmekben is akar részesülni, legalább bizonyos egyszerű feltételeket teljesítenie kell. Mennyivel inkább kell azt megcselekednie, ha rendkívüli, nagy kegyelmekhez szeretne hozzájutni. Nincs tehát abban hittanilag semmi kifogásolható, amikor a pápák állítják, hogy a jelen kor rendkívüli bajainak orvoslására szükséges rendkívüli kegyelmeket csakis akkor kapja az emberiség, ha az Istentől rendelt föltételt teljesíti.

A történelem tanúsága szerint Isten nem egyszer cselekedett már hasonlóan, amikor bizonyos kegyelmet, csak a feltétel teljesítése mellett adott meg.

A többek közt ilyen esetek:

1. Noé és a bárka építése. Isten magánkinyilatkoztatásban tudtára adta Noénak, hogy ha 120 év alatt nem tér meg az emberiség, vízözönnel pusztítja el. Az emberiség nem hitt Noénak, továbbra is gonosz maradt. Noé építette a bárkát, hogy megmeneküljön a vízözöntől, az emberiség pedig kinevette. A vízözön be is következett.

2. Az öldöklő angyal kikerülése az ajtófélfának a bárány vérével való bekenése által. Isten megígérte, hogy azokban a házakban, ahol a bárány vérével bekenik az ajtót, az angyal nem öli meg az elsősülött gyermeket. S ahol Istennek ezen feltételét nem teljesítették, az angyal meg is ölte a gyermeket.

Világosan láthatjuk, hogy a kegyelem megszerzésének feltételét Isten szabja meg és nem a bűnös ember.

A pápák tanítják: a világ megmentésének egyedüli eszköze a Jézus Szíve-kultusz; azt pedig, hogy utolsó eszköz is volna, már nem tanítják oly világosan.

A Jézus Szíve-tisztelet és a főparancs.*

A főparancs így szól:

Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből, szeresd felebarátodat, mint tennenmagadat.

A főparancsot pedig legtökéletesebben akkor gyakoroljuk, ha Istent és Istenért szeretjük felebarátunkat. Aki idáig jut a szeretetben, az a legtökéletesebb életszentségre tett szert.

Ámde a Jézus Szíve-tisztelet célja a tökéletes szeretet, és pedig a legtökéletesebb szeretet Isten és felebarát iránt. Ezen tisztelet tehát állandó szeretetgyakorlásból áll, Isten és a felebarát iránt. Tehát nem létezik jobb eszköz vagy mód, amely a hívekben felébressze és állandó lángolásban tartsa az Isten-

* P. Bfró Ferenc S. J. nyomán.

és felebaráti szeretetet s így őket tökéletességre, élet-szentségre emelje, mint éppen a Jézus Szíve-kultusz. Ezért hittani alapon és teljes igazsággal írja Szent Margit, hogy ezen ájtatosság által a lelkek hamar buzgókká, a buzgók pedig tökéletesekké lesznek.

Tehát Jézus azt akarja, hogy szent Szívét tiszteljük, ennek gyakorlata azonban nem egyéb, mint állandó szeretetgyakorlás Isten és a felebarát iránt, ami nem más, mint a főparancs teljesítése.

Szent Pál szerint, aki a főparancsot teljesíti, betöltötte a törvényt. Ezalatt azt kell érteni, hogy aki a főparancsot teljesíti, a többi parancsot is teljesíti.

Szent Margit nem képzelődött, mikor a kinyilatkoztatásokról beszélt.*

Az első kinyilatkoztatás sorai között így ír a Szent:

„Noha én mindig attól félek, csak önámítás minden, amiről azt állítom, hogy bennem végbemegy. Ime, azt hiszem, így történt az egész.”

Hogy a Szent mindent az Úrtól hallott, tehát nem képzelődött, bizonyítják a Szent iratai is:

„Az Úr megakadályoz abban, hogy úgy írjak, ahogyan én szeretnék. Itt ülök gondolatok híján, tollammal kezemben, a nélkül, hogy tudnám, mit írjak. Nem marad más hátra, mint Őreá hagyni magamat s befolyásának teljesen átadni elmémet.” (Vie et Oeuvres 5. levél.)

„Legtöbbször magam sem tudom, mit írok, s mivel idő híján gyakran félbe kell szakítanom az írást, többször megismétlem ugyanazt. Alig tudom magamat rávenni, hogy újból átolvassam az iratokat, mivel az rettentően megszégyenít. Különben sem adatott meg nekem, hogy előzőleg gondolkodjam a felett, amit épp mondanom kellene, hanem inkább arra vagyok indít-

* Szfvünk napja imakönyv nyomán.

tatva, hogy azt mondjam, vagy írjam, ami épp akkor elmémbe ötlük." (Lettre 95. Ű. o. II. t., 193. p.)

S végül önéletrajzát megírta ugyan engedelmes-ségből, de midőn kimondhatatlan aggodalom között attól tartott, hogy nem emlékezik pontosan mindenre, az Űr maga nyugtatta meg a következő szavakkal:

"Folytasd csak leányom, folytasd . . . Nem tudod, hogy én a mennyei Atyámnak örök emlékezte vagyok, kinek figyelmét semmi sem kerüli el, aki előtt mult és jövő egyformán jelen van? Írj le tehát félelem nélkül mindent, úgy, mint én tollba fogom néked mondani. Megígérem, hogy kegyelmem kenetét kiáraszto-
tom, hogy általa megdicsőítsem." (Önéletrajz.)

Gyóntatója P. Colombière, akit a boldogok sorá-
ban tisztelünk, felismerte a kinyilatkoztatások valódi-
ságát.

Hogy a Szent nem képzelődött, bizonyítják a pá-
pák is, akik kétségen felül állóknak minősítették a
kinyilatkoztatásokat.

A Jézus Szíve-tisztelet teljes tárgya.*

A szív szó jelenti a nép és a Szentírás felfogása szerint nemcsak az ember testi szívét, hanem vele együtt azokat az érzéki és szellemi működéseket is, amelyek az ember egész belső, erkölcsi jellemvilágát és életét képezik.

A szeretetet, a Szentírás tanúsága szerint, igen sokszor a szívnek tulajdonítjuk.

A szeretet adja meg valakinek az életszentségét. Nagyobb dicséret ember előtt nincs, mintha vala-
kiről állítjuk: nemesszívű, aranyos szívű. Ezek a dicsérő kifejezések azt jelentik, hogy az illetőnek feltűnően nagy a szeretete, szíve igen szeret.

Ezek előrebocsátása után határozzuk meg, *mit értünk a Jézus Szíve-tisztelet teljes tárgya alatt?*

Az Istenember (Jézus) testi szívét és vele együtt

* P. Bíró Ferenc S. J. és Szívünk napja imakönyv nyomán.

az ő emberi és isteni érzelmi és szellemi összes működését, amelyek az Ő csodálatos és elragadó belső, erkölcsi jellemvilágát képezik, előtérbe helyezve az Ő szeretetét. Szóval az egész erkölcsi, szentséges valóságát (életét), vagyis azt, ami az Úr Jézusban a legnagyobb, vagyis az egész Úr Jézust belülről tekintve.

Ámde e tárgynál nagyobb nincs, nem létezik. Ez igaz, teljesen igaz. Akkor ebből az is következik, hogy a Szent Szív tiszteleténél nincs nagyobb, nem is létezhetik.

A szeretetet is Jézus életének működése, és pedig akaratheli működése hozza létre. A szeretetet különösen tiszteljük a fentemlített okok miatt.

Aki a fentiek szerint nem értené meg a Jézus Szíve-tisztelet teljes tárgyát, az értse alatta Jézus isten-emberi Szívét és vele együtt az Úr Jézust.

Jézus már életében felhívja a figyelmet Szívére, mikor mondja: „Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű.”

A fájdalom és a szeretet érzései nagy befolyást gyakorolnak a szívre. Jézus Krisztus szent Szívének oly nagy része volt a szeretetben, amellyel minket szeretett és a fájdalmakban, amelyeket értünk viselt, nem igazságos dolog-e, hogy szent Szívét tiszteljük?

Hogy Jézus, az Istenember testi szívét kell tisztelnünk, úgy ahogy az imént olvastuk, e mellett szólnak a Szent iratai is:

1. Az Úr Jézus azt mondotta Szent Margitnak, hogy különös tetszését találja abban, hogy emberi szíve alakjában tiszteljük Őt, melynek képét nyilvános tiszteletre kitéve akarja látni, hogy ezáltal az emberek érzéketlen szívét megindítsa. (126. levél.)

Ámde Jézus emberi természete isteni természetével örökre egyesült, így a kettőt elválasztani nem lehet. Tehát nemcsak a testi szívet, hanem vele együtt az Úr Jézust is tiszteljük.

2. A harmadik nagy kinyilatkoztatás alkalmával mondott szavak is e mellett szólnak: „Íme a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kí-

mélt, hanem teljesen felemésztette magát, hogy szeretetét bebizonyítsa.”

3. E mellett szólnak azok a benyomások, amelyeket Szent Margit látomásaiban nyert az isteni Szív alakjáról. Egy látomásban így látta Szent Margit a szent Szívet:

„Az isteni Szív tűz- és lángtenger közepette jelent meg előttem és sugarai minden irányban előtörtek. Ragyogóbb volt a napnál s áttetszőbb a kristálynál. A keresztfán kapott sebhelyet tisztán ki lehetett venni, töviskorona fonta körül az isteni Szívet, kereszt volt beleültetve s isteni Mesterem megismertette velem, hogy szenvedésének eszközei irántunk való szeretetének jelképei, azé a szereteté, amely arra készítette, hogy annyit szenvedjen az emberekért.” (126. levél.)

A második nagy kinyilatkoztatás.

Önéletrajzában így ír róla Szent Margit:

„Egy alkalommal a kitett Oltáriszentség előtt minden érzékemet és képességemet összeszedve, egészen magamba mélyedtem. Ekkor megjelent nekem Jézus Krisztus, az én Mesterem. Csak úgy ragyogott a dicsőségtől, őt szent sebe pedig fénylett, mintha őt nap lett volna. Szent emberségéből mindenünnen lángsugarak törtek elő, főleg imáadásraméltó kebléből, mely tűzkohóhoz hasonlított. Miután keble megnyílt, kitárta előttem forrón szerető s minden szeretetre legméltóbb Szívet, amely e lángsugaraknak élő forrása volt. Ekkor feltárta előttem tiszta szeretetének megmagyarázhatatlan csodáit: mily messzire ment az emberek szeretetében, akiktől csak hálátlanságot és félreismerést tapasztal.

„Ez jobban fáj nékem, mint minden egyéb, amit kinszenvedésem alatt elviseltem. Ha csak kissé viszonozták volna szeretetemet, kevésbe vettem volna mindazt, amit érettük elszenvedtem s ha lehetne, szeretnék még többet tenni értük. De ők minden iparkodásomat,

amellyel érdekükben fáradtam, hidegen és durván visszautasították. Legalább te szerezd meg nékem azt az örömet, hogy képességed szerint kárpótolj hálátlan-ságukért."

És mikor tehetetlenségemre hivatkoztam, így szólt: „Vedd ezt. Ime, ez pótolni fog mindent, ami néked hiányzik." Ekkor megnyílt az isteni Szív, oly forró lángsugarakat vetett felém, hogy már nem bírtam elviselni s kértem, könyörüljön meg gyarlóságomon. Erre így szólt:

„Én leszek a te erőd. — Ne félj, hanem figyelj szavaimra és arra, mit kívánok tőled:

Először is, annyiszor fogadsz magadhoz a legméltóságosabb Oltáriszentségben, ahányszor csak az engedelmesség megengedi, akármennyi önmegtagadásba, megaláztatásba is kerüljön. Ezeket fogadd szeretetem zálogául. Minden hónap első péntekén meg fogsz áldozni. Minden csütörtök péntekre virradó éjjel érezni fogod azt a halálos fáradtságot, amelyet az Olajfák hegyén önként elszenvedtem. Ez a szomorúság a nélkül, hogy megértenéd, hogyan, bizonyos értelemben haláltusa lesz számodra, melyet kínosabb lesz elviselni, mint a halált. Tizenegy óra és éjjél között fölkelsz, hogy velem légy abban az alázatos imában, amelyet akkor Atyámhoz intéztem. Egy óra hosszatt arccal földre borulsz, egyrészt azért, hogy csillapítsd az isteni haragot, irgalomért esedezzel a bűnösök számára, másrészt, hogy némiképen enyhítsd azt a keserűséget, amelyet éreztem, midőn apostolaim elhagytak. E miatt kellett nekik szemrehányást tennem, hogy egy órát sem tudnak velem virasztani. S ez óra alatt teljesítesz mindent, amire tanítalak. De vigyázz, leányom, ne higgy könnyelműen minden szellemnek s ne bízd magadat rájuk, mert a sátán agyarkodik ellened, hogy becsapjon. Azért semmit se tégy, amit fellebbvalóid nem helyeselnek, hogy így a sátán az engedelmesség oltalma alatt be ne csapjon. Azokkal szemben, akik engedelmeskednek, teljesen tehetetlen." (Vie Oeuvres³ II. 71. Autobiographie.)

A második nagy kinyilatkoztatás tartalma.

A második nagy kinyilatkoztatásban tudtára adja Jézus Szíve Szent Margitnak, hogy iparkodik az embereket megmenteni, de azok fáradozásait durván visszautasítják; hogy mennyire ment az emberek szeretetében, akiktől csak félreismerést és háládatlanságot tapasztalt, tehát a sok jóért csak megbántást, bünt. Az emberiségnek ez a viselkedése igen fájdalmasan érinti Szívét, pedig szent Szíve mennyire vágyódik az emberek szeretete után.

Azért mondja Szent Margitnak: legalább ő kárpótolja az emberek hálátlanságáért, vagyis kövesse meg, engesztelje az emberek bűneiért szent Szívét, és pedig azáltal:

1. hogy annyiszor áldozzék, ahányszor csak az engedmesség megengedi, áldozzék meg minden hónap első péntekén;

2. hogy minden csütörtökről péntekre virradó éjjel egy órát töltsön imádságban, egyrészt azért, hogy csillapítsa az isteni haragot és irgalomért esedezzen a bűnösök számára, másrészt, hogy némiképp enyhítse azt a keserűséget, amelyet érzett, amikor apostolai elhagyták.

Innen a buzgó lelkek között fennálló szokás, hogy csütörtökről péntekre virradó éjjel egy órát az imádságnak szentelnek, hogy a Getszemáni-kertben szenvedő Jézus Szívét megengeszteljék, tiszteljék. Ezen imádási órát szentórának nevezik.

Szent Margit zavarba jött az Úr Jézus kérésére és megszégyenülten tehetetlenségére hivatkozott, de az Úr Jézus megnyugtatta s azt mondotta, ne féljen semmit, Ő lesz az ereje.

A második nagy kinyilatkoztatásban kidomborodik a megkövetés, az engesztelés gondolata, kiengesztelni a világ hűtlenségét, bűneit, s elárulja az Údvözítő, mennyire vágyódik a szeretetünk után.

Jegyzet: Szellemeik megkülönböztetése. A jó szellem nyugtat, a rossz szellem nyugtalanít. A halálos bűnök elkövetésénél a jó

szellem nyugtalanít, a rossz szellem pedig igyekszik elhíttetni a lélekkel, hogy a nélkül nem élhet, attól el sem szabadulhat. A jó szellem igyekszik a tökéletességre törekvő lelket vigasztalni, a rossz szellem zaklatni, zavarba ejteni törekszik. A jó szellem jóról jóra, a rossz szellem jóról rosszra, vagy legalább is rosszabbra próbál vezetni. S ezt gyakran nem nyíltan teszi, hanem sokszor valóságos angyalnak alakját ölti magára. A jó szellem a tág lelkiismeretet szűkíteni törekszik, a rossz szellem még jobban tágítani. Vigyázunk, a gonosz szellem becsaphat azzal is, hogy az önmegtágadást túlságig fokoztatja, hogy így kimerítvén bennünket könnyebben legyőzzön.

A harmadik nagy kinyilatkoztatás.

Önéletrajzában így ír róla a Szent:

„Egyszer, Úrnap nyolcada alatt, a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt térdeltem. Az én Istenem szeretetének túláradó kegyelmeiben részesített. Égtem a vágytól, hogy valahogyan viszonzzam azt és szeretetét szeretetet nyújtsak. Ő így szólt hozzám: „Nagyobb szeretetet nem tanúsíthatsz irántam, mintha megteszed azt, amit már annyiszor kértem tőled.” Majd feltárta előttem isteni Szívét: „Íme a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, hanem kimerítette és fölemésztette magát, csak hogy szeretetét irántuk kimutassa. Viszonzásul a legtöbb embertől csak hálátlanságot tapasztalok a tiszteletlenségben, szentségtörésben, hidegségben, megvetésben, mellyel engem a szeretet e Szentségében illetnek. De legjobban az fáj nekem, hogy még a nekem szentelt szívek is így bánanak velem. Azért azt kívánom tőled, hogy az Úrnap nyolcada utáni pénteket Szívem tiszteletére külön ünnepé avassák. A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz és ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívemnek mindazokért a méltatlanságokért, amelyekkel a kitett Oltáriszentségben illetnek. És én megígérem neked, hogy Szívem isteni szeretetének áldásait bőségesen árasztja ki mindazokra, akik e tiszteletet megadják neki és azon iparkodnak, hogy ezt mások is megadják.” (Vie et Oeuvres³ II. 102. Autobiographie.)

Jézus Szíve azt kívánja Szent Margittól, hogy teljes erejéből iparkodjék azon, hogy isteni Szíve tiszteletére külön ünnep létesüljön. Az ünnepet Jézus Szíve-ünnepnek nevezik.

A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz és ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívének mindazon méltatlanságért, bűnért, amellyel szent Szívét az emberek a kitett Oltáriszentségben illetik, s megígérte, hogy Szíve gazdagságát bőségesen árasztja mindazokra,

akik neki e tiszteletet megadják

s azon iparkodnak, hogy ezt mások is megadják.

A Jézus Szíve-ájtatosság központi természete.*

A Jézus Szíve-kultusz úgy tárgyánál fogva, mint a pápák tanításánál fogva s egyébként is, minden más ájtatosság felett álló ájtatosság, sőt minden ájtatosság célja, azért *központi ájtatosság*. A kultusz tárgyi és formai oka az Istenember Jézus Krisztus szentséges, istenemberi személyisége maga. „Jézus Szíve, minden szív királya és középpontja.” Így tehát a Jézus Szíve-ájtatosság nem út és eszköz Jézushoz, hanem már Jézusnál való levés, tartózkodás, élés. A katolikusoknak főájtatossága, hogy Jézust tisztelik, szeretik, e nélkül üdvözülni nem lehet.

Nem szabad mondanunk, eszünkbe sem jut mondani, különben eretnekek volnánk, — hogy helye nincs, hivatása nincs, nem szükséges, nem kell minden egyéb ájtatosság is az Egyházban.

Ellenkezőleg állítjuk, hogy helye van, hivatása van, szükséges, kell minden egyéb ájtatosság is, melyet az Egyház helybenhagy, dicsér, ajánl, gyakoroltat.

De ugyanakkor mégis állítani kell, hogy minden egyéb ájtatosság csak út, eszköz az Úr Jézushoz, amint még a Szűz Mária-ájtatosságról is mondja az Egyház,

* P. Bíró Ferenc S. J. nyomán.

hogy per Mariam ad Jesum (vagyis, hogy Mária által jutunk el Jézushoz).

Mária vezet bennünket Jézushoz. Az, aki a gyümölcsöt akarja, a fához kell mennie. Márpedig Jézus Mária méhének gyümölcse, tehát, hogy Jézus Szívéhez jussunk, Máriához kell mennünk.

Az Üdvözítő egy napon így szólt Szienai Szent Katalinhoz: „Máriát, ezt a szeretett Leányomat, azért teremtettem, hogy mint édes csalétek, megejtse és hozzám vezesse az emberek szívét, különösen a bűnösöket.” Mária így szólt Szent Brigittához: mint ahogy a mágnes a vasat, úgy vonzom én a legmegrögzöttebb lelkeket, hogy kibékítsem őket Istennel. Azt nem szabad állítani, hogy Mária nélkül nem üdvözülhetünk, de azt joggal állíthatjuk, hogy Mária nélkül nehezen üdvözülhetünk.

Maga Szent Margit, a legnagyobb Jézus Szívetisztelő, nagy tisztelője volt Szűz Máriának is. „A Boldogságos Szűz mindig nagy gonddal viseltetett irányomban, minden ügyemben hozzá fordultam” — mondja Szent Margit. Jézus a Szent fölnevelését is Anyjára bízta. Egyízben így szólt Szent Margithoz: „Szentséges Anyám gondjaira bízalak, hogy fölneveljen téged az én terveim megvalósítására.” Tehát az Úr Szent Margitot Szűz Mária gyengéd tiszteletének gyakorlatával nevelte fel odáig, hogy Jézus Szíve méltó apostolává válják.

Maga a Jézustársasága is, mikor annyira dolgozik a Jézus Szíve-kultusz területén, mégsem enged a Máriatiszteletből, a kongregációkból és egyéb ájtatosságból.

Milyen viszonyban van a Jézus Szíve-kultusz a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletével?*

A legméltóságosabb Oltáriszentség tisztelete nem nagyobb-e, nem több-e?

A következő négy okból lehet állítani, hogy nem:

* * P. Bíró Ferenc S. J. nyomán.

1. A legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletének tárgya az Úr Jézus, istenségével, emberségével, testével, lelkével.

Tehát ott van Jézus Szíve is, mindavval, amit jelent. Jelenti pedig az Úr Jézus egész belső istenemberi, erkölcsi, szentséges valóságát, főleg szeretetét testi szívével együtt.

A legméltóságosabb Oltáriszentséget is előszere-tettel a „szeretet szentségének” szoktuk hívni.

Következőleg a legméltóságosabb Oltáriszentség és Jézus Szíve között tárgyi nézőpontból alig van különbség.

2. A két kultusz gyakorlata is ugyanaz.

Magában a szentáldozásban is Jézus Szívét vesszük magunkhoz.

Sőt a szentáldozás a Jézus Szíve-kultusz legkiválóbb gyakorlata. A Jézus Szíve-tiszteletben a kiengesztelő szeretet gyakorlata s maga a Jézus Szíve-ünnep is az Úr egyenes akaratából éppen a legméltóságosabb Oltáriszentség ellen elkövetett bűnök jóvátételére irányul.

3. Az Úr Szívének végtelen szeretete hozta létre az Oltáriszentséget. Az Úr a legméltóságosabb Oltáriszentség vételével pedig a hívekben a tökéletes Isten-és felebaráti szeretetet akarja megtartani, kifejleszteni és tökéletessé tenni, ámde ugyanezt akarja elérni az Ő Szívét kiengesztelő szeretetgyakorlatokkal is.

Az Oltáriszentség kultusza viszont az engesztelő szeretetet akarja ápolni a hívekben, a Jézus Szíve-kultusz pedig a viszonszeretet mellett főleg az engesztelő szeretetet.

4. A legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletének előbbre vivője maga az Oltáriszentség, a szeretet szentsége. A protestantizmus eltörölte ezt a szentséget, azért kéri az Úr az ő Szíve tisztelőitől a gyakori szentáldozást, mint a legbensőbb kiengesztelő szeretet gyakorlatát.

A mondottak után világos, hogy egyik kultusz a másikban benne van és helyesen felfogva a kettő egy-

mástól elválaszthatatlan, minthogy valóban az Úr Jézus szentséges Szíve jelen van a legméltóságosabb Oltáriszentségben s az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnöket a Jézus Szíve tiszteletére végzett engesztelő áldozásokkal szoktuk főképen jóvátenni.

Az említett négy ok alapján állítani kell, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség és a Jézus Szíve tisztelete alig térnek el egymástól. Egyik a másikat kiegészíti és táplálja s a híveket az Úr Jézus istenemberi személye iránti imádásban, szeretetben és követségben minden más gyakorlatnál hatékonyabban előbbre viszi.

Mindebből az is következik, hogy amint a legméltóságosabb Oltáriszentség szeretet-kultusza nyilvánvalóan központi ájtatosság, úgy a Jézus Szíve-szeretet kultusza is.

II. rész.

**A Jézus Szíve-tisztelet
jellemezése.**

---

1. A szeretet utolsó erőfeszítése.

A Jézus Szíve-ájtatosság Jézus Szíve utolsó erőfeszítése, hogy az embereket szeretetének megnyerje és így szétrombolja a sátán uralmát.

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 nov. 3-án:

„És ez az ájtatosság szeretetének utolsó erőfeszítése volt, amellyel a szeretetteljes megváltás ez utolsó századában az embereknek segítségére akar sietni, hogy a sátán uralma alól kiszabadítsa őket. Szét akarja azt rombolni, hogy minket szeretete uralmának édes szabadságába helyezzen, amelyet újra meg akar alapítani azoknak szívében, akik ezt az ájtatosságot magukévá teszik.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 568. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

2. Minden áldás és kegyelem kincsesháza.

„Ezek (t. i. az isteni Szív drága kincsei) minden üdvösséges és megszentelő kegyelmet tartalmaznak, amelyek szükségesek arra, hogy őket a kárhozat örvényéből kirántsam.” (Lásd I. R. Első kinyilatkoztatás.)

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Az áldás és kegyelemkincsek, amelyeket ez a szent Szív magában foglal, végtelenek.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 623. CXLI: A son directeur.)

Szent Margit P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689 aug. 10-én:

„Szeretete (t. i. Jézus Szívéé) ugyanis arra ösztönzi, hogy szétossa az üdvösség és életszentség kegyelmeinek kifogyhatatlan kincseit a jóakarató lelkekben.”

P. Croiset-hez írja Szent Margit 1689 szept. 15-én:

„Az isteni Szív égi kincsház, amelynek értékes aranyát már többféleképen megkaptuk.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 552. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

Jeanne-Madeleine Joly nővérnek írja 1689 aug. 28-án Szent Margit:

„Nem is hinné, mennyi áldást áraszt szét ez a szent ájtatosság.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 460. Lettre CVIII. A Soeur Jeanne-Madeleine Joly, A Dijon.)

P. Croiset-hez írta Szent Margit 1689 nov. 3-án:

„Értésemre adta azt is (Jézus Szíve), hogy forró vágya az emberek szeretete után és az a kívánság, hogy letérítse őket a kárhozat újtjáról, ahová a sátán seregestül hajtja őket, arra az elhatározásra indította, hogy kinyilatkoztassa Szívét az embereknek, a szeretet, irgalom, kegyelem, megszentelés és üdvösség minden kincsével, amely benne van.”

3. Nagy felelősséggel jár.

„Az isteni Szív égi kincsház, amelynek értékes aranyát már többféleképen megkaptuk. Így kell lefizetnünk adósságunkat és megvásárolnunk az eget. Szeretetének utolsó találmánya ez. Így most már csak rajtunk áll, hogy felhasználjuk. S jaj azoknak, akik nem teszik meg vagy nem akarják megtenni.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 552. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

A fenti sorokat P. Croiset-nek írta Szent Margit 1689 szept. 15-én.

Jézus Szíve telve van áldással, kegyelemmel. Az isteni Szívtől kapunk kegyelmeket, amivel lefizethetjük a bűneinkért járó adósságot és megvásárolhatjuk vele a mennyországot. Csak rajtunk áll, hogy megszerezzük a kincseket; fel kell ugyanis használnunk azokat a kegyelmeket, amelyeket az isteni Szív tisztelete által kapunk. Jaj azoknak, akik ezt a kegyelmet fel nem használják vagy nem akarják felhasználni.

4. Nagy kiválasztottság, szerencse jele.

P. Croiset-nek írja Szent Margit 1689 aug. 16-án:

„Meg kell végre mondanom önnek, mikor könyvét olvastam és a könyveket, amelyeket küldött, megkaptam, oly nagy öröm fogott el, hogy nem tudtam visszatartani könnyeimet. Leborultam legfőbb Urunk végtelen nagysága előtt, hogy megköszönjem a kegyelmet, amelyet önnek adott, amikor ily szándékra kiválasztotta. Igen nagy dicsőséget hoz ez Neki, mert isteni Szívének ájtatossága által sok lelket visszatart a kárhozat útjáról és az üdvösség útjára vezeti őket. Ezért vágyódik oly forrón arra, hogy az emberek megismerjék, szeressék, tiszteljék. Annakra szeretné ez eszköz által megalapítani szeretetének uralmát a szívekben, hogy nagy jutalmat ígért mindazoknak, akik uralma megalapításán fáradoznak.” (Vie et Oeuvres⁹ II. 526. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

P. Croiset könyvet írt a szent Szív tiszteletéről s ezáltal az isteni Szív tiszteletének apostola lett. Mikor erről Szent Margit értesült, igen megörült, hálát adott érte a szent Szívnek, mert tudta, hogy mily nagy kegyelem az, ha valakit az isteni Szív tiszteletének terjesztésére kiválaszt. Nagy jutalmat ígért mindazoknak, akik uralma megalapításán dolgoznak.

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1687 márciusában:

„Nagy szerencse önre nézve, ha ezt a tiszteletet meg tudja szerezni számára, mert Ő egészen bizonyosan viszonzni fogja. Csupán az ő dicsőségének érdeke kívánja. Úgy vélem, kedves anyám, növelni fogja az ön dicsőségét, s kitörölhetetlen betűkkel belefírja szent Szívébe az ön nevét.” (Vie et Oeuvres⁹ II. 305. Lettre XLII. A la Mère de Saumaise, A Dijon.)

De Saumaise anyának írja, hogy nagy szerencseje lesz, ha a szent Szívet tiszteli, mert a tiszteletet a szent Szív viszonzni fogja. A tisztelet növelni fogja de Saumaise anya dicsőségét s Jézus örökre feljegyezi a nevét a Szívébe. Ez természetesen mindenkinek szól.

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1684 aug. 10-én:

„Ha tudná, mekkora érdem és dicsőség tisztelni imádandó Jézusunk szeretetreméltó Szívét, mekkora lesz a jutalmuk azoknak, kik miután neki szentelték magukat, csupán arra törekednek, hogy Őt tiszteljék.” — (Vie et Oeuvres⁸ II. 277. Lettre XXVII. A la Mère de Saumaise.)

Láthatjuk tehát, mekkora érdem, dicsőség és jutalom éri azokat, akik tisztelik a szent Szívet.

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja Szent Margit 1687-ben:

„Én ugyanis mélyen meg vagyok arról győződve, hogy a mi Úrunk a legelsők közé helyezi, ha kitart az Ő segítségével a jó vágyakban, amelyeket ad, hogy szeresse, tisztelje szentséges Szívét.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 341. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

Az isteni Szív a legelsők közé helyezi azt, aki az Ő segítségével kitart a vágyban, hogy szeresse, tisztelje a szentséges Szívet.

5. Jézus Szíve hűséges ígéreteiben. Az ígéretek minden próbát kiállanak.

Szent Margit önéletrajzában idézi az Úr Jézus szavait, melyeket hozzá intézett:

„Én vagyok az Örök Igazság, aki nem tud hazudni. Hűséges vagyok ígéreteimben és a kegyelmek, melyeket neked adtam, minden vizsgálatot és próbát kiállnak.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 35. Autobiographie.)

III. rész.

A 12 ígéret.

A szent Szív ígéretei.*

Az Úr Jézus 12 ígéretet tett azoknak, akik szent Szívét tisztelik. Akik el akarják nyerni az ígéreteket, tisztelniök kell a szent Szívet. Itt természetesen a tőlünk telhető legnagyobb tiszteletet kell megadnunk. Bizonyos meghatározott ígérek teljesítése bizonyos meghatározott feltételekhez fűződnek. Tehát abban a mértékben fognak a kérdéses ígérek bennünk megvalósulni, amely mértékben a feltételeket teljesítjük.

Nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy az ígérek ahhoz a tisztelethez fűződnek, amely a leg-szeretetreméltóbb, de egyúttal a legfélreismertebb Szívre irányul s így az engesztelő, a vigasztaló szándék annak lényegéhez tartozik. Tehát a tiszteletet az engesztelés szellemében kell megadnunk.

„Égető szomjúságot érzek, hogy az emberek a legfölségesebb Oltáriszentségben tiszteljének engem” — mondotta az Úr Jézus. Tehát az ígérek teljesítése is függ a tisztelet azon fokától, amellyel az isteni Szívet a szeretet ezen szentségében tiszteljük.

Pazar, határt nem ismerő kegyelmekre csak azok számíthatnak, akik maguk is határt és mértéket nem ismernek a szent Szív tiszteletében és annak terjesztésében.

1.

Megadom nekik mindazon kegyelmeket, amelyekre állapotuk szerint szükségük van, minden szükségükben segítségükre sietek.**

De Saumaise anyához írja Sz. Margit 1685 aug. 4-én:
„A következőket ígérte (Jézus Szíve):

* P. Velics M. nyomán.

** P. Fiedler Lipót S. J., P. Hübner Ágoston S. J., P. Velics M. nyomán.

„Segíti, támogatja azokat, akik bármilyen szükségben szenvednek.” — (Vie et Oeuvres³ III. 296. Lettre XXXVI. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 szept. 15-én:

„Az isteni Szív kiapadhatatlan forrás, három csatorna csörgedezik belőle szüntelenül. — A második a szeretet csatornája, minden szűkölködőnek segítségére siet bajában, különösen azoknak, akik a tökéletességre törekcszenek. Ők az angyalok közbenjárására megtalálják benne az eszközt akadályaik legyőzésére.” (Vie et Oeuvres³ II. 554. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

„Támogatni fogja azokat, akik bármilyen szükségben szenvednek.” (Vie et Oeuvres³ II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

Leikiatyjához írja Szent Margit:

„Ami a világiakat illeti, ők e szeretetreméltó ajtosságban megtalálják mindazt a segítséget, amelyre állapotuk szerint szükségük van, — a támogatást munkájukban.”

Greyfié anyához írja Szent Margit: (Jézus Szíve) „Támogatja és megsegíti azokat, akik bármely szükségben szenvednek, ha bizalommal hozzáfordulnak.” (Vie et Oeuvres³ II. 599. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

Mit kell érteni az „állapotukhoz szükséges kegyelem” alatt?

Semmikép sem szabad mindjárt feltűnő csodás segítségre igényt tartanunk. Az isteni mindenhatóság nem szolgál arra, hogy támogassa a mi lustaságunkat, nemtörődömségünket.

A kegyelem abban áll, hogy fáradozásunkat siker koronázza: felvilágosítja ugyanis értelmünket, erősíti akaratumkat, ha szükséges felebarátunk támogatását is biztosítja, csak hogy hivatásbeli munkánkat lelkiis-

meretesen teljesíthessük s megfelelhessünk annak, amit tőlünk várnak, ez pedig a siker nélkülözhetetlen előfeltétele.

Ezen ájtatosságnak köszönik ezen meg ezren azt a csodálatos segítséget, amelyben őket az isteni Szív, a hozzá intézett könyörgésre, szorult anyagi helyzetükben részesítette. Hányan kapták már vissza az egészségüket a Jézus Szíve-tisztelet által. A megpróbáltatás és szenvedés idejében, annak elviseléséhez szükséges lelkiezőt megadja Jézus Szíve, megvigasztal, tehát ilymódon is segít.

Minden szükségünkben segítségünkre siet az isteni Szív, azonban nem szabad mindig csodákat várnunk; az isteni Szív el tudja intézni azt, hogy szükségünkben megkapjuk a kellő segítséget, csak bizalommal kell kérnünk.

Az állapotbeli kötelességek teljesítése sokszor fárasztó, nehéz, terhes. Bizony nem könnyű nap-nap után lelkiismeretes hűséggel és pontossággal elvégezni mindazt a sok kis és nagy munkát, amelyet állásunk követel. Talán nem egyszer únottság fog el, vagy talán fáradtnak, kimerültnek érezzük magunkat, de a munkát mégis el kell végezni. Ilyenkor megkönnyíti munkánkat, ha Jézusra gondolunk és az ő szerető Szívére, ha iránta való szeretetből végzünk mindent és neki ajánljuk fel. De ebben gyakorolnunk kell magunkat, ezt szokásunkká kell tennünk, hogy napközben, munkáink folyamán is Jézus szent Szívében és az ő szeretetében pihenünk meg s állandóan élesszük magunkban a hálás viszonzszeretet lángját. Ha egyszer ez a szeretet lelkünkben uralomra jut, akkor a nehéz is könnyűnek fog tűnni.

Üdvözítőnk továbbá azt akarja, hogy a hivatásunkhoz mért tökéletességre is eljussunk. „*Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok tökéletes.*“ Ez a meghívás a szeretet bizalmas felszólítása, Jézus Szívének irgalomtéljes ajánlata az ember szívéhez. Menynyire fontos tehát, hogy Jézus Szíve segítségét biztósítsuk magunknak.

2.

**Egyesítem a megoszlott családokat.
Családjukban békességet szerzek.***

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Ami a világiakat illeti, ők a szeretetreméltó ájta-
tosságban megtalálják mindazt a segítséget, amelyre
állapotuk szerint szükségük van, így a békét a család-
jukban.” (Vie et Oeuvres³ II. 623. CXLI: A son directeur.)

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent
Margit 1685-ben:

„Megígérte nekem a következőket. — Egyesíti a
megoszlott családokat.” (Vie et Oeuvres³ II. 299. Lettre
XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

Mitől függ a családi béke?

Erre könnyű a felelet, ha kellőleg ismerjük a
békezavarókat, amelyek a családi tűzhely körül talál-
hatók.

1. Ide soroljuk mindenekelőtt a házastársakat.
Hány esetben zavarják meg hosszú időre is a szentély
nyugalmát, mert nem fékezik meg szenvedélyeiket. Ha
valahol, úgy ebben a kis államban érvényesül a római
közmondás: Ha békét akarsz, készülj háborúra. Hadat
kell üzenni a féltékenységeknek, hűtlenségnek, hadilábon
kell állanunk szünös-szüntelen jellemhibáinkkal, főleg
a gonosz, vétkes nyelvvel.

Manapság igen sok házastárs féltékeny. Ha abszo-
lút nincs oka a házaspárnak a féltékenységre, ne legyen
féltékeny, mert a tapasztalat bizonyítja, hogy ez sok
családi viszálynak a melegágya. A féltékenység elsősor-
ban is bűn, mert rosszat tételezünk föl valakiről min-
den ok nélkül. Másodsorban pedig a féltékeny házas-
társ durván megsérti hitvestársát, ha hűtlenséggel vá-
dolja s igen sokszor perlekedés is a vége a gyanúsító
kérdésnek, kijelentésnek. Maga a féltékeny házastárs
pedig féltékenysége miatt örökös lelki nyugtalanságban

* P. Fiedler Lipót S. J., Spirago nyomán.

szenved. Tartsa meg Isten parancsát a féltékeny házastárs s ne tételezzen fel hitvestársáról rosszat. A házastársaknak pedig nem szabad okot adni a féltékenységre, a hűtlenségnek még a látszatát is kerülni kell, így a más nembelivel való bizalmas társalgást is, hogy féltékenység ne keletkezzék, amely minden boldog házasságot megront.

Sok a féltékenység, de még több a hűtlenség. Kerüljék a házastársak a más nembelivel való bizalmaskodást, egyedülletet, más nembelinek a szemérmetlen nézését, avval folytatott érzékies táncokat, kacérkodást s mindazt, ami hűtlenséghez vezethet. Ha hűtlen a házastárs, sokszor elhidegül hitvestársától s van, hogy végleg ott is hagyja gyermekeivel együtt. „A jegyesek házasságkötéskor gyűrűt cserélnek, amelyre rendesen nevük kezdőbetűit vésetik fel az eljegyzés napjával; ez azt jelenti, hogy szívüket minden idegen vonzódás ellenében lepecsételték és elzárták.” (Szalézi Szent Ferenc.)

Küzdeni kell a házastársaknak a jellemhibájuk ellen.

Mi is az a jellemhiba? Nézzük végig heti vagy havi gyónásainkat. Ezekben vörösfonálként húzódik végig bizonyos hiba, amelyről úgyszólván mindig kénytelenek vagyunk magunkat vádolni. Ez a hiba rendszeren a mi jellemhibánk.

Ezen jellemhiba főszenvedélyünk hajtása. Minden embernek van főszenvedélye. Ki a kevélységre, ki az érzékiségre vagy e két főszenvedély valamely ágára hajlik. A főszenvedélyünket le kell győznünk, mert különben elkárhozunk. Ismernünk kell tehát a főszenvedélyünket.

Ha békét akarunk, küzdeni kell a jellemhibánk ellen.

Ha békét akarunk, küzdeni kell a gonosz nyelv ellen s az indulataink ellen.

Ha haragra lobban valamely hitvestárs, a másik ne szóljon vissza, hacsak társa választ nem kíván, de akkor is csak annyit szóljon, amennyi feltétlenül szüksé-

ges. Ha már hitvestársa indulata lecsillapodik, akkor magyarázkodjanak ki. Ha nem így járnak el, sokszor szó szót követ és vége a perlekedés, összeveszés. A házaselek fékezzeik indulataikat, ha békét akarnak. Ha az egyik házastárs megsértette a másikat, a megsértett fél a sértőnek szívből bocsásson meg, mert különben nem lesz igazi béke.

Hány hitvestárs beszéli ki házastársa hibáit fűnek-fának, ha sérelem éri. A világ nyelve azonnal felveszi a hallottakat, igyekszik mindenkinek tudomására juttatni, sok elferdítve, megnagyobbítva adja tovább. E miatt szégyen éri a kibeszélt felet s nemhogy enyhülne a viszony köztük, sőt rosszabbodik. A kibeszéléssel pedig nem fog az illető házastárs megnyugodni. Sőt nyugtalanabb lesz, mert a sérelme mellé még hozzájárul lelkiismeretének furdalása. A lelkiismeretfurdalása vétkeből ered, megszólással vétkezik, mert hitvestársa hibáját kibeszéli. A sértett házastárs sérelmét elbeszélheti oly jóbarátjának, jóakarójának, akitől üdvös tanácsot is remél és rendesen vigasztalást merít, de nem akárkinek s nem sok embernek s főleg olyannak ne, akiről tudja, hogy őt nemhogy csitítaná, sőt még jobban felizgatja.

A házastársak nagy szeretettel, szent szeretettel tartoznak egymást szeretni. Azért egymás gyengéit türelemmel és engedékenységgel viseljék el, vagy pedig nagylelkűen nézzék el s ne zsörtölődjenek örökké. Mindkét házastárs, de különösen a nő igyekezzék férjét inkább hallgatással, türelemmel és imádsággal, mint szemrehányásokkal és perlekedéssel megjavítani. Így tértette meg Szent Monika, Szent Ágoston anyja, pogány férjét, Patriciust; „inkább szent erkölcsével, mint szavával beszélt férjéhez” (Szent Ágoston). Az okos asszony többet nyer hallgatással, mint ezer ostoba lármájával. Mihelyest a házastársak civakodni kezdenek, megrontják egész boldogságukat és már földi életük is pokol lesz. Ahol nincs békesség, ott nem ízlik sem az étel, sem az ital, sem az álom, ott hiányzik minden vigasz, minden öröm, ha a házastársak mégoly gazdagok is. A házastársak törődjenek és foglalkozzanak egymással és a

gyermekekkel. Különösen a vasárnapot szánják rá, hogy egymást megszeressék.

2. Oka lehet a családi békétlenségnek a gyermeknevelés terén mutatkozó nézeteltérés. Egyik szülő se legyen a másik rovására elnéző, engedékeny, mindketten egyezzenek meg abban, hogy a gyermeket engedelmességre, Isten törvényeinek megtartására kell szorítani. Legyenek a gyermekhez szeretettel, türelemmel, de ha kell, szigorúsággal. Ha így nevelik gyermekeiket, egymás közt nincs nézeteltérés.

3. A harmadik békezavaró az anyagi gond a nehéz megélhetés miatt.

Nagyon sokszor a házasságokban van a hiba, ami miatt szegények. Pl. a férj nem végzi lelkiismeretesen a munkáját, e miatt elbocsátják állásából, vagy nem igyekszik teljes erejével azon, hogy munkát szerezzen, hamar elcsügged. Ha gondokban vannak a házastársak, szaladnak ide-oda, napokat eltöltenek a nélkül, hogy Istenhez fordulnának, elmennének a templomba, hogy Isten segítségét kérnék. Sokszor keresetükhöz képest túl költségesnek a házastársak, vagy mikor pénzük van, élnek a világukat és nem tesznek félre a szűkebb időre. Nagyon sok férj van, aki fizetésének nagy részét elissza, elkártyázza, lóversenyen elveri, s szegény családjá pedig e miatt vele együtt nyomorog, viszont sok feleség eltékozolja ura keresetét.

E hármasság ellenségét legyőzni tanítja a szent Szív-tisztelet. Üdvöztőnk jutalmul megígéri a békét a családokban, a megosztott családokat egyesíti.

Az ilyen családtagok, mint a gyakorlati élet bizonyítja, megkapják a kegyelmet, hogy kölcsönös, őszinte szeretetben, jóakaró megértésben éljenek egymással. Betegséget, sorscsapást és más megpróbáltatást ők sem tudnak távol tartani maguktól; Jézus erős Szívéből merítik azonban a szükséges kegyelmeket, hogy el ne csüggedjenek, hanem bízva bízzanak. Ily családban nem akadunk gyenge, életűnt, megtört, öngyilkos szívekre. A szenvedés töviseit ők is érzik, csak hogy fájdalmukban megalázkodnak a hatalmas Isten előtt és

követik Jézust a kereszttúton. Modern családjaink tagjai a megpróbáltatások nehéz óráiban nem ritkán a méregserlegben s más hasonló gyilkos szerekben keresik az enyhülést.

Békés, boldog családokból származnak azok a honpolgárok, akikben a társadalom mindenkor megbízhat; ilyen családokban találjuk az egészséges testű és ép-elméjű ifjakat és leányokat, akik bármilyen téren kítűnő szolgálatot tesznek a közügynek. Amint a növényeknél nélkülözhetetlen, pótolhatatlan tényező a napsugár, úgy a gyermeknevelés szempontjából is felette fontos a családi béke.

3.

Megvigasztalom őket szenvedéseikben.*

A bajban fuldokló világnak, a szenvedések tömkelegében vergődő lelkeknek, ha valaha, úgy most az általános, szinte elviselhetetlen ínség napjaiban szükségük van vigasztalásra. Boldogságra teremtett az Úr s éppen azért boldogság után szükségkép vágyódó lelkünknek vigaszra van szüksége.

Hiába, ez a föld a siralomvölgye marad. A napi gondok, aggodalom, betegség, csapás, szegénység, szeretteink elvesztése, csalódás, háttérbe szorítás, hírnevünk elvesztése, felebarátaink viselkedése, kikerülhetetlen emberi végünknek tudata — a lelki szenvedések, mint a bizonytalanság, kétségek, aggályok, belső viharok stb. keresztként nehezednek ránk, szomorúsággal töltenek el.

Mily jó érzés hallani az Údvözítő ajkáról e szavakat: „Megvigasztalom őket szenvedéseikben.” Található Szent Margit lelkiatyjához írt levelében. (Vie et Oeuvres³ II. 623. CXLI: A son directeur.)

Jézus köztünk él az Oltáriszentségben, onnét mondja e szavakat.

Forduljunk tehát bizalommal Jézus Szívéhez, külö-

* P. Müller Lajos S. J., P. Fiedler, Lipót S. J., Liguori Szent Alfonz, Szalézi Szent Ferenc, Hock Konrád nyomán.

nősen az Oltáriszentségben köztünk élő Jézus Szívéhez szenvedéseink közepette.

Mindenesetre megvigasztalódunk, ha leveszi vállunkról keresztünket. Számos esetben teljesülnek is az efféle kérések, amint a különféle nyelven megjelent Jézus Szíve Hírnökökben közzétett őszinte hálanyilatkozatok azt kézzelfogható módon bizonyítják.

De korántsem szabad azt gondolni, hogy az édes Üdvözítő nem váltja be szavát, ha nem veszi le rólunk súlyos keresztünket. A keresztre igen sokszor nagy szükségünk van; tehát az Üdvözítő nem mindig vigasztalhat meg azzal, hogy leveszi rólunk a keresztet.

Ha nem szabadít meg a kereszt nyomasztó terhétől, megvigasztal és vigasztalása könnyűvé teszi a kereszt terhét. Ha mást nem kapunk, a megnyugvás kegyelmét mindig megkapjuk s ez is vigasztalás.

Eszünkbe juttatja például a mennyei boldogságot, amely a földi élet után következik; hogy vannak, akik még jobban szenvednek; hogy mindennemű szenvedésre túlvilági élet elérése miatt van szükségünk; beláttatja velünk, hogy földolog, ha az örök szenvedést elkerülhetjük és az örökkévalóságban nem kínlódunk, szóval lelki szükségünknek megfelelő vigasztaló gondolatokat önt lelkünkbe.

S most táguljon a lelki látásom köre s szemléljem, mikép csoportosul Jézus szentséges Szíve köré a föld minden szenvedője, elkezdve azoktól, akik őt földi útján kísérték, egészen a világ végéig. . . Látom Jézus Szíve tabernákuluma, képei, szobrai előtt térdelő milliókat. Már mennyi vigaszt árasztott szét a lelkekbe. Főleg hány haldokló vigasztalódott már meg a legnehezebb órában, midőn Jézus Szívére feltekintett.

Odajárulok én is a Szent Szív elé, szívem, lelkem sebeivel, bánatával. Feltárom előtte meghitt bizalommal.

Hogyan viselkedjünk a vigasztalás alatt?

Határozzuk el magunkat, hogy bármely kereszt ér bennünket, kitarunk az Isten-szeretetben. A jámborság nem áll a szívnek érezhetően kellemes meg-

illetődésében, vigasztalásában és gyengéd gyönyörködésében és érzéki indulatokban, tehát ne állapodjunk meg az édes érzés élvezésénél, hanem használjuk fel a vigasztalást arra, hogy Isten- és felebaráti szeretetre gyullasszon; adjuk át szívünket Istennek, vagyis mindazt, amit Isten előtt kedvesnek tartunk, vigyük véghez, mert ez a jámborság. A lelki vigasztalásokat, mert Istentől származnak, el kell fogadnunk; a maguk idejében fölötte jó hatással vannak lelkünkre; aki azokat egyszer megízleli, keserűnek talál minden földi vigasztalást. Aki a lelki vigasztalásokat visszautasítja, nem haladhat előre a lelki tökéletességben. A vigasztalás idején mélyen meg kell aláznunk magunkat; ismerjük be, hogy arra méltatlanok vagyunk. A vigasztalást időnkint vonjuk el szívunktól, ezáltal kifejezvé, hogy nem a vigasztalást, hanem Istent akarjuk s ilyen hangulatban fogadjuk meg, hogy Isten szent szeretetében kitartunk.

Vigyázzunk nagyon, hogy a rossz szellem meg ne tévesszen. A rossz szellem is vigasztal, de az ő vigasztalásai megmaradnak az édesség érzésénél; nem vezetnek erényekre, nem teremnek jó gyümölcsöt, hiúkká tesznek.

Az igazi jó szellemtől eredő lelki vigasz ismerető jelei:

Tárgya lelki.

Magasabbra, lelkiekre, nem tökéletlenségre és érzékiekre irányít, és pedig egyenesen és nem kerülő úton.

A belső felbuzdulás, amely lánggra lobbantja a Teremtő iránti szeretetet.

Az ész természetfeletti módon megvilágosodik, az akarat a jóra könnyű lendületet vesz s béke, nyugalom szállja meg a lelket. Lángot vet a hit, remény s szeretet. Ez a belső vigasz aztán többnyire átcsap az érzéki természetbe s azt tiszta kellemmel árasztja el.

Isten bölcs és jószágos intézkedése szerint saját megvigasztalásunkhoz önmagunknak is hozzá kell járulnunk, közre kell működnünk.

Az Úr meg is adja a feltételeket: „Tanuljatok tőlem.” (Máté 11, 29.)

„Én kijártam a szenvedés minden iskoláját. Nincs az a szenvedés testben, lélekben, becsületben, amelyet ki nem merítettem. És lám, szenvedéseim homályán, komor éjszakáján mindenütt átszüremlik a vigasz: Gyermekem! Szenedned kell itt a földön. Tanulj meg szenvedni tőlem!”

„Mert szelíd vagyok.”

A csapásokat tehát szelíden kell fogadnod, akár egyenesen Istentől jönnek, akár embertársaidtól, akár fellebbvalótól, akár alattvalótól, akár pedig az élettől, emberi sorsodtól. Aki visszavág, Istenre haragos szemeket vet, embernek ellenáll, megtorol, a sorscsapásokkal szemben elkeseredik, csak nagyobb vihart csinál ott, ahol a szelídség olaja majd mindent elsimítana.

Ezért tanuld meg a szent Szívtől a szenvedés isteni művészetét. Figyeld meg csak! Ebből a Szívből fakadt az ige. „Ha egyik arcodat megütik, nyujtsd oda a másikat.” (Máté 5, 39.) Így tettem én Istennel, emberrel szemben . . . ?

„És alázatos szívű!”

Legtöbb szenvedésem önérzetességem túlhajtásából ered. Multam hibáit feledem s más sorsra, többre, jobbra tartom magam érdemesnek. Lelki vergődésemben nem akarom elismerni gyengeségemet, nyomorúságomat; csodálkozom, elégedetlenkedem, sőt kétségbeesem. Azt vélem, tudnék magamon segíteni s ezernyi tapasztalás bizonyítja be, hogy mégsem tudok. Magam feje után akarok igazodni s nem fogadom el lelki vezérem ítéletét, utasításait. Ime a lelkiélet szenvedései, visszavive azokat jobbra az alázat hiányára . . . „Tanuljatok tőlem, mert alázatos szívű vagyok.”

„Vegyétek magatokra az igámat!”

Ez kétségkívül az önmegtagadást jelenti Jézus Krisztus Szíve szellemében; a belső és külső önmegtagadást. A szenvedés idején rendesen mind a kettő szükséges. Meg kell magamat adnom és önként alkalmazkodnom Isten kedves, szent akaratához.

Az önmegtagadást a vigasz érdekében meg lehet próbálni fokozni, vagy belőle elhagyni, mert egyeseknek a kevesebb, másoknak a több önmegtagadás használ.

S ezt azért kell tennem, hogy hasonlítson szívem Jézus isteni Szívéhez, hogy megossza földi és eucharisztikus sorsát, hogy átérezze sebet, töviskoronáját. Oh, ez a tudat s ez a szent szándék mennyire enyhíti, erősíti a szegény, szenvedő emberi szívet.

Végül buzgó társalgásban az Úr Szívével igyekszem ezen Vigaszkútőből minél többet meríteni jelen állapotom szerint s a föltételeket, amelyekhez a vigasz kötve van, minél nagyobb mérvben s minél készségesebben elfogadni.

Mondhatná valaki, hogy Jézus Szíve nem tartja mindenkor ígéretét, mert hiszen ad lelki szárazságot is a lélekre, amikor nincs vigasztalás. Ez igaz, de az is igaz, hogy a lelki szárazságban sínylődő lélek, ha biztos, hogy a kegyelem állapotában él, birtokolja a lelki békét. Akinek pedig megvan a lelki békéje, az még a legnagyobb szenvedésben is boldog.

A lelki szárazság.

Mi a lelki szárazság?

Egyszerűen azt mondhatnók, akkor vagyunk lelki szárazságban, ha nincs kedvünk az imádsághoz, ha nehezünkre esik az imádság.

Az I. fokú lelki szárazság ismertető jelei:

1. Az értelem nehezen működik imádság közben. Nem tudjuk összeszedni gondolatainkat. Figyelmünket Istenre vagy az imádság tartalmára lekötni nem sikerül. Újra és újra elszórakozunk. Elmélkedés közben nem találunk új gondolatokat és az elénk állított igazság értelmébe nem tudunk behatolni.

2. Az akarat rest a jóra. Nincs igazi kedvünk sem az imára, sem a szentségekhez való járulásra. Szinte kényszeríteni kell magunkat, hogy tegyük.

Közönyt érzünk a jó, a jobb iránt, sőt néha ellenszenvet, undort, unalmat is hordunk szívünkben az imával és lelki dolgokkal szemben. Viszont hajlamossá válunk a rosszra s több, nagyobb erőfeszítésre van szükségünk a vétkek kerülésénél, mint egyébkor.

3. Az érzelem szerepében bizonyos tompultság mutatkozik. Az Istennel való örömteli társalgás eltűnik. A szeretet erős gerjedelmei eltűnnek. Úgy érezzük, hogy nem tudjuk sem Istent, sem felebarátainkat szeretni. Valósággal kiszárad érzelmi életünk, helyébe szomorú kedélyhangulat, nagy levertség és bátortalan-ság lép.

4. Az értelem elhomályosul, a lelki dolgok nem árasztanak a lélekre eleven és kedves világosságot. Ebből ered az akarat lassúsága, aluszékonysága, továbbá az érzékiekre való erős ösztön s az alsó erőknek, szenvedélyeknek ébredése, lázongása.

A II. fokú lelki szárazság ismertető jelei:

A lelki szárazság II-ik fajtájára is vonatkozik, ami az elsőre nagyjából. A kidomborodó tüneteit 3 pontban adjuk.

1. A lélek nélkülözi az érezhető vigaszt az Istennel való társalgásban. E lelki szárazság jelentkezése előtt a lelket rendszerint eltölti Isten közelségének érzése, lángoló gerjedelmek fogják el, nagy világossággal, mélységes örömmel irányítja figyelmét az isteni igazságokra. A lélek csendessé válik. Szeret imádkozni.

2. A lélek érdeklődése elvész a teremtmények iránt. Elvész a környezetében fellelhető természetes öröm, még a munkájában való öröme is. Közömbössé, szinte tompulttá válik a külvilág iránt. Nem elégíti ki semmiféle teremtmény, semmi világi öröm, sőt inkább taszítja mindaz, amit a világ számára adhatna. A lélek ilyenkor nem érti meg önmagát, sem környezete nem érti meg őt. Nem érzi jól magát sem elvonulva, sem az emberek közt.

3. Harmadik tünete a lelki szárazságnak a kielégülést nem találó, égő vágyakozás Isten után.

A III. fokú lelki szárazság ismertető jelei:

A lelki szárazság III. fajtájára is vonatkozik az, ami az elsõre és a másodikra általánosságban.

Kimagasló tüneteit a következõkben foglalhatjuk össze: A lélek úgy érzi, hogy Isten elhagyta, elvetette, a nélkül, hogy ennek igazi okát látná. Sohasem szabad azt hinni, hogy Isten el akar kárhóztatni. A lélek ilyenkor Isten igazságosságát és haragját szemléli. S mindezek átélése után jut arra a következtetésre, hogy Isten el akarja õt kárhóztatni. Sokszor bizalmatlanság vesz rajta erõt és a kétségbeesés kerülgeti. Gyenge idegzetüeknél, különösen nõknél kóros lelki állapot is fejlõdhetik ki a lelki szárazság tartamára.

A lelki szárazság I. alakja az emberben levõ okból ered. Testi gyengeség, fejfájás, emésztési zavarok, betegség, fájdalom, idegbetegség, kimerültség, rosszullet, túlságos elfoglaltság, szétszóródott élet, amely teletömi az észet, a képzeletet mindenféle haszontalansággal, a szívet pedig rendetlen vágyakkal a teremtmények által felkínált vigasztalások után. Az imára, nevezetesen az elmélkedésre való kellõ elõkészület hiánya. Minden szándékos bûn, a bocsánatos is kiválthat lelki szárazságot. A szándékos elszórakozás ima közben, a szeretet megsértése, az öntetszelgés, az ösztinteség hiánya, fõleg a lelkivezetõvel szemben. Ha nem követjük a kegyelem ösztönzését. Túlságos ragaszkodás a teremtményekhez s elmerülés a világ örömeiben. A felsoroltak mint kiváltó okok szerepelhetnek.

Az elsõ fokú lelki szárazságnál testi épségünk helyreállítása szigorú kötelességünk, akár több heti üdülés igénybevitelével is. Bizonyos esetben orvoshoz kell fordulnunk. Ha van panaszmentes idõnk, vagy bizonyos idõben frissebbek vagyunk, akkor halasszuk arra az imádságot. Ha túlságos nagy az elfoglaltságunk, igyekezzünk közbe-közbe egy kis pihenõt tartani, pár perces alvás is felüdíthet. A lanyhaságot meg kell szüntetnünk. A testileg gyengék beleeshetnek õnhibájukon

kívül is a lanyhaságba. Ez azonban nem bűnös lanyhaság; ismertető jele ennek a lanyhaságnak, hogy a bűnt teljes erővel kerüli.

A lelki szárazság II. és III. alakja nem tőlünk függ, Istentől jön. Van úgy, hogy testi bajunk is ugyanakkor szerepel, mint kiváltó ok, tehát így magunk is és rajtunk kívül álló ok is szerepelhet közösen, mint a II. és III. fokú lelki szárazság előidézője. Az I. és II. fokú lelki szárazság rendszerint lelkiéletet élő, magasabb lelki tökéletességet elért lelkeknél áll be s nem szűnik meg, amíg a tökéletességet akadályozó minden salaktól meg nem tisztítja lelkünket Isten, azért itt minden erőnkkel azon legyünk, hogy a tökéletességben előre jussunk. Különösen itt kapaszkodjunk bele a végtelen irgalmas Jézus Szívébe s ha ez sem használ, szolgáljon vigaszunkra az a tudat, hogy állapotunk legkésőbb a halállal megszűnik.

Általában a lelki szárazság alatt az imát nem szabad abba hagynunk, sőt inkább fokoznunk kell, mert arra nagy szükségünk van. Ha az imának nem is látjuk erejét, lelkünkre ez az ima a leghatásosabb. Vigasz idején tett jófeltételünkön ne változtassunk, esetleg tegyünk többet. Gyakoroljuk az erényeket és a tökéletességben igyekezzünk előre jutni. Irányuljon továbbá figyelmünk Isten szeretetére. Kérjük Isten segítségét, panaszoljuk el bajunkat. Csókoljuk meg áhítattal az édes Üdvözítő képét. Ismerjük be méltatlanságunkat. Maradjunk türelmesek, mindamellet állhatatosan könyörögjünk a lelki szárazság elmúlásáért. Vágyakozunk a lelki szárazságból szabadulni, de ne túlságosan, nehogy lelki békénk kárt szenvedjen. Nyugodjunk meg a nagy Isten akaratában, majd ha tetszik Neki, elküldi a Vigasztalót. Válasszunk jó gyóntatót. A lelki szárazság alatt történt, lelkiismeretünk tudtával véghezvitt cselekedetekért Isten előtt felelősek nem vagyunk, ha a lelkiatyánk tanácsa szerint élünk.

A lelki szárazságot Isten azért bocsátja ránk, hogy a jóban el ne bízzuk magunkat, alázatossá legyünk s méltókká legyünk a következő vigasztalásra. Ki akar

gyógyítani a vigasztaláshoz való rendetlen vágyakozásból, rá akar vezetni a tökéletes istenszeretetre. Ki akar próbálni, meg akarja szilárdítani erényeinket, akarja, hogy növekedjünk az istenfélelemben és tiszteletben, akarja, hogy elszakadjunk a teremtményektől és önmagunktól.

A lelki szárazság tarthat órákig, tarthat napokig, tarthat hónapokig, tarthat esztendőig. Egy szentnél 3 évig, másiknál 9 évig tartott. Nem kell félni, hogy a lelki szárazságot nem bírjuk ki, Isten erőnkön felül nem tesz próbára. Lelki szárazság alatt előfordulhat, hogy lelkünk rövid időre felvilágosodik, akár csak percekre, vigasztalásban is részesül. Ez azért van, hogy csüggedő lelkünkbe erő ömöljön a további küzdelmes kitarásra. Az I. fokú lelki szárazság elviselése nem nagyon nehéz, a II. fokú lelki szárazság kínos, de a vele járó szenvedés sok örömmel jár, a III. fokú lelki szárazság elviselése felette gyötrelmes s nem is szokott túl hosszú ideig tartani.

Ha elmúlt a lelki szárazság, nem kell azt gondolni, hogy most már többet nem fog visszatérni.

4.

Biztos menedékük lesznek életükben, de főképp haláluk óráján.

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 szept. 15-én:

„Továbbá az isteni Szív mindazoknak, akik életükben Őt tisztelték, menedékhelyük s biztos kikötőjük lesz a halál óráján, megvédi és oltalmazza őket.“ (Vie et Oeuvres⁸ II. 554. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Ami a világiakat illeti, ők e szeretetreméltó ajtosságbán megtalálják mindazt a segítséget, amelyre állapotuk szerint szükségük van és ugyancsak a szent Szívben találnak menedékhelyet egész életükben s főképpen haláluk óráján. Oh mily édes meghalni, ha gyengéden és állhatatosan tiszteltük Jézus Krisztus

szent Szívét!" (Vie et Oeuvres⁸ II. 623. CXLI: A son directeur.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

A következő ígéreteket tette:

„Biztos menedékük lesz ellenségeik minden cselvetése ellen, különösen haláluk óráján." (T. i. az isteni Szív a lelkeknek.) (Vie et Oeuvres⁸ II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

Végül emlékezzünk vissza a nagyígéretre.

Hány és hány eset van leírva hitbuzgalmi folyóiratokban, hol az emberek az isteni Szív segítségül hívására csodás módon megmentették életüket. Ezt azonban nem várhatjuk biztosan, mert nem tudjuk, mikor kell eljönni halálunk órájának.

A lelkiéletünk megmentését azonban biztosan várhatjuk. Ha eljön a halálunk órája, Jézus Szíve megvéd minden ellenségeinktől s így hozzásegít, hogy a megszentelő kegyelem állapotában haljunk meg, ha életünkben tisztelői voltunk a szent Szívnek. De nemcsak a halálunk óráján védi meg lelkünket ellenségeitől, hanem életünkben is, ha menedéket nála keresünk, az erőt a kísértések legyőzésére szent Szívéből merítjük. Csak egy a fontos. Kísértések idején egy pillanattig se várakozzunk, hanem azonnal forduljunk segítségért Jézus szent Szívéhez. Ha ezt elmulasztjuk, már nem biztos, hogy tudunk győzni.

5.

Minden dolgukat, vállalatukat megáldom.*

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Ami a világiakat illeti, ők e szeretetreméltó ajtossággal megtalálják mindazt a segítséget, amelyre állapotuk szerint szükségük van, így a békét családjukban, a támogatást munkájukban, az ég áldását minden vállalatukban." (Vie et Oeuvres II. 623. CXLI: A son directeur.)

* Hübner Ágoston S. J. nyomán.

Testvér, tudod mit jelent az, ha nincs áldás a dolgodon, vállalkozásodon? Azt jelenti, hogy minden fáradozásod hiábavaló. S ha Isten áldása kíséri, sikerrel jár az. Itt se várjunk csodát! Dolgozzunk lelkiismeretesen, ez a főfeltétel a kegyelem elnyeréséhez s Isten hozzásegít dolgunk, vállalkozásunk sikeréhez azáltal, hogy állhatatosságot, erőt, szorgalmat ad, felvilágosítja elménket, ahol szükséges a siker érdekében, s embertársaink jóindulatát biztosítja. Hányan mondanak hálát minduntalan a Jézus Szíve Hírnökökben: veszélyeztetett vagyonok megmentéséért, üzleti szerződések szerencsés megkötéséért, pörös ügyek kedvező lebonyolításáért, jó sikerrel végzett vizsgákért, szerencsés pályaválasztásért, a hivatásuk és társadalmi állásukkal járó nehézségek és akadályok leküzdéséért. Anyagi dolgoknál csak úgy várhatjuk az ég áldását, ha azok lelkünk javára válnak. Arról bizonyosak lehetünk, ha tiszteljük Jézus Szívét, minden vállalkozásunkat úgy irányítja, hogy az a mi legnagyobb javunkra váljék.

6.

**A bűnösök Szívemben az irgalom
forrására, tengerére találunk.***

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 szept. 15-én.

„Az isteni Szív kiapadhatatlan forrás, három csatorna csörgedezik belőle szüntelenül. Az első az irgalom csatornája a bűnösök számára, reájuk a bűnbánat és vezeklés szelleme árad ki.” (Vie et Oeuvres³ II. 554. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent Margit 1685-ben:

„Forró szeretetének édes kenetét árasztja mindazokra a közösségekre (t. i. az isteni Szív), amelyek tisztelik őt és különös oltalma alá helyezik magukat. Elhárítja róluk az isteni igazságosság minden csapását s kegyelmébe fogadja őket, hogyha elszakadtak tőle.

* P. Fiedler Lipót S. J. nyomán.

Tudtomra adta, hogy szent Szíve a szentek szentje, a szeretet szentéye. Azt akarja, hogy most megismerjék s így közvetítő legyen Isten és az emberek között. Teljesen hatalmában van, hogy békét adjon nekünk, irgalmasságot nyerjen számunkra, távoltartsa a büntetéseket tőlünk, amelyeket a bűneink zúdítottak ránk." (Vie et Oeuvres³ II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

De Saumaise anyához írja 1687-ben:

„Nekem úgy látszik, így akar sok lelket megmenteni az örök kárhozattól. Ez az isteni Szív ugyanis erősség és biztos menedékhely azok számára, akik hozzá folyamodnak, hogy kikerüljék az isteni igazságosságot. Az isteni igazságosság haragja vízőzönnel pusztítaná el a bűnösöket a rengeteg bűnnel együtt, melyeket manapság elkövetnek s amelyekkel felingerlik ennek a szent Szívnek a haragját, jóllehet Ő minden jónak örvénye. Ebbe kell elmerülnünk, hogy a földi dolgokból semmit se izleljünk meg." (Vie et Oeuvres³ II. 363. Lettre LXXI. A la Mère de Saumaise.)

Ebben az Úr Jézus egyenesen és kifejezetten figyelmeztet újból minket az ő irgalmára, melyet kiapadhatatlan forráshoz hasonlít, amint ennek nincsen vége, úgy szent Szívének irgalmassága is kifogyhatatlan.

Miben mutatkozik az irgalom?

Nincs akkora gonoszság a földön, amelyet az Egyház isteni Alapítójától nyert hatalmánál fogva meg nem bocsáthatna, föltéve a bűnös töredelmességét. Határtalan Jézus irgalmassága, főleg, ha azt tekintjük, mennyire törekszik a bűnöst visszaterelni a jó útra. Mennyi alkalmat kínál, csakhogy üdvözüljön. Az isteni irgalmasság a bűnösrel szemben határt nem ismer. Határt csak a bűnös megátalkodása, konoksága szabhat. A bűnös teljesen megszabadul bűnétől, az el van engedve, ha komolyan megtér. Megbocsáttatik a bűne örök időre, elengedtetik a pokoli büntetés; visszanyerheti a kegyelmi állapotot az örök jutalomra való joggal együtt. Ha láthatnók a lelket feloldozás előtt és

után, felkiáltanánk a Zsoltárossal: „Az Úr irgalmasságát örökké fogom magasztalni.”

Kinek ajánljuk ennek az ígéretnek megszületését leginkább?

Először a bűnösöknek, akik szeretnének kiemelkedni szenvedélyeik fertőjéből, de abba minduntalan visszaesnek. Próbálják csak tisztelni komolyan a szent Szívet pl. az első-pénteki áldozások által, biztosra vehetik a gyökeres javulást. Ilymódon fognak bűnös szokásaiktól megszabadulni s nem azáltal, hogy minduntalan más lelkiatyához mennek. Másodszor azoknak, akik családtagjaikat, vagy ismerőseiket akarnák Istenhez vezetni. Ne szűnjenek meg érettük a szent Szívet ostromolni, végül mégis csak győzni fognak.

7.

A lanyha lelkek buzgókká lesznek.*

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Igen, egészen bizonyosan állítom, ha tudnák az emberek, mennyire tetszik ez az ájtatosság Jézus Krisztusnak, nem volna keresztény, aki tüstént ne gyakorolná azt, bármily kevéssé szereti is amúgy a szeretetreméltó Megváltót. Ezért azon legyen, hogy mindenekelőtt a szerzetesek karolják azt fel. Annyi segítséget találnak benne, hogy semmi más eszközre nem lesz szükségük eredeti buzgóságuk visszaszerzésére.” (Vie et Oeuvres³ II. 623. CXLI: A son directeur.)

„A lanyha lelkek buzgókká lesznek” ígéretet megtaláljuk a Szent irataiban. (Vie et Oeuvres.)

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Isteni Mesterem egy alkalommal ezt a tanítást adta: Tudd meg, — mondotta egy hibámra vonatkozólag, amelyet elkövettem — én szent Mester vagyok és a szentséget tanítom. Tiszta vagyok és nem tudom elviselni a legkisebb szennyfoltot sem. Azért a szív egyszerűségében kell cselekedned, egyenes, tiszta szán-

* P. Fiedler Lipót S. J., Liguori Szent Alfonz, P. Saint-Omer, Spirago nyomán.

dékkal, jelenlétemben. Nem tudom elviselni a legkisebb helytelenséget sem. Megtanítlak arra, ha határtalan szeretetem rá is vett, hogy magam legyek mestered, magam oktassalak, mintaképem, szándékaim szerint alakítsalak, minthogy én nem tudom elviselni a lanyha és gyáva lelkeket, ha szelídségemben el is viselem gyengeségeidet, nem kisebb szigorúsággal és pontossággal fogom javítani és büntetni hűtlenségeidet." (Vie et Oeuvres³ II. 67. Autobiographie.)

Az erkölcsi lanyhaság 3 okra vezethető vissza.

1. Nagyon sokat törődnek a földi javakkal, anyagi érdekhajhászással, szórakoztató ünnepélyek, mulatozások rendezésével és azért nincs idejük a lelkük művelésére és ez nem is érdekli őket, általában ilyesmire nem érnek rá.

2. Gyenge a szellemi és lelki táplálkozásuk. Templomi prédikációt nem hallgatnak, lelkiolvasmánnyal sem igen pótolják, undorodnak az imádságtól, szentmisére nem járnak, nem járulnak oly gyakran a szentiségekhez. Nem csoda, ha vallásbelileg tudatlanok s a hitélet terén majdnem semmit sem dolgoznak.

3. Romlott ízlésű társaságban való szórakoztató forgolódás. Rossz, közömbös, selejtes sajtótermékek olvasása.

Az igaz lelkek lanyhasága miatt megszorított Jézus Szíve.

Nagyon tévednénk, ha azt hinnők, hogy minden lélek, amely a kegyelem állapotában van, vigaszul szolgál Jézus megszorított Szívének. Fájdalom, nem így áll a dolog. Vannak emberek, akik, noha Isten sok kegyelemmel halmozza el őket, mégis lanyhaságban élnek s így az isteni Szívnek igen szaggató tövisei. Jézus szereti őket nemcsak avval az általános szeretettel, amellyel mint Teremtő minden teremtményét szereti, hanem megkülönböztetett szeretettel; igazi barátságába fogadja őket. Mármost éppen ez a barátság a mértéke annak a bánatnak is, amelyet állapotuk miatt érez. Ő előre látja, hogy ebből a lanyhaságból kifolyólag lassan halálos bűnbe esnek, aztán meg kevésbé fognak

iparkodni, hogy abból kikerüljenek és így végezetül el fognak veszni.

A lélek lanyha először is akkor, ha a bocsánatos bünt gyakran és tudatosan követi el és nem iparkodik megjavulni. Ő, mily veszedelembé jut a lélek, amikor tudatosan a legcsekélyebb lelkiismeretfurdalás nélkül sok hibát, bocsánatos bünt követ el s azzal nyugtatja meg magát: Hiszen ezért nem kárhozom el!

Az Úr szemére hányta Laodicéa püspökének, hogy se nem meleg, se nem hideg. (Apok. 3, 15.) Ilyen a lanyha lélek állapota: nem mer egészen hátat fordítani Istennek, de nem aggódik a könnyű sérelmek miatt, amelyeket ellene elkövet és amelyeket mindennap szaporít, és semmit sem tesz, hogy annyi hibából megjavuljon. Bárcsak hideg volnál vagy meleg, monda az Úr; de mert langyos vagy s nem vagy sem hideg, sem meleg, kezdelek téged kivetni számból. Azaz: jobb lenne, ha teljesen meg lennél fosztva a kegyelemtől, mert több reményed volna a gyógyuláshoz. Azonban lanyhaságod miatt nagyon ki vagy téve annak a veszélynek, hogy elkárhozol, mert ebből az állapotból könnyen esel a halálos bűnbe és kevés a remény, hogy abból fölkelj. Jegyezzük meg jól ezeket a szavakat: mert lanyha vagy, kezdelek kivetni számból! Ah, mennyire bántja Jézus Szívét az ilyen lélek. Könnyen lenyeljük az italt, ha hideg vagy meleg, de ha langyos, hányási ingert okoz. A lanyha lélek is így ki van téve a veszélynek, hogy Isten szíve kiveti őt magából, vagyis kegyelmét visszavonja tőle és elhagyja; amit jól fejez ki a hányás, mert az ember irtózik újra bevenni azt, amit kihányt.

A lanyhaság legfőbb jele az, ha valaki készakarva és szokásszerűen undorodik az imádságtól. Az az egyén, aki az imádságot szereti, a szerénység, alázatosság, ájtatosság és önmegtagadás mintaképe, de ha elhagyja az imádságot, nemsokára kitör a szerénytelenség a tekintetében, kevélysége kitűnik a legkisebb bántó szónál; már nem járul oly gyakran a szentségekhez és nem megy oly sűrűn szentmisére; arra sem

nagyon gondol, hogy megtagadja magát. Ellenkezőleg, kedveli a világ hiúságait és szórakozásait, a földi mulatságokat és örömöket.

*Mit remélhetnek a lanyha lelkek a Szent Sziv-
tisztelettől? A jóban való buzgóságot.*

— A jóban buzgó ember felhasználja az Egyház kegyelemeszközeit lelkének megszentelésére, az imádságot soha nem hagyja el, gyakran járul a szentgyónáshoz, áldozáshoz, gyakran hallgatja az Isten igéjét, vagy pedig vallásos könyveket olvas. A jóban buzgó ember felhasznál minden alkalmat, amely valamely jócselekedetre kínálkozik. Egyetlen szegényt sem bocsát el alamizsna nélkül, lelkiismeretesen megtartja az egyházi böjtöket, szabadidejét az imádságra használja fel. A jóban buzgó ember szívesen hoz áldozatot Istenért. Örül, ha hite miatt kinevetik vagy üldözik; örvend az Istentől reá küldött szenvedéseknek; mindent elkövet a bűn kerülésére; sőt szükség esetén még meghalni is kész volna Krisztusért. A buzgó ember a mások lelki üdvéről is komolyan gondoskodik. Alattvalóit, barátait, rokonait visszatartja a bűntől, tanítja őket, imádkozik értük, sőt az idegenekért, valamint a másvallásúakért és a bűnösökért is.

A jóban való buzgóság az örök üdvösségre feltétlenül szükséges.

Jócselekedet nélkül nem üdvözülhetünk, ámde buzgóság nélkül semmi jót sem hajthatunk végre. A jócselekedet elé (gyakran az ördög részéről is) akadályok gördülnek; és Isten megengedi azt, hogy kitűnjék, vajjon komoly-e a mi akaratunk. Aki tehát nem akar áldozatot hozni vagyis nem buzgó, az a jócselekedetet sem hajthatja végre. Imádságunk is csak akkor nyer meghallgatást, ha minden akadály dacára állhatatosan (buzgón) imádkozunk.

**A buzgó lelkek még nagyobb
tökéletességre emelkednek.**

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 szept. 15-én:

„Az isteni Szív kiapadhatatlan forrás, három csatorna csörgedezik belőle. A második a szeretet csatornája, minden szükölködőnek segítségére siet bajában, különösen azoknak, akik tökéletességre törekcszenek. Ők az angyalok közbenjárására megtalálják benne az eszközt akadályaik legyőzésére. A harmadik csatornából szeretet és világosság árad tökéletes barátaira, akikkel egyesülni akar, közli velük tudását, elveit, hogy ők teljesen neki szenteljék magukat, előmozdítsák — mindenki a maga módja szerint — az ő dicsőségét. A szentséges Szűz lesz különös pártfogójuk, hogy elérjék ezt a tökéletes életet.” (Vie et Oeuvres³ II. 554. Lettre CXXXII. Au R. P. Croiset.)

Lelkiatyjához írja:

„Az áldás és kegyelemkincsek, amelyeket ez a szent Szív magában foglal, végtelenek. A lelkiéletben egyetlen ájtatosságot sem ismerek, mely annyira alkalmas volna, hogy rövid idő alatt a lelket a legmagasabb tökéletességre emelje és megízleltesse vele az igazi édességet, melyet Jézus Krisztus szolgálatában találunk.” (Vie et Oeuvres³ II. 623. CXLI. A son directeur.)

P. Croiset-hez írja Szent Margit 1690 jan. 17-én:

„A forró vágy miatt, amely életszentségre ösztönzi, remélem, a szent Szív kegyelme nagy szentté teszi önt.” (Vie et Oeuvres³ II. 598. Lettre CXXXV. Au R. P. Croiset.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

„A következő ígéreteket tette: Sohasem engedi elveszni azokat, akik neki szentelik és adják magukat s azzal akarnak neki örömet okozni, hogy képességük szerint megadnak és megszereznek számára minden

szeretetet, tiszteletet és dicsőséget, azokkal az eszközökkel, amelyeket Ő ad nekik. Az isteni Szív szeretettel fogadja őket, biztosítja üdvösségüket, gondoskodik arról, hogy megszentelje és naggyá tegye őket örök Atyja előtt, *oly mértékben, amint fáradozásaikkal szeretete uralmát növelni iparkodnak.*" (Vie et Oeuvres³ II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

A Jézus Szíve-tisztelet gyakorlása állandó szeretetgyakorlásból áll Isten és felebarát iránt, azért hittani alapon írja Szent Margit, hogy a lanyha lelkek hamar buzgókká, a buzgók pedig tökéletesekké lesznek.

Miben áll a keresztény tökéletesség, vagyis az életszentség.*

A keresztény tökéletesség az Isten és a felebarát szeretetében, továbbá a szívnek a világtól való függetlenítésében áll.

Istent tökéletesen az szereti, aki teljes szívéből, teljes lelkéből, teljes elméjéből szereti az Istent; Istent önmagáért szereti, felebarátait pedig Istenért s annyira szereti, amennyire saját magát szereti. Aki Istent tökéletesen szereti, a világtól függetleníti magát. Ugyanis az Isten szeretetével mindenkor össze van kötve a világ érzékies, vétkes élvezeteitől való undor. „Aki a világot szereti, nincs abban az Atyának szeretete.” (I Ján. 2, 15.) Minél nagyobb Isten szeretete az emberben, annál nagyobb az undorodás a világtól. Az Isten szeretete olyan, mint a mérlegnek két serpenyője: ha az egyik emelkedik, a másik alászáll. „Az Isten szeretete annál kevesebb tért foglal el a szívekben, minél inkább uralkodnak abban a földi vágyak.” (Sz. Alfonz.) A szeretet gyarapodásával csökken az érzéki vágy.

Isten parancsolja, hogy keresztény tökéletességre törekedjünk.

A tökéletességre való törekvés kötelessége már

* Spirago nyomán.

az Isten-szeretet parancsában rejlik. Isten ugyanis azt kívánja abban, hogy őt tőlünk telhetőleg szeressük. Ez azt jelenti, hogy a jó útján mindinkább előhaladjunk. „Aki igaz, legyen igazabb s aki szent, legyen szentebb.” (Jel. 22, 11.) Aki jó szándékkal cselekszik, cselekedjék még jobb szándékkal. Krisztus Urunk parancsolja: „Legyetek tehát tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok is tökéletes.” (Máté 5, 48.) Az Isten nem akar egyebet, mint hogy szentek legyünk. (Szent Ödön.) Aki nem törekszik keresztény tökéletességre, az örök kárhozát veszedelmében forog. Aki nem halad előre, az hátramarad; középút nincs az erény útján. (Szent Bertalan.) Mihelyt meg vagy elégedve magaddal s azt mondod: „Most már elég”, azonnal el vagy veszve. (Szent Ágoston.) Sőt éppen a szentség legmagasabb fokára törekedjünk.

A tökéletességre való törekvésnek, a lelkiéletnek a világban nagy akadályai vannak a család, a jóbarátok, a feljebbvalók s sokszor teljesen ismeretlen egyének részéről. Óriási energiát kell kifejtenünk, hogy el ne csüggedjünk. Jézus Szíve megadja a kegyelmet, Szíve tisztelete által.

A tökéletes ember jobban dicsőíti az Ūristent, mint számos lanyha, közömbös katolikus együttesen. Miért? A tökéletes lélek remekmű, amelyet a gyarló ember a Szentlélek kegyelmeivel hűségesen közreműködve hozott létre. A hosszú, némelykor éveken át tartó fárasztó munka miatt nagyobb jutalomban is részesül. Szent Pál szerint: „Aki szűkösen vet, szűkösen is arat, aki áldással vet, áldással is arat.”

A repülőgépek, drótnélküli távirók és tengeralattjárók korszakában van-e a társadalomnak szüksége tökéletes emberekre?

Abban nem kételkedik senki, hogy égető szükségünk van minden téren, bármely osztálynál, jellemekre. Ámde ha valaki, minden bizonnyal a tökéletes keresztény ember mondható annak.

Nem mindenki lehet elsőrangú szaktudós, de megszégyentő szegénységi bizonyítványt állít ki önmagá-

ról az az állam, amelynek nincsenek szaktudósai. Nem mindenki van vezérszerepre hivatva. Tapasztaltuk eléggé, hová jutnak még erőteljes országok, kultúr-államok is, ha nincsenek vezető férfiak.

Igy vagyunk az erkölcsi életben is. Itt még inkább kívánatosak a nagy, kimagasló alakok, akik mint fénylő csillagok mutatják a többinek, milyen irányban kell haladniuk, hogy önmaguk üdvözljenek és embertársaiknak javára válhassanak.

A keresztény tökéletesség legmagasabb példaképe Krisztus Urunk.

Midőn a gazdag ifjú az Urat kérdezte, mit kell tennie, hogy tökéletessé legyen, ezt a választ kapta: „Kövess engem”. (Máté 9, 21.) Azért a szentek szüntelenül Krisztus Urunk életéről és szenvedéséről elmélkedtek.

A szentek is mintaképei a tökéletességnek.

A szentek ugyanis Krisztus Urunkat utánozták, egész életük tehát Krisztus életének másolata. Szent Pál inti a keresztényeket, hogy őt magát (I Kor. 16.) és a szenteket (Zsid. 6, 11.) utánozzák. Krisztus Urunk életét lehetetlen elérnünk, a szentek követése könnyebb. Látjuk, mint küzdöttek a szentek gyengeségeikkel, ez pedig a mi tanulságunkra és bátorításunkra szolgál. Azonban meg kell jegyeznünk, majdnem mindig egy szent egy különös erény gyakorlásában tűnt ki. (Szalézi Szent Ferenc.) Továbbá a szenteknek egyes cselekedetei az ő különös életviszonyaikhoz, hivatásukhoz, vagyonukhoz, egészségükhöz, vérmérsékletükhöz, éghajlatukhoz stb. voltak szabva. Tehát kiváltképen csak a hasonló állású szenteket kövessük, saját személyes életviszonyainkat mindenkor figyelembe véve. Felette üdvös a Boldogságos Szűz Mária életének követése, aki a szentek közül a leghűebben követte Krisztust. A Boldogságos Szűz életének utánzása nehezebb mint a szenteké, de könnyebb mint Krisztus Urunké.

A tökéletesség nem szomorúságban és levertségekben mutatkozik, hanem ellenkezőleg, a lélek örömeiben.

Vidámság és istenszeretet úgy összetartoznak, mint a derült ég és a ragyogó napsugár. Tévednek, akik azt hiszik, hogy a szentek szomorú, életúnt, mogorva emberek voltak. Ellenkezőleg derült, vidám emberek voltak ők.

A keresztény tökéletességre azonban nem könnyen jutunk el.

A tökéletességre sohasem jutunk el rövid idő alatt, kivéve, ha Istennek különös kegyelme van velünk. (Szent Teréz.)

A tökéletesség útján 3 fokot különböztetünk meg: 1. kezdőkét, 2. haladókét, 3. tökéletesekét.

A kezdőknek erős a hajlamuk a halálos bűnre.

A haladók halálos bűnt nem követnek el, de bocsánatos bűnt igen.

A tökéletesek lelke a földiektől már elfordult és Istenre irányult s akik ennek folytán nagy békének örvendenek. A tökéletesség végére sohasem érünk el, az Isten-szeretetnek ugyanis nincs határa.

Hogy a keresztény tökéletességre eljussunk, használnunk kell a következő eszközöket.

1. *Legyünk hűségesek a kicsinyben is.* Vagyis ne csak a halálos bűnt, de a bocsánatos bűnt is teljes erőnkben kerüljük. A tökéletességre törekvő lélek nem követ el teljesen szándékosan bocsánatos bűnt, vagy csak nagyon kivételesen. A félig-meddig tudatos bocsánatos hibák is ritkán fordulnak elő.

A nem szándékos bocsánatos bűnök azok, amelyeknek elkövetésénél nincs meg egészen a megismerés és a teljes szabadság. Megtörténhetik, hogy az emberen szinte rajtaüt a kísértés s meglepetésszerűen éri. Kellő megfontolás nélkül, ideges félelemben, vagy elhamarkodottságban tesz, vagy mond valamit. Vitázik a kísértéssel s némileg ingadozik. Az ember szinte ösztönszerűleg érzi, hogy helytelenül cselekszik, de cselekedetében nincs meg az értelemnek és az akaratnak az az összeműködése, melynek a teljesen beszámíthatóban meg kell lennie. Az ilyen hibáktól

különös isteni, kiváltságos kegyelem nélkül senki sem lehet mentes.

2. *Gyakoroljuk magunkat az önmegtagadás minden terén.* (Bővebben lásd a V. részben önmegtagadás cím alatt.)

3. *Tartsunk rendet.*

Ezzel nyugodt kedélyre teszünk szert és rövid idő alatt sokra vihetjük.

„Minden tisztességesen és rend szerint legyen.” (Kor. 14, 40.) Tűzzünk ki tehát határozott időt a fölkelésre és lefekvésre, az imára, evésre, munkára, üdülésre stb. Tartsunk rendet a lakószobánkban is. Szülők szoktassák korán rendre gyermekeiket.

4. *Szüntelen imádkozzunk.*

Ezzel sok kísértéstől szabadulunk meg és elnyerjük a Szentlelket, halálunk után hamar eljutunk Istenhez.

Szent Pál így int bennünket: „Szüntelenül imádkozzatok.” Tulajdonképen szünet nélkül kell imádkozni.

Azonban nem szükséges, sőt lehetetlen is állandóan szóbeli vagy akár elmélkedő imádsággal imádkozni. Kevés embernek van annyi ideje, hogy szüntelenül imádkozzék. Azért ajánljuk fel minden cselekedeteinket (I. felajánlás IV. rész) Jézus Szívének s így összes cselekedeteink imává változnak, ami hozzásegít ahhoz, hogy be tudjuk tölteni az apostol kívánságát. Azonfelül tenni is kell valamit Istenért.

Nagyon jó minden szabadidőnket imádságban tölteni.

Az ima nagyon fontos. Imádsággal dicsőíthetjük legjobban az Istent. Imádsággal szerezzük meg minden szükségletünket. Isten irgalmától függ, vajjon megkapjuk azt a kegyelmet, ami üdvözülésünkhöz szükséges. Ezt is imádsággal esdjük ki. Hagyd el az imádságot, lelked kiszárad, mint a fa, amely nem kap éltető nap sugarakat és vizet.

Imádkozzunk különösen reggel és este, evés előtt és evés után s amikor a harangozás imára szólít ben-

nünket. Ezenfelül imádkozzunk még: kísértések idején, fontosabb vállalkozás előtt, továbbá, ha a kegyelem indít és ösztönöz imádságra s főleg pedig halálos ágyunkon.

Istentől igen sokat kérjünk és igen nagyot, tehát nem annyira mulandó, mint inkább örökértékű javakat. Különösen oly dolgokat kérjünk Istentől, amelyek az ő dicsőségére s saját lelki üdvünkre szolgálnak, de semmiesetre sem olyan dolgokat, amelyek földi vágyaink kielégítésére szolgálnak. Elegendő csak örökértékű javakat kérni, mert a földieket ráadásul nyerjük.

Hogyan imádkozzunk?

Jézus nevében, vagyis az Úr Jézus érdemeiben bízva, s csak olyan dolgokat kérjünk, amik Krisztus Urunk akaratával megegyeznek.

Ájtatosan imádkozzunk, vagyis imádság közben csak Istenre gondoljunk. Hogy ájtatosan tudjunk imádkozni, az imádságra elő kell készülnünk, tehát élénken gondoljuk el, hogy az Úr szeme elé állunk s távolítsunk el magunktól minden földi gondot és gondolatot; közben ügyeljünk érzékeinkre, különösen a szemre, fülre, nehogy elkalandozzunk az imádságtól. A tiszteletteljes testtartásra nagyon sokat fordítsunk.

Állhatatosan imádkozzunk, vagyis ne hagyjuk abba az imádságot, ha kérésünk nem teljesül. Szent Monika 18 évig imádkozott fiáért.

Tiszta, vagy legalább is bűnbánó szívvel imádkozzunk, vagyis mikor imádkozunk, legyünk mentek a súlyos bűnöktől, vagyis legalább legyünk töredelmes lelkülettel. Ha tehát bűnt követtünk el, indítsuk fel először a bánatot.

Isten akarátában megnyugodva imádkozzunk, vagyis imádságunk meghallgatását teljesen a Mindenhatóra bízuk.

Alázattal, vagyis gyöngeségünknek és méltatlanságunknak tudatában imádkozzunk.

Végül bizalommal imádkozzunk, vagyis abban a szilárd meggyőződésben, hogy Isten végtelen jóságában

bizonyosan meghallgatja kérelmünket, ha az az ő dicsőségére és saját lelkünk üdvére szolgál.

Az ima fajai.

a) *A szóbeli ima.* A szóbeli ima ajkunkkal is formált hangos társalgás Istennel, hogy őt dicsérjük, tőle valamit kérjünk, neki hálálkodjunk, őt kérleljük. A szóbeli ima elegendő az üdvösségre. Ilyen ima pl. a Miatyánk, az Üdvözlégy, az Úr angyala stb.

b) *Az elmélkedés (elmélkedő imádság)* abban áll, hogy Jézus életéről, tanításáról (igazságok), Szűz Mária, a szentek életéről hosszabban gondolkodunk, hogy ezzel magunkban üdvös és szent érzelmeket keltünk, magunkat jó elhatározásokra, életünk jobbátételére ösztönözzük. Magunknak elmélkedni nem könnyű. Az elmélkedés azonban csak addig nehéz, amíg a Szentlélek fuvalma meg nem kezdi munkáját lelkünkben, meg nem indítja lelkünket s a földiektől fel nem emeli. Az elmélkedő imádságnál eljuthatunk a *természetes szemlélődésig*, ilyenkor egyedül Isten működik lelkünkben. A *természetfölötti szemlélődés* már Isten különös kegyelme, ily alkalommal Isten minden elmélkedés nélkül kezd bennünk működni, tanítani.

Az elmélkedésnél az *emlékezetnek, értelemnek* és az *akarataknak* kell működni. Az *emlékezés szerepe* az elmélkedésben, hogy az elmélkedés tárgyát megjeleníti, a lélek emlékezetébe idézi. Megtehető ez az ismert kérdésekkel: ki, mit, hol, mily eszközzel, miért, hogyan, mikor? Ezután az *értelem keresi* az elmélkedőre nézve fontos tanulságot, majd annak elfogadására igyekszik bírni. Az igazság elfogadására a *hasznosság, szükségesség* és a *szerelem* indítóokok viszik legtöbbszörre az embert. Végül az *akarata működik* utoljára s ez a legfontosabb. Örömet, bánatot vagy szeretetet indít fel és elhatározást a megismert jó véghezvitelére. Az elmélkedésbe kitűnően vezetnek a jó elmélkedések, mint pl. Liguori Szent Alfonz: „Örök igazságok” és Vermeersch A. S. J.: „Szűzanya napja”, Müller L. S. J.: „Jézus Szíve elmélkedései”. Sikeresebb lesz az elmélkedésünk, ha anyagára

már előző nap is gondolunk. Az elmélkedő imádságot a szóbeli imádsággal felváltva kell végezni. Az elmélkedő imádsággal segítő kegyelmeket nyerünk, hogy eljussunk az életszentségre.

Leghelyesebb az imát munkával felváltva végezni. Aki nem szeret dolgozni, nem lehet vallásos ember.

Mondod: én nem tudok imádkozni, bármennyire akarok. Teli vagyok gonddal, szomorúsággal, bajjal. Ha nem tudsz imádkozni, mondd el Istennek panaszaidat s máris imádkozol, és pedig szépen imádkozol.

Van, aki ismét azért nem tartja imáját jónak, mert nem leli örömét abban. Az édes érzés Isten ajándéka, tehát nem tőled függ. Így az ima értékét sem kisebbíti, ha hiányzik is. Sőt az az ima, amelyet édes érzés nélkül végzünk, érdemszerzőbb, mert nagyobb fáradtságot vesz igénybe, míg ha Isten vigasztalása tölt el bennünket, akkor kevesebb az érdemünk. Mindamelletl vágyódjunk az imában való áhítatért, vigasztalásért, s tegyünk meg tőlünk telhetőleg mindent a vigasztalás elérése érdekében, könyörögjünk Istenhez a kegyelemért. Sokszor az ima végén jön a vigasztalás. Viselkedjünk úgy, mint ahogy vigasztalanság idején, ha nincs meg az imában az áhítatunk, vigasztalásunk.

Sok világi embernek körülményeinél fogva óriási erőfeszítést kell tennie, hogy imáit elvégezze.

Imánál a külső tiszteletre nagyon vigyázzunk, mert ennek hiányában sok kegyelemtől fosztjuk meg magunkat. Szent Margit mondotta, mikor szentséglátogatáskor nem ügyelt a külső tiszteletre, sok kegyelemtől fosztotta meg magát.

5. Szeressük a magányt.

A magányban a Szentlélek szól hozzánk. Szeressük a magányt. A magányban sok segítő kegyelmet nyerünk, sok kísértéstől és büntől szabadulunk meg, az erényekben pedig gyarapodunk.

6. Életünk súlyos bűneit többször gyónjuk meg. Akik aggályosságra hajlanak, ezt ne tegyék meg. Aki ugyanis mindíg csak bocsánatos bűnöket gyón, köny-

nyen kevélységbe esik. A gyakori gyónás fontos a tökéletesség szempontjából. A tökéletességre törekvő lélek a legkisebb hibáit, tökéletlenségeit is gyónja meg.

Azoknak, akik lelküket igazán meg akarják tisztítani s a tökéletesség magasabb fokára jutni kívánnak, nagy gondot kell arra fordítaniok, hogy lelki orvosuknak minden, még a legkisebb sebet is világosan föltárjanak, hogy abból is kigyógyulhassanak. (Szalézi Szent Ferenc.)

A keresztény tökéletességre minden állásban és hivatásban eljuthatunk, mert Istent és felebarátját minden ember szeretheti. A legalacsonyabb sorsúak, a legmagasabb rangúak közül mindenki lehet szent.

Aki magasabb tökéletességre akar törekedni, az kövesse körülménye és képessége szerint az evangéliumi tanácsokat, ez azonban nem kötelező.

Azonban a tökéletességre törekvő eszközök használata még nem jelenti azt, hogy tökéletesek vagyunk, ezek az eszközök csak odavezetnek, mert a tökéletesség az Isten- és felebaráti szeretetben van. Mivel azonban felebarátunkat is csak Istenért szeretjük, így csak Isten szeretetében áll.

Jegyzet: Aggálynak nevezzük azt a zavaró félelmet, hogy valamilyen hibáztunk vagy hibázunk, jóllehet annak elfogadható alapja nincs. Az aggályos képzelt bűnétől való félelmében ki van téve, hogy valóban vétkezék és el is kárhozzék. A hosszantartó aggályosság tönkre teheti a lelket. — *Az aggályosság forrásai:* 1. Idegbetegség. 2. Származhat a gonoszlélektől, Isten engedelmeiből. 3. Isten ránk bocsáthatja keresztként. Az aggályosok forduljanak jó gyóntatóhoz, idegbetegség esetén pedig ideggyógyászhoz is. Az aggályos lelki és testi orvosának vakon engedelmeskedjék. — A lelkiélet elején jelentkező aggályosság szinte a biztos kiválasztottság jele.

9.

**Megáldom a helyeket, ahol Szívem
képét felfüggesztik és tisztelik.***

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent Margit 1685-ben:

* P. Fiedler Lipót S. J. nyomán.

„Megígérte nekem a következőket (t. i. Jézus Szíve): Minthogy Ő minden áldás forrása, bőségesen megáldja mindazokat a helyeket, ahol isteni Szívének képét elhelyezik és tisztelik". (Vie et Oeuvres³ II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1685 aug. 4-én:

„A következőket ígérte: — Minthogy Ő minden áldás forrása, bőségesen meg fogja áldani mindazokat a helyeket, ahol e szeretetreméltó Szív képét elhelyezik, hogy ott szeressék, tiszteljék Őt." (Vie et Oeuvres³ II. 296. Lettre XXXVI. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

Mit kell tudni a trienti zsinat szerint a szentképek tiszteletéről?

A képek tisztelete nem ellenkezik a Szentírással; mert ez tiltja a képek, szobrok imádását, amint ezt a pogányok tették; ámde mi katolikusok nem imádjuk a szentképeket. Nem a képtől várjuk a segítséget, hanem Istentől a szent közbenjárására; a képeknek nem tulajdonítunk természetfölötti csodás erőt, hanem ezt reméljük a szent pártfogásától. Mi voltaképen és elsősorban a szentet tiszteljük, akit a kép ábrázol s a szentre való tekintettel tiszteljük a képeket is.

A szentképek tisztelete hasznos, mert üdvös, istenes gondolatokat, jámbor érzelmeket keltenek bennünk, jó, erényes cselekedetekre serkentenek minket. A kép segítségével könnyebben tudjuk magunknak a szentet elképzelni, a szent eseményt szemünk elé állítani s így nagyobb összeszedettséggel fohászkodunk az Úristenhez.

Azt hiszem, most már nem kell részletesen fejtegetni, hogy Jézus Szívének képeit is szabad, sőt hasznos tisztelni, annál is inkább, mert ezen tisztelethez különös kegyelem fűződik.

Milyen áldásban részesülnek a házak, amelyekben ezt a képet tiszteletre felállítják?

Meschler német író igen szellemes választ ad erre vonatkozólag. Az Üdvözítő életének 30 évéig a Szentcsalád házában élt. Azt a boldogságot és tiszta

örömöt akarja tehát családjainkkal megosztani, amely a názáreti szent házban honolt. Igaz, földi javakban nem bővelkedtek a Szentcsalád tagjai, két kezük munkájával szereztek meg a mindennapi kenyeret, de azért boldogabbak voltak a római császárnál, mert szerették egymást. A megígért áldás igen sokszor anyagi segítségben is mutatkozik.

Hogy miként tiszteljük Jézus Szíve képét, erre nézve olvassuk el a IV. részben a „Jézus Szíve-kép” fejezetét.

10.

Azoknak, akik a lelkek megmentésén dolgoznak, olyan erőt adok, hogy még a legmegrögzöttebb bűnösöket is megtérítik.*

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Isteni Mesterem tudatta velem, hogy azok, akik a lelkek üdvén fáradoznak, sikerrel fognak dolgozni. Érteni fogják a módját, hogy a legkeményebb szíveket is megindítsák, ha gyengéden tisztelik szent Szívét s azon iparkodnak, hogy tiszteletét mindenütt ajánlják és megalapítsák.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 623. CXLI.: A son directeur.)

A kegyelmet azoknak ígéri, akik a lelkek megmentésén fáradoznak.

Ezen kegyelem feltételhez kötött.

Ezen kegyelmet azoknak ígéri:

1. akik szent Szívét gyengéden tisztelik,
2. s azon iparkodnak, hogy a Szív tiszteletét mindenütt ajánlják és megalapítsák.

Ez az ígéret úgy a hívőknek, mint a papoknak szól. Mily boldog tudat ez a papok és a hívők számára s mily kegyelem a megrögzött bűnösnek.

Ha lelkeket akarunk megmenteni, tiszteljük gyengéden Jézus Szívét, legyünk az ájtatosság apostolai s meglátjuk, hogy mintegy csodálatos módon olvad le a közömbösség jege, látni fogjuk a terméketlen fákat

* „Jézus Szíve és a pap” nyomán.

teli gyümölcscsel, látni fogjuk a szeretetet újra ébredni a lelkekben. Csodálatos eredményeket érünk el. Munkánkon és tudásunkon felüli a siker. Ime, itt az apostoli siker titka!

Krisztus papjának hivatása, hogy minden lelket a mennybe vezessen. Lehetséges ez? Az Úr Jézus titka. De ha lehetséges, akkor az az isteni Szív tisztelőinek fenntartott kiváltsága. Halljuk csak, mit ígért a papoknak az Údvözítő: „Megáldom munkáikat, megadom a hivatalukhoz szükséges összes kegyelmeket, a legkeményebb szíveket is megtérítik.”

Megtéríteni a szíveket, ez az apostolok titka. Az Egyházban az evangéliumnak hány hű hirdetője van s megfordítva, mily kevés apostola. Kevés az apostol, igen kevés, mert nem ismerik a titkot. Hogy a lelkeket Jézus Krisztushoz vezethessük, oda olyan művészet kell, melyet nem iskolában tanulunk, nem a szónoklat tanításánál adnak elő, hanem egyedül az isteni Szívben lelünk meg, oly művészet ez, amely az isteni életet közvetíti, a Szentlélek kenetét osztja s mely az Úr Jézus kegyelmével a lélek mélyébe hatol s ott veszít és széthány, épít és ültet. A papoknak, legyen bár a legelhanyagoltabb plébániájuk, nélkülözzék a világi apostolokat s szónoki tehetséget, legyen a legnagyobb elfoglaltságuk, még sem kell többé búsulniok. Tiszteljék csak igazán Jézus Szívét, buzgón terjesszék tiszteletét s meg fogják Jézus Szíve ígérete szerint látni, mintegy csodás módon, aránylag rövid idő alatt s kis fáradsággal Krisztus országába terelik a rájuk bízott nyáját, nyernek apostolokat, az élettelen, lanyha hitéletet felelesztik, buzgóvá, virágzóvá teszik.

Az ígéret szerint bárki, aki az ígérethez fűződő feltételt teljesíti s a lelkek üdvén fáradozik, bármely bűnös, de még a legmegrögzöttebb bűnös megtérítéséhez is a biztos siker reményével kezdhet. Ne várja azonban senki sem, hogy egy-két szóval elérje a célját. Van ugyan eset, mikor ennyi is elég, de sokszor fáradságos munkát kell végezni, amelynek azonban az a biztos eredménye lesz, hogy a kiszemelt bűnös, ha

kevés ideig is él már ezen a földön, halála előtt biztosan Istenhez tér.

Oh mennyire megvigasztal ez a tudat sokakat, a papokat és a buzgó világiakat, akik a lelkek megmen-tésén dolgoznak, a bűnösök rokonait és barátait.

Ne felejtjük el Istennek ezen kegyelmét kihasz-nálni haldokló, halálra ítélt egyéneknél.

11.

Szívembe írom és onnan soha ki nem törlöm azok nevét, akik Szívem ájtatosságát terjesztik.

A harmadik nagy kinyilatkoztatásban olvassuk:

„És én megígérem neked, hogy Szívem isteni szeretetének áldásait bőségesen árasztja ki mindazokra, akik e tiszteletet megadják neki s azon iparkodnak, hogy ezt mások is megadják.”

Ne felejtjük el, hogy a Jézus Szíve-ünnep meg-üléséről van szó és az ájtatosság terjesztéséről.

P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689 aug. 10-én Szent Margit:

„Az isteni Szív szeretettel fogadja őket, biz-tosítja üdvösségüket, gondoskodik arról, hogy meg-szentelje és naggyá tegye őket örök Atyja előtt, oly mértékben, amint fáradozásaikkal szeretete uralmát a szívekben növelni iparkodnak. — Annyira szeretné ez eszköz által megalapítani szeretetének uralmát a szí-vekben, hogy nagy jutalmat ígért mindazoknak, akik uralma megalapításán dolgoznak.” (Vie et Oeuvres II. 526—528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

Isten, amikor az emberrel beszél, valamit lelkére akar kötni, úgy szól hozzá, hogy az ember megértse. Így amikor Izrael fiainak szeme elé állítja, hogy oltal-mazni akarja őket és soha meg nem feledkeznek róluk, így szól: *Ime én kezeimre irtalak téged.* A keletieknél ugyanis az volt a szokás, hogy a szent helyek, vagy tárgyak képeit, vagy jeleit karjukra, vagy jobbkezükre írták, hogy azokat szemük előtt tartva, soha el ne feled-kezzenek róluk. Üdvözítőnk is, mikor tanítványainak

üldözéséről szólott, azt mondotta: „*Örüljetek, mert a ti neveitek be vannak írva a mennyekben.*”

Isteni Üdvöztőnk, amikor Szívének tiszteletét terjeszteni kívánja, szemünk elé akarja állítani, mennyire kedves előtte ez az apostolkodás. Ő, aki egy pohár vizet sem hagy jutalom nélkül, melyet a legkisebbnek nyújtunk az Ő nevében, most, amikor Szívének leghőbb kívánságát teljesíthetjük, telve hálaérzettel azt ígéri, hogy Szívébe, tehát nem is a kezére, nem is az élet könyvébe, hanem a *Szívébe* írja és onnan soha ki nem törli azoknak a nevét, akik ezt az ájtatosságot terjesztik. Lám, mily gyöngéden hálás, mily végtelenül jószákos az Üdvözítő azokkal szemben, akik óhaját megértik és megvalósítják.

De hogyan legyünk méltók erre a nagy jóra? Első kötelességünk a *példa apostolkodása*. Legyünk az isteni Szívnek igazi tisztelői! Lássák meg viselkedésünkön, arcunkon és szemünkön, hogy Jézus Szíve gyermekei vagyunk. Aki az első-pénteket tartja, aki a Jézus Szíve-ájtatosságokon résztvesz, már példájával apostolkodik.

De ez még nem elég. *Beszéljünk is* Jézus Szívéről. Ismertessük meg mindenkivel! Buzdítsunk mindenkít a Jézus Szíve-áhitat gyakorlására!

És még hátra van a *sajtó-apostolkodás!* Legyünk a Jézus Szíve Hírnökének, A Szív ujságnak, a Jézus Szíve-irodalomnak terjesztői. Ahova az élő szó és példa nem megy, oda menjen az írott betű.

12.

A nagyígéret.*

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1688 májusában:

„Egy pénteki napon, a szentáldozás alatt, ezeket a szavakat intézte méltatlan rabszolgájához, ha nem téved: „Szívem határtalan irgalmasságában megígérem neked, hogy Szívem mindenható szeretete megadja a

* P. Bangha Béla S. J. nyomán.

végso töredelem kegyelmét mindazoknak, akik kilenc egymásutáni hónap első péntekén megáldoznak. Nem hálnak meg kegyelemem nélkül, sem a nekik szükséges szentségek vétele nélkül. Isteni Szívem biztos menedékük lesz az utolsó pillanatban." (Vie et Oeuvres II. 397. Lettre LXXXVII. A la Mère de Saumaise, A Dijon.)

A földi élet rövid, teli szenvedéssel. Utána jön az örök élet, ahol vagy a mennyország, vagy a pokol lesz az osztályrészünk. Ezt senki sem tudja előre. S ez az a szörnyü bizonytalanság, kétség a halálban, sőt már az életben is, amely ránehezedik szívünkre s amely még nagy szenteket is annyira aggasztott, hogy gyakran egész testükben remegtek.

Ettől a kétségtől szabadított meg bennünket Jézus Szíve, mikor ezen nagy ígérétét tette.

Mit ígér benne?

A boldog halált, a kegyelem állapotában való halált.

Az ígérét feltételhez kötött.

Csak azok kapják meg, akik a feltételt teljesítik.

Mik a feltételek?

1. Kilenc egymásután következő hónap első péntekén kell áldozni. Ha valami miatt kimaradt egy pénteki áldozás, újból kell kezdeni az áldozásokat.

2. A kegyelem állapotában kell áldoznunk. Kérjük tehát buzgón Jézus Szívét, engedje meg, hogy a kegyelem állapotában áldozzunk. Habár nem kötelező a gyónás, leghelyesebb, ha gyónással kapcsoljuk össze az áldozást. Kérjük alázattal Jézus Szívét, hogy jól készülhessünk a gyónásra, jól gyónjunk és a kegyelem állapotában áldozzunk.

3. Az áldozásokat azon szándékból végezzük, hogy megnyerjük vele az üdvösségünket.

4. Az áldozásokat kifejezetten is Jézus szent Szíve tiszteletére és engesztelésül az emberek bűneiért ajánljuk fel; ez a szándék hallgatólagosan már úgysis benne van a nagykilenced elvégzésének szándékában.

Aki a nagykilencedet egyszer elvégezte, természetesen elvégezheti másodszor, sőt többször is és

bizonyos, hogy ezzel még jobban biztosíthatja a nagyígéretben kifejezett jutalomnak, a végső állhatatosság-nak kegyelmét. A hála is arra int, hogy e nagy kegyelemért az aránylag oly könnyű követelményt lehetőleg többszörösen is teljesítsük. Ha az emberek könnyűszerrel hozzájuthatnak valami földi előnyhöz, az alkalmat bizonyosan megragadják. Itt nem kevesebbről van szó, mint az örök üdvösségünk biztos elnyeréséről s mégis aránylag mily kevesen végezték el még az emberek közül a nagykilencedet.

Ajánlatos valamely felajánlási ima elvégzése, ilyen felajánlási ima a következő, amit célszerű elmondani a gyónás előtt, gyónásra való készüllet előtt és áldozás előtt.

Felajánló ima:

„Isteni Megváltóm, édes Jézusom, semmiségem érzetében szent Főlséged előtt leborulva felajánlom e szentáldozásomat ma, mint a hó első péntekén először s mindenekelőtt elégtételül ama sok bántalomért, amelylyel szentséges Szívedet oly sokszor megszorítottam. De felajánlom a megszámlálhatatlan szentségtörések és tiszteletlenségekért is, amelyeket az egész emberiség részéről itt, a szeretet Szentségében el kell szenvedned. Fogadd kegyesen e fölajánlásomat és add, hogy jóságos Szíved ígérete rajtam, méltatlan bűnösön is majd egykor teljesezésbe menjen. Bizalommal kérem tőled e kegyelmet, nem érdemeimre támaszkodva, hanem bízva végtelen irgalmad és mindenható szereteted erejében. Igen, tedd, hogy jóságos isteni Szíved ama végső rettenetes órán biztos menedékem legyen, hogy irgalmából szent Főlségeddel kibékülve s szentségeid ereje által bűneimtől megtisztulva és megerősítve, a te szent szeretetedben múljak ki a világból s így majdan az egész örökkévalóságon át ott pihenhessek meg irgalmas isteni Szívedben. Ezt kérem jóságos Anyád hatásos közbenjárása által.” Amen.

Az igazak a kegyelem állapotában halnak meg. Azoknak, akik a szentáldozások végeztével bűnbe estek és halálukhoz közelednek, a megigazulás rendes és

szükséges eszközeit ígéri, t. i. a szentségek vételét. Vagyis: ha a bűnös különben Isten kegyelme nélkül halna meg s elkárhoznék, az Úr ígéleténél fogva papot küld hozzá, hogy halála előtt a bűnbánat vagy legalább az utolsó kenet szentségében részesítse, *ha ezen szentségek felvétele a bűnösnek szükséges. Ha szükséges a szentségek felvétele az Úr Jézus még csoda útján is papot küld.* Erre nézve számtalan példát olvashatunk.

A trienti zsinat azt tanítja, hogy senki sem lehet teljesen, feltétlenül (absolute) biztos arról, vajjon a malaszt állapotában hal-e meg. Aki azt mondja, hogy ő megszorítás nélkül való, feltétlen bizonyossággal biztos abban, hogy jól hal meg, az ellentmond a katolikus Egyház tanításának.

Azonban nem is ez a nagyígéret értelme. Nem ígér az megszorítás nélküli bizonyosságot arról, hogy boldog halált érdemlünk ki s azért éppen nem ellenkezik az Egyház tanításával. Hiszen már csak azért sem lehetünk a boldog halál elnyeréséről (absolute) bizonyosak, mert sohasem tudhatjuk igazán föltétlen bizonyossággal, hogy valóban teljesítettük-e az előírt feltételeket, igazán a kegyelem állapotában végeztük-e ezeket a szentáldozásokat.

A nagyígéret nem feltétlen, de igenis teljes erkölcsi bizonyosságot nyújt s azért, aki a jelzett 9 havi ájtatosságot elvégzi, nem várhatja kevély bizakodással, de teljes bizalommal, hogy a szent Szív nem fogja a bűn állapotában kiszólítani a világból. Aki tehát azt hinné, hogy a kilenced elvégzése után szabadon vehetkezhetik, úgy is üdvözl, az biztosra veheti, hogy a 9 áldozást sem végezte jól, azért az ígélet feltételét sem teljesítette s így reá nézve nem is lehet érvényes.

Amerre elterjedt e 9 havi ájtatosság, a hívek mindenütt lelkesedve fogadták s a nagyígéret meg az ezzel együtt megkedvelt Jézus Szíve-ájtatosság útján sok-sok ezer ember javította meg egész életmódját. Tény az, hogy aki a 9 hónap áldozásait elvégezte,

javarészt úgy megszereti a szentáldozást, hogy utóbb is eljár áldozni havonkint, sőt még többször is, ezzel a jó szokással pedig különben is karöltve jár az igaz keresztény élet, melyet rendszerint igaz keresztény halál is zár be.

Ha ezt a nagyígéretet ismerőseinknek ajánljuk, oly nagy jót teszünk, amelynél nagyobbat ember nem képes, halhatatlan emberi lelkek számára biztosítjuk az örök, boldog mennyországot.

Más ígéretek.

1.

Az üdvösségnek legbiztosabb útja a Jézus Szíve-tisztelet.

Az első kinyilatkoztatásban olvassuk:

„Ezek (t. i. Jézus Szívének drága kincsei) minden üdvös és megszentelő kegyelmet tartalmaznak, amely szükséges arra, hogy őket a kárhozat örvényéből kirántsa.”

Testvérének, Bois-Sainte-Marie plébánosának írja 1687 jan. 22-én:

„Ügy látszik előttem, nincs rövidebb út arra, hogy a tökéletességre eljussunk, sem biztosabb eszköz, hogy üdvözlünk, mint az, hogy egészen ennek az isteni Szívnek szenteljük magunkat s így megadjuk neki a szeretet, tisztelet és dicséret minden hódolatát, amelyre képesek vagyunk.” (Vie et Oeuvres II. 344. Lettre LIX. A son Frère, Curé du Bois-Sainte-Marie.)

De Saumaise anyához írja 1687-ben:

„Nekem úgy látszik, így akar sok lelket megmenteni az örök kárhozattól. Ez az isteni Szív ugyanis erősség és biztos menedékhely azok számára, akik hozzá folyamodnak, hogy kikerüljék az isteni igazságosságot.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 363. Lettre LXXI. A la Mère de Saumaise.)

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1687 febr. 17-én:

„Úgy tűnik fel nekem, az ördög szörnyen fél attól, hogy ez a jó ügy sikerül. A szeretetreméltó Szív ájtatossága által sok neki szentelt lélek, aki őt szeretni, tisztelni és megdicsőíteni akarja, üdvözül, és így a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Szívének kell átengednie a dicsőséget. Oh kedves anyám, bár idejében jutna el a sok hálátlan és hitetlen szánalomraméltó szívébe az ő irgalmassága, mert nélküle elvesznek.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 3 46. Lettre LX. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

P. Croisethez írja Szent Margit 1689 nov. 3-án:

„Ő ugyanis ezt az ájtatosságot az emberek üdvösségére és megszentelésére adta.” (Vie et Oeuvres II. 579. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

De Saumaise anyához írja 1689-ben:

„Csupán azért akarja új országát köztünk megalapítani, hogy bőségesebben árassza ránk az üdvösség és életszentség kegyelmeit. De nem azokra, kik nem használják fel s nem juttatják azt győzelemre. Ezt az értékes ajándékot jó mennyei Atyánk utolsó orvosságként adta bajainkra. Így mondotta Ő nekem.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 425. Lettre XCVII. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

Szent Margit állítja, hogy Jézus Szíve mondotta, ez ájtatosságot jó mennyei Atyánk utolsó orvosságként adta bajainkra. Mért ne lehetne igaza a Szentnek? Noé is hirdette a vízözönt és kinevették.

P. Croiset-hez írja 1689 aug. 10-én:

„Igen nagy dicsőséget hoz ez neki, mert isteni Szívének ájtatossága sok lelket visszatart a kárhozat útjáról és az üdvösség útjára vezet.”

2.

Nem engedi elveszni azokat,
kik neki szentelik magukat.

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent Margit 1685-ben:

„Megígérte nekem a következőket (t. i. az isteni Szív): Senki sem vész el azok közül, akik neki ajánlják és szentelik magukat.” (Vie et Oeuvres II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689 aug. 10-én Szent Margit:

„A következő ígéreteket tette: Sohasem engedi elveszni azokat, akik neki szentelik és adják magukat és azzal akarnak neki örömet okozni, hogy képességük szerint megadnak és megszereznek számára minden szeretetet és dicsőséget, azokkal az eszközökkel, amelyeket Ő ad nekik.”

Plébános testvérének írja 1687 jan. 22-én:

„Oh, ha megtudnánk érteni, mily jó őt szeretni s mily jó az, ha Ő szeret bennünket. Én azt hiszem, senki sem vész el azok közül, akik különösképen neki ajánlják és szentelik magukat.” (Vie et Oeuvres II. 345. Lettre LIX. A son Frère. Curé du Bois-Sainte-Marie.)

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja Szent Margit 1687-ben:

„Csak tovább, kedves nővérem, legyen a szeretetreméltó Szívnek igazi tanítványa. Nem enged Ő semmit sem elveszni abból, amit igazán teljesen neki ajánltak és szenteltek.” (Vie et Oeuvres II. 342. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

„Krisztus papja, hányszor ismétled: „Jöjjön el a te országod.” Szenteld az isteni Szívnek a gyermekeket, kiket keresztelni hoznak, a házastársakat, akiknek egyesülését megáldod, mikor a szentostyában Jézus Szívét felajánlod az Atyának, helyezd a Meg-

váltó keblére az összes lelkeket, kikért felelős vagy és meglátod, Jézus megmenti őket, mert akarja, mert tudja, mert megígérte." (Jézus Szíve és a pap.)

A világi hívők is ajánlják önmagukat, rokonait, barátait, ismerőseit igazán Jézus Szívének és meglátják, Jézus Szíve megmenti őket.

3.

Az életszentségnek legrövidebb és legbiztosabb útja a Jézus Szíve-tisztelet.

Lelkiaiyához írja Szent Margit:

„A lelkiéletben egyetlen ájtatossági gyakorlatot sem ismerek, amely annyira alkalmas volna, hogy rövid idő alatt a lelket a legmagasabb tökéletességre emelje és megízleltesse vele az igazi édességet, amelyet Jézus Krisztus szolgálatában találunk." (Vie et Oeuvres^s II. 623. CXLI: A son directeur.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

„Az isteni Szív szeretettel fogadja őket, biztosítja üdvösségüket, gondoskodik arról, hogy megszentelje és naggyá tegye őket örök Atyja előtt oly mértékben, amint fáradozásaikkal szeretete uralmát a szívekben növelni iparkodnak." (Vie et Oeuvres^s II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

Testvéreinek, Bois-Sainte-Marie plébánosának írja 1687 jan. 22-én:

„Úgy látszik nekem, nincs rövidebb út arra, hogy a tökéletességre eljussunk, sem biztosabb eszköz, hogy üdvözüljünk, mint az, hogy egészen ennek az isteni Szívnek szenteljük magunkat és így megadjuk neki a szeretet, tisztelet és dicséret minden hódolatát, melyre képesek vagyunk." (Vie et Oeuvres II. 344. Lettre LIX. A son Frère Curé du Bois-Sainte Marie.)

Ugyancsak neki írja egy másik levelében 1687 ápr. 14-én:

„El sem tudod hinni, mekkora örömet okoztál

nekem azzal, hogy buzgón fáradozol a mi isteni Megváltónk szent Szíve dicsőségének érdekében. Úgy gondolom, ez az egyik legrövidebb mód arra, hogy eljussunk az életszentségre." (Vie et Oeuvres³ II. 365. Lettre LXXII. A son Frère, Curé du Bois-Sainte-Marie.)

De Saumaise anyához írja 1689-ben:

„Csupán azért akarja új országát köztünk megalapítani, hogy bőségesen árássa ránk az üdvösség és életszentség kegyelmeit. De nem azokra, kik nem használják fel és nem juttatják győzelemre." (Vie et Oeuvres II. 425. Lettre XCVII. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

4.

Az apostolkodásban segítségünkre siet.

P. Croiset-nek írja 1689 aug. 10-én:

„Megígérte méltatlan rabszolgájának, hogy minden eszközzel gondoskodni fog, amely szándékai megvalósítására szükséges. Nem fogja engedni, hogy bármi is hiányozzék. Igéretét mindig meg is tartotta, sőt még többet is adott." (Vie et Oeuvres³ II. 533. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

A Jézus Szíve-tisztelet terjesztésében apostolkodó lelkeknek segítségére siet, hogy a lelkek érdekében kifejtett apostoli munkájuk sikerrel járjon, mindent megad, ami szükséges a siker érdekében. Igéretét mindig megtartja Jézus Szíve, sőt még többet is ad.

Jegyzet: Ne felejtsek el a szent Szív apostolai és általában az apostolok, hogy Istenért dolgoznak, mert különben elkerülhetetlen lesz közöttük a féltékenység, irigykedés, gyűlölködés, harag. Aki Istenért dolgozik, annak csak egy a fontos: hogy Isten ügye előrehaladjon. Az apostolok alkalmazkodjanak a lélek állapotához.

5.

A szerzetesek nagy segítséget találnak benne a szabályok tartásában és minden szükségükben.

Lelkiatyjához írja Szent Margit:

„Ezért azon legyen, hogy mindenekelőtt a szerzetesek karolják azt fel. T. i. a Szív-ájtatosságot. Annyi

segítséget találnak benne, hogy semmi más eszköze nem lesz szükségük eredeti buzgóságuk visszaszerzésére. A legkevésbé fegyelmezett szerzetesközösségben is visszaállíthatják így a szabályok legpontosabb megtartását. Azokat pedig, akik pontosak a szabályok megtartásában, fölvezeti a tökéletesség csúcspontjára." (Vie et Oeuvres II. 623. CXLI: A son directeur.)

Greyfié anyához intézett levelében írja 1685-ben:

„Forró szeretetének édes kenetét árasztja mindazokra a közösségekre, amelyek tisztelik őt és különös oltalma alá helyezik magukat. Elhárítja róluk az isteni igazságosság minden csapását és kegyelmébe fogadja őket, ha elszakadtak tőle." (Vie et Oeuvres II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

„Szeretetének édeskenetét árasztja (t. i. Jézus Szíve) a szerzetesközösségekre, amelyek tisztelik és különös oltalma alá helyezik magukat. Egybekapcsol minden szívet, hogy egyek legyenek vele. Elhárítja az isteni igazságosság csapásait tőlük, kegyelmébe fogadja őket, ha elszakadtak tőle." (Vie et Oeuvres³ II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

De Saumaise anyához írja 1685 aug. 4-én Szent Margit:

„Forró szeretetének édes kenetét árasztja mindazokra a szerzetesközösségekre, amelyek tisztelik ezt az isteni Szívet. Elhárítja Isten igazságos haragjának csapásait, kegyelmébe fogadja őket, hogyha a bűn által elszakadtak tőle." (Vie et Oeuvres³ II. 296. Lettre XXXVI. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

Az összes igéreteket átgondolva, nézzük összegezve a tökéletesség és az üdvösség elérésének feltételeit.

1. A legbuzgóbb Jézus Szíve-tisztelet.
2. A Jézus Szíve-tisztelet legbuzgóbb terjesztése.
3. Szűz Mária pártfogásának kérése.
4. Jól végzett felajánlás.

5. Kegyelemmel való buzgó együttműködés.
6. Jézus Szíve-ünnep megülése és terjesztése.

Az üdvösség biztosításának feltételei:

1. Legbuzgóbb Jézus Szíve-tisztelet.
2. A Jézus Szíve-tisztelet legbuzgóbb terjesztése.
3. Jól végzett felajánlás.
4. Önátadás gyakorlása.
5. Az isteni Szívhez kell fordulni és kérni irgalmát.
6. A nagykilenced elvégzése.
7. A kegyelemmel való buzgó együttműködés.

IV. rész.

**A Jézus Szíve-tisztelet
gyakorlása.**

A szentóra.*

A második nagy kinyilatkoztatásban olvassuk, mit mondott az Úr Szent Margitnak:

„Minden csütörtökről péntekre virradó éjjel érezni fogod azt a halálos fáradtságot, amelyet én az Olajfák hegyén önként elszenvedtem. Ez a szomorúság a nélkül, hogy megértenéd hogyan, bizonyos értelemben haláltusa lesz számodra, melyet kínosabb lesz elviselni, mint a halált. Tizenegy óra és éjfél között felkelsz, hogy velem légy abban az alázatos imában, amelyet akkor Atyámhoz intéztem. Egy óra hosszatt arccal a földre borulsz, egyrészt azért, hogy csillapítsd az isteni haragot, irgalomért esedezzel a bűnösök számára, másrészt, hogy némiképen enyhítsd azt a keserűséget, amelyet éreztem, midőn apostolaim elhagytak. E miatt kellett nekik szemrehányást tennem, hogy egy órát sem tudnak velem virrasztani. És ezalatt az óra alatt teljesítesz mindent, amire tanítalak.”

A Szent hűséges volt ehhez az imádási órához és Jézus Szíve, aki sohasem engedi, hogy a nagylelkűségben legyőzzék, megszámlálhatatlan kegyelemmel halmozta el.

Üdvöztönk Szent Margitot itt arra buzdította, hogy csütörtökön éjjel 11 órától 12-ig boruljon le a földre és megemlékezve a Getszemáni-kertben kiállott halálküzdelméről, egy órát töltsön imában. A szentórát elmélkedéssel és imával, Jézus kínszenvedéséről megemlékezve kell végezni, hogy engesztelést nyujtsunk Jézusnak mindazért a sok megbántásért, amellyel szentéges Szívét az emberek megszorítják.

* Liguori Szent Alfonz, P. Saint-Omer nyomán.

Fel lehet osztani az imaórát különböző ájtatossági gyakorlatokra is.

Például az első negyedórában olvashatunk egy pár gondolatot a kínszenvedésről; a második negyedórában elmélkedhetünk a fölött, amit olvastunk; a harmadikban a kereszttutat végezhetjük; a negyedikben Mária hét fájdalmának rózsafüzérét mondhatjuk el. Egyszóval mindenki azokat az imákat mondhatja, amelyek ájtatosságának legjobban megfelelnek. Ugyanakkor alkalmasan imádkozhatunk az Anyaszentegyházért, Szentatyánkért, a pápáért, saját családjunkért, a hit terjedéséért, a bűnösök megtéréséért, a haldoklókért, a tisztítótűzben szenvedő lelkekért stb.

Sokan nem végzik a szentórát, mert annak nehézségeit túlozzák. Jó tehát tudnunk, hogy ez a jámbor gyakorlat, minthogy nem kötelező, minden más órában is végezhető s minden órában tetszeni fog az isteni Szívnek, mégis jobb, ha a Jézus Krisztus által megjelölt órában tartjuk meg, vagy naplemente felé, vagy után. Sem a hely, sem a testtartás nincs kötelezően előírva, mégis jobb arccal a földre borulva tölteni el a szentórát, mert így kérte az Údvözítő.

A szentóra kiválósága.

1. A szentóra hálagyakorlat,

mert ha azokról a szenvedésekről emlékezünk meg, amelyeket Jézus Szíve a Getszemáni kertben átélt, egyrészt megmutatjuk, hogy szerettünk volna elhagyatottságában társai lenni és megvigasztalni Őt haláltusájában, másrészt teljesen elismerjük a szeretetet, amely arra bírta, hogy érettünk annyit szenvedjen. Ha valaki barátjáért annyit szenvedett és utána megtudja, hogy ez semmibe sem veszi az önfeláldozásnak ezt a cselekedetét, mily bánatot érez ily hálátlanság miatt. Ellenkezőleg pedig, mily örömet érez, ha azt mondják neki, hogy barátja örök hálára kötelezettnek tudja magát iránta, mindig könnyekig megvan hatva.

Ítéljük meg ebből, mily örömet okozunk Jézus Krisztusnak, amikor kinszenvedésére gondolunk. Az a hívő, aki a szentórát végzi, joggal nevezhető Jézus megszorított Szíve vigasztalójának.

2. *A szentóra egyszersmind imagyakorlat is.*

Olyan óra az, amelyet saját magunkért s másokért való imára használunk.

3. *A szentóra egyszersmind szeretetgyakorlat is.*

Amikor a lélek a szentóra alatt Krisztus kinszenvedését szemléli, hogyne érezné magát megsebezve a szeretet annyi nyilától, azaz a fájdalomtól és szorongatásoktól, amelyek Jézus Szívét széjjelszaggatták? Hogyan nem kényszerül e szelíd erőszak hatása alatt, hogy szeresse azt, aki annyira szerette őt? Azért is a szentek majdnem szünet nélkül szerető Megváltónk szenvedései felett elmélkedtek. Az Úr tudára is adta néhány szentnek, hogy nincs hasznosabb gyakorlat a tökéletes szeretet elérésére, mint ha szenvedése fölött elmélkedünk.

A szentóra végzésére buzdítsunk mindenkit, még a legelfoglaltabbakat is, ne tagadják meg ezt a hódolatot az isteni Szívtől. Felbecsülhetetlen kincsésbánya ez számunkra, sokszor nagyon szükséges forrása vigasztalásunknak e siralomvölgyében. Ha a szentórát végezzük, akkor nem fogja az Úr többé mondani a Próféta szavaival: „Kerestem valakit, aki megvigasztaljon és nem találtam.” (Zsolt. 68, 21.) Hanem látni fogja bennünk a Szentlélek ama szavait: „Megvigasztaltatik szolgálóban.” (Mach. 7, 6.)

Jézus Szíve követése.

Marie-Gabrielle Moraut nővérnek írja Szent Margit 1686-ban:

„Mínthogy a szeretet hasonlóná teszi azokat, akik szeretik egymást, ha szeretünk, alakítsuk életünket az Ő mintája szerint.” (Vie et Oeuvres⁹ II. 337. Lettre LV. A Soeur Marie-Gabrielle Moraut.)

Jézus Szíve forró óhaja, hogy kövessük életünkben az ő életét.

Az evangéliumban olvassuk, hogy az Atya Isten csak azokat fogadja be az örök boldogságba, akiknek élete hasonló Jézus Krisztus életéhez. A mi életünk sohasem fogja elérni ezt a hasonlatosságot, sőt még csak meg sem fogjuk kívánni, ha nem iparkodunk elmélkedve megfontolni szeretetreméltó Údvözítőnknek irántunk való szeretetét, nem igyekszünk megismerni életét.

Mintázzuk életünkben Jézus életét, mert arra a szeretet ösztönöz, de azért is, mert arra Isten kötelez. Jézus életét megismerhetjük a Szentírásból s Jézus életéről szóló könyvekből.

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent Margit 1685-ben:

„Egészen határozottan mondotta nekem (t. i. Jézus Szíve), oly nagy gyönyörűségét találja abban, hogy a teremtmények szeretik, ismerik, tisztelik!”

Úgyis kötelességünk megismerni Jézus életét, de erre még Jézus Szíve külön is felhívja figyelmünket, azt mondja, gyönyörűségét találja abban, ha az emberek ismerik.

Szent Margit Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1687-ben:

„Ő (t. i. Jézus Szíve) gondoskodni fog arról, hogy tökéletessé tegye. Éspedig oly mértékben, amennyire szeretetét bebizonyítja azáltal, hogy hasonló erényekre igyekszik szert tenni.” (Vie et Oeuvres II. 341. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

Jézus Szíve itt azt ígéri, hogy tökéletessé tesz bennünket oly mértékben, amely mértékben gyakoroljuk azokat az erényeket, amelyekre életével tanított meg bennünket. Annyira szeretjük Jézus Szívét, amennyire igyekszünk hasonló erényekre szert tenni.

Jézus Szíve-kép tisztelete.*

Szent Margit P. Croiset-hez írja 1689 nov. 3-án:
„Kegyelmeit és áldásait árasztja szét (t. i. Jézus Szíve), ahol ezt a szentképet kifüggesztik, tisztelik.”

P. Croiset-hez írja Szent Margit 1689 nov. 3-án:
„Ezután megjelent nekem lángtrónuson az isteni Szív, az imádandó sebbel. Ragyogóbb volt, mint a nap, átlátszóbb, mint a kristály. Töviskorona övezte, jelezve azokat a szúrásokat, amelyeket vétkeink okoztak neki. Felette kereszt, annak jeléül, hogy az megtestesülésének legelső pillanatától fogva, amióta e szent Szív létrejött, vele egyesült.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 566. Lettre CXXXIII. Au R. P. Croiset.)

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Ekkor megjelent nekem Jézus Krisztus, az én Mesterem. Csakúgy ragyogott a dicsőségtől, őt szent sebe pedig fénylett, mintha őt nap lett volna. Szent emberségéből mindenünnét lángsugarak törtek elő, főleg imáadásraméltó kebléből, mely tüzkohóhoz hasonlított. Miután keble megnyílt, kitérta előttem forrón szerető és minden szeretetre legméltóbb Szívét, amely e lángsugaraknak élő forrása volt.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 571. Autobiographie.)

Tekintsünk rá a Jézus Szíve-képre! Látjuk az isteni Szíven a sebhelyet, a kínzó eszközöket: a töviskoronát, a keresztet és a bensejéből kitörő lángokat fénysugarak övezik körül.

A lángok jelzik az isteni Üdvözítő lángoló szeretetét, mellyel minket szeretett s most is szeret.

A kereszt isteni Üdvözítőnk hozzánk való szeretetének legfényesebb bizonyítékára emlékeztet, azaz: halálára a Kálvárián.

A sebhely arról tanúskodik, hogy Urunk szent-séges vére utolsó cseppjét is odaadta értünk s szent-séges Szívében menedékhelyet és bőséges kegyelemforrást nyitott meg számunkra.

* P. Fiedler Lipót S. J., P. Hübner Ágoston S. J. nyomán.

A töviskorona eszünkbe juttatja a sok bántalmazást és háládatlanságot, mellyel az Úr Jézus szeretetét viszonozzuk.

A fénysugarak, melyek szentséges Szívét mindenünnen környezik, ezt a számtalan sok kegyelmet jelzik, melyekkel Urunk, Üdvözítőnk azokat elárasztja, kik az ő isteni Szívét buzgón tisztelik.

Hogyan tiszteljük Jézus Szíve képét?

1. Külsőleg.

Olyan helyre állítsuk fel a képet, ahol mindenkinek a szemébe ötlük s így gyakran áhítatra gerjeszt a napnak szórakoztató munkái között. Sokan az ajtóra függesztik. Vannak, akik lakásuk legszebb részét szánják neki, virággal díszítik, gyertyát, mécsest gyujtanak előtte, különösen pénteken. Ez az ő családi oltáruk, szentélyük. Ide jönnek imádkozni legalább is este; itt keresnek vigasztalást, amikor az ő szívük is megtelik getszemáni kínokkal; itt imádkozik a jó anya szerencsétlen férjének megtéréséért; itt engesztelik meg Jézus Szívét a vallásos szülők a tékozló fiúk bűneiért.

2. Belsőleg.

Belsőleg általában tisztelik ezt a kedves képet, hogy szívükbe ültetik azokat a kellemes illatú erényvirágokat, amelyekre a szív emlékeztet: értsd az alázatosság és szerénység ibolyáját, a szeretet piros rózsáját, a türelem virágát.

Fölaajánlás.

a) Önmagunk felajánlása Jézus Szívének.*

Greyfié anyához intézett levelében írja Szent Margit 1685-ben:

„Senki sem vész el azok közül, akik neki ajánlják és szentelik magukat.” (Vie et Oeuvres II. 299. Lettre XXXVII. A la Mère Greyfié. A Semur.)

P. Croiset-hez intézett levelében írja Szent Margit 1689 aug. 10-én:

* P. Zsiros Ferenc S. J. nyomán.

„A következő ígéreteket tette: Sohasem engedí elveszni azokat, akik neki szentelik és adják magukat és azzal akarnak neki örömet okozni, hogy képességük szerint megadnak és megszereznek számára minden szeretetet, tiszteletet és dicsőséget azokkal az eszközökkel, amelyeket ő ad nekik.”

De Saumaise anyához írja 1684 aug. 10-én Szent Margit:

„Igen, úgy látszik nekem, ez a szent szándék cselekedeteimben érdemszerzőbb és kedvesebb Isten előtt, mint minden más, amit e felajánlás nélkül csak tenni is tudnának.” (Vie et Oeuvres II. 277. Lettre XXVII. A la Mère de Saumaise.)

De Saumaise anyához írja 1687 febr. 17-én Szent Margit:

„Úgy látszik nekem, az ördög szörnyen fél attól, hogy ez a jó ügy sikerül. A szeretetreméltó Szív ajátossága által sok neki szentelt lélek, aki Őt szeretni, tisztelni és megdicsőíteni akarja, üdvözülni.”

Ajánljuk és szenteljük magunkat az isteni Szívnek, szívünket, értelmünket, akaratunkat, emlékezetünket, szóval egész valónkat, egész életünket, minden cselekedetünket; munkánkat, imánkat, örömünket, szenvedésünket, gondolatunkat, érzelmünket, kívánságunkat, hogy így minden, amit tenni fogunk, iránta való szeretetből történjék, dicsőségére váljék.

Ez a felajánlás nem egyéb, mint a jószándék felébresztése, hogy mindent Jézusért teszünk, az Ő Szíve nagy érdekeiért.

E felajánlással Jézus szentséges Szívével egyesülünk. Ez a szent kötelék indít bennünket arra, hogy imáinkban buzgók, munkáinkban lelkiismeretesek, örömeinkben szerények, szenvedéseinkben türelmesek és általában minden cselekedetünkben Istennek tetszők legyünk.

Ez a jól végzett felajánlás megszenteli minden cselekedetünket, érdemszerzővé és apostoli értékűvé teszi és valamennyit imává változtatja.

Aki tehát felajánlta magát Jézusnak, az mindent

Jézusért tesz, tehát értse is meg, hogy az egész napot, annak minden óráját úgy kell eltöltenie, hogy minden szava, cselekedete Istennek tetsző, imának számítható, tehát lehetőleg tökéletes cselekedet legyen.

Aki magát Jézusnak szenteli, élete minden cselekedetét, munkáját, jó cselekedeteit Jézusért teszi, örömet neki ajánlja, szenvedését iránta való szeretetből viseli. A jószándék, hogy Jézusért cselekszik, imává változtatja egész napját. Így egész nap imádkozik. Egész élete imádságból áll. Életével pedig rengeteg jót tehet, mert felajánlhatja Jézus Szíve engesztelésére, érdekei megvalósítására, különösen a bűnösök megtérítéséért és a szent Szív dicsőségének emelésére.

A Jézus Szíve-tisztelők Jézusnak szentelik életüket, mint ahogy Jézus is nekünk szenteli egész jelenlétét az Oltáriszentségben.

Aki a felajánlást jól teljesíti, annak megváltozik élete, nemcsak a bűn útját hagyja el, hanem a könnyelműségeit is és még örömeiben is egyedül Jézus Krisztusnak kíván tetszeni.

A felajánlást legjobb felébredéskor elvégezni. A felébredéskor elvégzett felajánlás 1 percet vesz igénybe. A felajánlásra napközben is többször gondolnunk kell pl. óraütéskor, vagy cselekedeteink megkezdése előtt és után, nehogy napközben elfoglaltságunk közepette megfeledkezzünk arról, hogy Jézusért élünk. A napközi visszagondolás a reggeli felajánlásra ismét néhány percet vesz igénybe, így életünk szentelése Jézusnak, egy-egy napra mindössze pár perc alatt megvan.

b) Nemzetfelajánlás.*

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1678 júniusában:

„Ez a szeretetreméltó Szív uralkodni fog a sátán ellenére is. De ezzel nem elégszik meg. Nagyobb szándékai is vannak. Ezeket csak az ő mindenhatósága tudja végrehajtani, amely mindent megtehet, amit akar.

* P. Laczika Ferenc S. J. nyomán.

Azt hiszem ugyanis, ünnepélyes pompával óhajt a fejedelmek és királyok házába bevonulni, hogy ott annyira megtiszteljék, amennyire meggyalázták, megvetették és megalázták szenvedésében, és akkora örömet találja abban, hogyha a föld hatalmasait maga előtt látja leborulva és megalázkodva, amennyi keserűséget érzett, mikor lábaik alá tiporva látta magát.

És ami a mi királyunkat illeti, reá vonatkozólag a következő szavakat hallottam: „Tudasd szent Szívem elsőszülöttével, hogy amint időbeli születését a szent gyermekségem érdemei iránt tanúsított ájtatosság által nyerte, éppen így a kegyelemre és örök dicsőségre való születését is azáltal nyeri, ha imádandó Szívemnek szenteli magát, mely diadalmaskodni akar az övén és az ő közbejöttével a föld nagyjaién. (XIV. Lajos.)

Uralkodni akar palotájában, akarja, hogy zászlaira festesse, fegyvereire vése, hogy azokat minden ellensége felett győzedelmesekké tegye.” (Vie et Oeuvres¹ II. 434—5. Lettre C. A la Mère de Saumaise. A Dijon.)

1689-ben Jézus Szíve királyi udvarok és egész országok felajánlását kívánja és szentséges Szíve legjobb áldásait ígéri azoknak az államfőknek, kik így kedvében járnak. Szent Margit által üzeni XIV. Lajos francia királynak, hogy Szíve tiszteletére templomot építtessen és abban Jézus Szíve-oltárt. Ennél az oltárnál akarja fogadni „a királynak és az egész udvarnak felajánlását, hódolatát”. Ennek fejében megígéri isteni segítségét és védelmét a király „minden látható és láthatatlan ellensége ellen”.

Hazánkat I. Ferenc József király 1914 dec. 8-án ajánlotta fel Jézus szentséges Szívének. Ezt a nemes példát követte a magyar püspöki kar, amikor arra buzdította a papságot és a híveket, hogy 1915 jan. 1-én, a hónap első péntekén, az ország mindenegyes templomában ajánlják fel az ezeréves Magyarországot Jézus szent Szívének. A felajánlás megújítása évenként a budapesti Jézus Szíve-templom országra szóló nagy körmenetében (a szent Szív ünnepét követő vasárnapon) történik meg. A szentséges körmenetet az Oltári-

szentségben megbántott Jézus Szíve kiengesztelésére végzik, benne rengetegen vesznek részt budapesti és pestkörnyéki plébániák.

c) Családfelajánlás.*

A keresztény családok hódolatát és felajánlását is kívánja Jézus Szíve, bár csak burkoltan, azokban az ígéretekben, melyeket 1686-tól fogva szentséges Szíve tisztelőinek tett: „Megáldom ama házakat, amelyekben Szívem képét kifüggesztik és tiszteletben tartják.”

A családfelajánlás abban áll, hogy a család ünnepélyesen elismeri maga felett Jézus uralmát, vagyis önként aláveti magát az ő szent akaratának és megfogadja, hogy neki hűségesen szolgál. Ezzel biztosítja magának Jézus Szíve áldását.

Az egyesek felajánlása által Jézus Szívével egyesül az atya, az anya és gyermekek. Önként következik tehát, hogy a katolikus család, mint a legkisebb társaság, szintén hódoljon meg Jézus Szíve előtt és különösen tisztelje. Ez a családfelajánlás által történik.

Világos, hogy Jézus Szíve uralkodni akar a felajánlás által az egyesek szívében, a családi otthonban, sőt a királyok palotájában és a nemzetek közéletében is. — Uralkodni akar Szívével, vagyis szeretetével és áldásával, melyek nélkül sem az egyének, sem a nemzetek életében nincs boldogulás.

XV. Benedek így ír 1916 jan. 14-én:

„Óhajtjuk, hogy a keresztény családok ünnepélyesen Jézus isteni Szívének szenteljék magukat és apostoli áldásunkat adjuk mindazokra a családokra, kik ezáltal Jézusnak a társadalom fölötti uralmát megvallják.”

A történelemből tudjuk, hogy sem a királyok, sem az országok a felajánlást illetőleg nem feleltek meg Jézus Szíve kívánságának, sőt a családok sem

* P. Zsáros Ferenc S. J. nyomán.

ajánlták fel magukat oly tömegesen, mint azt Jézus elvárta tőlük.

A Jézus Szívének tett felajánlás által a család kötelezi magát, hogy Isten szent törvényei szerint akar élni, a világ gonosz elveit pedig megveti és üldözi. A család ezzel nyíltan csatlakozik Jézushoz és örökre szakít minden vallásellenes egyesülettel, szervezettel, mely Isten és ember legszentebb jogai és a szeretet törvényei ellen küzd.

A Jézus Szívének szentelt család Jézusért él, Jézusért hal, szóval komoly vallásos életet folytat.

Természetes, hogy nemcsak a szoros értelemben vett család, hanem plébánia, zárda, intézet, iskola, gyári, ipari vállalat stb. is felajánlhatja magát Jézus szentséges Szívének, ugyanazon kötelezettség mellett.

A Jézus Szíve-tisztelők Jézus szent Szívének szentelik családjukat és más katolikus családokat is iparkodnak erre rávezetni. A családok felajánlása által elérhető, hogy Jézus mint király uralkodik az egész társadalom fölött. Mert, ha az egyesek és családok meghódolnak előtte, akkor el fogja Őt ismerni a község, állam is. Így jön el Jézus Szíve országa.

A családok megmentésére és vallásos életük fenntartására igen fontos, hogy a Jézus Szívének felajánlott családok egymást támogassák és arra törekedjenek, hogy az irgalmasságot először is a sokgyermekes családokon gyakorolják. Általában tegyünk meg mindent, hogy a szegény családokat segítsük és a családi élet tisztaságát előmozdítsuk. Vegyük védelmünkbe és gondozásunkba a rászoruló családokat.

A Jézus Szívének felajánlott családok legyenek lelkipásztoroknak minden törekvésében segítői, főképen, ha a családok összeírása és nyilvántartása által, a családokkal való lelkipásztorkodást akarja megvalósítani.

Igy segítik a Jézus Szíve oltalma alatt álló családok a többi családokat is, hogy Jézus Szívét megismerjék és áldó jóságában részesüljenek.

A családfelajánlás módja.

A családfelajánlás úgy történik, hogy a lelkipásztor

a család lakásán megszenteli a Jézus Szíve-képet, vagy szobrot, kis beszédben rámutat a felajánlás jelentőségére és a család feje szép imában felajánlja a családot Jézus szentséges Szívének.

Ha sokan vannak (talán egész község), kik magukat Jézus Szívének akarják szentelni, akkor a képeket közösen a templomban szenteli meg a lelkész és az összes nevében elmondja a felajánló imát, azután pedig otthon a családban a megszentelt kép előtt a család feje: az atya, vagy ha az már nem élne, akkor az anya végzi el a felajánlást.

A felajánlás napja ünnepe a családnak, mindenki elvégzi szentgyónását és áldozását, hogy tiszta szívvel válasszák meg Jézust szívük királyává és Vele egyesüljenek lélekben is, mielőtt képét befogadják lakásukba.

A családfelajánlás szertartása.

1. A Jézus Szíve-kép vagy szobor megáldása.

Benedictio imaginis.

Adjutorium . . . Dominus . . .

Oremus. Omnipotens sempiterna Deus, qui Sanctorum tuorum imagines sculpi aut pingi non reprobas, ut quoties illas oculis corporis intuemur, toties eorum actus et sanctitatem ad imitandum memoriae oculis meditemur: hanc, quaesumus, imaginem in honorem et memoriam sacratissimi Cordis Unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi adaptatam, bene † dicere et sanctifi † care digneris: et praesta, ut quicumque coram illa Cor sacratissimum Unigeniti Filii tui supliciter colere et honorare studuerit, illius meritis et obtentu, a Te gratiam in praesenti et aeternam gloriam obtineat in futuro. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.
— (Aqua lustralis.)

2. Szentbeszéd, melyben a pap a családfelajánlás jelentőségéről szól.

3. Hiszekegy elimádkozása közösen.

4. Maga a családfelajánlás X. Pius imájával.

Családfelajánlás Jézus szentséges Szívének.

Jézus szentséges Szíve! Te Alacoque Szent Mar-

gítnak kijelentette azt a kívánságot, hogy a keresztény családok felett uralkodni akarsz. Hogy kedvedben járjunk, íme összegyűltünk, hogy családunk felett korlátlan uralmat elismerjük. Mi ezentúl a Te életekből akarunk élni és szívünkben fel akarjuk virágoztatni azokat az erényeket, melyeknek már ezen a földön megígérted a békét; a világ szellemét pedig, amelyre átkot mondottál, messze száműzzük magunktól.

Uralkodjál tehát értelmünk felett a hit egyszerűsége által, uralkodjál szívünk felett a szeretet által, mely fenntartás nélkül érted égjen és melynek tüzeit mi a gyakori szentáldozással élesztgetjük majd magunkban.

Légy vezérünk, ó isteni Szív, valahányszor összegyűvünk. Áldd meg testi és lelki vállalatainkat, oszlasd el gondjainkat, szenteld meg örömeinket, enyhítsd szenvedéseinket. Ha netán egyik vagy másik közülünk meg találna téged szomorítani, úgy figyelmeztess őt arra, hogy Te, ó Jézusnak jóságos Szíve, irgalmas vagy a bűnbánó bűnösök iránt.

És ha majd üt az elválás órája, ha eljön a halál és gyászba borít bennünket, akkor mindnyájan hódoljunk meg örök szent akaratom előtt, úgy azok, akik elköltöztek, mint azok, akik visszamaradtak a földön. Azzal a gondolattal fogjuk magunkat vigasztalni, hogy eljön a nap, melyen egykor egész családunk a mennyországban egyesülve dicsőségedet és jóságodat fogja magasztalni.

Szűz Mária szeplőtelen Szíve és a dicsőséges pátriárka Szent József, mutassák be neked ezt a felajánlásunkat és életünk minden napján emlékeztessenek bennünket arra.

Éljen Jézusnak Szíve, a mi királyunknak és Atyánknak Szíve. Amen.

5. Miatyánk, Údvözlégység a távollevő és meghalt családtagokért.

6. A pap áldást ad az összes jelenlevőkre.

Benedictio Dei omnipotentis etc.

A családfelajánlást a felajánlás évfordulóján maga

a család újíttja meg. Valamennyien gyónnak és áldoznak, a család feje elimádkozza a felajánló imát a család jelenlétében, a Jézus Szíve-kép előtt.

A felajánlott családok kötelességei.

1. Istennel szemben:

A katolikus hitvestársak hűségesen megtartják az Isten és az Egyház összes parancsait.

Az esti imát a Jézus Szíve-kép előtt közösen mondják.

A gyakori szentáldozást nagyra becsülik és az Úr asztalához járulnak, hacsak lehet, minden hó első péntekén, sőt akik tehetik, mindennap.

2. Házastársak kötelességei egymással szemben:

Nagyra becsülik és megőrzik a katolikus házaselet szent törvényeit.

Békében és szeretetben élnek. Isten szolgálatában egymást segítik.

3. Kötelmeik gyermekeikkel szemben:

A katolikus szülők hálával és szeretettel fogadják az Istentől nekik ajándékozott gyermekeket.

Gyermekeiket mélységes katolikus szellemben nevelik, tudva azt, hogy Isten előtt számot fognak róluk adni.

Ha gyermekük szívében a papi vagy szerzetesi hivatást látják ébredezni, nem irtják azt ki, hanem örömük lesz abban, ha gyermeküket Istennek adhatják vissza.

Gyermekeiket csakis katolikus házasságra engedik lépni, a vegyesházasságtól, vagy más bűnös viszonytól megóvják őket.

4. Kötelmeik cselédekkel szemben:

Jó példát adnak nekik és megkönnyítik részükre a vasárnapi és ünnepnap szentmisehallgatást.

Nemcsak igazságosak velük szemben, hanem szívesek és türelmesek is.

Távoltartják őket minden bűnre vezető alkalomtól.

5. Kötelmeik embertársaikkal szemben:

A társalgásban mindig szívesek és udvariasak Jézus tanítása szerint:

„Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű.”

Tartsák távol a családtól, ami a tiszta erkölcsöt sértené, szemérmetlen képeket, szobrokat, ujságokat, könyveket stb.

Ne túrják, hogy jelenlétükben kétértelmű, szemérmesítő beszédet folytassanak.

Ha ezt a katolikus családok szem előtt tartják, lakásuk szent hely lesz, hol szívesen időznek az ég angyalai s maga a dicsőség Királya is oly szívesen lakik náluk, mint egykor a názareti házban, a Szentcsalád körében.

Szeretet, viszontszeretet.*

Az első nagy kinyilatkoztatásban így szólt az Údvözítő Szent Margíthoz:

„Isteni Szívem oly szenvedélyesen szereti az embereket és különösen téged, hogy forró szeretetének lángjait többé már nem tudja magába fojtani, hanem ki kell azokat a te segítségeddel árasztania, ki kell magát nyilatkoztatnia, hogy meggazdagítsa őket drága kincseivel, melyeket előtted fölfedek.”

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Miután (Jézus) keble megnyílt, kitárta előttem forrón szerető és minden szeretetre legméltóbb Szívét, amely e lángsugaroknak élő forrása volt. Ekkor feltárta előttem tiszta szeretetének megmagyarázhatatlan csodáit: mily messzire ment az emberek szeretetében, akiktől csak hálátlanságot és félreismerést tapasztalt.”

* Prohászka, Liguori Szent Alfonz, Hübner Ágoston S. J., P. Müller Lajos S. J., Szívünk napja imakönyv, P. Saint-Omer, P. Csávossy Elemér S. J., Vermeersch A. S. J. nyomán.

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Majd feltárta előttem isteni Szívét: „Ime a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, hanem kimerítette és felemésztette magát, csakhogy szeretetét irántunk kimutassa.”

P. Croiset-hez intézett levelében írja 1689 aug. 10-én Szent Margit:

„Szeretete ugyanis arra ösztönzi (t. i. Jézus Szívét), hogy szétossza az üdvösség és életszentség kegyelmeinek kifogyhatatlan kincseit a jóakarátú lelkekben. Üres szíveket keres, hogy forró szeretetének édes kenetével megtöltse, feleméssze s egészen átalakítsa azokat.” (Vie et Oeuvres^s II. 528. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

Jézus szeretete irántunk.

Most tekints fel az isteni Szív képére, amint azt Jézus Szent Margitnak megmutatta:

Jézus szentséges Szíve az Istenség trónján, mert e Szív Isten Szíve; napnál ragyogóbb, mert e Szív legtisztább, legszentebb Szív; kívül-belül lángokat szór, mert e Szív végtelen szeretettől áradozó Szív; mindenfelé tüzes sugarakat lövel, mert e Szív mindent szeretettel elárasztó Szív, s mindnyájunk szeretetét egyesítő Szív. E Szív csupa szeretet, maga a szeretet, telve van lángoló szeretettel és e szeretetnek vagyok én a tárgya.

Fontoljuk meg és szedjük össze a teremtés kezdetétől a világ végéig azt az ezer és ezerféle szeretetet, amellyel barát barátját, gyermek szüleit, anya gyermekét, hitves hitvestársát valaha szerette, szemléljük lelkiképen az emberi cselekedeteket, amelyek a szív szeretetéből fakadnak, vegyük fontolóra az angyalok, szentek szeretetét, nézzük Szűz Mária szeretetét, aki egymaga szeretetével messze felülmúl valamennyi teremtményt. Most adjuk össze az összes szeretetet és vegyük néhány milliószor, akkor is csak oly kis szeretetet kapunk Jézus Szívéhez hasonlítva, amely még

árnyékába sem léphet, meg sem közelítheti, mert Jézus Szíve szeretete végtelen. Most már valamelyes fogalmat alkothatunk magunknak Jézus Szíve szeretetéről.

Jézus Szíve szeretetét tettekkkel igazolja. Mit tett értem? „Szeretett engem és átadta magát értem”, hogy megváltson. Megfontoltam-e már a megváltás jótéteményeinek értékét? Jézus éppen nem szorult arra, hogy minket megváltson, ha nem teszi meg, éppoly boldog és hatalmas marad. S mégis úgy cselekedett, mintha örök üdvössége forgott volna kockán és függött volna a megváltás nagy munkájától. Igen, mert kínos, nagy munkát vállalt el értem, jóllehet könnyűszerrel is megválthatott volna, csakhogy bebizonyítsa, mily nagyon szeret. S íme, mire szánta rá magát. Nézzük sorsát a kínos kereszthalálig. Minő megaláztatások, minő gyötrelmek. Ha szükséges lett volna, valamenynyünkét külön megváltott volna és szívesen függött volna az ítélet napig is a keresztfán. Tehát ne csak a szenvedés nagyságát nézzük, hanem azt a szeretetet, amellyel azt elviselte. S minderre önként, értem való szeretetből vállalkozott, valóban a szeretet végső határáig szeretett engem.

Szíve szeretetébe enged bepillantani, mikor példabeszédben mondja el: Én vagyok a jó Pásztor, ki vérért odaadja, aki egy juhocska után is étlen-szomjan tud járni, aki 99 mellett, amely megvan, nem tudja elfelejteni az elveszett századikat sem s ki, ha megtalálja, becézi és vállaira veszi, úgy indul vissza és nem érez fájdalmat. Minő tiszteletreméltó Szív! A szent Szív sohasem rideg, hanem meleg, kigyúlt benne a szeretet és onnan árad ki ránk. Testvérnek érzi magát, azért irgalmas is a gyengeséggel szemben. Harcba is vitte irgalmas szeretetét és megtörte vele a római világ klasszikus keménységét.

Jézus mint Isten, öröktől fogva szeretett és ennek a szeretetnek, mint a múltban, úgy a jövőben sincs határa. Nem fogja legyőzni az én hálátlanságom. Utolsó lehelletemig nyílt az út Szívéhez s ha szeretetét vissza nem utasítom, e Szív örök szerelme lesz az én boldog-

ságom. Bizonyító példa erre az a viszony, amely földi életében közte és a hálátlan zsidó nép között fennállt. Mit nem kísérelt meg e nép megmentésére?

Szeretetét hányszor és mily feltűnő módon igazolta. Betegeket meggyógyított, halottakat támasztott fel, tanított, az éhezők számára kenyeret szaporított, mindenkinek mindene volt, valóban körüljárt jót cselekedvén. S mi volt a hála és köszönet?! Ámde kifáradt-e ez a Szív a szeretetben? Még a keresztfán is kitarja a karjait a neki ellentmondó nép felé s mikor a legnagyobb kínokban fetreng, felkiált Atyjához bántalmazóiért: Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek. Haláltusájában is megbocsát a bánatos szívűnek és imádkozik ellenségeiért. Édesanyánkul saját édesanyját adja. Mily óriási szeretet!

Jézus Szíve a legméltóbb a szeretetre, mert a mi jó Urunk Szívében minden megvan, és pedig legfőbb mértékben, ami csak a szívet szeretetre indíthatja. Mily kedves és szépséges a testté lett Ige, a megtestesült isteni szépség és jóság egész élete folyamán. Gondoljunk a bájos isteni Gyermekekre a jászolban, amint pihen édesanyja ölén. Gondoljunk rá, midőn őt a pásztorok és a három királyok imádják. Mily elragadó jelenet. Arcáról, szemeiből a szíve mosolygott. Aztán gondoljunk a fejlődő gyermekekre, amint növekszik korban, bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt. Növekszik, vagyis isteni szépsége mind dúsabb és dúsabb sugarakat bocsát ki magából. Aki szomorú volt Názáretben, csak rátekintett: „Menjünk, nézzük meg a nyájasságot”, mondták nyers honfitársai, ha vigasztalódnak akartak. Aki egyszer ránézett, aki ajka szavát egyszer hallotta, az utána ment étlenszomjan, akár a világ végéig. Valóban, mint az Apostol mondja: „Megjelent közöttünk Isten kegyessége, jósága, emberszeretete testbe öltözött.”

Nézzem csak őt hosszan, lelki gyönyörrel. Minő szelíd és alázatos; hagyja, hogy arcul verjék. „És leköpdössék.” Minő nyájas, barátságos, mindenki számára

minden időben rendelkezésre áll; minő szent, minő önzetlen, egyedül az Istent kereső mindenben.

Mikor Jézus a megváltás munkáját befejezte, megjött az ideje, hogy hátat fordítson ennek a szomorú földnek, amely számára csak tövist és bojtortjánt termelt. És mégis köztünk maradt. Itt maradt, mert nem tudott tőlünk elszakadni, mert nem hagyhatott bennünket árván, kiket jobban szeretett életénél. Megalapítja tehát az Oltáriszentséget. Nyujthatott volna-e kézzelfoghatóbb bizonyosságot szeretetéről, bizonyíthatta volna-e értékesebb ajándékkal? Bizonytalán nem. Mert mint Szent Ágoston mondja: „Isten bár végtelenül bölcs, nagyobb jótéteményt számodra ki nem gondolhat; bár mindenható, nagyszerűbbet számodra nem alkothat; bár végtelenül gazdag, de nincs többje, nagyobbja, mit neked ajándékozhatna.“

Szemléljem Jézust Jákob kútjánál az örök élet vizeiről, a kegyelemről társalogni, aztán amint az asztalnál ül, hogy az örök élet táplálékát adja csupa szeretetből.

Jézus viszontszeretetre vágyik.

Jézus ma is éppily szeretetreméltó. Szeretetreméltó az oltáron és az égben.

Feláldozott, megdicsőült állapota még szeretetreméltóbbá tette őt. Az Oltáriszentségben ugyanaz a tengernyi szépség, kedvesség, szeretetreméltóság, csak-hogy lepel alatt. És csak azért így, hogy jobban az enyém lehessen. Ez is csak növeli belső szépségét s szeretetreméltóságát én rám nézve.

Ott az égben pedig kibontja és leleplezi minden isteni és emberi szépségét s tárgya az angyalok s szentek örök gyönyörének, elragadtatásának. Oh, hogy imádják a mennyországban az isteni Szívet, minden szépség, jóság tökéletes gócpontját.

Jézus Szíve kívánczik szeretetem után.

Eddig arról szoltunk, hogy Jézus Szíve a maga

részéről mennyire szeret engem; ámde a szeretet törvénye szerint ezzel együtt jár, hogy részemről lehetőleg hasonló viszonz szeretetre vágyik. Az isteni Szív szomjazza, hogy szeressék, mintha ez volna egyedüli enyhülése, boldogsága, s mintha e nélkül elepedne, elpusztulna!

Én Istenem! Mily siralmas lehet majd az olyan papok sorsa, kik sohasem szerették komolyan a szent Szívet, akik megengedték maguknak, hogy kinyilatkoztatásait, ígéreteit, szavait kritizálják s ítélgessék, kik nem átalították rövidlátásukban irgalmát elítélni s akik szeretetének szomjára nemtörődömséggel feleltek. Szerencsétlen papok. Irtózatos gondolni Megváltójukkal való első találkozásra, aki akkor már kérhetetlen bírójuk lesz. (Jézus Szíve és a pap.)

Szent Margit plébános testvérének írja:

„Úgy látszik nekem, nincs rövidebb út arra, hogy a tökéletességre eljussunk, sem biztosabb eszköz, hogy üdvözüljünk, mint az, hogy egészen ennek az isteni Szívnek szenteljük magunkat s megadjuk neki a szeretet, tisztelet és dicséret minden hódolatát, amelyre képesek vagyunk.”

De Saumaise anyának írja Szent Margit:

„Úgy látszik nekem, az ördög szörnyen fél attól, hogy ez a jó ügy sikerül. A szeretetreméltó Szív ájtatossága által sok neki szentelt lélek, aki Őt szeretni, tisztelni és megdicsőíteni akarja, üdvözül.”

P. Croiset-hez írja Szent Margit:

„Igen nagy dicsőséget hoz ez neki (t. i. a Jézus Szíve-ájtatosságért, annak terjedése érdekében P. Croiset könyvet írt), mert isteni Szívének ájtatossága által sok lelket visszatart a kárhozat útjáról s az üdvösség útjára vezetni őket. Ezért vágyódik oly forrón arra, hogy az emberek megismerjék, szeressék és tiszteljék.”

P. Croiset-nek írja ugyancsak Szent Margit:

„Értésemre adta azt is, hogy forró vágya az emberek szeretete után és az a kívánság, hogy letéritse őket a kárhozat útjáról, ahová a sátán seregestől hajtja, arra az elhatározásra indította, hogy kinyilatkoztassa

Szívét az embereknek, a szeretet, irgalom, kegyelem, megszentelés és üdvösség minden kincsével, amely benne van. Így aztán isteni Szívének kincseivel bőségesen és pazaron meggazdagítja azokat, akik tőlük telhetőleg minden tiszteletet, szeretetet és dicsőséget megadnak és megszereznek neki."

Marie-Gabrielle Morant nővérnek írja Szent Margit:

"Mínt hogy a szeretet hasonlóná teszi azokat, akik szeretik egymást, ha szeretünk, alakítsuk életünket az Ő példája szerint."

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én Szent Margit:

"Hisz szereti önt (Jézus Szíve). Mitől is kellene félnie, hacsak nem attól, hogy nem adja meg neki egészen azt a vizontszeretetet, amelyet vár? Ez a szeretet pedig, ha nem tévedek, éppen ebben a boldog önátadásban, önmagunkról való megfeledkezésben áll." (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge. A Moluins.)

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1688 októberében Szent Margit:

"S hogy örökké megmaradjunk ebben az isteni Szívben, kiváló szeretettel kell Őt szeretnünk. Ő (t. i. Jézus Szíve) az egyetlen, akire szívünknek szüksége van. Szívünket pedig éppen arra kell szoktatnunk, hogy minden mást megvessen és elfeledjen." (Vie et Oeuvres³ II. 418. Lettre XCIV. A Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

De Soudeilles anyához írja 1684 nov. 3-án:

"Ha él önben a vágy, hogy barátai közé tartozzék, a hónap első péntekén, szentáldozás után ajánlja fel magát áldozatul. Szentelje magát teljesen neki s így adja meg és szerezze meg Neki mindazt a szeretetet és dicsőséget, mely csak öntől telik. Mindezt oly módon, ahogyan Ő ezt önnek sugallni fogja." (Vie et Oeuvres³ II. 280. Lettre XXVIII. A la Mère de Soudeilles.)

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja Szent Margit 1687-ben:

„Én ugyanis mélyen meg vagyok arról győződve, hogy a mi Urunk a legelsők közé helyezi, ha kitart az ő segítségével a jó vágyakban, amelyeket ad: hogy szeresse, tisztelje szentséges Szívét. Ő gondoskodni fog arról, hogy tökéletessé tegye. Éspedig oly mértékben, amennyire szeretetét bebizonyítja azáltal, hogy hasonló erényekre igyekszik szert tenni.” (Vie et Oeuvres⁹ II. 341. Lettre LVIII. A la Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

Hogy ezt a szentséges Szívet minden ember tisztelje, szeresse és dicsőítse, Szent Margit minden kérésének, minden sor írásának ez voltaképeni tartalma és állandóan hangoztatja azt, hogy minden kételyt kizáróan, ez az Úr kifejezett akarata.

Aki e sorokat olvasod, talán még nemrégén kétkedő voltál s nem szívelelted ezt az ájtatosságot, talán kevésbé buzgó, vagy éppen hideg voltál a Megváltó isteni Szíve iránt. Ó, mily boldog lenne az isteni Szív, ha buzgó tisztelője lennél.

A viszonzszeretet pedig legyen:

a) *Hálás szeretet.* „Mert az emberek hálátlansága — panaszkodik az Úr egyik megjelenésekor — fájóbban érint, mint mindaz, amit életemben szenvedtem el. Hacsak egy kis viszonzszeretetet tanúsítanának, csekélységnek venném mindazt, mit érettük tettem s ha lehetséges volna, szívesen még többet szenvednék érettük.” (Önéletrajz.)

Szent Margit hozzáfűzi: „Nincs olyan ember a földön, aki ne tapasztalná magán Isten állandó segítségét, ha az a hálás szeretet égne benne Jézus Krisztus iránt, amilyent a szent Szív tisztelete nyújt neki.” (132. levél.)

b) *Engesztelő szeretet.* Hisz éppen azért kívánja az Údvözítő, „hogy szent Szíve tiszteletére külön ünnep rendeltessék el, amelyen a szentáldozás és ünnepélyes megkérlelés által kárpótlást nyujtsanak azon méltat-

lanságokért, amelyekkel Őt az Oltáriszentségben illeték". (Önéletrajz.)

„Engesztelő áldozatunk oltára a szentséges Szív legyen, mert csak az isteni Szív elég hatalmas arra, hogy az isteni Igazságosságnak elégtételt nyújtson.” (110. levél.)

c) Minden tekintetben *tökéletes és tiszta szeretet* az ájtatosság célja. „Mert az Úr megértette Szent Margittal, hogy azért nyilatkoztatta ki szentséges Szívét az embereknek, mert vágyva-vágyódik arra, hogy tökéletesen, önzetlenül szeressék.” (126. levél.)

„Ő, szeressük, kiáltja a Szent — és hozunk áldozatul mindent szeretetének, hogy teljesen megtisztítson és tökéletessé tegyen lángoló szerelmében.” (107. levél.)

„Röviden az „én”-ünk adjon helyet Jézus Szívének, hogy Ő foglalhassa el szívünk helyét, hogy Ő éljen bennünk és értünk.” (108. levél.)

Miért vágyik Jézus szeretetemre?

Önzetlenül az én boldogulásomért. Nem a saját hasznát, élvezetét keresi bennem, kivéve azt az egy legtisztább örömet, melyet a szeretet nyújt, hogy engem boldogított, szerencséssé tett. Azért akarja, hogy szeressük Szívét, hogy megmentsen az örök kárhozattól, hogy üdvözítsen, hogy tökéletesítse szeretetünket. Mikor Jézus szerető Szívére gondolok, örülök és hálás szívvel borulok le előtte, de szégyenlem is magam, ha az én szűk, számító szívemre gondolok. Mit tettem én idáig Jézus Szívéért? Ezentúl tegyünk meg e téren annyit, amennyit körülményeink, helyzetünk, vagy az Isten sugalma kíván.

Az én szeretetemnek is hasonlóknak kell lennie. Tettben megnyilvánulónak, nagynak, öröknek kell lennie, amelyet a hangulat nem befolyásol, a kísértés meg nem ingat, a külső és belső sikertelenség el nem csüggeszt.

Szeressük mi is Jézus Krisztust. Az örök Ige csak

azért jött a világra, hogy szeressük. Ő maga biztosított arról, hogy más kívánsága nem volt. „Tűzet jöttem bocsátani, s mit akarok mást, mint hogy meggyulladjon.” Az Atya Isten akarja, hogy szeressük Jézust és kijelenti, hogy csak annyira szeret, mint amennyire mi szeretjük Jézus Krisztust.

A keresztény fő-, vagyis jobban mondva egyetlen ájtatossága az, hogy Jézus Krisztust szereti. Ennek hiánya az oka, hogy a lelkek kevés előmenetelt tesznek az erények gyakorlatában s mindig ugyanazokban a hibákban tengődnek, sőt gyakran súlyos vétkekbe is esnek. Ennek az az oka, hogy kevésbé iparkodnak megszerezni a Jézus Krisztus iránt való szeretetet, vagyis azt az aranyláncot, amely a lelkeket Istennel egyesíti.

Aki Jézust szereti, az olyasmit nem tesz, ami neki nem tetszik (bocsánatos bűn), ami őt szomorítja, keseríti, sőt általszúrja, megtöri, szeretetét gyűlölettel, jótéteményét a legsötétebb hálátlansággal viszonzza. (Halálos bűn.) Azért a szeretet próbaköve a parancsok megtartása. Ez a mi baráti szeretetünknek legbiztosabb bizonyítéka és az ő barátságának legbiztosabb záloga: Jézus követése a parancsok betartásától, fel a tökéletesség legmagasabb csúcsáig. Ez az igazi Jézus Szívetiszteletnek is szilárd alapja, átalakítani szívünket az ő isteni Szíve szerint. „Ami előtte kedves, mindenkor azt cselekszem.” (Ján. 8, 29.) Jézus Szíve osztatlan szeretetet kíván, vagyis minden szeretetnek, amelyet másoknak adok, csak Jézus Szíve szeretetéből szabad fakadnia. Aki Jézus Szívét szereti, szeret a lelkekért apostolkodni.

De a legtökéletesebben az szeret, aki Isten titkos, ki nem fejezett óhajait kutatva, életét állandóan ezek szerint rendezi be.

Azt mondod, szeretni nem tudsz, hisz még szentáldozás után is oly hideg vagy? Testvér, ez nem tesz semmit, mert hiszen a szeretet nem érzelmekben áll. A szeretet akaratban áll, éspedig akarni mindazt cselekedni, amit Isten parancsol, ami Istennek kedves.

Jézus Szíve-ünnep.

Az Úr Jézus a harmadik nagy kinyilatkoztatáskor keservesen panaszkodott. Elmondotta, hogy mennyire szereti az embereket, szeretetét a végsőkig fokozta. Viszonzásul a legtöbb embertől hálátlanságot tapasztal, tiszteletlenséget, szentségtörést, hidegséget, megvetést, amellyel illetik az Oltáriszentségben. De legjobban az fáj neki, — mondja tovább Szent Margitnak — hogy még a neki szentelt lelkek is így bánnak vele. „Azért azt kívánom tőled, hogy az Úrnap nyolcada utáni pénteket Szívem tiszteletére külön ünneppé avassák. A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz és ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívemnek mindazokért a méltatlanságokért, amelyekkel a kitett Oltáriszentségben illetnek. És én megígérem neked, hogy Szívem isteni szeretetének áldásait bőségesen árasztja ki mindazokra, akik e tiszteletet megadják neki és azon iparkodnak, hogy ezt mások is megadják.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 102. Autobiographie.)

Az ünnepet Úrnap nyolcadát követő pénteken üljük, június havában. A Jézus Szíve-ünnep megülvése a megkövető ájtatosság hivatalos megnyilatkozása. Természetesen az édes Üdvözítő mindenkor szívesen veszi, ha szent Szívét engeszteljük az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnökért.

Aki ezen ünnepet Jézus Szíve kívánsága szerint meg akarja ülni, járuljon szentáldozáshoz, s kövesse meg a szent Szívét azokért a sérelmekért, amelyek érik a legméltóságosabb Oltáriszentségben a maga és mások részéről.

A megkövetést végezhetjük ahogyan akarjuk, elmondhatjuk szívünk sugallta érzelmeit a szent Szívnek. Vagy elmondunk egy megkövető imádságot Jézus isteni Szívéhez.

Ilyen megkövető imádság:

„Jézusnak isteni Szíve, íme előtted térdeinkre borulunk és felajánljuk neked a Boldogságos Szűz Máriának, az ég minden angyalainak és szentjeinek és az egész Anyaszentegyháznak minden imádatát, dicséretét és dicsőítését és óhajtjuk, hogy minden teremtmény az egész örökkévalóságon át így imádjon, dicsérjen és dicsőítsen Téged. Hasonlóképen hálát adunk Neked a természet, kegyelem és dicsőség minden jótetményeiért, melyek Belőled — minden jónak kimeríthetetlen forrásából — szünet nélkül áradoznak. Egyesülve mindazokkal, akik Téged szeretnek, megkérelünk mindazon hitetlenség és hálátlanság, mindazon hidegség és közönyösség, mindazon tiszteletlenség és bántalmak miatt, melyekkel az emberek főleg a legméltóságosabb Oltáriszentségben illetnek. Fogadd ezért kegyelmesen hitünket, bizalmunkat, szeretetünket és hallgasd meg irgalmasan kéréseinket.”

Végezzük a megkövetést akkor, mikor e szent Szívet a szentáldozással magunkhoz vettük.

Hogy minél nagyobb áhítattal és lelki haszonnal üljük meg az ünnepet, készüljünk rá szent kilenceddel, vagyis végezzünk a megelőző kilenc napon át a következő gyakorlatok közül: pl. mondjuk el naponta a Jézus Szíve-letenyét, vagy valamely felajánló imádságot, olvassunk valamit a Jézus Szíve-tiszteletet tárgyaló könyvből, hallgassunk megengesztelésére szentmisét. Aki ezen ügyben még többet akar tenni, csatoljon az ájtatossági gyakorlatokhoz egy-egy erényvirágot is, azaz végezzen a szentséges Szív tiszteletére naponkint olyan jóságos cselekedetet, amely önmegtágadásba, áldozatba kerül.

Kilencedet szoktunk Jézus Szívéhez tartani, ha valamit el akarunk érni Jézus Szívétől; baj, szenvedés megszűnéséért. Ilyenkor több kilencedet is mondhatunk egymásután.

A Jézus Szíve-ünnep nem parancsolt ünnep, vagyis bűn terhe alatt nem kötelező a megtartása. A kilenced tartása nem lényeges kelléke az ünnep szent Szív

szerinti megtartásának. Az áldozás és megkövetés azonban igen.

Mozgalom a Jézus Szíve-ünnep általános elrendelésére!

Amikor édes Üdvözítőnk kijelentette, hogy az Úrnap nyolcadát követő pénteket, mint ünnepet szentesítés Szívének szenteljük, nem mondotta ugyan határozott szavakkal, hogy ez az ünnep parancsolt, nyilvános (festum fori), munkaszünettel és szentmishallgatással megtartandó ünnep legyen, de mégis joggal következtethetünk arra, hogy mivel az ünnep fogalmához a napnak teljes megülése hozzátartozik, az Üdvözítő végső szándéka mégis az lehet, hogy Szívének ünnepe nyilvános ünnep legyen.

Amikor Szent Margit iratainak elterjedésével az Üdvözítő kívánsága köztudomású lett, azonnal megindult a mozgalom, hogy az Egyház az Üdvözítő óhajának az ünnep elrendelésével eleget tegyen. Nemcsak egyszerű hívek, hanem előkelőségek, egyházi és világi méltóságok folyamodtak a Szentszékhez az ünnep elrendelése végett.

Ezeknek a kéréseknek engedve XIII. Kelemen pápa 1765-ben a lengyel püspökök kérésére megengedte, hogy Jézus Szíve ünnepét külön szentmisével és zsolozsmával üljék meg. Miután ez az engedély ismeretessé lett, csakhamar más országokban is kérték annak további kiterjesztését. IX. Pius pápa 1856-ban már az egész világra kiterjesztette a Jézus Szíve-misét és zsolozsmát. XIII. Leo pápa 1889-ben az ünnepet elsőrangúra emelte (dupl. I. cl.). XI. Pius 1928-ban az ünnephez kiváltságolt nyolcadot adott, új misét, új zsolozsmát írt elő és elrendelte, hogy az ünnepen mindenütt elimádkozzák az általa előírt engesztelő imádságot. Végre ugyancsak XI. Pius pápa Jézus Szívének ünnepelésére Krisztus Király ünnepét is előírta és elrendelte,

hogy Krisztus Király ünnepén mindenütt az egész világon újítsák meg a világ felajánlását Jézus szentséges Szívének. Ezt a Szentatya azért tette, mert amikor a hívek milliói Krisztus Király ünnepét kérték, arra gondoltak, hogy az ünnepnek a címe Jézus Szívének társadalmi királysága legyen. A Szentatya tehát Krisztus királysága ünnepének elrendelésével és a felajánlás előírásával akart a kéréseknek eleget tenni.

A hívek lelkében azonban állandóan él a vágy, hogy az Üdvözítő kívánságának nyilvános ünnepléssel tehessenek eleget. A világháborút követő erkölcsi megújulás idején mozgalom indult meg nálunk Magyarországon is, hogy a hívek kérjék a Jézus Szíve-ünnepnek nyilvános ünnepek közé való iktatását. Mivel azonban a Szentszék a régebbi ünnepek közül néhányat eltörölt, nem találta megfelelőnek, hogy új nyilvános ünnep rendeltessek el. Azért a szépen kezdődő mozgalom abbamaradt.

Az újabb időben, 1935-ben, a Jézus Szíve Szövetségben más alapon indult ki a mozgalom az ünnep nyilvános megünneplésére. A *Jézus Szíve Hirnökében* és *A Szív* ujságban Jézus Szíve ünnepét megelőzőleg felszólítás jelent meg, hogy a hívek csupán szeretetből, nem parancsból, önként vállalkozzanak arra, hogy Jézus Szíve ünnepét, az Ürnap nyolcadát követő pénteket úgy tartják meg, mint a vasárnapot. Szentmisét hallgatnak, szentáldozáshoz járulnak, sőt a munkaszünetet is megtartják és az egész napot Jézus Szívének szentelik. A lapok arra kérték a híveket, hogy akik erre a szeretetszolgálatra vállalkoznak, a nevüket küldjék be a Jézus Szíve Szövetség központjába: Budapest, VIII., Mária-utca 23., ott törzskönyvezik, hogy lássák, mennyien tesznek eleget Jézus Szíve kívánságának. Az első évben 3493-an jelentkeztek, akik legnagyobb részét már előbb is eleget tettek az Üdvözítő kívánságának. A mozgalom tovább tart. A beérkezett levelekből látható, hogy a hívek nagy szeretettel ülik az Üdvözítő Szíve ünnepét.

Első-péntek.*

Minthogy az Úr Jézus isteni Szívét pénteki napon nyitotta meg a lándzsa hegye és nyilatkoztatta ki eleve is, megsejthette a világ, hogy ez a nap elsőrangú lesz a Jézus Szíve-ájtatosságban. De főképp minden hónap első pénteke az a nevezetes nap, mely a Szent Margitnak tett kinyilatkoztatás szerint az isteni Szív kiváló tiszteletére van kiszemelve.

Hisz Alacoque Mária Margit Údvöztőnknek ez ájtatosságra vonatkozó fő-főkinyilatkoztatásaiban éppen e hó első péntekén részesült. Aztán meg azt kívánta tőle az Úr, hogy legalább ő maga járuljon minden hó első péntekén a szentáldozáshoz. Szent Margit pedig a hó első péntekét ajánlotta mindazok figyelmébe, kik az Úr Jézus szentséges Szívét kiváló módon tisztelni óhajtották. Továbbá minden hó első péntekén szoktak már Szent Margit életében a Paray le Monial-i kolostor apácai az isteni Szív tiszteletére szentáldozáshoz járulni, körmeneteket tartani, e szentséges Szívet ünnepélyesen megkérlelni, magukat e szentséges Szívnek felajánlani. A hívek pedig már akkortájt tettek alapítványokat a hó első péntekén mondandó Jézus Szíve-misékre.

Az „első-pénteket” úgy ülik meg Jézus Szíve tisztelői, hogy ezen a napon szentáldozáshoz járulnak és megkövetik Jézus Szívét azokért a sérelmekért, melyeket el kell szenvednie az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnök miatt és minden más bűnért és tökéletlenségért. A megkövetést akkor végezzük, mikor az Úr Jézust az Oltáriszentségben magunkhoz vesszük. Jézus Szíve a megkövetést máskor is szívesen fogadja, akár mindennap is. Azoknak, akiknek nincs idejük első-pénteken engesztelő szentáldozáshoz járulni, azok eleget tehetnek nemes buzgalmuknak a hó első vasárnapján is s ekként minden hívőnek van módja az isteni Údvöztő szeretetének adóját leróni.

* P. Hübner Ágoston S. J. nyomán.

A megkövetést végezhetjük tetszés szerint, vagy mondjuk el a III. rész Nagyígéret fejezetében található felajánló imát.

Az első-péntekről a második kinyilatkoztatásban olvasunk.

Oltáriszentség.

Szent Margitnak mondotta az Úr Jézus: „Égető szomjúságot érzek, hogy az emberek a legfölségesebb Oltáriszentségben tiszteljenek engem.“ (Vie et Oeuvres.)

A második nagy kinyilatkoztatásban elmondotta az Úr Jézus Szent Margitnak, mily messzire ment az emberek szeretetében, akiktől csak hálátlanságot, félreismerést, hideg és durva visszautasítást tapasztalt. Szent Margitnak mondotta az Úr Jézus, legalább ő szerezzen kárpótlást mindezen sérelmekért azáltal, hogy első-pénteken megáldozik. „Annyiszor fogadsz magadhoz a legméltóságosabb Oltáriszentségben, ahányszor csak az engedelmesség megengedi, minden hónap első péntekén meg fogsz áldozni.“

A harmadik nagy kinyilatkoztatásban így szólt az Üdvözítő Szent Margíthoz:

„Ime a Szív, amely annyira szerette az embereket, hogy semmit sem kímélt, hanem kimerítette és felemésztette magát, csakhogy szeretetét irántunk kimutassa. Viszonzásul a legtöbb embertől csak hálátlanságot tapasztalok a tiszteletlenségben, szentségtörésben, hidegségben, megvetésben, amellyel engem a szeretet eme szentségében illetnek. De legjobban az fáj nekem, hogy még a nekem szentelt szívek is így bánnak velem. Azért azt kívánom tőled, hogy az Úrnap nyolcada utáni pénteket Szívem tiszteletére külön ünneppé avassák. A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz s ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívemnek mindazokért a méltatlanságokért, amelyekkel a kített Oltáriszentségben illetnek.“

A Jézus Szíve-tisztelet legmagasabb foka, mikor magunkhoz vevén Jézust, Szívét megengeszteljük, mikor az Oltáriszentség látogatásakor a szent Szívet megengeszteljük és mikor a szentmiseáldozatot a Jézus Szíve-ájtatosság szellemében felajánljuk.

a) Szentáldozás.

Az Úr Jézus nemcsak azért maradt köztünk a legméltóságosabb Oltáriszentségben, hogy ott imádásunkat fogadja, hanem azért is, hogy lelkünk tápláléka legyen. Margit nővérben is oly nagy volt a vágy a szentáldozás után, hogy azt írja, „ha tüzes rostélyon és égő parázson mezítláb kellene is áthaladnom, ez a kín sem volna fogható ahhoz a kínhoz, melyet a szentáldozástól való elmaradásom okozna nekem”. (Vie et Oeuvres I. 77.)

„Aki eszi az én testemet, az énbennem marad és én őbenne”: mondja Jézus Krisztus. Így tehát az, aki áldozik, valóban Jézusban van és Jézus valóban őbenne van. Jézus az én szívemben van és az én szívem Jézus Szívében van. Egyetlenegy szív Jézus Szívével! Aki áldozik, eggyé lesz Jézus Krisztussal. A szeretet legfőbb hatása, hogy egyesülésre visz, azért is Jézus Szíve éppen e célból rendelte a szentáldozást, hogy lelkünkkel a legbensőbbben egyesüljön. Minthogy forrón szeretett, az Oltáriszentségben akart velünk egyesülni, hogy egyek legyünk vele. Az Üdvözítőt ennél szeretőbb, gyengédebb szeretetben nem szemlélhetjük: ebben úgyszólván megsemmisül és táplálékká válik, hogy lelkünkbe hatolhasson és bensőleg egyesüljön hívei szívével és testével. Egyetlenegy szív Jézus Szívével! És én szeretet nélkül mernék áldozni?!

A szentáldozással ő maga jön lelkembe, hogy szeretetének lángjával viszontszeretetre gyujtsa. Ennek az isteni tűznek közepette lelkem jég hideg maradna? Egyetlenegy szív Jézus Szívével most és az örökkévalóságban, nem fogom soha ellefelejteni. Az embernek az egyesülése az Istenével tehát a szentáldozásban tör-

ténik. Azonban figyeljük itt a *hálátlanság csodáját* az ember szívében, aki bár nagyon rászorul Istenére, mégis távol van az Úr asztalától, vagy csak nagyon ritkán közeledik ahhoz; a *szeretet csodáját* pedig Jézus szerető Szívében, aki minden lehető módon kívánja, keresi, követeli az egyesülést. A velünk való egyesülés élénk kívánságát nyilvánítja pl. ezekkel a szavakkal: „Kívánva-kívántam ezt a húsvétot veletek elkölteni.” Ezeket a szeretettől áradó szavakat az utolsó vacsorán mondta, de a tűz, mely akkor emésztette Jézus Szívét, nem kevesebb ma sem. Ezért intézi hozzánk a legédesebb felszólításokat. „Jertek, egyétek a kenyeret és igyátok a bort, amelyet nektek készítettem.” Sőt ezzel nem is elégszik meg, hanem kötelességünké teszi azt határozott parancsolat által. „Vegyétek és egyétek, ez az én testem.” Sőt mi több, az örök élet ígéretével vonz oda: „Aki ezt a kenyeret eszi, örökké él.” Sőt azzal fenyeget, hogy kizár a mennyországból, ha vonakodunk szentséges testét magunkhoz venni. „Ha nem eszitek az Emberfiának testét, nem lesz élet tibennetek.” Mit mondanak nekünk ezek a felszólítások, ígéretetek, fenyegetések? Értésünkre adják Jézus Szívének kívánságát, hogy velünk az Oltáriszentségben egyesüljön. Ez a kívánság irántunk való nagy szeretetéből származik. Nyilvánvaló azonban, hogy csak a gyakori szentáldozás tehet eleget ily hő kívánságnak. Azonban nem igaz-e, amennyire az ember szíve csak teheti, kerüli a szentáldozást? Hová mentek, hogy eleget tegyetek szívetek kívánságának? Jertek Jézus Szívéhez, amely egyesgyedül adhatja meg nektek a boldogságot, melyet kerestek. Féltetek? Ah, az Egyház első századaiban a hívek mindennap áldoztak. Ha nem áldozhattok oly gyakran, mint az első század buzgó katolikusai, tegyétek meg legalább oly gyakran, amint töletek telik. De mi a célja az Úr Jézusnak, mikor így nekünk adja magát? Jézus Szíve azért akar hozzánk jönni, hogy velünk jót tegyen. Így mikor a szentáldozásban meglátogatja lelkünket, a kegyelem mérhetetlen kincseit hozza nekünk.

Ez a táplálék az ellenszer, amely a bocsánatos bűnöktől megszabadít, megóv a halálos bűnöktől. Megszabadít a hibáktól, mert az isteni szentség arra viszi az embert, hogy szeretetgyakorlatokat indítson, szóval bánatot indítson magában a bocsánatos bűnök miatt s így azt az áldozás által lemossa, ugyanakkor megóv a súlyos hibáktól a kegyelem öregbítése által, melyet a szentáldozás eredményez bennünk. Tiszta forrásvíz bugyog Jézus Szívéből és eloltja a bennünket emésztő szenvedélyek tüzeit; aki érzi, hogy valamely szenvedélynek rabja, menjen áldozni s nemsokára szenvedélye nagyon elgyengül, ha nem is hal meg egészen. Ha valamelyikünk kevésbé érzi a kísértést haragra, irigységre, tisztátalanságra és egyéb bűnre, adjon hálát a szeretet szentségének: mert ez eszközli ezeket a szerencsés hatásokat. Elmulasztja a féltékenységet, hitünket bátrabban meg merjük vallani, jobban merünk és akarunk apostolkodni. Megvilágosítja értelmünket, könnyebben felfogjuk hitünk igazságait. Az isteni szeretet égi lángját is kigyújtja lelkünkben, ami legbiztosabb óvószert a bűn ellen. Végül az égi kenyér eggyé válik velünk s átváltozunk Jézus Krisztus természetébe.

Ha a szentáldozás magában véve ily előnyös, honnan van az, hogy annyi lélek oly kevés hasznot merít belőle? Nem a táplálékban van a kellő erő hiánya, hanem az áldozóban a kellő készütség hiánya. Hogy a szentek szentáldozásai oly gyümölcsözők voltak, az azért van, mert nagy gondot fordítottak az előkészületre. Főképpen törekedjünk lelkünket jó szentgyónásban minden súlyos bűntől megszabadítani. Aki tudatosan halálos bűnben áldozik, az vétkezik az Úr teste és vére ellen, vagyis ugyanolyan bűnt követ el, mintha Krisztus Urunkat megölte volna. Ha sűrűn áldozol, készakarva még bocsánatos bűnhöz se ragaszkodjál! A lélek lanyha, ha bocsánatos bűnt gyakran és tudatosan követ el és nem iparkodik megjavulni. Az ilyen lélek nagyon megszorítja az Úr Jézust. Vannak, akik csak szokásból vagy csak azért mennek áldozni, hogy mások lássák. Az ily áldozók nem örömet, hanem

szomorúságot okoznak a szent Szívnek. Hogy pedig mindennap áldozhass, le kell gyúrni természetes rossz hajlamaidat. Végezz továbbá önmegtágadást s feltétlenül imádd előtte az Urat, vagyis imádkozzál. Gondosan akarj előkészülni a szentáldozásra, és pedig először azáltal, hogy mindjobban és jobban megváltasz a teremtényektől, aztán pedig hön óhajtasz előhaladni az isteni szeretetben. Már az előző este epedj Isten jövele után pl. ezekkel a szavakkal: Jézusom Szíve, jöjj, lelkem téged óhajt! Reggel kelj fel telve örömmel a rád várakozó szerencse felett. Az Úr asztalához nagy bizalommal és mély alázatossággal járulj. Indítsd fel magadban a hitet. Krisztus Urunk ugyanis mindig eleven hitet követelt, mielőtt kegyelmeket osztogatott, vagy csodat művelt. A két vak meggyógyítása előtt is azt kérdezte: hiszitek-e, hogy ezt megtehetem? És csak aztán gyógyította meg őket, miután igénylőleg feleltek. Aztán indítsd fel a reményt. Amikor Jézus a földön járt, senki sem távozott el tőle üres kézzel, aki bizalommal fordult hozzá. Valahányszor áldozni mégy, mondani fogod: Oh Mária, add nekem édes Jézusodat! Szeretném, ha a szíved az envém volna, hogy azzal szerethessem szent Fiadat. Szűz Anyám, mondd Jézusodnak, hogy buzgó szolgád vagyok s akkor szorosabban fog Jézus isteni Szívével egyesíteni.

Ha már magadhoz vetted, szólítsd fel szívedet, hogy jöjjön és mutassa be hódolatát az üdvösség Királynak. Foglalkozzál és társalkodjál vele, hisz azért jött hozzád, hogy holdogítson. Beszéld meg vele lelki ügyeidet, fogadd Őt a leggyengébb áhítattal s úgy viseld magad, hogy minden teteden meglássék, hogy Isten van veled; adj hálát a jó Istennek, hogy megőrzött az örök haláltól s annyi sok jóban részesített. Hálaadásul gyakran mondd teendőidben: oh Jézus édes Szíve, ne engedd, hogy tőled a vétek által elváljak, ellenkezőleg, add, hogy mindig jobban szeresselek. Főcélod a szentáldozásnál az legyen, hogy az *Isten szeretetében* erősödjél, gyarapodjál és vigasztalódjál. Aztán terjeszd az Úr Jézus elé kérésedet, ilyenkor hallgatja

meg leginkább. A hálaadás legalább tíz-tizenöt percig eltartson. A gyakori áldozóknak még azért is példás életet kell élniök, hogy másokat meg ne botránkoztatassanak s a jámborságot nevetség tárgyává ne tegyék.

Mindenki rászorul az áldozásra; az erősek, hogy el ne gyengüljenek, a gyengék, hogy megerősödjenek, a betegek, hogy meggyógyuljanak, az egészségesek, hogy meg ne betegedjenek. Azoknak, akik nincsenek sok világi ügygel elfoglalva, azért kell áldozniok, mert van rá idejük és alkalmuk; azoknak pedig, akik ilyen dolgokkal el vannak halmozva, azért, mert a gyakori áldozásra jobban rá vannak szorulva, miként annak is, ki sokat dolgozik és fárad, táplálóbbr ételekre van szüksége, mint másoknak, akik nem dolgoznak. Járulj az Oltáriszentséghez gyakran, hogy megtanuld Istent szeretni, hogy hibáidtól megtisztulj, hogy gyarlóságaidtól megszabadulj, hogy szenvedésedben vigasztalódjál, a gyengeségben segítséget találj, hogy megtanuld magadhoz venni az Oltáriszentséget, mert amit nem gyakorol az ember, ritkán végzi jól. Az áldozás növeli a megszentelő kegyelmet, amitől viszont függ az örök boldogságunk nagysága. A gyakran áldozó alázatosabb lesz, belátja nyomorúságát s még inkább igyekszik áldozni. Azonban a gyakori szentáldozás még nem biztos jele annak, hogy valaki elérte az életszentséget, minthogy a testi eledel sem bizonyítéka a testi erőnek, hanem csak eszköz annak elérésére. Áldozunk mindennap, de ha többször nem, legalább hetenkint, hisz úgyis ott vagyunk a szentmisén. Aki legalább havonta egyszer nem áldozik, nem is törekszik igazi jámborságra, aki pedig vonakodik áldozni, nem is szeretheti az Úr Jézust. Aki egy hónapnál tovább nem áldozik, nehezen kerül el a halálos bünt. Áldozál tehát, amily gyakran csak gyóntatód engedélyével megteheted és hidd el, hogy a minden tisztaság, jóság és szépség szerzőjének gyakori élvezete által a te lelked is egészen tiszta, egészen jó és egészen szép lesz.

b) Oltáriszentség látogatása.

Az isteni kegyelem a szentáldozás hő kívánságával együtt a legméltóságosabb Oltáriszentség mély tiszteletét is ápolta Szent Margit lelkében. Társnői tanúskodnak arról, hogy Szent Margit egész szerzetesi életén át mindig nagy buzgósággal töltötte szabad perceit a kápolnában mély imádásba merülve. Vasár- és ünnepnapon pedig hosszú órákat töltött el szentségimádásban. A szabályok szerint ugyanis ünnepnap délután szabadon rendelkezhetett az idejével. Társnői rövidlátásból figyelmeztették, hogy ne különködjék. Margit erre elhatározta, hogy cellájában marad és ott fog imádkozni. De hiába. A kegyelem hívó szava és vonzalma ellenállhatatlan erővel húzta őt a szentségház közelébe. Midőn egy alkalommal újra és mintegy erőszakot alkalmazva, szentségimádásra ment, haragos hang szólalt meg belsejében: „Tudd meg, hogyha te visszavonulsz jelenlétemtől, én azt éreztetni fogom veled és mindazokkal, akik ennek okai. Elrejtőzöm előlük és ők majd egyáltalában nem találnak meg, ha keresnek.” (Vie et Oeuvres I. 79.)

Az Oltáriszentség látogatására vonatkozólag mondja Szent Margit: „Egész napokat és éjjeleket ott töltöttem volna, étel és ital nélkül, pedig nem is tudtam, mit teszek. Csak az az egy vágy lobogott lelkemben, hogy jelenlétében mint az égő gyertya, felemésszem magamat és szeretetéért szeretettel áldozzak neki.” (Vie et Oeuvres.)

Aki a szent Szívet őszintén szereti, az szívvel-lélekkel törekszik ezt a szeretetet lehető gyakran kifejezésre juttatni s mintegy a szentséges Szívnek szeretetvallomást tenni. Az ilyen tehát keresve-keresi az alkalmat, hogy a szent Szívnek lehető gyakran közelébe jusson, őt az Oltáriszentségben meglátogassa, imádjja, előtte hálálkodjék. A hála ugyanis a leglisztább szeretetnek szava s e hála a mi Urunk legfőképpen az Oltáriszentségben érdemli ki, mint amely által szerelme kincseit legbőségesebben árasztja az emberekre. Ezt

jelenti az Eucharisztia neve is, amely „jóságos szeretet”-et jelent. Ezekkel a szavakkal biztatom magam a látogatásra: Hogyan, Jézus Szíve gyönyörűségét leli abban, hogy velünk van s én nem lelném gyönyörűségemet abban, hogy Jézus Szíve mellett vagyok? A gyakori szentséglátogatásban Jézus Szívét megkövetem azért a sok bűnért, amit ellene elkövetnek. Gyakran hálát adok az Úr Jézusnak, hogy az Oltáriszentség adományával az embereket ily nagyon megajándékozta, itt tölti egész életét köztünk és értünk.

Jézus szentséges Szívének díszőrsége.

Ma már több plébánián megalakult Jézus Szíve díszőrsége.

Célja, hogy tagjai az emberek háladatlanságát nagyobb tisztelettel és szeretettel jóvátegyék és ezáltal a megsebzett Szívet megvigasztalják, megengeszteljék.

A díszőrségi tagok napjában, vagy hetenkint egy-egy imádási órát töltenek el az Oltáriszentség előtt. Oly gyakran kerülnek tehát a tagok szentségimádási órára, mint ahányan vannak. A gyengébbek kedvéért a plébános a szentségimádóknak kitűz elmélkedési pontokat. Így az édes Üdvöztőt nem hagyják sohasem egyedül, mindig akad, aki vele társalog, őt vigasztalja, közben pedig az imádóra hull Jézus Szíve kegyelemesője.

Jegyzet: Akinek nincs ideje templomba menni, lelkileg is megáldozhat. Így nevezik azt az áldozást, mikor ugyan nem áldozhatunk meg, de kívánjuk, hogy az édes Üdvöztő hozzánk jöjjön. Akinek nincs ideje templomba menni, elég, ha gondol az Oltáriszentségben élő Jézus Szívére, otthon is elvégezheti a szentségimádást. Mindkét esetben hasonló kegyelmeket kapunk ahhoz, mikor áldozunk, vagy Szentséget látogatunk.

Hogyan végezhetjük el legrövidebben a lelkiáldozást? Jézusom, hiszem, hogy jelen vagy az Oltáriszentségben; szeretlek téged s utánad vágyódom. Jöjj szívembe. Átkarollak, ne hagyj el soha többé.

Szentmiseáldozat.

Nincs hathatósabb eszközünk, amellyel az isteni Üdvözítőnknek a rajta esett bántalmakért elégtételt szerezhetnénk, mint a Jézus Szíve-ájtatosság szellemében felajánlott szentmiseáldozat. Minthogy az Üdvözítő itt magamagát áldozza fel mennyei Atyjának, azért a szentmiseáldozat végtelen értékű.

De a szentmise nemcsak dicsőítő, hálaadó és könyörgő áldozat, hanem a maga mivoltában *engesztelő áldozat is*.

Ennélfogva a szentmiseáldozat által van módunk, hogy isteni Üdvözítőnknek a végtelen sok bántalomért elégtételt nyujtsunk. A Jézus Szíve-tisztelők ajánlják fel a szentmiseáldozatot Jézus Szíve tiszteletére és engesztelésére is.

Az Egyház parancsban adja, hogy ünnep és vasárnap szentmisét becsületesen hallgasson minden keresztény katolikus, aki már eszének használatával bír, tehát 7 éves korától kezdve, hacsak nem beteg, vagy rendkívüli akadály vissza nem tartja.

Ez törvény és a nagy tömegnek szól, azoknak főképen, akik a szeretet gyöngéd hangjára kevésbé hallgatnak, akiket a parancs szigorúságával, a büntetés fenyegetésével kell kötelességeik teljesítésére serkenteni. Az Egyház tudja, hogy Jézus Szívének gyöngédségét nem mindenki fogja föl és az anyagi gondok sokszor visszatartják az embereket, azért csak azt sürgeti, ami a kereszténység lényegéhez tartozik, hogy az állandó összeköttetés a heti szentmisehallgatással megmaradjon a fő és a tagok között.

Az élő hitből fakadó szeretet azonban szól a szívekhez és arra buzdítja őket, hogy naponkint hallgassanak szentmisét, vagy legalább lélekben legyenek ott egyesülve Krisztus áldozatával.

A megértő lelkekhez szól tehát és azt mondja: *hallgassunk mindennap szentmisét!*

A szentmise hallgatása áldást hoz az egész napra. A szentmise segíti a katolikus embert kötelességeinek

hűségesebb teljesítésére, erősíti lelkét a napi küzdelmekben és a keresztviseelésben. A szentmise az újszövetség áldozata, vallásunknak legszentebb ténykedése. Semmiféle más ájtatossággal sem dicsőíthetjük jobban Istent, mint a buzgó és gyakori szentmishallgatással, és semmiből sem meríthetünk nagyobb lelki hasznot, mint ha minden szentmisén jelen vagyunk és szentáldozáshoz járulunk. Azért ez a szentek legkedvesebb ájtatossága.

Értjük, mi a szentmise? A szentmise magában foglalja és átárasztja reánk a keresztáldozat minden kincsét, hiszen egészen azonos áldozat a keresztáldozattal. Ha az átváltozás után belenézhetnénk az oltár titkába, ott szemlélnénk a kereszten függő Jézust, amint lelkünkért és a világ üdvéért följánlja Atyjának sebeit, véréit és halálát; látnánk, mint borulnak arcra az oltár körül az angyalok, miként ámulnak, szinte remegnek, látva az ő túlaradó szeretetét, melyet az Üdvözítő érzéketlen, hálátlan teremtményei iránt tanúsít.

Ha a szentmise értékét fel akarjuk fogni, ne feledjük, hogy ez a fönséges ténykedés magában nagyobb értéket képvisel, mint minden jócselekedet és minden erény a világ kezdetétől a világ végéig. Fölülmúlja a Szent Szűz és a szentek összes érdemeit, mert a szentmise az Istenember áldozata.

Mély tisztelet fogja el szívünket, mikor halljuk a tridenti zsinat tanítását a szentmiséről: „Mivel abban az isteni áldozatban, amelyet a szentmisében felajánlunk, ugyanaz a Jézus Krisztus van jelen és ugyanaz áldozza fel magát vérontás nélkül, aki egykoron a kereszten vérontással föláldozta magát, a zsinat azt tanítja, hogy ez az áldozat valóban engesztelő áldozat és azért, ha mi őszinte szívvel, igaz hittel, félelemmel és tisztelettel, töredelemmel és bánattal közeledünk Istenhez, a szentmise által irgalmasságot, kegyelmet és szükségünkben segítséget nyerünk. Ennek az áldozatnak a bemutatása lecsillapítja Isten haragját! Megadja a bánat kegyelmét és ajándékát és így a leg-

nagyobb bűneink és gonoszságaink megbocsátását is kieszközli, mert teljesen azonos a keresztáldozattal és a pap közvetítésével ugyanaz a Krisztus áldozza föl magát, aki egykor a keresztben áldozta föl magát, csupán a föláldozás módja különböző. Ez az áldozat nemhogy kisebbitené a keresztáldozatot, mint ahogy a protestánsok helytelenül gondolják, hanem ellenkezőleg, éppen általa részesülünk igen bőségesen a véres keresztáldozat gyümölcseiben. Azért az apostoli hagyomány szerint joggal mutatjuk be nemcsak az élő hívek különféle szükségleteiért, hanem a Jézus Krisztus szeretetében elköltözött hívekért is, akik még nem tisztultak meg teljesen." Micsoda hit árad ezekből a szavakból.

De Jézus nem hal meg és nem szenved többé, hol van tehát az áldozat? A hit megmondja nekünk, mert a szentmisében a győzedelmes Jézus, a fönséggel teljes Jézus a kenyér színe alatt van megaláztatlan mint áldozat, szinte bilincsekben és habár nem szenvedhet, mégis szent béketűrésben; szóval Jézus, aki már nem hal meg, valósággal mint a halál áldozata mutatkozik, hogy a világ végéig folytathassa önmaga föláldozását.

De miért történik mindez? Azért, hogy ebben az áldozatban örökké dicsőítse Atyját, azért, hogy Atyja reá tekintsen és miatta megáldja és szeresse a földet, azért, hogy folytassa megváltói életét és minket is részesítsen üdvözítő erényeiben, azért, hogy bennünket is belevonjon áldozatába és így közvetlenül alkalmazza reánk halálának gyümölcseit. Hogy megtanítson arra a nagy titokra, miért kell magunkat vele együtt föláldoznunk. Végül azért is, hogy Máriával és Jánossal együtt nekünk is módunk legyen ott állani keresztje alatt áldozatánál és halálánál.

A szentmishallgatás lelki egyesülés Jézus Krisztussal és így a legüdvösebb cselekedet. Megnyerjük általa a bűnbánat és megigazulás kegyelmeit, segítséget kapunk a bűnbe való visszaesés ellen.

Jézus Krisztus végtelen érdemeit és kegyelmekincseit bocsátja a szentmise alatt rendelkezésünkre és

így nem csupán saját gyengeségünkkel, hanem Jézus Krisztus erejével teljesíthetjük hivatásbeli kötelességeinket, gyakorolhatjuk a felebaráti szeretetet.

A szentmishallgatás legtökéletesebb módja a fölséges áldozati Baránnal való egyesülés. Tegyük azt, amit ő tesz, ajánljuk fel magunkat úgy és azzal a szándékkal mint ő, így a mi följajlásunk is megszentül, megtisztul, Isten tekintetére méltó lesz.

De főleg úgy egyesülünk áldozatával, ha a papal együtt mi is magunkhoz vesszük az áldozati Barányt. Akkor lesz meg a szentmisének teljes ható ereje, akkor felel meg teljesen Krisztus szándékainak. Bizony, ha megértenők a szentmise kiválóságait, előnyeit, gyümölcseit, egy napot sem mulasztanánk el szentmishallgatás nélkül.

Jegyzet: Jézus úgy a mennyben, mint a legméltóságosabb Oltáriszentségben megdicsőült lelkével és testével van jelen, tehát fájdalmat most már nem érez. De mindazt a bántalmat, amely Őt a legméltóságosabb Oltáriszentségben és azonkívül éri most és érne fogja a világ végéig — átélte, átérezte, átszenvedte előre földi életében. Azonban, amint mindenegyes bántalmat nemcsak jelképesen, hanem valósággal megszenvedett, éppúgy már előre átértelt minden vigaszt, amelyet most nyújtunk s amelynek megdicsőült testében, Szívével a jelenben is örvend. Ily értelemben kell vennünk mindazt, amit az Üdvözítő jelen szenvedéséről és Őt a legméltóságosabb Oltáriszentségben érő sértések feletti fájdalomról mondunk.

Az Oltáriszentség fejezete P. Müller Lajos S. J., P. Hübner Á. S. J., Szalézi Szent Ferenc, Spirago, P. Biró Ferenc S. J., Liguori Szent Alfonz, P. Saint-Omer nyomán.

Szenvedés.*

„Tisztán szenvedésben tökéletes a szeretet” — mondotta gyakran Alacoque Szent Margit. (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

Emberi természettel szinte ellenkezik az a szenvedés-szeretet és vágy a szenvedés után, amely Szent Margitot annyira jellemzi. Irataiban alig találunk egy

* Liguori Szent Alfonz, Szívünk napja, Az áldozatos lelkek iskolája, P. Laczika Ferenc S. J. nyomán.

oldalt, amelyből ne csendülne ki a kereszt szeretete és a szenvedésben való boldogság.

Mert:

1. A szenvedés *Jézus szeretetének záloga.*

„Ragadjon meg minden alkalmat, amikor szenvedhet és tekintse azt úgy, mint a szent Szív szeretetének drága zálogát. Szentté csak akkor lehet az ember, ha megtagadja önmagát és megalázkodik.” (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

A választott lelkeket jellemzi az önmehtagadott élet s a keserű szenvedés.

„A kereszt drága kincs, melyet gondosan, titokban kell őriznünk, hogy el ne rabolják tőlünk. Semmi sem teszi boldogabbá, sem édesebbé az életet, mint a szeretetből fakadó szenvedés. Szvedjünk tehát szeretettel, panaszszó nélkül és tartsunk elveszettnek minden pillanatot, mely szenvedés nélkül múlik el.” (Vie et Oeuvres 86. levél.)

2. A szenvedés *tesz bennünket igazán Jézushoz hasonlóvá.*

„Hű lélek, ha módjában áll a választás, minden fontolgatás nélkül ragadja meg a keresztet, ha az a felfeszített Üdvözítőjéhez való hasonlatosságon kívül mást nem is biztosítana számára . . . Máskülönben be kellene vallanunk, hogy nem Őt, hanem magunkat szeretjük. Mert a tiszta szeretet nem tűrhet különbséget szeretettje és önmaga között s addig nem nyugszik, míg szeretettől telített lelkét szeretettjéhez hasonlóvá nem alakította. Ellenkező esetben sohasem juthatna el az egyesülésig, mely csak hasonlatosság által érhető el.” (Vie et Oeuvres 86. levél.)

Ne saját, hanem az Úr akarata szerint kívánjunk szenvedni:

„Szenvedő Urunkhoz való hasonlatosság a legnagyobb jó, amit magunk számára kívánhatunk. Mert csak azért kívánunk élni, hogy osztályrészünk legyen a szerencse: szeretetből szenvedhetni, azonban sohasem a saját akaratumk szerint.” (Vie et Oeuvres 11. levél.)

P. Croiset-hez írja 1690 febr. 18-án:

„Megvigasztalódtam, mikor meghallottam, hogy Ön szenved. Ez még inkább megerősít engem abban, hogy Ön isteni Mesterem szeretetreméltó Szívének szerelmesei közül való. Még nem ért véget szenvedése, de csak bátorság! Tartson ki benne úgy, amint azt nekem jelzi és így elősegíti Isten vágyait és megghiúsítja ellenségének fondorkodását, aki Önnek belső és külső szenvedésekkel akart ártani. Ne hagyja el magát és ne csüggedjen el, hanem Istenre való hagyatkozás által szabaduljon meg ezektől a szomorú gondolatoktól, amennyire csak lehetséges.” (Vie et Oeuvres³ II. 603. Lettre CXXXVI. Au R. P. Croiset.)

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én:

„Végül, kedves nővérem, törekedjünk arra, hogy legalább egyet tanuljunk meg ebből: viseljük jól keresztünket, szeretettel, hallgatagon. Mert igen értékes kincs a kereszt, titokban kell azt tartani, hogy el ne rabolják tőlünk.” (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

„A legméltóságosabb Oltáriszentség és kereszt nélkül nem tudnék élni és nem tudnám elviselni ennek a száműzetésnek hosszú tartamát. A siralomnak ezen völgyében sohasem kívántam szenvedésemnek csökkenését.” (Vie et Oeuvres II. 408.) Az isteni Gondviselés tehát élete hajnalától annak alkonyatáig egy úton vezette a gólgotai véres keresztúton. Gyarlóságát a nehéz úton támogatta az angyalok kenyere és Krisztus szenvedésének eleven emléke.

Valóban csodálatos lelki erővel tudott szenvedni Szent Margit. Soha nem keres enyhülést, nem panaszkodik. (Vie et Oeuvres I. 173.)

Ez a föld az érdemszerzésnek helye, azért helye a szenvedésnek is. Csak rövid ideig tartózkodunk ezen a világon, de ezalatt a rövid idő alatt sok szenvedést kell elviselnünk.

Mindenkinek viselnie kell keresztjét.

Szenvedni kell, és pedig mindenkinek: akár igaz, akár bűnös, viselnie kell a maga keresztjét. Aki viseli üdvözülni, aki nem viseli elkárhozik. Ugyanazok a nyomorúságok, mondja Szent Ágoston, némelyeket a paradicsomba, másokat a pokolba juttatnak. A szenvedés próbája különbözteti meg ugyanezen szentnek szavai szerint Isten Egyházában a szalmát a gabonától. Aki a megpróbáltatások között megalázza magát és megnyugszik Isten akaratában, az gabona a paradicsom számára; aki azonban felfuvalkodik, haragra gerjed és azért elhagyja az Istent, az szalma a pokol számára.

„Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen engem”, mondja Jézus. (Mt. 16, 24.) Azon a napon, mikor üdvösségünk ügyében megtörténik a döntés, életünknek hasonlóan kell lennie Jézus Krisztus életéhez, hogy a választottak boldog ítéletében részesüljünk. (Róm. 8, 29.) Jézus Krisztus élete pedig teljes volt nyomorúsággal, megvetéssel és szenvedéssel.

S ahogy Isten az ő kedves Fiával bánt, úgy bánik mindenkivel, akit szeret és fiává fogad. Azért mondotta egy napon Szent Teréziának az Úr Jézus: „Tudd meg, hogy azok a lelkek legkedvesebbek Atyám előtt, akik a legnagyobb gyötrelmeket szenvedik.” Páli Szent Vince azt mondja, hogy nagy szerencsétlenségnek kell tekintenünk, ha ebben az életben szenvedések nélkül vagyunk. Asszisi Szent Ferenc azon a napon, mikor nem volt alkalma Istenért valami keresztet szenvedni, attól félt, hogy Isten talán meg is feledkezett róla.

Nincs, ami jobban tetszenék Istennek, mintha látja a lelket, aki türelemmel és békével visel minden keresztet, amelyet rábocsát. (Jak. 1, 2—4.) „Aki szereti Jézus Krisztust, az vágyódik azután, hogy Jézus-hoz hasonlóan bánjanak övele is; szegénység, bántalmazás, vagy megvetés legyen osztályrésze.” (Szent Alfonz.)

A Jézust szerető lélek érdeme a szeretetben és a szenvedésben van. Akit Isten jobban szeret, nagyobb szenvedéssel látja el. Isten legnagyobb jótéteménye abban áll, hogy iránta való szeretetből szenvedünk. Azért mondotta Szent Terézia, hogy mikor valami jót tesz valaki Istenért, az Úr valami szenvedéssel fizeti azt neki vissza. Bármilyen keresztet rak ránk az Isten, ne szomorítson el, hisz Isten mindig az üdvösség keresztjét teszi vállunkra.

Nincs jutalom érdem nélkül és nincs érdem türelem nélkül. (1. Tim. II. 3, 12.) És aki nagyobb türelemmel harcol, nagyobb lesz a koronája. Néri Szent Fülöp azt mondja, „hogy ezen a földön nincs purgatórium, hanem vagy paradicsom, vagy pokol; aki türelemmel viseli a megpróbáltatásokat, az a paradicsomot élvezi, aki nem, az a poklot szenved. Ha a keserőségeket türelemmel fogadjuk, édessé és kedvessé válnak a léleknek, mely szereti őket. Legyünk meggyőződve, hogy e siralomvölgyben nem lehet igaz szívbeli békéje másnak, mint annak, aki tűri és szeretettel karolja át a szenvedéseket, hogy ezáltal Istennek kedvére tegyen. (Szent Alfonz.)

Ha valaki Jézus Krisztus iránt való szeretetből szenvedni akar, ez a legbiztosabb jel arra, hogy szereti a szent Szívet. A szent Szívét szerető léleknek nem erőltetve és kelleetlenül kell felvennie és hordoznia a keresztet, hanem alázatosan, türelemmel és szeretettel. Ne válogassunk a keresztben; hosszantartóságát, milyenségét, nagyságát ne kifogásoljuk, mert tudja a gondviselő Isten, mi válik javunkra. Szendvedések közeplette szeretjük igazán Jézus Szívét, szenvedésben tökéletes a szeretet.

Az olyan léleknek, aki szereti Jézust, nem lehet más törekvése, mint az, hogy egészen egyesüljön Istenel. De hogy erre a tökéletes egyesülésre eljuthassunk, halljuk, mit mond Génuai Szent Katalin: „Hogy az Istennel való egyesülésre jussunk, szükségünk van bajokra, mert az Isten ezek által akarja megsemmisíteni kívül és belül minden nemtelen indulatunkat. S azért

minden igazságtalanság, megvetés, betegség, rokonok és barátok részéről tapasztalt mellőzés, kísértés s más kellemetlenség a legnagyobb mértékben szükséges nekünk, hogy harcoljunk mindaddig, amíg a győzelmek útján ki nem hal bennünk minden gonosz indulat, úgyhogy többé nem érezzük őket; és csak akkor jutunk el majd Istennel való egyesülésre, ha már nem keserűnek, hanem Istenért édesnek találunk minden bajt."

Aki Jézus Szívét tökéletesen akarja szeretni, el kell magát határoznia arra, hogy ezen életben nem élvezetet, hanem szenvedést keres mindenben, mohó vággyal karolja fel az önkéntes sanyargatásokat és még nagyobb mohósággal és szeretettel az önkénytelenekeket, mert ezek kedvesebbek Isten előtt. Szalézi Szent Ferenc mondotta: „Azok a sanyargatások, amelyek Isten, vagy az ő engedelmeből az emberek részéről értenek bennünket, mindig becsesebbek azoknál, amelyek a saját akaratumk születtei.” Olykor a meglevő szenvedéseket nem érezzük, de e miatt ne nyugtalanodjunk, mert így is éppen úgy szeretjük az Istent, mintha éreznők a szenvedést.

Kérjük Jézus Szívét, tegyen méltóvá bennünket az ő szeretetére; mert ha tökéletesen fogjuk őt szeretni, füstnek és sárnak fogjuk tekinteni e föld minden javát és gyönyörűség lesz előttünk a gyalázat és szenvedés.

Ajánljuk fel szenvedéseinket az isteni Szívnek, ez balsam az isteni Szívre.

A szenvedés legmagasabb eszménye ez: Jézus Szívével együtt szenvedni, hogy vele együtt a világ megváltásán közreműködjunk. Krisztus megváltotta már a világot, de a megváltásnak alkalmazása részben tőlünk függ. A hívek szenvedései tulajdonképen Krisztus szenvedései, ki övéiben él. Így a hívők szenvedései nemcsak maguknak használnak, hanem az egész Anyaszentegyháznak. Semmivel sem használhatunk a bűnös világnak jobban, mint a szenvedéssel, mert Egyházának a szenvedés mértéke szerint osztja ki a megváltás gyümölcseit Jézus. Tehát a szenvedéssel mi is

beleolvadhatunk Jézus nagy munkájába, a világmegváltásba. Így folyik be a hívek, a szentek, a választottak szenvedése Krisztus szenvedésébe, a választottak megváltói, lélekmentő keresztje, Krisztus megváltói, világmentő keresztjébe, a megváltói keresztbe. Nekünk lelkeknek jutott az osztályrész betölteni, ami Jézus szenvedéséből hiányzik. Azért mondja az Apostol: „Örömet szenvedek értetek és kiegészítem testemben azt, ami híja van Krisztus szenvedésének, az ő teste, az Egyház javára.” (Kol. 1, 24.)

Egyesülés Jézus Szívével.

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én Szent Margit:

„Miért kellene félnie attól, hogy szent Szívével egyesüljön? Rajta, hiszen ő hívja, hogy benne keresse nyugalma! Nem az irgalmasság trónja-e Ő, a legnyomorultabbak részesülnek ott a legjobb fogadtatásban. Föltéve, hogy a szeretet mutatja be őket nyomorúságuk örvényében.” (Vie et Oeuvres.)

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1688 okt.-ben:

„És hogy örökké megmaradjunk ebben az isteni Szívben, kiváló szeretettel kell Őt szeretnünk. Ő az egyetlen, akire szívünknek szüksége van. Szívünket pedig szépen arra kell szoktatnunk, hogy minden más megvessen s elfeledjen.” (Vie et Oeuvres.)

De Saumaise anya rendeletére írt önéletrajzban írja Szent Margit:

„Noviciátusom néhány hónapját eltöltöttem a nélkül, hogy le tudtam volna mondani egy részleges vonzalomról. Ez nagyon akadályozott abban a szeretetben, amelyet Szerelmesem kívánt tőlem. Bár többször észrevettem bensőmben, mégsem akartam megjavulni. Egy este ima közben szemrehányást tett ezért. Megosztott szívem nem akar. Ha én nem hagyom el a teremtményeket, Ő hagy ott engem.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 126. Écrits par ordre de la Mère de Saumaise.)

Marie Gabrielle Morant nővérnek írja 1686-ban Szent Margit:

„Minthogy a szeretet hasonlóvá teszi azokat, akik szeretik egymást, ha szeretünk, alakítsuk életünket az Ő mintája szerint. Ezt kérem Tőle az Ön számára, amint magamnak is azt óhajtom, hogy teljesen Jézus szeretetreméltó Szívée legyek, hogy csak benne, érte és általa éljek.” (Vie et Oeuvres³ II. 337. Lettre LV. A Soeur Marie-Gabrielle Morant.)

De la Barge nővérnek írja 1690 máj. 12-én:

„Ami a fájdalmat illeti, melyet az Isten szolgálataiban tanúsított lanyha élet felett érez, úgy látszik nekem, ezt a gondolatot kell önnel közölnöm: E miatt egyáltalán ne jöjjön zavarba. Ahhoz, hogy elégtételt adjon érte, egyetlenegyet kell tennie: egyesüljön minden tetteben a mi Urunk Jézus Krisztus szent Szívével. Először, hogy megszerezze a lelkületet, végül pedig, hogy elégtételt nyújtson. Így például, ha nem tudja, hogyan töltse ki az imádság idejét, elégedjék meg azzal, hogy felajánlja azt az imát, melyet Üdvözítőnk végez értünk a legméltóságosabb Oltáriszentségben, forró buzgóságát ajánlja fel Ő, hogy pótolja a mi lanyhaságunkat. Mondja minden cselekedetében: Istenem, én ezt isteni Fiad szent Szívében teszem, szenvedem el, szent szándékai szerint. Felajánlom az Ő szándékait Neked, hogy pótoljam mindazt, ami tisztátalan és tökéletlen az én szándékaimban.” (Vie et Oeuvres³ II. 493. Lettre CXXII. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

„Mert a tiszta szeretet nem tűrhet különbséget szeretettje és önmaga között, és addig nem nyugszik, míg szeretettől telített lelkét szeretettjéhez hasonlóvá nem alakította. Ellenkező esetben sohasem juthatna el az egyesülésig, mely csak hasonlatosság által érhető el.” (Vie et Oeuvres 86. levél.)

„Emlékezzék vissza, hogy féltékeny vőlegénye van, aki vagy egészen akarja az Ön szívét, vagy sehogy sem; ha nem űzi ki onnan a teremtményeket, Ő fog belőle távozni.” (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

Hogyan kell mindezeket érteni?

A teremtményeket csak Jézus Szíve iránt való szeretetből szabad szeretni, mert ha a teremtményeknek is juttatunk a szeretetünkből, akkor lehetetlen lesz az egyesülés, mert Jézus el fog tőlünk távozni. Jézus megosztott szívet nem akar, vagy minden szeretetet akar, vagy semmit. A teremtményeket tehát csak iránta való szeretetből szabad szeretnünk.

Szeressünk tökéletesen, tökéletes életet éljünk, mint Jézus, mert csak a hasonló lelkek tudnak egyesülni.

Legyünk Jézus Szívée, vagyis csak ővele törődjünk, csak őt szeressük, minden más szeretetnek, törődésnek, csak Ő iránta való szeretetből szabad fakadnia.

Legyünk teljesen Jézus Szívée,

hogy csak benne éljünk, vagyis időről-időre felidézzük a bennünk élő Jézus képét,* s így minden cselekedetünket Jézus Szívében, vele egyesülve végezzük;

hogy csak érte éljünk; egész életünket tehát Jézus Szíve iránti szeretetből éljük le, életünk minden megnyilvánulását, a gondolkodást, cselekedeteinket iránta való szeretetből tegyük;

hogy csak általa éljünk, vagyis engedjük Őt működni bensőnkben, Ő akar helyettünk, Ő határoz helyettünk legjobb belátása szerint. Így gondtalanul élhetünk, mert hiszen azt tesszük, amit szívünk Szerelmese diktál.

Jézus Szívével való egyesülés által megszerezük az Ő lelkületét.

Ahhoz, hogy elégtételt adjunk lanyha életünkért, egyetlenegyet kell tennünk, egyesüljünk minden tettünkben a mi Urunk Jézus Krisztus Szívével.

Így megszerezük a szent Szív lelkületét és elégtételt nyújtunk Istennek lanyhaságunkért.

* Aki a kegyelem állapotában van, annak bensejében Isten jelen van.

Ha nem tudjuk imánkat mivel kitölteni, elégedjünk meg azzal, hogy felajánljuk Jézus Szíve imáját Istennek, amelyet a legméltóságosabb Oltáriszentségben végez, hogy az Ő imádsága pótolja lanyhaságunkat.

Minden tisztátalan és tökéletlen cselekedeteinkért és szándékainkért ajánljuk fel Jézus Szíve szándékait és cselekedeteit s így Jézus Szíve elégtételt szerez helyettünk Istennek.

Mondjuk minden cselekedetünkben: „Istenem, én ezt isteni Fiad Szívében teszem és szenvedem el, vagyis időről-időre idézzük fel Jézus képét, hogy Jézus Szívével egyesülve benne éljünk.“

Jézus szent Szívével való állandó egyesülésnek legmagasabb tökéletessége abban a törekvésben nyilvánkozik meg, hogy mi teljesen a háttérbe szorulunk, hogy Jézus érvényesüljön bennünk, hogy lényünkről lemondunk, hogy Jézus éljen bennünk, hogy magunkat teljesen átadjuk neki, hogy bennünk és általunk Ő tegye s szenvedje azt, amit akar, amint akarja legszentebb szándéka szerint: vagyis, hogy a mi szívünk teljesen megszűnjék élni, hogy Jézus Szíve éljen bennünk. (P. Velics M.)

Tisztelet, dicséret.

Jézus Szíve kívánja, hogy Őt tiszteljük, dicsérjük.

Jézus Szíve kívánja, hogy tiszteljük. Elsősorban azért kívánja a tiszteletet, hogy a lelkeket az ő tisztelete megmentse az örök kárhozattól.

„Úgy látszik nekem, nincs rövidebb út arra, hogy a tökéletességre eljussunk, sem biztosabb eszköz, hogy üdvözüljünk, mint az, hogy ennek az isteni Szívnek szenteljük magunkat s így megadjuk neki a szeretet, tisztelet, dicséret minden hódolatát, amelyre képesek vagyunk“ — írja testvérének Szent Margit.

„Sohasem engedi Jézus Szíve elveszni azokat, akik képességük szerint megszereznek számára minden szeretetet, tiszteletet és dicsőséget azokkal az

eszközökkel, amelyeket Ő ad nekik", írja Szent Margit P. Croiset-nek.

Legelső helyre akarja azokat tenni, akik kitartanak a jó vágyakban, hogy szent Szívét tiszteljék és szeressék. (34. o. 5. bekezdés.)

„Szívének isteni kincseivel bőségesen és pazarul meggazdagítja azokat, akik tőlük telhetőleg minden tiszteletet, dicsőséget és szeretetet megadnak neki.”

„Szenteljük és áldozzuk fel teljesen magunkat a szent Szívnek s így szerezzük meg és adjuk meg Neki mindazt a szeretetet, tiszteletet és dicsőséget, amely csak tőlünk telik.”

Lelkiatyjához írja Szent Margit: „Végre egészen nyilvánvaló, senki sincs a világon, aki ne részesülne az ég mindenféle segítségében, ha igazán hálásan szereti Jézus Krisztust. Ilyen szeretetet tanúsít iránta az, aki tiszteli szent Szívét.” (Vie et Oeuvres II. 623. CXLI: A son directeur.)

Tanulmányozzuk tehát Szent Margit iratait, hogy megadhassuk a szent Szívnek mindazt a tiszteletet, dicséretet, amelyet tőlünk vár.

Engesztelés, áldozat.

A második nagy kinyilatkoztatásban feltárta Jézus Szent Margit előtt „tiszta szeretetének megmagyarázhatatlan csodáit: mily messzire ment az emberek szeretetében, akiktől csak hálátlanságot és félreismerést tapasztalt”. „Ez jobban fáj nekem, mint minden egyéb, amit kinszenvedésem alatt elviseltem. Hacsak kissé viszonozták volna szeretetemet, kevésbe vettem volna mindazt, amit érettük elszenvedtem és ha lehetne, szeretnék még többet tenni értük. De ők minden iparkodásomat, amellyel érdekükben fáradtam, hidegen és durván visszautasították. Legalább te szerezd meg az örömet, hogy képességed szerint kárpótolj hálátlanságukért.”

Szent Margitnak mondja Jézus, legalább ő szeressen elégtételt az emberek bűneiért azáltal, 1. hogy

engesztelés céljából annyiszor áldozik meg, ahányszor csak az engedelmesség megengedi, akármennyi önmegtagadásába is kerüljön, megáldozik minden hónap első péntekén, 2. hogy minden csütörtökről péntekre virradó éjjel eltölt imában egy órát.

A harmadik nagy kinyilatkoztatásban panaszkozik az Úr, hogy az Oltáriszentségben sok hálátlanság éri az emberek részéről, mely tiszteletlenségben, szentségtörésben, hidegségben és megvetésben nyilvánul. Azért kívánja az Úr, hogy az Úrnap nyolcada utáni első-pénteket Szíve tiszteletére külön ünnepé avassák. A hívek járuljanak e napon szentáldozáshoz és ünnepélyes megkövetéssel szerezzenek elégtételt Szívének, mindazon méltatlanságért, amellyel a kitett Oltáriszentségben illetik.

Jézus egész életén át szenvedett. Kimerítette az összes szenvedéseket. Szenvedett, hogy megváltson minket.

Jézus szent Szívének kellett szenvednie.

Az Úr Jézus ugyan szent hivatására önkéntes szeretetből vállalkozott, de amennyiben egyszer már átvette a kelyhet, azt ki is kellett innia.

Kellett szenvednie, mert az egész világ megváltója akart lenni s az egész világ bűnadósságát akarta lefizetni. Annyi kevélységért, annyi bűnös és aljas gyönyörért, kapzsiságért, igazságtalanságért stb. megfizetni, teljes ellenértéket adni.

Jézus Szíve szenvedése nem ért véget, majdnem 2000 év óta állandóan szenved az Oltáriszentségben.

Minél nagyobb szeretettel hozta meg érettünk az isteni Szív áldozatait, annál kínosabb (emberileg véve) az a csalódás, amely őt viszont érte. Szeretetének végső kimerülése az Oltáriszentség. Ez hármaskor: jelenlét, a szentmise, a szentáldozás. S íme, mindhárom titokzatos szenvedéseinek, fájdalmának kifogyhatatlan, bő forrása.

1. Vegyük először jelenlétét.

Méltán elvárhatta volna az Úr, hogy tabernákulum a szívek gyújtópontja legyen; előtte szüntelen

imádók, folyamodók, tanácskérők, engesztelők, hálálkodók legyenek, mint ahogy a királyi udvaroknál látjuk. De íme, mit kell tapasztalnia? Bezárt, magukra hagyott templomokat, elhanyagolt tabernákulumokat, óriási gyakorlati hitetlenséget magában a kereszténységben. Sőt, a kiválasztott, neki szentelt lelkek is feledni látszanak közelségét.

Aztán mennyi tiszteletlenség s botrány az isteni Felség trónja előtt!

Sőt nem ritka eset, hogy emberi gonoszság az isteni Rab önkéntes tehetetlenségét kihasználva, őt meggyalázza. Elrabolják, isteni Fenségét babonás, szentségtörő célokra használják.

Mit és mennyit szenved az isteni Szív éppen kifogyhatatlan jósága folytán! Gyötrődésében körültekint, vigasztalót keres s nem talál.

Hozzám is hiába fordul? Nálam is hiába kopogtat? Szívem mit szól ehhez?

2. *Szived a szentmise miatt.*

Jézus Krisztus szenvedésének és halálának titokzatos megújulása, folytonossága, a kereszt kincseinek mintegy lecsatornázása; ez a szentmise. A szeretetnek ez a mérhetetlen titka minő hálát és tiszteletet érdemelne. És íme, a hétköznapi szentmise elhanyagolva, sőt a vasár- és ünnepnapra szentmise parancsa megvetve.

A szentmise hogyan, kik által bemutatva? Mekkora és mily iszonyú szentségtörések!

Azután, hogyan hallgatják a szentmisét? Szórakozottan, únottan. Krisztus itt megújítja keresztáldozatát s nagyon sokan alig várják már, hogy vége legyen a misének.

Érdeemes volt-e jó Urunknak még hálálkodnia is az utolsó vacsorán, mikor azt a fenséges titkot megalapította?

Vizsgáljam át gondosan, mennyiben vagyok én ezekben részes, mit kellene javítanom, jóvátennem, kiengesztelnem?

3. *Szenved a szentáldozás miatt.*

Az isteni Pelikán felveri keblét, hogy testével, vérével táplálja a lelkeket. És a világ nagy része tudomást sem vesz erről az isteni asztalról, melyhez voltaképen a mennyei házigazda mindenkit meghívott.

Vannak, akik tudnak róla, de mégis inkább éhen pusztulnak, semhogy az isteni eledelhez nyúljanak. Minden módon mentegetik magukat.

Igen sokan pedig szentségtörő merénylettel, méltatlanul, gonosz lélekkel fogadják szívükbe. Igazi júdási bűnnel szolgáltatják ki a mi jó Urunkat ellenségeinek kezébe, képmutató csókkal, térdhajtással szűrva a tört isteni Szívébe.

De még a méltóan áldozókban is mily gyakran mekkora hidegség, lanyhaság mutatkozik a készülé-
ben, vételkor és a hálaadásban! Hányan vannak, kik csupa szokásból, vagy emberi tekintetből minden lelki étvágy nélkül fogadják őt és aztán minden megfontolás nélkül hamarosan magára hagyják szívükben az isteni Vendéget, elfeledik és sietve térnek vissza napi gyarlóságaihoz, megszokott életükhöz. Az isteni mag az ily szívekben csakugyan a tövisek közé hullott.

Kérlelmem meg az Úr Jézus isteni Szívét, amiért hármias jótéteményét, sajnós magam is annyiszor, oly hiányosan viszonztam, sőt nem egyszer rászolgáltam a figyelmetlenség és hálátlanság vádjára. Aztán megkérlelem az Úr Szívét azokért a nagy sérelmekért, amelyek a világ részéről érik. Tegyem meg neki, amire oly hön vágyik: kérlelmem meg, engeszteljem!

Jézus Szíve az Oltáriszentségben mindig szenved.

Jézus isteni Szíve az Oltáriszentségben titokzatos módon többet szenved, mint földi életében.

Eltekintve attól, bár ezt is meg kell szívlelnünk, hogy most már nem halandó Szívét, hanem megdicsőült Szívét érik a sérelmek s meggyaláztatások; szenvedése az oltárszekrényben tovább tart, olyan hosszan, mint a világ. Kínos, erőszakos szenvedése itt a földön alig vett 24 órát igénybe.

Bejárom lélekben az utakat, melyeket megtett

az én jó Uram az utolsó vacsora termétől egészen a Kálváriáig. Átélem vele lélekben az Olajfák-hegyi haláltusát, aztán hurcoltatását Annáshoz, Kaifáshoz, a keserves éjtszakát a bíróság börtönében és aztán útjait Pilátushoz, Heródeshez és onnan vissza. Mily kínosak, hosszúak a percek is a gyötrelemben! De legfőképpen ez a három mérhetetlenül kínos óra a keresztfán. Minden perc örökkévalóság. De mégis, mily rövid ez a majdnem kétezer évhez képest, mely azóta lepergett. Huszonnégy óra és kétezer év! Én Istenem, mit jelent kétezer év az Oltáriszentség történetében! Mit nem szenvedett ő azóta, azalatt? Mennyi figyelmetlenség, mennyi szentségtörés szúrt azóta tövist az isteni Szívbe. Az eretnekek mit nem írtak, hogyan ki nem gúnyolták! Bálványt csináltak belőle, imádóit is gúny tárgyává teszik. S midőn szentséges Szívét megismertette, a janzenisták s azok csatlósai, mily pokoli dühvel támadtak ellene a századok folyamán. Hányan tiporták lábbal, szórták az állatok elé.

Valóban ez az Úr Jézus Szívének hosszú szenvedése! Nem szól-e mindez szívemhez. Nem értem-e meg forró vágját: „Legalább te nyujts elégtételt!

Jézus szent Szíve az Oltáriszentségben mindenütt szenved.

Ismét átfutom Krisztus kereszttűjét lélekben, megfigyelve annak szégyenét, gyalázatát s bármily keservesnek is találok, mégis csak el kell ismernem, hogy az aránylag szűk körre, mondjuk Jeruzsálemre szorított. Ma e szenvedés, e meggyaláztatás oly széleskörű, oly messze terjed a földtekén, mint maga az emberi nem. Mindenüvé elkíséri az Úr Jézus az embert, s őt magát pedig a szégyen és gyalázat, a hitetlenség, a meggyaláztatásnak ezernyi neme éri.

Vegyem csak Európa, Amerika nagyvárosait — aztán menjünk tovább, tovább . . . Összegezzem a sérelmeket, amelyeket csak egyetlen napon szenved az isteni Szív? Nem kívánczom-e szinte mindenütt jelenlő lenni, hogy mindenütt vigasztaljam — engeszteljem s letöröljem az én jó Uramnak könnyeit?!

Jézus szent Szíve az Oltáriszentségben mindenkitől szenved.

Az Úr Jézust földi életében aránylag kevesek részéről érte megaláztatás, sérelem, gyalázat. Csak az ő népe, városa, de abból sem mindenki sértegette, bántotta őt. Mi ezen maroknyi embertömeghez képest az emberi nem milliárdja, amely az isteni Szívet különböző módon sértegette, bántotta, s fogja ezt tenni a világ végéig, tehát nemcsak direkt az Oltáriszentség ellen irányuló bűnökkel, hanem minden más bűnnel. Mert valóban az emberi nem nagy többsége az, amelytől Jézusnak szenvednie kell.

De ki az közülünk, ki kezét szívére téve, őszintén elmondhatja, hogy Urunk sérelme ellen sohasem vétett? Pedig Jézus maga mondja Szent Margitnak: „De legjobban az fáj, hogy még a nekem szentelt szívek is így bánnak velem.” Legalább nekem kell a multért és jelenért elégtételt nyujtanom. Vagy hol keressen az Úr vigasztalást, hová menjen, ha nálam is hiába kopogtat, ha kénytelen odábbállni és vigasztalannul, csalódással folytatni vándorútját a világ végéig.

Ha szenved az ártatlanság, ha gyalázzák az erényt, ha megvetik a szeretetet, méltán felháborodik a szívünk és ösztönszerűleg azon vagyunk, hogy ezt tőlünk telhetőleg megakadályozzuk és részvét és fájdalom érzésétől áthatva elégtételt szerezzünk. Hát csak a legártatlanabb, legnemesebb és szeretetre legméltóbb Szív iránt maradnánk érzéketlenek?

Ha igaz Szívvel tiszteljük az Úr Jézus isteni Szívét, akkor kell, hogy keserű panaszait meghallgassuk, fontolóra vegyük és váltig szívünkbe mélyesszük. Sőt úgy illenék, hogy megbántott és meggyalázott Urunk, Üdvözítőnk felett Izrael prófétáinál is jobban keseregjünk, akik Jeruzsálemet és a jeruzsálemi templom pusztulását siratták.

Akinek szívében szikrányi szeretet lakozik, annak untig elég tudnia, hogy az Úr Jézust mennyire megbántják és szomorítják. A magunk fájdalmában nemde részvevő szívet keresünk s ha olyat találunk, azt akar-

juk, hogy annak egész súlyát és jelentőségét átérezze, bajunkat töviről-hegyire átértse; sőt hacsak lehet, mi magunknál is jobban megértse s mennyire fáj aztán, ha reménységünk meghiusult. Ám, ne hiúsítsuk meg isteni Üdvözítőnk várakozását és forró óhaját! Igyekezünk őt kártalanítani és megengesztelni. Ezt elvárja tőlünk azokért a bántalmakért, amelyet el kell szenvednie. S éppen ez a Jézus Szíve-ájtatosság megkülönböztetett szelleme és jellege: megkövetni, megengesztelni az isteni Szívet. A Jézus Szíve-ájtatosság nem egyéb, mint engesztelő ájtatosság.

Mily megható látvány az, midőn az áldozók hosszú sorai az oltár elé járulnak, hogy az Úr szent testét szívükbe fogadják, s amint a legméltóságosabb Oltáriszentség előtt térdelve, szeretettől lángoló arculattal a szentostyára szegezett szemmel tekintenek fel az itt rejtőző, drága, mélyen megszorított Urukra, Megváltójukra és arról biztosítják őt, hogy csakis azért jöttek hozzá, hogy őt megvigasztalják, szeretetét szeretetükkel viszonzozzák és részvevő szívvel megkövessék mindazon bántalmakért, amelyeket szenvednie kell.

Kövessük meg az Úr Jézus szent Szívét az Oltáriszentség ellen elkövetett hálátlanságokért, sérelmekért, de engeszteljük meg minden fajta bűnért, tökéletlenségért, figyelmetlenségért, mert mindezekért elégtételt követelt az Úr Szent Margittól.

Az Oltáriszentség ellen elkövetett bűnök hivatalos engesztelési napja az Úrnap nyolcadát követő péntek. Az engesztelés napjául az Úr az első-pénteket jelölte ki, engeszteljük meg első-pénteken az isteni Szívet az Oltáriszentség ellen irányuló, de minden más bűnért is. Engesztelhetünk szentáldozással, szentséglátogatás alkalmával, a szentmiseáldozat Jézus Szíve szellemében való felajánlásával, szentóra ájtatossággal. Életünk minden cselekedetével, ha azt Jézus Szívének engesztelés céljából felajánljunk. Engesztelhetünk mindennap.

De Soudeilles anyához írja 1684 nov. 3-án Szent Margit:

„Ha él önben a vágy, hogy barátai közé tartoz-
zék, a hónap első-péntekén szentáldozás után, melyet
e szándékra végez, ajánlja fel magát áldozatul.”

Aki tehát a szent Szív igaz barátai közé akar
tartozni, ajánlja fel magát az isteni Szívnek engesztelés
céljából áldozatul.

Alig érkezik Szent Margit a kolostorba, tudtul
adja neki az Úr hivatását: a bűnösök üdvösségét kell
megszereznie, a bűnösök megtérését kell kieszközölnie.
Nem érti, ő a szemlélődő, elvonult szerzetes? De a
válasz egészen világos: „A felingerelt igazságosságot
alázattal kell kiengesztelni. (Plus: La folie de la Croix,
127.) Az Üdvözítő így szólt Szent Margithoz:

„Haragra lobbant igazságosságom nyilvánvaló
büntetéssel fogja sújtani a titkos bűnösöket, ha nem
tartanak penitenciát.” Mit tegyen? Azt kívánja tőle,
hogy áldozza fel magát Jézusnak, az Atyának, a világ
üdvösségeért. És erre ő készségesen vállalkozik. (Ön-
kéntesen.)

„Szünet nélkül felajánlom magamat Atyámnak,
mint a szeretet áldozatát a bűnösökért, az igazságos-
ság és a bűnösök közé állok, hogy irgalmasságot nyer-
jek.” (Plus: La Folie de la Croix, 129.)

Az 1678. évi lelkigyakorlatban az Üdvözítő világó-
san jelzi óhaját:

„Azt akarom, hogy szíved menedékhelyem legyen,
hol meghúzhassam magamat, és örömet találjak ben-
ned, amikor a bűnösök üldöznek és visszautasítanak.
Amikor tudatom veled, hogy az isteni igazságosság
haragszik rájuk, majd magadhoz veszel a szentáldozás-
ban és szíved trónjára emelsz, lábamhoz borulva imá-
das engem, felajánlasz engem örök Atyámnak, amint
erre megtanítottalak, hogy csillapítsd igazságos harag-
ját és bocsánatra indítsd irgalmasságát. De ne ellen-
kezzél, ha tudodra adom akaratomat. Szívem áldozata
vagy, az a hivatásod, hogy a szeretet áldozata légy.”

Ekkor elhatározta, hogy teljesen odaadja magát
Jézus Szívének áldozatul. (Plus: La Folie de la Croix,
140.)

A felajánlását így írja le:

„Én gyarló és nyomorult semmiség kijelentem, hogy Istenemnek alávetem és feláldozom magamat mindenben, amit tőlem kíván. Szívemet feláldozom kívánságának teljesítésére fenntartás nélkül. Más érdeket nem akarok ismerni, mint az Ő nagyobb dicsőségének és önzetlen szeretetének érdekeit, melyeknek odaáldozom és átadom egész lényemet és életemnek minden pillanatát.” (Vie et Oeuvres I. 71. 148.)

De Saumaise anyához írja Szent Margit 1689-ben:

„Vele együtt (t. i. Jézus Szívével) szüntelenül irgalmasságért kellett könyörögnöm, hogy a bűnök mértéke be ne teljék és Isten e szeretetreméltó Szív iránti szeretetből bocsásson meg a bűnösöknek.” (Vie et Oeuvres.)

Kik az áldozatos lelkek?*

Áldozatos lelkek, mint nevük is mutatja, azok a lelkek, akik teljesen át akarják adni magukat áldozatként Jézus szentséges Szívének, és pedig azzal a szándékkal, hogy Jézus isteni Szívének engesztelést nyújtsanak mindazokért a sértésekért, amelyek Őt főleg napjainkban a hálátlan emberek részéről érik s hogy együttal áldozatuk által sok eltévelyedett lelket a jó Pásztor Szívéhez ismét visszavezessenek. Átadják visszavonhatatlanul magukat Jézus Szívének, hogy teljesen akarata szerint rendelkezzen velük s már előre beleegyeznek abba, hogy az engesztelés szellemében elviselnek minden testi és lelki szenvedést, megpróbálta-

* Krisztus megváltott minket, de megváltásának alkalmazása tőlünk függ. Amily mértékben akadnak oly lelkek, akik áldozatul, szenvedésre ajánlják magukat, oly mértékben részesül a világ Krisztus keresztdozatának érdemeiben. A hívek szenvedései, vagyis az Egyház szenvedésmértékétől függ a megváltás beteljesedése, vagyis a szegény bűnösök számának megmentése. Egy áldozatos lélek ezer bűnös számára nyerhet megbocsátást. Azonban a hívek áldozata csak akkor használ, ha egyesítik azzal a végtelen értékű áldozattal, amit Krisztus a szentmisében bemutat.

tást, melyekkel Isten jónak látja őket meglátogatni. Az áldozatos lelkek az Isten iránt való szeretetet nemcsak szóval, hanem tetteikkel is igazolják, saját maguk feláldozása által. Az áldozatos lelkek Jézus Szívének felajánlják magukat áldozatul, vagyis vele együtt szenvednek, hogy vele együtt a világ megmentésén közreműködjenek.

Mi az áldozatos lelkek feladata?

Az áldozatos lelkeknek hármias feladatuk van:

1. Feláldozzák magukat Jézus isteni Szívének, hogy engesztelést nyujtsanak Jézus Szívét érő sértésekért.
2. Főláldozzák magukat a bűnösök megtérítéséért.
3. Főláldozzák magukat a papokért, hogy számukra apostoli munkájukban Isten bőséges áldását kiessdjk.

Isten kiengesztelésében és mások üdvének előmozdításán dolgozni bizonyára a legnemesebb szeretet-szolgálat. A kiengesztelés különösen ma időszerű, mikor Isten oly nagyon lesújtott az emberiségre.

Mi által igyekeznek az áldozatos lelkek feladataikat teljesíteni?

1. Elsősorban azért, hogy minden munkájukat, szenvedésüket, fáradságukat, amit a mindennap magával hoz, Jézus Szívének ajánlják az előbb említett hármias szándéokra; igyekeznek egész életüket a szent engesztelés jegyébe állítani.

2. Az áldozatos lelkeknek, nevüknek megfelelőleg nemes, áldozatos szellemmel kell bírniok. Épp azért lényeges kellék, hogy legalább is azokat az áldozatosokat bátran meghozzák, amelyeket Isten maga kíván tőlük, vagyis, hogy az összes testi és lelki szenvedéseket és megpróbáltatásokat, melyekkel Isten bölcs gondviselése őket meglátogatja, türelmesen fogadják és állhatatosan viseljék, mégpedig az engesztelés¹ szellemében.

Az édes Údvözítő fokozatosan felkelti az áldozatos lelkekben azt a lelkületet, hogy bizonyos titok-

zatos öröm tölti el lelküket, hogy a szent Szívért s a bűnösök megtérítéséért valamit szenvedhetnek.

Az áldozatos lelkeknek nem szükséges kívánni, hogy minél többet szenvedhessenek, minél több elégtételt nyújtsanak. Keresztért és szenvedésért könyörögni pedig oktan dolog is lehet, mert hátha még nem vagyunk elég erősek elviselni.

3. Sok áldozatos lélek azonban nemcsak azokat az áldozatokat hozza meg, amiket ki nem kerülhet, mert Isten már kiszabta reá, hanem ő maga is hozzá akar tenni. Az ily áldozatokra naponta számtalan alkalom kínálkozik.

Áldozatul hozhatjuk hivatásunk leghűségesebb teljesítését is, ami sokszor igen nehéz. Az engedelmességet, szelidséget, alázatosságot, önmegtagadást, felebarátunkkal szemben tanúsított szívbeli egyetértést, tetterős segítséget. S mindezeket engesztelés céljából.

4. Vannak, akik felajánlják magukat a bűnösök megtérítéséért és Jézus Szíve kiengesztelésére, szenvedésre.

Aki erre elhatározza magát, cselekvése előtt beszélje meg gyóntatójával.

Mi indítson arra, hogy áldozatos lelkek legyünk?

1. Az édes Údvöztető iránti szeretet és Jézus Szíve kérése.

2. Az embertársaink bűnössége, akiket kiszabadíthatunk a gonoszlélek karmaiból, így biztosítva számukra az örök üdvösséget.

Ha a bűnös megtér, Krisztusnak kisebb lesz a tövise, keresztje.

3. Önmagunk átadása, ami által áldozatos lelkek leszünk, a legbensőbb egyesülésre vezet Jézus Szívével.

Ez az átadás csodálatos békét hoz lelkünkbe.

A mennyország biztosítva van: „Mindazok, akik áhitattal vannak eltelve Szívem iránt és neki szentelték magukat, nem vesznek el.”

Minél nagyobb fokban gyakoroljuk az áldozatos-

ságot, annál nagyobb mértékben egyesülünk a szent Szívvel, annál inkább segítünk Krisztus keresztyét hor-
dozni, annál inkább üdítjük fel Jézus Szívét keservé-
ben és annál inkább részt veszünk a világmegváltás-
ban. Testvéreim, így is, úgy is kell az életben áldozatot
hozni, szenvedést elviselni, miért ne tennénk az áldo-
zatos lelkek szellemében?

Mit kell tennünk, hogy áldozatos lelkek legyünk?

Visszavonhatatlanul felajánlani életünk minden munkáját, áldozatát és szenvedését Krisztus oltáráldo-
zatával egyesítve; hozzuk áldozatul Jézus isteni Szívé-
nek engesztelés céljából és a bűnösök megtérítéséért
és jelentsük ki, hogy készek vagyunk minden keresz-
tet és szenvedést, mellyel Isten meglátogatni óhajt,
nyugodtan és megadással fogadni, bátran és állhatato-
san viselni, mégpedig az engesztelés szellemében, azzal
a szándékkal, hogy Jézus isteni Szívének, úgy saját
bűneinkért, valamint a többi emberért is eleget tegyünk.
A felajánlást ajánlatos naponta megújítani.

Engesztelés, áldozat fejezete P. Müller Lajos S. J., P. Hüb-
ner Ágoston S. J., P. Zsámár Jenő S. J., Az áldozatos lelkek
iskolája nyomán.

V. rész.

**A Jézus Szíve-tisztelők
erényei.**

Bevezetés.

Alacoque Szent Margit lelki oktatásaiban nyomatékosan és újra meg újra sürgetett néhány erényt, melyekben az isteni Szívnek különösen kedve telik. Ezekről az erényekről fogunk szólni. Az erények gyakorlása hozzátartozik a Jézus Szíve-tisztelethez.

Közreműködés a kegyelemmel.*

De Saumaise anyához írja 1689-ben Szent Margit:
„Az emberek iránti szeretet emészti Őt szüntelenül. Csupán azért akarja új országát köztünk megalapítani, hogy bőségesebben árássa ránk az üdvösség és életszentség kegyelmeit. De nem azokra, kik nem használják fel és nem juttatják győzelemre. Ezt az értékes ajándékot jó mennyei Atyánk utolsó orvosságként adta bajainkra. Így mondotta Ő nekem.”

Jézus Szíve azért akarja, hogy Szívét tiszteljük, mert akkor bőségesebben hull ránk az üdvösség és életszentség kegyelme. De a kegyelem csak úgy válik valóra, ha közreműködünk vele.

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja Szent Margit 1689 júniusában:

„Egyetlen dolog szükséges nekünk: a tiszta istenszeretet önmagunk nyomorúságának szeretetében. Hagyjuk magunkat Jézus szent és szeretetreméltó Szívének szeretetteljes gondviselésére; vezessen, irányítson tetszése szerint. Fog Ő arról gondoskodni bőven, hogy mindent megadjon nekünk, ami megszentelésünkre szük-

* Szívünk napja nyomán.

séges. De csak akkor, ha mi igyekszünk azt szándékai szerint jól fogadni. Ez elég is." (Vie et Oeuvres² II. 439. Lettre CL. A Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

Jézus Szíve ugyanis mindent megad, ami megszentelésünkre szükséges, de közre kell működnünk a kegyelemmel. Teljesítenünk kell azokat a feltételeket, amelyekhez a kegyelem fűződik. Isten kegyelme üdvös gondolatokat ébreszt bennünk, hajlamainkat tette serkenteti s az átgondolt üdvös cselekedetek véghezviteléhez segíti, de nekünk is dolgozni, küzdeni kell, hogy azokat végrehajtsuk, életszentségünk elérésében tehát magunknak is a kegyelemmel közre kell működnünk.

„Rest és lanyha lelkek tűrhetetlenek szememben.” (Önéletrajz.)

Az Úr ezen szigorú és komoly kijelentése, melyet választott jegyesének tett, oly fogékony talajra talált szívében, hogy nemcsak őt magát hatotta át és sarkalta, hogy legnagyobb hévvel dolgozzon azon, hogy Isten szolgálatában tökéletesedjék, hanem egész környezetére hasonló hatást gyakorolt. Előtte is elviselhetetlen volt minden restség, minden huza-vona a kegyelemmel szemben. Innét erednek tanácsai és figyelmeztetései, melyeket azokhoz intézett, akik a tökéletesség után vágyódva tanácsért hozzá fordultak. Aki haladni akar, ne tűrje a késedelmeskedést!

a) Lelki készség. „Akármibe is kerüljön, Urunk szeretetre legméltóbb Szívét teljes szívből kell szeretnünk. Ő szent, nekünk is mindenáron szentekké kell lennünk. S mivel ehhez csak szeretetre van szükség, ugyan miért nem égünk mi szüntelenül tiszta szeretetének izzó kemencéjében, amely megtisztít és szentté tesz bennünket.” (109. levél.)

„Már a tiszta megfeszített szeretetért csak tiszta szeretetet kell lehelnünk, amely teljesen átadja magát Isten akaratának és megelégszik azzal, hogy Őt szeresse és Őt működni hagyja, nem tekintve arra, hogy megaláz-e, vagy felmagasztal, vigasztal-e vagy lesujt.” (108. levél.)

b) Ne tűrjön semmi félszogséget, ne végezzen fél-

munkát a lelkében. „Tartózkodás nélkül akar mindent bírni (t. i. Jézus Szíve) és ellenállás nélkül akarja elfoglalni lelkünket. Adjuk át magunkat tehát teljesen hatalmának és bízunk magunkat rá. Engedjünk szabad folyást kegyelmi behatásának és tapasztalni fogjuk majd, hogy múlhatatlanul oldalunk mellé fogja állítani a tökéletességünk eléréséhez szükséges munkásokat s ha akadályokat nem gördítünk útjába, hamarosan be lesz fejezve a munka.” (108. levél.)

„Szeressük Őt teljes erőnkől, adjuk át magunkat neki minden fenntartás nélkül, mert vagy mindent kíván, vagy semmit. S ha már egyszer átadjuk magunkat neki, ne kíséreljük meg saját magunkat visszavonni. Oly arányban fog megszentelődésünkről gondoskodni, mint amilyen arányban viseljük mi szívünkön az Ő felmagasztaltatását.” (49. levél.)

c) Ne alkudjunk a kegyelemmel.

„Urunk szeretné, hogy Ön a szeretet útján gyors léptekkel haladjon előre, habár ez az út természetünknek keresztút. Ne alkudozzék tehát többé vele, hanem mindent adjon át neki. Az Ő isteni Szívében mindent újból fel fog találni. Jó jel, ha a kegyelem üldöz és sürget bennünket. Ha azonban soká habozunk, attól tarthatunk, hogy végre is elhagy bennünket.” (72. levél.)

„Nem szabad a kegyelemmel alkudozni . . . ne csaljuk meg magunkat! A kegyelem, amely most oly hathatósan ösztönöz, idővel alábbhagy és visszahúzódik tőlünk; igen, saját kárunkra hidegségünkben és érzéketlenségünkben magunkra fog hagyni.” (Vie et Oeuvres. Intelmek.)

Hogy a Jézus Szíve-tiszteletben előrehaladjunk, kérjük gyakran a Boldogságos Szűz Mária segítségét. A szentek közül főleg Szent Margit pártfogását kérjük, mert az Úr megígérte neki: „Most és mindörökké ki-nevezlek Szívem minden kincsének örökösévé és megengedem, hogy kedved szerint rendelkezél azok felett.” (Vie et Oeuvres.)

Az alázatosság.*

Az isteni Üdvöztető többször emlékeztette szolgálóját semmiségére.

„Mid van, ó por és hamu, ami miatt dicsekedhetnél! Magadtól csak semmiséged és nyomorúságod van, amelyet sohasem szabad szem elől tévesztened s nem szabad kilépned semmiséged örvényéből.” (Vie et Oeuvres II. 385.)

Greyfié anyához intézett levelében írja 1685-ben Szent Margit:

„Alázatos és engedelmes lelkeket akar, akik semmi mással nem törődnek, csak azzal, hogy teljesítsék szent tetszését.”

P. Croiset-hez írja Szent Margit 1690 jan. 17-én:

„A forró vágy miatt, mely életszentségre ösztönzi, remélem a szent Szív kegyelme nagy szentté teszi önt. De azt hiszem, nem úgy fogja megszentelni, ahogyan ön gondolja, hanem ahogyan Ő. Ezért engedje Őt működni, tekintsen mindig Reá, hogy Őt megdicsőítse, saját magát megsemmisítse, s Ő megtisztítja és megszenteli Önt.” (Vie et Oeuvres³ II. 598. Lettre CXXXV. Au R. P. Croiset.)

Engedjük Jézus Szívét bennünk működni, dicsőítsük Őt meg, saját magunkat pedig semmisítsük meg s Jézus Szíve megtisztít és megszentel bennünket.

De la Barge nővérnek írja Szent Margit 1688 aug. 12-én:

„Merüljön el semmiségében és bírni fogja Őt. De mi képesíti minderre? A szeretet, amelyet e szent Szívben meg fog találni. Így botlásaink is gyakran nagy hasznunkra válnak, mert megaláznak, megtanítanak arra, hogy mik vagyunk és mennyire hasznos nekünk, ha semmiségünk örvényébe rejtőzünk. Ne jöjjön zavarba hibái miatt. Ha már egyszer elkövette azokat, mondja igaz, belső bizalommal Jézus mindenek-

* P. Müller Lajos S. J., Liguori Szent Alfonz, P. Saint-Omer, Mócsy Imre S. J., Spirago, Hibáink jórafordításának művészete, P. Laczika Ferenc S. J. nyomán.

felett szeretetreméltó Szívének: „Oh egyetlen szerelmem, fizess szegény rabszolgáért és tedd jóvá a rosszat, amit elkövettem. Fordítsd azt a Te dicsőségedre, felebarátaim épülésére, lelkem üdvére.” (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

Legyünk tehát szívünk mélyéig igazán alázatosak, ismerjük be, hogy semmik sem vagyunk és bírni fogjuk Jézus Szívét.

Valóban, botlásaink is nagy hasznunkra válnak, ha általuk megszeretjük gyarlóságunkat. Isten olykor megengedi, hogy vétkezzünk, azért, hogy ne magunknak tulajdonítsuk erőnyeinket s így el ne bizakodjunk. Hibáink eszünkbe juttatják, hogy önmagunktól semmire nem megyünk, mily nagy szükségünk van Isten irgalmára, hogy el ne kárhozzunk. Hibáinknak örülhetünk is, nem ugyan gyávaságból és nagylelkűség hiányából, hanem, hogy önmagunk hitványságát így jobban látjuk, minélfogva Isten szent fölségét annál dicsőítőbben magasztaljuk. Hibáink miatt ne haragudjunk magunkra, legyünk hibáink miatt magunkkal szemben szelídek, inkább a miatt szomorkodjunk, hogy megbántottuk vele az Üdvözítőt, beismervén semmiségünket.

Megtörténhetik, hogy az az ember, kit gyakran látunk botlani, erényesebb és kedvesebb Isten előtt, mint az olyan, kinek tucatnyi erénye van. Mert az első hibáinak ellenére nagy bátorságot mutat, hogy nem hagyja magát zavartatni, és nem nyugtalankodik azon, hogy mennyire ki van téve az esésnek. Alázatosságot, amelyet eséséből merített és hitványságának szeretete megóvják ettől. Ellenben a másik ember erényei természetéből fakadtak és szerencsésen sikerült azokat megszereznie s ezek kevesebb gyakorlatot és munkát igényelnek és ennélfogva kisebb bátorságot és alázatosságot, mint a másiknál, kit gyakrabban lát az ember hibázni. Ne nyugtalankodjunk tehát hibáink miatt, ha már elkövettük, hanem igenis küzdjünk ellenük.

Ha hibáztunk, alkalmat adunk arra, hogy Jézus Szíve irgalmát gyakorolja rajtunk.

A szeretet és az alázatosság egyesít legbiztosab-

ban Istennel, erre tanította Szent Margitot Szalézi Szent Ferenc.

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1689 júniusában Szent Margit:

„Egyetlen szükséges nekünk: a tiszta istenszeretet, önmagunk nyomorúságának szeretetében.”

Vagyis a Szent azt akarja mondani, hogy egyedül szükséges nekünk a tiszta istenszeretet, azáltal, hogy az igazi alázatosságot, önmagunk nyomorúságainak tudatát megszeretjük.

Az alázatosság az az erény, amely a lelket minden rendetlen nagyravágyástól megóvjá. Az alázatos ember tehát csakis annyi tiszteletet, elismerést, megbecsülést kíván, amennyi emberi méltóságánál, hivatalánál, rangjánál fogva őt méltán, joggal megilleti s ha ezt meg is kapja, annak túlságos értéket, jelentőséget nem tulajdonít.

Éppen ellentéte a kevélységnek, amely azt óhajtja, arra tör, hogy Őt nagyobbnak értékeljék az igazságosnál, oly tulajdonságokat, érdemeket ismerjenek el benne, amelyekkel nem rendelkezik.

Az alázatosság nem egyéb, mint igazság.

Az alázatos éppen ezért szereti az igazságot:

a) Elismeri a teremtés tényéből folyó abszolút függését Istentől, neki hódol és engedelmeskedik.

b) Őszinte, belső meggyőződéssel alárendeli magát törvényes előljáróinak, mert azok igazság szerint Istent képviselik.

c) A jót, érdemet, amelyet az isteni kegyelemnek, vagy másoknak segélyével szerzett, elért, nem tulajdonítja magának.

d) Nem akar mások elé tolni magát, mások felett kitűnni, mert az nemes igazságérzetét valamiképpen bántja. Sőt minthogy saját hibáinak, gyarlóságának eleven tudatában van, másokról pedig jót tételez fel, magát belső lelki hangulatában mindenki mögé helyezi.

Hányszor fogadtunk el meg nem érdemelt dicséretet, magasztalást; hányszor mentegődtünk, vagy panaszkodtunk, ha jogos szemrehányással illetek; hány-

szor szépitgettük tetteinket, emeltük ki némi túlzással saját befolyásunkat, érdemünket, kicsinyeltük le másét. Hányszor kérkedtünk hiúságból! Az alázatos nem becsüli túl erényeit, kerüli a hiú öntetszelgést, szavai nyitlak és keresetlenek, cselekedetei természetesek és egyszerűek. Az alázatos, hacsak nem kívánatos róla beszélni, hallgat jótetteiről.

Az alázatosság híján minden erény elvész, vele minden erény könnyen gyakorolható. Az alázatos minden embertársát kész Isten parancsa szerint szeretni. Az alázatos mindent Istenért tesz és belenyugszik a Gondviselés rendelkezéseibe. Az alázatos lélek sohasem levert.

Az ész alázatossága abban áll, hogy az ember saját magát megvetésre méltónak tartja; a szív alázatossága abban áll, hogy azt kívánjuk, hogy mások megalázzanak és a megaláztatásunkban gyönyörűségünket leljük. Tulajdonképen ez az alázatosság, amelyre Jézus Krisztus példájával tanított, mikor azt mondotta: „Tanuljatok tőlem, mert szelíd és alázatos szívű vagyok.” Sokan alázatosak a szájukkal, de nem alázatosak a szívükkel. Vannak olyanok, mondja Szent Gergely, akik ha vétkeznek, minden kúnra méltónak hirdetik magukat, de maguk nem hiszik azt, mert amikor megfeddik őket, legott megharagszanak és azt állítják, hogy nincs bennök hiba, amelyet nekik tulajdonítanak; állítják, hogy botrányt nem okoztak, s hogy sokkal többet érnek, mint sok más, akiknek semmi szemrehányást nem tesznek.

Ez az alázatosság csak szájjal hirdetett alázatosság, ez nem szívbeli alázatosság. Az alázatosság abban áll, mondja Páli Szent Vince, hogy a megaláztatást és megvetést szeressük. Xavéri Szent Ferenc szerint, a megtiszteltetések szeretete a keresztényhez méltatlan dolog, mert állandóan szemük előtt kell lebegniök azoknak a megaláztatásoknak, amelyeket Jézus Krisztus szenvedett.

Ha szentté akarunk lenni, Szent Bonaventura szerint, ismeretlenül kell élnünk.

Kerülni fogom, hogy magamat dicsérjem; ha mások

előtt dicsérnek, bensőleg meg fogok alázkodni. Nem koldulok dicséretet. Jézus Szívéért minden sérelmet és megaláztatást elviselünk, mert Jézus is mindent elviselt értünk. Jézus felszólított, hogy kövessük az alázatosságban: „Tanuljatok tőlem, mert én szelid vagyok és alázatos szívű.” „Példát adtam nektek, hogy amint én cselekedtem, ti is úgy cselekedjetek.”

„Gyakoroljuk tehát az alázatosságot, Jézus Szívének kedves erényét, ha Jézus Krisztus tanítványává akarunk lenni”, mondja Szent Ágoston.

Jézus Krisztus előtt ezt a szép erényt nem ismerték és nem szerették, azaz helyesebben útálták a földön. Mindenütt az átkozott kevélység uralkodott, mely Ádám és az egész emberi nem szerencsétlenségét okozta. Ezért jött le az Isten Fia, hogy nemcsak szavával, hanem példájával is arra tanítson; e végből megalázta magát annyira, hogy emberré lett és a szolga alakját vette magára. Sőt azt akarta, hogy az emberek úgy bánjanak vele, mint megvetésre méltóval, s mint olyannal, aki valamennyi ember között a legutolsó, mint Izaiás mondja. Valóban, Betlehemben istállóban születik és jászolban fekszik; Názáretben a műhelyben, mint ismeretlen és szegény kisiparos szolgájának teendőit végzi. Végül Jeruzsálemben ostromozzák, mint a rabszolgát, ütlegelik mint alávaló embert, megkoronázzák tövissel, mint színpadi királyt, keresztre feszítik, mint gonosztevőt. És ezeket a megaláztatásokat csak azért vállalta, hogy mi is kövessük.

A lélek alázatossága, vagyis a belső alázatosság, terjedjen ki a testre is, vagyis legyünk külsőleg is alázatosak.

Semmi piszkosat és rendelent ne tűrjünk magunkon, de kerüljük a túlzott csínt is, amely elpuhultságról és hiúságról tanúskodik.

Ruhánk akkor illendő, ha tisztességes; lakóhelyünk a szokáshoz alkalmazott és állásunknak megfelelő.

Külső szerénységünk elég ösztönzés, sőt buzdítás

legyen arra, hogy bárki pusztá tekintetünkre összeszedje magát.

Isten által lelkünkbe öntött alázatosságot mutassuk meg külsőleg is, főleg arcunkkal, szemünkkel.

Szent Margit a nagy kegyelmek dacára, társnői becsülése ellenére is, mily alázatosan gondolkodott önmagáról. Semmi jót nem talált magában, azért csak feledésben akar élni. Ne ismerje őt se a nagy világ, se a szűkebb világ, amelyben lakik. Neki csak az a fontos, hogy Jézus Szívét dicsőítsék, őt pedig feledjék.

Bizalom.*

De la Barge nővérnek írja Szent Margit többek közt:

„És nekem úgy látszik, már mondtam önnek, azt hiszem, nem tetszik Neki annyira félelme, mint ahogyan tetszenék gyermeki bizalma.”

Az Isten tiszteletéhez hozzátartozik az Isten félelme. Nem merünk vétkezni, mert féljük az Istent. De nemcsak félnünk kell, hanem bizalommal kell tőle várnunk mindent, mint a gyermek az atyjától. Ez a gyermeki bizalom jobban tetszik Jézus Szívének, mint a félelem, amellyel istensége előtt meghódolunk.

Isten iránti bizalom, hogy Isten segítségével, amire szükségünk van és az örök élet javait elérjük: isteni remény, Istentől a lelkünkbe öntött készség.

Hitünk sem ér semmit remény nélkül.

Az isteni remény alapja Isten, mint végtelen jószág, hűség, aki ígéretét kész beváltani.

Az isteni remény tökéletesség szempontjából óriási jelentőségű. Ha arra a meredek útra, amely a tökéletesség magaslataira vezet, a remény nem veti biztató sugarait, az ember hamarosan abbahagyja azokat az erőfeszítéseket, amelyekkel a hibák leküzdése s az erények elsajátítása jár. Pusztá félelemből talán megmenti az ember lelkét, de az életszentségben sokra

* P. Müller Lajos S. J. nyomán.

nem viszi. Ehhez eleven, izmos remény és szeretet szükséges.

Jézus Szívét igen nagy fokban tiszteljük, szeretjük, ha gyermeki bizalommal várunk tőle mindent, gyakoroljuk tehát a remény erényét.

Alacoque Szent Margit annyira bízott és remélt Istenben, Jézus Szívében, hogy mikor a Jézus Szíve-ájtatosság, életének legfontosabb ügye, mintegy megbénítva látszott, annál inkább bízott és remélt abban, hogy Jézus megalapítja Szíve országát, mert tudta, hogy elég hatalmas Ő arra és hűséges ígérete teljesítésében.

Ha úgy látszik, mintha Isten már megfélemedezett volna rólunk, akkor is csak rendületlenül bízunk, mert mire szükséges, megjön a segítség.

Engedelmesség.*

P. Croiset-nek írja Szent Margit:

„Alázatos és engedelmes lelkeket akar Jézus Szíve, akik semmi mással nem törődnek, csak azzal, hogy teljesítsék szent tetszését.”

„A tökéletesen engedelmes lélek Jézus Szívének legszebb diadala.” (89. levél, Vie et Oeuvres.)

De Soudeilles anyához írja 1894 nov. 3-án Szent Margit:

„Ha él önben a vágy, hogy barátai közé tartozzék, a hónap első péntekén szentáldozás után, melyet e szándékra végez, ajánlja fel magát áldozatul. Szentelje Neki magát teljesen és így adja meg és szerezze meg Neki mindazt a szeretetet, tiszteletet és dicsőséget, amely csak öntől telik. Mindezt olymódon, ahogyan Ő ezt önnek sugallni fogja.”

A Jézus Szíve-tisztelők tehát legyenek engedelmesek a sugallatok követésében. Csak az szeret tökéletesen, aki a sugallatokat is teljesíti. Hallgassunk csak a szívünk mélyéből szóló Jézus Szívére, mennyi mindent fog tőlünk kívánni.

* Spirago, Szívünk napja nyomán.

De hogyan halljuk meg Jézus Szíve sugallatait? Ha gyakoroljuk az önmegtagadást, főleg a belső hallgatást. Ha száműzzük szívünkbelől a rendetlen vágyakat, ha mindenkor tiszta szándék vezet, ha szent vallásunk utasításait becsületesen betartjuk. Ha a sugallatokra következő elhatározásainkat békés nyugalom követi és az akaratunkat erősítő bizalomban helyeslésre, jóváhagyásra ismerünk, feltehetjük, hogy Jézus Szíve sugallatára cselekedtünk.

Az előljárók iránt tartozó engedelmességről:

„Hallj ezeket a szavakat az igazság ajkáról. Minden szerzetest, aki elszakad előljáróitól és függetleníti magát, úgy kell tekintened, mint az elvetettedényét, amelyben minden jó folyadék megromlik. Mikor az igazság isteni napja rájuk tűz, ugyanazt a hatást hozza létre bennük, mint a nap, mikor a sárra süt. Ezeket a lelkeket annyira elveti a Szívem, hogy minél inkább iparkodnak hozzám a szentségek, imádságok és más lelkigyakorlatok által, annál jobban távolodom tőlük, akkora borzalommal töltenek el. Egyik pokolból a másikba jutnak, mert ez az engedetlenség már sokaknak okozta vesztét s még többeknek fogja ezentúl okozni, mert minden előljáró az én helyettesem, akár jó, akár rossz. Azért valahányszor az előljáró azt hiszi, őt bántotta meg, annyiszor halálos sebet ejt lelkén. S mindezek után hiába esdekel az irgalmasság kapujánál, nem nyer meghallgattatást.” (Vie et Oeuvres⁹ II. 175. Fragments.)

Engedelmes az, aki előljárójának parancsait készségesen teljesíti.

Az engedelmisség tehát nem abban áll, hogy általában megtegyük, amit parancsolnak, hanem hogy készségesek legyünk a parancs teljesítésében. (Páli Szent Vince.)

Az engedelmisség továbbá csak akkor erény, ha Istenre való tekintettel vetjük alá magunkat embertársunk akaratának. (B. Humbert.)

Engedelmeskedni kötelesek: a gyermekek szüleiknek, valamint azok helyetteseinek, a nők férjüknek, a cselédek gazdáiknak, mindnyájan pedig az egyházi és világi előjáróknak.

A cselédek a kemény szívű gazdának is kötelesek engedelmeskedni.

Az engedmességnek bizonyos határai vannak; olyan dolgokban ugyanis nem kell előjáróinknak engedelmeskedni, amelyekben nem vagyunk nekik alávetve; sőt nem is szabad nekik engedelmeskednünk, ha olyasmit parancsolnak, amit Isten tilt.

Az engedmesség a legnehezebb erény. Minden ember ugyanis már természetétől inkább hajlandó parancsolni, mint engedelmeskedni. (Szalézi Szent Ferenc.)

Az engedmességgel a legbizonyosabban teljesítjük Isten akaratát. Előjáróink ugyanis Istennek helyettesei, azért az ő parancsai Isten parancsai. Aki engedelmeskedik, nem köteles számot adni arról, amit tett, ezt az előjáró köteles tenni. Nem az embereknek engedelmeskedünk, hanem Istennek. (Assisi Szent Ferenc.)

Az engedmességgel bizonyosan és gyorsan eljutunk a legnagyobb tökéletességre. Az engedmesség egyenes út a tökéletességhez. (Néri Szent Fülöp.)

A szabályok megtartásáról:

a) „Ezután a szabály szelleméhez, előjáróid akaratához és a te gyengeségedhez fogom alkalmazni kegyelmeimet. Ezért tartsd gyanúsnak mindazt, ami téged a szabály pontos megtartásától elvon, mert azt akarom, hogy ezt minden más elé helyezzed. Megelégszem azzal, hogy előjáróid akaratát az enyém elé helyezzed, ha eltíltanak attól, amit én parancsoltam neked. Engedd, hadd tegyenek veled, amit akarnak, én majd módját ejtem, hogy tervemet kivigyem, mégoly eszközökkel is, amelyek látszólag gátolják azt és ellenkeznek vele.” (Vie et Oeuvres⁸ II. 60. Autobiographie.)

b) „Tévedsz, ha azt gondolod, hogy tetszel nekem

oly cselekedetek és önmegtagadások által, melyeket az önakarát választ és inkább nem teljesíti az előjáró akaratát, semhogy azokról lemondjon. Tudd meg, hogy én mindezt elvetem, mint olyan gyümölcsöket, amelyeket megrontott az akarat, mert borzasztó valami számomra ez a szerzeteslélemben. Szívesebben veszem, ha engedelmességből minden kis kényelmet megszerez, mintha önakaratóból vezeklést és bőjtöt vállal magára." (Vie et Oeuvres³ II. 68. Autobiographie.)

Szent Margitnak tett kinyilatkoztatások előtt sok szerzetben meglazult a szerzetesi fegyelem és evvel együtt erkölcsi életük is lesüllyedt. A Jézus Szíve-tisztelet az ígéreteknel fogva hozzásegíti a szerzetest a szabályok megtartásához.

Szívtisztaság.*

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Isteni Mesterem egy alkalommal ezt a tanítást adta: „Tudd meg, — mondotta egy hibámra vonatkozólag, amelyet elkövettem — én szent Mester vagyok és a szentséget tanítom. Tiszta vagyok és nem tudom elviselni a legkisebb szennyfoltot sem. Azért a szív egyszerűségében kell cselekedned, egyenes, tiszta szándékkal jelenlétemben. Nem tudom elviselni a legkisebb helytelenséget sem. Megtanítalak arra, ha határtalan szeretetem rá is vett, hogy magam legyek mestered, hogy magam oktassalak, mintaképem, szándékaim szerint alakítsalak, minthogy én nem tudom elviselni a lanyha és gyáva lelkeket, ha szelídségemben el is viselem gyengeségeidet, nem kisebb szigorúsággal és pontossággal fogom javítani és büntetni hűtlenségeidet.”

Szent Margit hátrahagyott iratai közt találjuk a következő sorokat:

„Megígérem neked, meghallgatom kérésedet, ha teljesítik azt, amit neked parancsolok. Mindenki vé-

* P. Müller Lajos S. J. nyomán.

gezzén komoly önvizsgálatot mindenről, ami akadályt gördíthet kegyelmem útjába. Igen nagy akadálynak számít már egy kis féltékenység, irigység, titkos hidegség is, amely kiöli a szeretetet és meghúsfítja kegyelmeimet. Néhányan utolsó erőfeszítésemet fogják tapasztalni ezen a napon." (Vie et Oeuvres⁹ II. 169. Fragments.)

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én Szent Margit:

„És ha gyávák, hidegek, tisztátalanok, tökéletlenek vagyunk, nem forró kemence-e Ő, amelyben magunkat tökéletesítenünk, tisztítanunk kell, mint az aranyat a kohóban, hogy imádandó szándékainak szentelt, élő áldozatai legyünk. Ne féljen, hanem fenntartás nélkül adja át magát szeretetteljes gondviselésének, mert a gyermek nem vész el a mindenható Atya karjai között.” — (Vie et Oeuvres⁹ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

Jézus Szíve figyelmeztet: tartsunk komoly önvizsgálatot, nincs-e bennünk olyan akadály, amely a kegyelem működését lehetetlenné teszi. Vizsgáljuk meg lelkünket minden bűnre, tökéletlenségre nézve.

Lelkiismeretvizsgálat.

A lelkiismeretvizsgálatnak nem szabad felületesnek lenni, de túlzottnak sem. A lelkiismeretvizsgálat igazi önismeretre vezet. Tegyük félre lelkiismeretvizsgálatnál minden önszeretetet és törekedjünk hibáinkat komolyan megismerni. A lelkiismeretvizsgálatot a Szentlélek segítségül hívása előzi meg. S miután komoly önvizsgálatot tartottunk, bűneinket igyekezzünk megbánni és tőlünk telhetőleg tüzzel-vassal irtani.

Az Őr Jézus Szíve iránti gyengédségem arányosan nő, vagy fogy az én lelkiismeretem gyengédségével, finomságával, Isten minden megbántásával, szóval a bűnnel szemben. Ne ringassam tehát magamat csaldásban! Egy némely édes érzés még nem mond semmit. Én annyira szeretem s tisztetem a szent Szívet,

amennyire készséges vagyok megtenni mindent, amit csak kíván tőlem az Isten, szóval amennyire szorgos vagyok hivatásom, állásom kötelességeinek teljesítésében s amennyire irtózom, szinte reszketek még a legcsekélyebb megbántástól is!

Jézus Szíve tiszta volt minden bűntől. Egyesüljünk Jézus Szívével, éljünk Jézus Szívében, hogy hasonló lelkületre tegyünk szert.

A lelkiismeretvizsgálás a lelkiéletnek egyik legfontosabb gyakorlata, amellyel magunkat megismerjük s javítjuk. Kitűnő, szinte egyetlen eszköz ez arra, hogy szívünket a bűntől s a rendetlen szenvedélyektől megtisztítsuk.

Kétféle lelkiismeretvizsgálat van: általános, mely minden cselekedetünkre kiterjed s részleges, mely egyes hibáinkat kéri számon, vagy egyes erényeket akar kifejleszteni.

Rendes lelkiéletet élők mindkettőt párhuzamosan szokták gyakorolni, és pedig lehetőleg napjában legalább kétszer. A lélekre nézve rendkívül előnyös minél többször végezni lelkiismeretvizsgálatot.

Az általános lelkiismeretvizsgálás.

Az általános lelkiismeretvizsgálás öt alkotó elemből áll, melyek közül három a múltat illeti, kettő a jövővel foglalkozik.

A multa vonatkozólag.

1. Hálát adunk Istennek az egész élet s az elmúlt fél (vagy egész) nap jótéteményeiért. Esetleg feszületünkön Jézus egy-egy sebére csókot nyomva megköszönjük: 1. a teremtés, 2. a megváltás, 3. a megszentelés, 4. a szent hivatás kegyelmét s 5. azokat a javakat, amelyeket mi különösen, személyesen szent Szívétől nyertünk.

2. A Szentlélek rövid segítségül hívása után megvizsgáljuk életünket az elmúlt fél (vagy egész) nap folyamán. Tehetjük ezt úgy, hogy óráról-órára sorra vesszük napi foglalkozásunkat, amelyeket egy lapon

fel is jegyezhetünk. Ezt a vizsgálatot (változatosság kedvéért) összeírt szokásos hibáink, vagy kötelező erényeink alapján is megejthetjük.

3. Erre aztán komoly és őszinte bánatot indítunk. Ez a bánat annál szilárdabb s gyümölcsözőbb, minél hatalmasabb s minket megindító okra támaszkodik. Ily indító okok lehetnek Istennek az 1. pontban felsorolt jótéteményei s az isteni igazságosság rettentő szigora. Fontoljuk csak meg azt, hogy az angyalok egy része csupán egy gondolati bűn miatt került az örök kárhozatra.

A jövőre vonatkozólag.

4. A bánatba kapcsolódik az erősfogadás, amely lehetőleg szilárd, határozott és a részletekre, alkalmakra is kiterjeszkedő legyen.

5. Végül a kérő ima következik, amelyben jófelteteleinkre s általában véve a következő félnapra (éjjelre) áldást esdünk. Ha még időnk maradna, újból hálálkodásba kezdünk azok nevében is, kik ezt tenni elmulasztják.

A részleges lelkiismeretvizsgálás.

A részleges lelkiismeretvizsgálás egyes hiba kiirtását, vagy egyes erények szívünkbe plántálását tűzi ki célul.

Nevezetesen, ami a hibairtást illeti, abból az alapelvből indul ki: „Oszd meg az ellenséget és le fogod győzni!” Gyarlóságaink vesszőkötegét felbontja és egyenkint tördeli el azokat. Az erénygyakorlatoknál pedig arra céloz, hogy az egyes külső és belső erénycselekedetek gyakori ismétlés által megrögzödjének lelkünkben s így az erény tulajdonunkká válják.

A hibairtás.

A hibairtásra vonatkozólag a következő megjegyzések szolgálhatnak irányadóul.

1. Legelőbb külső hibánkat tűzzük ki javításra. Főleg a társasélet és a közjó ezt kívánja. Ilyenek pl. a napi rend, az illedelem és a testvéri szeretet sérelmei.

2. Ezután a jellemhiba megostromlására kerül a sor. Mindenkinek van ilyen gyengéje. Honnan ismerhető ez fel? Irjuk fel egy lapra összes hibáinkat. Azután kezdjük egyenkint törölni azokat, amelyeknek okát, forrását egy másikban látjuk. Végtére így többnyire a kevélység vagy érzékiség egyik alakjához jutunk, amely főhajlamunk, illetőleg főhibánk. Ez az a hiba, amelyről úgyszólván állandóan kell magunkat vádolni a gyógyulásban.

Ha a főhibát így kinyomoztuk, akkor figyeljük meg ismét, hogyan mutatkozik ez Istennel, felebarátunkkal (előljáróink-, társunk-, alantasunkkal) és magunkkal szemben. Az egyes megnyilvánulásokat azután részletes lelkiismeretvizsgálat tárgyává tehetjük.

Erénygyakorlat:

Ha pedig valamely erényt akarunk magunkban kifejleszteni s jellemző erényünké tenni, akkor annak egyes megnyilvánulását, gyakorlatát tűzzük ki részletes vizsgálat tárgyává.

Egy-egy hiba irtása egyfolytában 2—3 hétnél ne igen tartson tovább s a vele szöges ellentétben levő erény gyakorlatával váltakozhatik, hogy így a szokással járó ellanyhulástól meg legyünk óva.

A részleges lelkiismeretvizsgálás módja.

a) Reggel felteszem, hogy ezt a hibát Isten kegyelmével délig mindenáron elkerülöm. (Ezt az erényt délig legalább ennyiszor, 4—5-ször gyakorlom.)

b) Ha időközben mégis hibáztam (vagy mulasztást követtem el), nyomban megbánom.* (Kezemet észrevétlenül keblemre teszem.)

c) Délben számonkérem magamtól a gyakorlat eredményét s egy lapon a bejegyzést megteszem. Bána-

* Tökéletes bánatot indítsunk és fogadjuk meg, hogy a legközelebbi gyónásunk alkalmával meggyónjuk. Ha így ér a halál, üdvözülünk még abban az esetben is, ha nem gyóntunk. Minél gyakrabban indítsunk tökéletes bánatot, nem tudjuk ugyanis sohasem biztosan, vajjon a kegyelem állapotában vagyunk-e?

tot indítok és erősfogadást teszek s kis büntetést szabok magamra.

d) Déltől estig az eljárás ugyanilyen.

e) Este, a hét és hónap végén a számokat összeadom s a haladásból, avagy hanyatlásból üdvös ösztönzést merítek.

f) Az erénygyakorlatoknál akár az esetek mennyiségét, akár a kitűzött számtól való elmaradást, mint hibát jegyezhetem. (Pl. a lelkiáldozást gyakoroltam tízszer, avagy a kitűzött tíz lelkiáldozásból elmaradt három. (Hiba!))

A részletes lelkiismeretvizsgálat az életszentségnek biztos útja. Állhatatos, pontos és buzgó gyakorlata azonban szinte hősies erőket tételez fel. Ne csodáljuk tehát, ha gyakori elernyedés után újra meg újra kell elkezdenünk. Az erős akarat Isten kegyelmével előbb vagy utóbb, de diadalt arat.

Önátadás.*

„Hagyjuk magunkat Jézus szent és szeretetreméltó Szívének szeretetteljes gondviselésére; vezessen, irányítson tetszése szerint” — írja Szent Margit Félice-Madeleine de la Barge nővérnek 1689 júniusában.

Bízzuk magunkat Jézus Szívének gondviselésére, Ő majd vezet bennünket.

P. Croiset-nek írja 1690 jan. 17-én Szent Margit:

„De azt hiszem, nem úgy fogja önt megszentelni, ahogyan ön gondolja, hanem ahogyan Ő. Ezért engedje Őt működni.”

Engedjük Jézus Szívét bennünk működni és Ő megszentel bennünket.

„Ne féljen, hanem fenntartás nélkül adja át magát szeretetteljes gondviselésének, mert a gyermek nem vész el a mindenható Atya karjai között” — írja Szent Margit de la Barge nővérnek 1688 aug. 12-én.

* Liguori Szent Alfonz. P. Saint-Omer, Jézus szentséges Szívének kis breviáriuma nyomán.

Ugyanennek a nővérnek írja 1688 aug. 12-én:

„Hisz szereti önt. Mitől is kellene félnie, hacsak nem attól, hogy nem adja meg neki egészen azt a vizsontszeretetet, amelyet vár. Ez a szeretet pedig, ha nem tévedek, éppen ebben a teljes önátadásban, önmagunkról való megféledezésben áll. De mi képesíti milderre? A szeretet, melyet ebben a szent Szívben meg fog találni.”

Adjuk át magunkat a szent Szívnek, ne akarjunk a magunké lenni. Lelkem, testem, képességeim, érzéseim legyenek Jézus Szívéé, hogy mindennel neki szolgáljunk és tessünk.

Plébános testvérének írja 1687 márciusában Szent Margit:

„Kedves testvérem, ne kényeztesd magad, Ő nem elégszik meg a közepes erénnyel! Megmondom neked, sem békét, sem nyugalmat nem találsz mindaddig, míg teljesen Istennek nem szenteled magad.” (Vie et Oeuvres^o II. 351. Lettre LXII. A son Frère Curé du Bois-Sainte-Marie.)

Aki átadja magát Jézus Szívének, teljesen Istennek szenteli magát. Míg teljesen Istennek nem szenteljük magunkat, nem lesz igazi, belső békénk. Ő, ha ezt az igazi belső békét megízlelnénk, bizonyosan minden ember átadná magát teljesen Istennek!

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja Szent Margit 1688 októberében:

„Engedjék, hogy ez az isteni kormányos szerető Szívének biztos bárkájában vigye önöket. Ezért felszólítom önt, ajándékozza Neki teljesen egész testi és lelki valóját, mindent, amit tehet, vagy tett. Így, miután mindent megtisztított és felemésztett, ami nem tetszik neki, rendelkezék szent tetszése szerint. Ő rendszerint megkívánja ezt barátaitól, azt hiszem, ön is ezek közé tartozik, ezért kívánja ezt, hogy miután ők mindent fenntartás nélkül neki adtak, drága kincseivel meggazdagíthassa őket.” (Vie et Oeuvres^o II. 418. Lettre XCIV. A Soeur Félice-Madeleine de la Barge.)

Adjuk át magunkat Jézus Szívének, a magunk

és a teremtmények szeretetéből semmit se tartsunk meg s Jézus Szíve jutalmul, drága kincseivel meggazdagít.

P. Croiset-hez írja 1690 febr. 18-án Szent Margit:

„Megvigasztalódtam, mikor meghallottam, hogy ön szenved. Ez méginkább megerősít engem abban, hogy ön isteni Mesterem szerelmesei közül való. Tartson ki benne, viselje el azt úgy, amint azt nekem jelzi és így elősegíti Isten vágyait és meghiúsítja ellenségének fondorkodását, aki önnek belső és külső szenvedésekkel akart ártani. Ne hagyja el magát, ne csüggedjen, hanem az Istenre való hagyatkozás által szabaduljon meg ezektől a szomorú gondolatoktól, amennyire csak lehetséges.” (Vie et Oeuvres³ II. 603. Lettre CXXXVI. Au R. P. Croiset.)

Ha nagy a keresztünk, ne csüggedjünk, bízzuk magunkat Istenre, adjuk át magunkat egészen Istennek s így szabaduljunk meg a kereszt okozta szomorú gondolatoktól, már amennyire Isten megszabadít tőlük.

Önéletrajzában írja Szent Margit:

„Ő azonban azt felelte nekem, hogy teljes közömbösséggel vessem alá magamat minden intézkedésének, bármennyire különbözők is és adjam át a hatalmat neki. És ha ez meglesz, én megértetem veled, hogy bölcs és okos vezető vagyok, aki veszély nélkül tudja vezetni a lelkeket, ha magukról megfelelően reám hagyatkoznak.” (Vie et Oeuvres³ II. 69. Autobiographie.)

Vessük alá teljes közömbösséggel magunkat Jézus Szívének, vagyis legyünk készen minden cselekedetre, szenvedésre, amit tőlünk kíván a szent Szív. Egészen közönyösen vegyük a betegséget vagy az egészséget, munkát vagy a pihenést. Éppoly gyengéden szeressük a vigasztalást, mint a lelki szárazságot, az örömet, mint a kellemetlenséget.

Át kell adni magunkat tökéletesen minden gond és nyugtalanság nélkül Jézus Szívének, minden tekintet és ellenkezés nélkül, teljesen reá hagyatkozva akar uralkodni rajtunk s ha ez meglesz, tapasztalni fogjuk,

hogy Jézus Szíve lelki veszélyünk nélkül, mily bölcsen és okosan vezet bennünket.

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én Szent Margit:

„Arra törekedjék, hogy necsak a magányt keresse benne, hanem válassza Őt vezetőjévé, legfőbb irányítójává. Ő majd megtanítja arra, mit kíván öntől s megadja az erőt, hogy tökéletesen teljesítse azt.” (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

Áldozzuk fel szívünket, akaratumkat neki, engedve, hogy helyettünk akarja mindazt, ami kedvére van, legyen az édes, legyen az keserű, mert Jézus Szíve szeretete az, mely ezt vagy amazt nyújtja nekem és megadja az erőt, hogy azt tökéletesen teljesítsem.

Kitartás a nehézségben.

P. Croiset-hez írja 1689 aug. 10-én Szent Margit:

„Ne csodálkozzunk, ha ellentmondásra, ellenállásra találunk; az ördög támasztja azokat. Én remélem, hogy lelkünk korlátlan Ura, saját maga fogja művét fenntartani. Sokkal erősebb Ő ahhoz, hogy azt megvédje, mint az ellenség, hogy azt támadja. Végül azt hiszem, beváltja szavát, amelyet folytonosan hangoztatott a nehézségek és ellenkezések közepette, méltatlan rabszolgájának a szívében, amelyek ugyancsak nagyok voltak ennek az ájtatosságnak kezdeténél: „Uralkodni fogok ellenségeim ellenére is és mindazok ellenére, akik velem szembeállnak.” Ez a szó igen sok vigasztal és reménnyel töltött el, hogy a dolog mégiscsak sikerül. Úgyannyira, hogy minél jobban megfosztottak az eszközöktől, amelyekre támaszkodtam, — még beszél-nem sem volt szabad róla — annál inkább bizakodtam és reméltem, hogy Isten, ki hűséges ígéreteiben, inkább maga fogja végrehajtani a dolgot, semhogy befejezetlenül hagyja művét.” (Vie et Oeuvres³ II. 532. Lettre CXXXI. Au R. P. Jean Croiset.)

P. Croiset-hez írja 1690 febr. 18-án Szent Margit:

„Megvigasztalódtam, mikor meghallottam, hogy ön szenved. Tartson ki benne, viselje el azt úgy, amint azt nekem jelzi s így elősegíti Isten vágyait és meg-
hiúsítja ellenségének fondorkodását, aki önnek belső és külső szenvedésekkel akart ártani. Ne hagyja el magát és ne csüggedjen, hanem az Istenre való hagyatkozás által szabaduljon meg ezektől a szomorú gondolatoktól, amennyire csak lehetséges.”

A Jézus Szíve-tisztelőknek ki kell tartaniok a nehézségek között is, szenvedésekben, azok elviselésében.

Alacoque Szent Margitnak óriási küzdelmet kellett vívnia önmagával és másokkal, hogy a Jézus Szíve-tiszteletet diadalra vigye és nem csüggedt el a nehézségek és ellenkezések közepette sem. Nekünk sem szabad elcsüggednünk, mikor a Jézus Szíve-tiszteletet terjesztjük és sok nehézséggel kell megküzdenünk, mert az ördög igen haragszik rá. Annyi azonban bizonyos, hogy Jézus Szíve biztosítja számunkra a győzelmet.

Nem szabad elcsüggednünk a lelkiéletben, ha az életszentségre való törekvésben akadályokra, vagy Jézusért való küzdelmünkben nehézségekre találunk.

Ne csüggedjünk el a szenvedéseinkben sem, a csapások közepette sem.

Az alázatos és türelmes hallgatás.*

„Aki legjobban tud hallgatni, azt leginkább tanítja az isteni Szív.” (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

A hallgatagság égi erény; lényegében nem más, mint igazi alázatosság és szelídség; ennek az erénynek gyümölcse és ékessége. Különösen kedves erénye az isteni Szívnek, melyet földi vándorlása alatt éppúgy gyakorolt, mint most az Oltáriszentségben. Ezért illik, hogy az isteni Szív követői különös buzgósággal ráadják magukat. A Szent irataiban behatóan foglalkozik vele és sürgeti azt, miközben három körülményre tesz

* Szívünk napja, Spirago, Liguori Szent Alfonz nyomán.

figyelmessé, amelyeket ezen erény gyakorlásánál tekintetbe kell venni.

a) *A hallgatás alapja:*

„Hogy jó Mesterünk szentséges Szívének barátságát és tetszését megnyerhesse, úgy gondolom, nem tehet jobbat, mint hogy teljes őszinteséggel gyakorolja magát a szelídségben és az alázatosságban, mindenkinek hallgatagon aláveti magát, örömmel és készséggel viseli el a váratlan önmehtagadásokat, minden panasz és mentegetődzés nélkül úgy, hogy a romlott természet megnyilvánulásának bátran ellenáll és meggondolja, hogy mennyivel több keresztet érdemelne.” (Ü. o.)

„Dolgozni szeretetben, szenvedni és hallgatni: ez Jézus kedves tanítványainak titka.” (84. levél, Vie et Oeuvres.)

b) *A hallgatás indítókai:*

„A megaláztatás szeretete Krisztus igazi szelleme szerint már elegendő arra, hogy kívánsága szerint szenvedéseinek és halálának titkát tiszteljük, ha csak a szenvedések és megaláztatások között megőrizzük a szent hallgatást. Megvallom, mi sem ragadja meg lelkem annyira, mint Üdvöztőnk hallgatása egész kínszenvedése alatt. Az Ő példája szerint ne nyíljon ajkunk másra, mint ellenségeinkért való imádságra.” (100. levél, Vie et Oeuvres.)

„Ha mentegetődzésre érzi magát ösztönözve, mondja magában: Jézus ártatlan volt és hallgatott vádlói előtt és én bűnös, az igazamat keressem?” (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

Ha becsületünkről, tiszta erkölcsről van szó, a bölcs tanácsa szerint védjük meg magunkat, mivel a becsület, a jóhírnév a társasáletnek egyik főtámasza, s ami nélkül a társadalomnak nemcsak hogy nem használhatunk, hanem a velejáró botrány miatt ártalmára vagyunk. A szeretet megköveteli és az alázatosság megengedi, hogy azt magunknak megszerezzük és gondosan megőrizzük.

c) *A hallgatás gyakorlásának módja:*

„Legyen állandóan bensőleg hallgatag, úgyhogy

keveset beszéljen a teremtményekkel, de annál többet Istennel és mindenben iránta való szeretetből fáradjon, cselekedjék és szenvedjen." (U. o.)

A világban élőkől a felebaráti szeretet kívánja, hogy a felebarátokkal történő érintkezésnél ne túl keveset beszéljenek, mert ez a felebarát megvetése lehetne. Mindenkinek meg kell gondolnia előbb, amit beszélni fog. Túl sokat ne beszéljünk, mert az ilyenek nyelve telve van vétkekkel. Kerüljük a fölösleges beszédet, mert minden hiábavaló szóért számot kell adnunk. Nem kell hiábavaló szót mondani, amely sem nekem, sem másnak nem használ és nincs is ilyen rendeltetése. Ha tehát valaki olyan dolgokról beszél, amelyek hasznosak, vagy pedig a beszéd azzal a szándékkal történik, hogy használjon saját vagy más lelkének, testének vagy anyagi helyzetének, úgy a szó nem hiábavaló, de még akkor sem az, ha valaki oly dolgokról beszél, amelyek nem tartoznak foglalkozásához, állapotához, mintha p. o. szerzetesember beszél a háborúról vagy kereskedelmi ügyekről. Sőt minden társalgásban érdemünk van, ha a beszédünk rendezett, és bűnünk csak akkor lesz, ha rossz irányba tereljük azt vagy hiába beszélünk. Legyünk tekintettel a női lélekre, aki többet szeret beszélni, az egész napi összeszedettségre pedig képtelen.

Tegyünk mindent Jézus Szívéért, Istenért szeretetből. Bármelyik cselekedet értéktelen az üdvösség szempontjából, jutalom szempontjából, ha nem istenszeretetből végezzük.

„Belső és külső érzékeit az Úr Szívébe zárva tartsa a mély hallgatás által. A belső hallgatást úgy valósítsa meg, hogy kerül minden hiábavaló gondolatot, az önszeretet elábrándozásait. Ezúton válik képessé az isteni Jegyes szavainak fölfogására. Hallgasson mindarról, ami önnek dicséretére vagy megmentésére, másoknak feddésül, vagy megróvásul szolgálna. A hallgatás tartsa önben féken a természetet, mikor túlzott örömtől, vagy elégedetlenségtől indíttatva szólni akar. Az Oltáriszentségben jelenlevő Krisztus hallga-

tásának tiszteletére gyakorolja a hallgatás ezen módját. Ezáltal lesz az isteni Szív barátja, mert megtanult szavak nélkül, hallgatagon szenvedni." (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

A Jézus Szíve-tisztelet terjesztése.

Napjainkban Jézus imádandó szent Szívének tisztelete mindenfelé terjed. Isten irgalmának újabb és kétségtelen bizonyítékát látjuk ebben, hogy ezáltal igen sok bűnös fog a kárhozát útjáról letérni. Nem szabad beérnünk azzal, hogy Jézus szent Szíve tiszteletének édességét, hatalmát és nagyszerű gyümölcseit, az Isten szeretetének e kiváló jótéteményeit csak magunk ízleljük és élvezzük, hanem iparkodnunk kell, hogy másokat is belevonjunk a legszentebb Szív titokzatos varázskörébe; hogy más kesergő szívek is megvigasztaltassanak általa, más beteg lelkek is gyógyulást leljenek Önála. A világ megmentése is attól függ, hogy az emberiség nagyrésze tiszteli-e kiválóan a szent Szívet s abból meríti-e az alkalmas reformok megtételére elengedhetetlenül szükséges erőt, az igazi bensőséges s cselekvésre képes isteni és felebaráti szeretetet. Legyen tehát erős a feltételünk, hogy nemcsak kérni fogjuk e szent Szívet, hogy magát s titkos kincseit a világnak mindjobban, nap-nap után kimutassa, kinyilvánítsa, hanem mi magunk is megragadunk minden alkalmat, hogy e szent Szív tiszteletét ismerőseink és társaink, esetleg idegenek körében is tölünk telhetőleg meg fogjuk ismertetni. Irányítsuk tehát a lelkeket Jézus Szíve felé, segítsünk megvalósítani szeretetének tervét. Minden természetadta tehetségünkkel dolgozzunk fáradhatatlanul, tevékenységünk legyen okos és nagylelkű, és erőlködésünket Jézus Szíve áldása kíséri.

P. Croiset-hez írja 1689 nov. 3-án Szent Margit:

„Ne kíméljenek semmit és teljes erejükből azon legyenek, hogy teljesítsék szándékát. Ő ugyanis ezt az

ájtatosságot az emberek üdvösségére és megszentelésére adta."

Jeanne-Madeleine Joly nővérnek írja 1689 aug. 28-án:

"Oh kedves nővérem, mennyire adósai vagyunk ennek az isteni Szívnek, hogy szándékai végrehajtására felhasznál minket. Kegyelemkincseket tartogat mindazok számára, kik minden erejükkel ráadják magukat erre (a tisztelet terjesztésére). Nem is hinné, mennyi áldást áraszt szét ez az ájtatosság."

Jézus Szívét igen nagy fokban tiszteli az, aki tiszteletét terjeszti. Nekik ígéri Jézus: „Szívembe írom s soha ki nem törölöm azok neveit, kik Szívem tiszteletét terjesztik." Bízunk abban, hogy Jézus Szíve megsegít, mert Jézus Szíve beváltja szavát: „Uralkodni fogok ellenségeim ellenére is és mindazok ellenére, akik velem szembeállnak." Ne csodálkozzunk, ha ellentmondásra, ellenállásra találunk, a gonoszlélek támasztja azokat.

Az isteni Szív birodalma alapját az alázatosság és szelidség erejével veti meg. Az Údvözítő e két kedves erénye a főszköz, mellyel a lelkeket meghódítja isteni Szívének.

"Jó Mesterünk Szíve azt akarja, — írja a Szent egyik legbuzgóbb munkatársnőjének — hogy teremtményeinek szeretete és hódolata szabad, szerető és őszinte elhatározásból származzék, minden kényszer és tettetés nélkül." (43. levél.)

"Tudtomra adta, hogy Neki emberi tekintélyre és hatalomra egyáltalán nincsen szüksége s hogy szentesítés Szívének tisztelete és uralma csakis szegény s lenézett eszközökkel fog létrejönni." (24. levél.)

"Az isteni Szív különös tetszését találja azok törekvésében, akik kicsinynek érzik magukat és szívükben alázatosak; az ilyenek munkájára adja főképp áldását." (Lettre 106. U. o. II. t., 220. p.)

"Ez az ájtatosság nem erőszakkal akar előretörni, hanem kedvesen és szelíden fog beférközni a szívekbe. A szeretet kegyessége az olajhoz, vagy drága

balzsamhoz hasonlatos, amelynek illata észrevétlenül terjed el." (110. levél.)

„Meggyőződése, hogy az Ő országát csakis szeretetének szelidsége által akarja megalapítani, nem pedig igazságosságának szigorával." (106. levél.)

„Isten ügyei, melyek közvetlenül az Ő dicsőségére vonatkoznak, teljesen elűtnek a világ dolgaitól, amelyeknél erős öntevékenységet kell kifejteni, Isten műveinél ellenkezőleg, gyakran meg kell elégedni azzal, hogy az Úr sugalmait követjük, aztán pedig a kegyelmet engedjük működni és teljes erőnkől átadjuk magunkat behatásának." (110. levél.)

„Épp így a Jézus Szíve-átjatosságnál is elegendő", — mondja a Szent — ha azt megismertetjük és azután az isteni Szív gondjaira bízunk, hogy kegyelmével átjárja azok szívét, akiket magának kiválasztott. Boldogok, akik ezek sorába tartoznak." (114. levél.)

Önmehtagadás, elszakadás a teremtményektől és önmagunktól.*

Az igazi belső béke és öröm a lemondásban van.

A Jézus Szíve-tisztelők az önmehtagadás terén tegyenek meg annyit, amennyit szívük sugallata kíván.

De Saumaise anyához írja 1687-ben Szent Margit:

„Az isteni igazságosság haragja vízőzönnel pusztítaná el a bűnösöket a rengeteg bűnnel együtt, amelyeket manapság elkövetnek, s amelyekkel felingerlik ennek a szent Szívnek haragját, jóllehet Ő minden jónak örvénye. Ebbe kell elmerülnünk, hogy a földi dolgokból többé semmit sem izleljünk meg."

De Saumaise anya rendeletére írt önéletrajzban írja:

„Megosztott Szívét nem akar. Ha én nem hagyom ott a teremtményeket, Ő hagy ott engem."

P. Croiset-hez írja 1690 jan. 17-én:

* Liguori Szent Alfonz, P. Müller Lajos S. J., Szívünk napja, P. Csávossy nyomán.

„Engedje Őt működni, tekintsen mindig Reá, hogy Őt megdicsőitse, saját magát megsemmisítse, és Ő megtisztítja és megszenteli őnt.”

De la Barge nővérnek írja 1688 aug. 12-én:

„Mondjon le önmagáról és mindent megtalál. Feledje el önmagát, Ő majd gondol önre. De mi képe-síti milderre? A szeretet, amelyet e szent Szívben meg fog találni. S ha nem tévedek, íme így gondolom, az egészben ez a legfontosabb: tanuljon meg az ő akarata szerint támaszték, barát és öröm nélkül élni. És amily mértékben gondolkozik e szavakon, oly mértékben fog azok értelmébe behatolni. De az önszere-tet mindenütt szerepelni akar, azt kívánja, hogy meg-tapsolják, szeressék, szívesen fogadják, erről a tanítás-ról hallani sem akar, még kevésbé akarja azt meg-érteni. De ne vitatkozzunk vele, mert hiszen az okos-kodás táplálja és hizlalja.” (Vie et Oeuvres³ II. 410. Lettre XCI. A Soeur de la Barge, A Moulins.)

Félice-Madeleine de la Barge nővérnek írja 1688 októberében Szent Margit:

„Értsük meg, mennyit haladnak előre azok a lel-kek, akiket meghív arra, hogy önmagukból tökéletesen kivetkőzzenek és önmagukról lemondjanak. De hűsé-gesen feleljenek is meg ennek mindenben. Haljanak meg énük minden vágyának, kielégítésének, kíváncsi-ságának. Ne térjenek vissza minduntalan önmagukra.”

„Az lesz legjobban Jézus Szívée, aki legjobban elszakadt mindentől.” (Intelmek: Vie et Oeuvres.)

a) Az Üdvözítő határozott, kifejezett akarata:

„Urunk legszentebb Szíve azt akarja, hogy ön mindent áldozzon fel neki, amihez csak természete valami módon is ragaszkodik.” (U. o.)

„Azt akarja az Úr, hogy ön, Őt kivéve, minden-től tökéletesen megválva éljen; ne keressen semmit, ami természetes hajlamait kielégítené, vagy azoknak csak kedvezne is, mert amily mértékben ön mulandó dolgokkal veszi magát körül, azon mértékben fogja öntől kegyelmeit megvonni.” (U. o.)

b) A lelkiveszély, amellyel a földiekhez való tapadás jár:

„A teremtményekhez való ragaszkodás méreg, amely kioltja Jézus szeretetét az ön szívében. Ha ön azok vonzalmát és kegyeit keresi, akkor elveszti a szent Szív kegyét.” (U. o.)

„Emlékezzék arra, hogy féltékeny völegénye van, aki vagy egészen akarja az ön szívét, vagy sehogy sem. Ha nem úzi ki onnan a teremtményeket, Ő fog belőle távozni; ha nem mond le azok szeretetéről, Ő fogja szeretetét megvonni. Nincs középút; Ő mindent akar vagy semmit.” (U. o.)

c) A tökéletességben való haladás lesz jutalma a teljes lemondásnak. „Ígazi békéjét és teljes boldogságát csak abban találja fel, ha önmagától és mindattól elfordul, ami nem Isten. Ha nem lesz már énjének semmije, akkor fogja Jézus szentséges Szívét bírni.” (U. o.)

„Bár belátnók, mily előmenetelt tesznek az erényben mindazok a lelkek, akik önmaguk teljes átadására és tökéletes lemondásra vannak hivatva, ha meghalnak mindannak, ami bennük hiú kívánság, emberi tekintet, hajlamaik kielégítése, kíváncsiság és önzés, hogy ezáltal hűségesen engedjék magukat az Üdvözítővel mint kormányossal az isteni Szív sajkájában kormányoztatni.” (89. levél, Vie et Oeuvres.)

Szent Margit mosollyal ajkán és örömmel hagyja el ezt a földet. „Érzem, hogy milyen édes dolog az, ha az ember életében semmihez sem ragaszkodott. Sajnálkozás nélkül hagyom el a földet és örömmel megyek Istenhez.” Ezek voltak utolsó szavai. (Vie et Oeuvres, I. 445. de Gall. III. 308—318.)

Aki teljesen szeretni akarja Jézus Szívét, annak el kell távolítania szívéből mindent, ami nem istenszeretet, hanem önszeretet. Ez együtt jár azzal, hogy ne keressük önmagunkat, hanem egyedül azt, ami Istennek tetszik. Ahhoz, hogy Jézus Szívét teljes szívünk-ből szeressük, két dolog szükséges: először, hogy eltávolítsuk belőle a földet, másodsor, hogy betöltsük szeretettel. Azért az a szív, amelyben valami földi ragasz-

kodás van, nem lehet egészen Jézus Szívée. Amennyi szeretetben részesítjük a teremtményeket, annyit veszítünk Jézus Szíve szeretetéből. Mondjunk le önmagunkról és megtaláljuk Jézus Szívét. Mivel Jézus Szíve nagyon szeret bennünket, egész szeretetünket akarja azért féltékenyen vigyáz rá, hogy mások részt ne vegyenek azokban a szívekben, melyeket ő egészen a maga számára kíván. S ha azt látja, hogy valamely teremtett tárgynak része van egy szívben, bizonyos értelemben irigykedik rá. Panaszkodnak egyes lelkek, hogy keresik az Istent s nem találják meg. Szakítsák el szívüket a teremtményektől, keressék az Istent és meg fogják találni.

Sok lélek elmélkedik, szentséglátogatást végez, gyakran áldozik, de mert szívük hozzátapad valamely földi vonzalomhoz, semmi, vagy nagyon csekély előmenetelt tesznek a tökéletességben, s ha tovább is így élnek, nemcsak hogy mindig nyomorúságos állapotban maradnak, hanem az a veszély is fenyegeti őket, hogy Jézus Szíve otthagyja és megvonja szeretetét tőlük.

Azt akarja az Úr, hogy őt kivéve, mindentől megválva éljünk, ne keressük természetes hajlamaink kielégítését; a földiekhez való tapadás méreg, mely kioltja az Isten szeretetét. Csalódik az, aki azt gondolja, hogy szereti Jézust, a nélkül, hogy fölhogyna bizonyos kedvtelésekkel, bizonyos hiúsággal a ruházkodásban, bizonyos ínycsiklandó ételekkel. Szeretik az Istent, de ha nem jutnak ehhez vagy ahhoz a tisztséghez, nyugtalanság az életük; ha becsületükben érinti őket valami, tűz futja át őket s ha nem gyógyulnak fel ebből, vagy abból a betegségből, végeszakad a türelemnek. Szeretik az Istent, de azért nem szűnnek meg szeretni a gazdagságot, a világ részéről jövő tiszteletnyilvánításokat s hiúságuknak jól esik, ha nemesnek, bölcsnek, másoknál jobbnak tartják őket.

A teremtményekhez való legkisebb vonzalom is elegendő, legyen az egy kis csecse-becse, ruhadarab, egy féltékenyen őrzött levél vagy bármi, hogy Jézus Szíve ne legyen egészen a miénk.

Aki telve van földi érzelmekkel, nem bírja még csak meg sem hallani a hozzá beszélő Istent.

Ha egy lélek Jézus Szívére irányítja egész szeretetét, megvet mindent: gazdagságot, gyönyöröket, méltóságot, földbirtokot, királyságot, nagyrabecülést s nem akar mást, mint Istent s azt mondja: Istenem, egyedül téged akarlak és más semmit. A jelen életben egyetlen gondolatunk, egyetlen szándékunk legyen Istennek keresése, hogy szeressük őt s teljesítsük szent akaratát és e célból rekesszünk ki szívéből minden vonzalmat, amely teremtményre irányulna. Olyan szívbe, amely megvált minden teremtett dolog iránt való vonzalomtól, azonnal bevonul és teljesen betölti az isteni szeretet.

Jézus osztatlan szeretetet követel. Vagy egészen az övé vagyok, vagy nem vagyok az övé. Nem lehet egy szívben két szeretetet táplálni. Minden szeretetnek, amelyet másoknak adok, csak az Ő szeretetéből szabad fakadnia. Ha a szülők, rokonok, jóbarátok vissza akarnak tartani a tökéletes szeretettől, ne engedjük magunkat befolyásoltatni. Sokszor itt törik kettőbe a tökéletességre való törekvés. Jézus Szívébe kell elmerülnünk, Ő megtisztít minden földi vonzalomtól.

Aki igazán szereti Jézus Szívét, az elveszti a vonzalmat minden földi jó iránt, magát mindentől megfosztani igyekszik, hogy egyedül Jézusé legyen. Jézus felé száll minden vágya, mindig Jézusra gondol, mindig Jézus után eped s csakis Jézusnak akar mindenütt, mindenkor és mindenben tetszeni. De hogy ide jussunk, folyton azon kell lennünk, hogy szívünket kiüresítsük minden szeretettől, amely nem Istenre irányul.

Ha fenntartunk valakivel barátságot, legyen az lelki barátság. Ez a barátság hasznos lelkünkre. Abból áll, hogy egymást segítjük a jóban való előhaladásban, jót tanulunk egymástól, felüldítjük egymást a társalgásban. Oh, mily üdvös az erényes emberek barátsága. Más barátság igen sokszor csökkenti az istenszeretetet. Ha embertársunk meglátogat, illik szívesen fogadni s ha szükséges, látogatását viszonzni. Nem szabad a társal-

kodásokat hajhászni, vagy azok elől teljesen kitérni. Felebarátunkat szeretnünk kell, mint önmagunkat. Hogy őt szeretjük, mutassuk meg azáltal, hogy társaságát nem kerüljük, hogy pedig önmagunkat szeretjük, bizonyítsuk azzal, hogy szívesen vagyunk önmagunkkal egyedül. Társalkodásunkat jellemezze az egyszerű nyíltszívűség, keresetlen nyájasság és szelídség. Tisztelet céljából rendezett, kölcsönös összejövetelektől sem kell túlságosan félnünk.

A teremtmények iránt érzett szeretet első faja az, mikor a teremtményt önmaga miatt, Istentől függetlenül szeretjük s a teremtmény szeretetében mintegy végleg megnyugszunk a nélkül, hogy a teremtmény szeretete minket Istenhez és az ő szeretetéhez felemelne. Aki így szeret, rendetlenül szereti a teremtményeket. Ala-coque Szent Margit is synlödött ebben a hibában. Jézus Szíve meg is fenyegette és mondotta neki, ha ott nem hagyja a teremtményeket, Ő hagyja ott.

Ez a szeretet lehet bűnös, ha minket Isten parancsának megszegésére vezet, kisebb-nagyobb dologban. Lehet tökéletlenség és bizonyos rendetlenség akkor, ha bűnre ugyan nem vezet, de mégis valamikép megosztja szívünket, úgyhogy szeretetünk Isten mellett még más dologra is kiterjed. Ez a szeretet, még ha nem is bűnös, gátol minket Isten tökéletes szeretetében s valamikép mindig ellenkezik az ember céljaival, amely őt egyedül Isten szolgálatára s az ő kizárólagos szeretetére rendeli és szenteli. Azért ez a szeretet rendszerint lelki nyugtalansággal és békétlenséggel van összekötve. Erre a szeretetre vonatkozik az, amit a lelkiélet ismerői és vezérei mondanak, hogy ha Isten tökéletes szeretetére el akarunk jutni, akkor a teremtmények minden szeretetéből ki kell bontakoznunk, hogy egész szívünket, egész lelkünket egyedül csak az ő szeretetére adjuk. Erre a szeretetre érvényes tehát, hogy minél jobban kibontakozunk abból, annál jobban közeledünk Istenhez.

A teremtmények szeretetében három fokot különböztetünk meg. Az első fokon Istent és a teremtménye-

ket egymásmellett szereti az ember, a nélkül, hogy a teremtményeket Istenért szeretné. *A második lépcsőfokon* megválnak az ember a teremtmények szeretetétől, azokat csak Istenért szereti. *A harmadik fokozaton* az ember Istenben kezdi szemlélni a teremtményeket és visszatér hozzájuk, hogy Istent szeresse mindenben és mindent Istenben.

Az önmehtagadásról részletesen.

Hogy az önmehtagadást állhatatosan tudjuk gyakorolni, szükséges 1. a hit szerint élni, 2. gyakorolni a belső hallgatást, 3. az összeszedettséget. Önmagunk legyőzése mindig küzdelembe kerül, azonban az önmehtagadás gyakorlása rendszerint csak az első három nap nehéz. Mindenről Istenért mondjunk le.

Az embernek szüksége van az anyagi eszközöknek bizonyos mennyiségére, hogy emberhez méltó életet éljen és örök üdvösségét kellő szabadsággal munkálhassa. Minden teremtett dolgot annyiban kell használnunk, amennyiben örök célunk elérésében segít; annyiban kell tőle megválnunk, amennyiben célunk elérésében akadályoz.

Az önmehtagadásban fokozatosan haladjunk előre, tehát ne egyszerre hagyjunk el mindent. A teljes önmehtagadás nem helyes, emberi gyengeségünk azt nem bírja. Nem kell minden kellemestől és örömtől megfosztanunk magunkat. Hiba, bűn csak akkor támad, ha az élvezet, a kellem már nem eszköz, nem velejárója az erkölcsös, szükséges, vagy hasznos emberi tevékenységnek, hanem célnak tolakszik fel s az embert arra bírja, hogy a józan ész, az isteni parancsok által megvont korlátokból kilépjen.

A vidámság, jókedv, ha a józan ész szabályai szerint igazodik a tökéletesség előmozdítója. Legyen a szórakozás, a játék tisztességes, megengedett, lélekre, testre ártalmatlan. Órizzze meg az ember közben lelki szabadságát s ne legyen csapongó a jókedvben. Legyen tekintettel a körülményekre a saját személyét,

a helyet, időt stb. illetőleg. Maguk a szentek is szóra-koztak. Szent János evangélista egy madárkával játsza-dozott, ha kifáradt. Borromei Szent Károly azt mon-dotta, hogy felüdülése alatt a biliárdozást még akkor sem hagyná abba, ha tudná, hogy egy óra múlva meg-hal. Gonzága Szent Alajos jámbor embereket kísért el természetbe vivő útjaikra és kedvesen eltársalgott velük. A természet szemlélésében, télen a meleg, nyáron a hűvös, továbbá zenei hangok élvezésében, munkánk-ban s beszélgetésben is lelhetjük örömünket s felüdül-hetünk. Van, aki az imában is fel tud üdülni.

Legkevésbé káros a magasabbrendű érzékeink (szem, fül) okozta élvezetek, örömök, mindamellert hasznunkra lehet minden kellemes, öröm, szórakozás, vidámság, ami Istentől nem von el. Mértéket a töké-letség utáni vágy, Isten- és felebaráti szeretet szabjon.

Kellemes és örömezéseinket is ajánljuk fel engesz-telésül Jézus Szívének.

Mindenkinek kötelessége önmehtagadást gyako-rolni. „Aki utánam akar jönni, tagadja meg magát s vegye fel keresztjét s kövessen engem” — mondja Jézus. Önmehtagadást kell gyakorolni, mikor szenvedélyeink jelentkeznek, de azonfelül is kell önmehtagadást gyako-rolni, hogy le tudjuk győzni szenvedélyeinket. Végezzünk annyi önmehtagadást, amennyire az isteni sugallatok ösztönöznek.

Igazi belső béke és boldogság a lemondásban van.

Külső önmehtagadás.

Evvel kezdjük, nem mintha ez volna a fontosabb, hanem azért, mert ez az útja-módja, amelyen a tulaj-donképeni főcélhoz, a belső önmehtagadáshoz eljutunk. De meg a hagyomány is, közfelfogás is elsősorban a külső szigort érti az önmehtagadás alatt.

A külső önmehtagadás célja érzékeinket minden rendentlőtől óvni s a helyes, okos működésre bizonyos szent erőszakkal idomítani. E végből el kell vonni tőlük,

ami azokat csiklandja, rendetlenre, bűnre ingerli, másrészt meg kell velük barátkoztatni, ami rájuk kényelmetlen, kemény és terhes. Fokozza bennünk az öntudatot, hogy nekünk van erőnk, tudunk győzni. Tapasztalt, kinyilatkoztatott igazság, hogy a testtel, érzékekkel szemben tanúsított okos szigor Istennek tetszik, a kegyelemnek, érdemnek s így a tökéletességnek egyik, szinte nélkülözhetetlen feltétele.

A külső önmegtagadás gyakorlatai.

1. Látás. Ha a szívben fellobban a vétkes szeretet, a tiltott vonzalom, legtöbb esetben az okot a szemek féltelenségében találjuk, azért a szemre igen kell ügyelnünk. Sohasem szabad olyat szándékosan nézni, ami nem eléggé szemérmes, tiszta és reánk veszélyes. Jézus, Sirák fia nyomatékkal int: „A szűzet ne nézd, nehogy megbotránkozzál szépségén. — Fordítsd el orcádat a felcifrázott asszonyról és az idegen szépséget ne nézegezd. Az asszony szépsége miatt sokan elvesztek és attól felgyullad a kívánság, mint a tűz.” (9, 5. 8. 9.) Sok mindent láthatunk amúgy futólag, tehát nem kell földre-szegezett arccal járni, okosan kell hordozni szemünket, tehát nem szükséges, hogy szemünket rászégezzük és nézzük azt, ami lelkünkre ártalmas. Aztán már az illem is megkívánja, de meg kitűnő önmegtagadási gyakorlat is, másnak nyitott ajtaján, ablakán be nem tekinteni, lakásában, asztalán szemünkkel egerészni. Ne olvassunk továbbá olyat, ami hozzánk nem méltó s amit nekünk tudni teljesen felesleges. A kapott levél, ujság után pedig móhon ne kapkodjunk. Tegyük félre kissé, míg lehül a kívánságunk. Másnak levelét engedély nélkül olvasni bűn, sőt súlyos bűn is lehet.

2. Hallás. Hallásunkat megtagadjuk, ha óvjuk magunkat a megszóló, ócsárló, rágalmazó beszédektől, ha idegenkedünk minden hízelgéstől és nem koldulunk másoktól ügyesen dicséretet, elismerést. Másoknak, főleg másnembelének hízelgő szavai Scaramelli szerint, úgy hatnak a lélekre, mint az édes, de veszedelmes méreg, fölkorbácsolják szenvedélyeinket, elfojtják az ájtatosságot és lassankint kiölik bennünk Isten félelmét. Az

érzékies, melanchólikus zene is nem keveset árthat a léleknek.

3. Szaglás. Szaglásérzékünket úgy tagadjuk meg, ha felesleges illatszereket nem használunk. Lakás, ruha, test, haj illatosítása fölösleges, úgyszintén a test púderezése, kenőcsözése. Ne riadjunk vissza a templom, iskola, betegszoba kevésbé kellemes levegőjétől.

4. Izlés. Nagy jelentőségű a tökéletesség szempontjából az izlés szabályozása bölcs mérséklet, önmegtagadás által. Itt naponta fel kell venni a küzdelmet.

Önmegtagadás a) az evés mennyiségében.

Annyit együnk és igyunk egyszer-egyszer, hogy állapotbeli kötelességeinket könnyen és zavartalanul tudjuk egyik étkezéstől a másikig teljesíteni. Itt-ott maradhatunk a mértéken alul s ha az rendszeresen nem történik, akkor egészségünknek nem igen árt. Természetesen, ha észrevennénk, hogy ártana, akkor a rendes mértéket fogyasszuk. Sokan szombaton Szűz Mária tiszteletére, pénteken pedig Jézus Szíve tiszteletére böjtölnek, kevesebbet esznek. Igen sok ember kibirja kevesebb étellel.

Aki nagyon sokat evett, vagy ivott, az a túlterhelt hajóhoz hasonlít, mert a tönkremenés veszélye fenyegeti (Sziénai Szent Katalin). Aki kelletlenül többet eszik vagy iszik, az sok kegyelmet elveszít és kísértésbe esik;

b) az evés milyenségében.

Akinek módjában áll az ételeket megválasztani, elégedjék meg egyszerű és közönséges ételekkel, de azért legyenek azok táplálók.

Ha nincs módunkban választani, akkor együk azt, amit elébünk tesznek. Krisztus Jézus mondotta: Egyétek azt, amit elébetek tesznek. Ha mindig azt esszük, amit elébünk tesznek, akkor is igen nagy önmegtagadást végzünk. Itt is hozhatunk áldozatot: kevésbé ízletes ételekből többet veszünk s kevesebbet az ízletes ételekből. Az a fontos, ne ragaszkodjunk semmiféle ételhez.

A bor fogyasztására nagyon vigyázzunk. A tökéletességre törekvő lélek inyenység után nem vágyik;

c) az evés módjában.

Igyekezünk az érzéki foglalkozást lelkiessé tenni azáltal, hogy itt is önmegtagadást gyakorolunk, pl. hogy nem eszünk mohón, szigorúan alkalmazkodunk a bevett illemszabályokhoz. Vannak, akik felolvastatnak maguknak étkezés alatt lelkiolvasmányokat és arra figyelnek. Vannak, akik nem élvezik az ételeket. A szomjúság eloltásának későbbre való elhalasztásával is lehet önmegtagadást gyakorolni.

5. Tapintás. Ne érintsünk senkit, főleg másneműt, sem játék, sem barátság, sem tréfa, sem rokonság címén. Csak komoly ok menthet fel. Még önmagunkat se érintsük igazi ok nélkül. Másnembelivel való puszta kézfogás sincs mindig minden veszély nélkül.

A tapintás érzékét a kemény fekvőhely, az alvás mérséklése, a pontos, korai felkelés, a hidegnek, melegnek, fáradságoknak szívós eltűrése nemesíti, szenteli meg s teszi ártalmatlanná. A féktelenségre hajló ösztönök megzabolázására és a szent tisztaság megőrzésére kitűnő szolgálatot tehetnek az ostor és a vezeklő öv. Sanyargató övet éjjel ne használjunk. Inkább reggel, de lehet egész nap, ha egészségünk bírja. Ezekre nézve a lelkiatya tanácsát kell kikérnünk.

Ne keressük testünk kényelmes elhelyezését főleg nappal.

Szerény és illedelmes legyen helyzetünk, járásunk, állásunk, ülésünk, fekvésünk.

Az önmegtagadást váltakozva használjuk, így nem viseli meg úgy a szervezetet, pl. a böjtöt, virasztást, de azonnal térjünk mindenben vissza a rendes életmódhoz, mihelyt észre vesszük, hogy egészségünknek árt. Isten sokszor az önmegtagadásra következő vigasztalással megmondja, hogy melyik tetszik neki legjobban.

6. A nyelv. A nyelvvel vétünk legtöbbet. Legyünk azért bizonyos fokig szófukarok, mint az Irás mondja: „Kevés beszédű légy.” Mielőtt beszélni kezdenénk, főleg,

ha valamelyes jelentőségű dologról van szó.— Vessünk előbb számot magunkkal, hogy mit, kinek, kik előtt mondunk. Óvakodnunk kell, hogy olyat ne mondjunk, ami más becsületének, jóhírnevének ártana. Ezen a téren sokan lelkiismeretlenül beszélnek. A rágalmat, megszólást kötelességünk visszavonni. A ránk bízott titkokat ne fecsegjük ki. Főleg idősebbek, tekintélyesek társaságában inkább csak akkor beszéljenek a fiatalab-
bak, ha kérdezik őket.

Kerüljük a haszontalan fecsegést, a fölösleges beszédet. Ne kiáltozzunk, ne panaszkodjunk a kedve-
zőtlen időjárás, vagy pedig betegségünk miatt, ne ócsá-
roljuk az élénk tett ételeket, ok nélkül ne beszéljünk magunkról, lehetőleg ne mondjunk ellent senkinek. Nem lehet az emberben a megszentelő kegyelem, ha szája mindig nyitva áll a fecsegésre. (Szent Bernát.)

Belső önmegtágadás.

A belső önmegtágadás célja belső képességeinket, tehetségeinket szabályozni, a rendtelentől óvni, idomít-
tani, tökéletesíteni, nevezetesen az értelmet, akaratot, képzelő és vágyó tehetséget. Ezerszerre fontosabb a belső önmegtágadás, mint a külső, hiszen ez utóbbi csak út, eszköz, hogy az előbbire eljussunk. A belső önmegtágadás nélkül a külső nem ér semmit. A külső önmegtágadás időhöz, helyhez, körülményekhez kötött, a belső gyakorlása mindig fontos és lehetséges. A külső önmegtágadást, ha abban akadályozva vagyunk, pótol-
hatja a belső, minő az összeszedettség, a teremtmények-
től való szent függetlenség, szívtisztaság, alázatosság, enge-
delmesség; a belső önmegtágadást ellenben semmi sem helyettesítheti. Fő a belső rend szabályozása, megvaló-
sítása, amely nélkül a külső önfegyelmezés mit sem ér, fő ugyanis a lélek, s mindez a belső önmegtágadással érhető el.

Mielőtt részletekbe bocsátkoznánk, nézzük, miben is kell nekünk elsősorban a belső önmegtágadást gya-
korolnunk.

a) Megmondja ezt főképen sajátos hivatásunk, állapotunk. Ami ennek betöltésénél gátol, akadályoz, abban feltétlenül önmegtagadást kell gyakorolnunk, mert különben nem lehetünk igazán azok, amiknek lennünk kell.

b) Megmondja továbbá egyéniségünk. Kinek ez, kinek amaz a gyengéje, fogyatkozása, hajlama. Kiki ott védekezzék, ahol magát leginkább támadva érzi.

c) Végül olykor maga Isten is, akár belső sugallatok, akár lelkivezetőnk által tudtunkra adja, hogy miben kíván tőlünk önlegyőzést, áldozatot.

A lelkiélet minden tanítója elsősorban a belső önmegtagadást ajánlja:

Szalézi Szent Ferenc pl. így nyilatkozik: „Főteendők az legyen, hogy magunkat legyőzzük és az önmagunkról való lemondásban tökéletesedjünk. Kiváló gondot kell arra fordítanunk, hogy leküzdjük magunkban a jelentkező bosszúságot, mérgelődést, haragot, gyanakvást, féltékenységet, hiúságot és irigységet. Így jutunk aztán erőhöz, nagyobb nehézségek legyőzéséhez.”

Keresztes Szent János pedig azt mondja: „Többet halad az ember egy hónap alatt, ha indulatait féken tartja, mint ha esztendők folyamán szigorú penitenciával sanyargatja testét. Ez utóbbihoz ugyanis nem ritkán önszeretet és hiúság keveredik.”

A belső önmegtagadás nehéz. Mennyivel könnyebben viseli el az ember a testi szenvedéseket, mint lemond hiúságáról, önfejűségéről, ábrándjairól, függetlenségéről, szabadságáról. Itt az igazi erény.

A belső önmegtagadás gyakorlatai.

1. Az emlékező- és képzelőtehetség. Az értekek által a külvilágtól szállított anyagot az emlékezőtehetség raktározza el és őrzi meg, több-kevesebb hűséggel; itt van mindaz, amit tanultam. Itt találkozom önmagammal és visszaidézem emlékembe, amit csak tettem. Az emlékezőtehetség jóra és rosszra kihasználható. Éppen azért ezt a tehetséget is fegyelmezni kell a belső önmegtagadással.

A képzelőtehetség pedig az emlékezet által szol-

gáztatott képekkel játszik, azokat bővíti, nagyítja, kicsinyíti, kombinálja és így vetíti a lélek vásznára. A költők, művészek a fantázia világában élnek és onnan hozzák elő azt a sok szépet; a lelkiéletben is sok értékes szolgálatot tehet. A fantáziára nagyon kell vigyázni, mert sokszor még a szenteket is megcsalja. A fantáziát tükörhöz szokták hasonlítani.

Van homorú, domború és lapos tükör. Mindháromból van valami a fantáziában.

A homorú tükör nagyít, ferdít és valóságos torzképet csinál az emberből. Így dolgozik sokakban a fantázia is. A képzelődő betegek, hipokonderek, hisztérikusok s számos más élvezhetetlen, hasznavethetetlen tagja a társadalomnak, voltaképpen a fantázia homorú tükrének áldozatai.

Máskor megint a fantázia a domború, vagyis a kicsinyítő tükör szerepére vállalkozik, a szenvedély érdekében.

Máskor megint a lapos tükör módjára csal. A lapos tükör úgy tünteti fel a dolgot, ahogy van, de nem ott, ahol van. Így a fantázia is hányszor keresteti velünk bajaink, kellemetlenségeink okát másokban, pedig magunkban, vagy esetleg a Gondviselés bölcs végzésében találhatnók fel.

Nagyon érti a fantázia a port felkeverní, komor fellegekkel bevonni az eget, mindent elhomályosítani, sőt óriási viharokat támasztani, melyeknek azonban a dolgok valóságában, az igazi világban vagy éppen semmi, vagy csak igen csekély alapjuk van.

Az említetteken kívül még három hibája szokott lenni a fantáziának.

a) A szenny, a pizok. Sokaknak fantáziája saját hibájából vagy azonkívül, meg van mételyezve s ebből kifolyólag bámulatosan termékeny a legbizarrabb, legrútább képek gyártásában, reprodukálásában.

b) Az ingatagság, féktelenség, a határtalan szelesség és csapodárság. Minden komoly munkánál ott a fantázia és kizökkenti az embert komoly teendőiből. Főleg az ima megzavarására pályázik.

c) A nehézség, lomhaság. Az a bámulatosan mozgékony fantázia egyszerre elveszti minden ruganyosságát, ha szent dologról, pl. szemlélődésről, elmélkedésről van szó.

Óriási tere van tehát a belső önmehtagadásnak, hogy a fantáziát rendben tartsa.

A fantázia gyógyítása.

a) Ne higgyük, hogy a fantázia feltétlenül hatalmunkban van és éppen ezért mindenért felelősek nem vagyunk, amit élénk fest és rajzol. A legrútabb fantáziaképek lelkünk tisztaságát érintetlenül hagyják, ha szabadakaratumk hozzájuk nem járul. A fantáziát vessük meg és legyünk türelmesek; ha ijedezünk tőle, annál élénkebb lesz.

b) Ne foglalkozzunk vele. Tereljük el róla figyelmünket, valahányszor felöltik.

c) Tűzzünk ki nagy, nemes célokat s nem lesz időnk a fantáziával foglalkozni.

d) Töltsük be lelkünk képtárát szép, nemes, művészi képekkel, aminőket főleg vallásunk bőven nyújt. Amint a léhaságoknak az ujságokban apróra elbeszélrt részletei, gonosztetteknek, könnyűvérű regényeknek olvasása betegessé, ábrándozóvá, szertelenné teszi fantáziánkat, viszont a jó könyvek enyhítőleg, gyógyítólag hatnak.

2. Az értelem. Mikor az értelmünk mehtagadásáról van szó, ez csak a rendetlennek a kiküszöbölésére vonatkozhatik s pedig az ész kiművelésében mint annak használatában.

Az értelem hibái és azok orvoslása.

1. Az értelem nyugtot nem ismer, szinte kénytelen valamivel foglalkozni. Ha kellőleg nem fegyelmezzük, igen sok haszontalansággal tömi tele magát.

a) Ebbe a hibába esnek, akik összeolvasnak minden ujságot, regényt, folyóiratot, politikát, csupán a saját dolgaikkal nem törődnek.

b) Akik bár egy dologgal foglalkoznak, de nem azzal, amivel kellene és kötelességeiket elhanyagolják. Tanuljuk először a szükségést, azután a hasznosat és

csak utoljára hagyjuk a kellemest. Tanuljuk meg hivatásunkat alaposan.

2. A másik hibája az értelemnek az akaratosság, elbizakodottság, önteltség.

Ne tápláljunk önteltséget, véleményünkhöz csökönyösen ne ragaszkodjunk. Nincs különbség az ilyen ember és a részeg ember között.

A lelkiéletben megbízható vezetőről gondoskodjunk. S ha ilyenre Isten nagy jóvoltából szert tettünk, bizzuk magunkat annak kezére s ne hagyatkozzunk nagyon a saját véleményünkre. Rosszabb vezetőt úgyszem találhatnánk mi magunknál. Magunkkal szemben részrehajlók vagyunk. Sokszor lelki dolgainkban kiigazodni nem tudunk s lelkivezető nélkül elvesznénk. Aki a lelkiéletben előhaladni akar, annak választani kell lelkivezetőt, aki őt az életszentség elérésében kalauzolja. A lelkivezetőnek tárjuk fel lelkünket, lehet részletekben is. A lelkivezetőnek nem tartozunk feltétlen engedelmességgel.

Ha a gyóntató a bíraskodás mellett jó tanácsot is ad, akkor már lelkivezetőnek számít, minden kifejezett felkérés és elfogadás nélkül.

Nagy lelki szükség esetétől eltekintve, jól teszi mindenki, ha feláldozza egyéni, gyengéd érzelmeit s abban keresi lelkivezetőjét is, akit a Gondviselés intézkedése folytán gyóntatójának választhat, vagy kell tekintenie, annál is inkább, mert a szentségi kegyelem közlője állapotbeli kegyelemmel is bír, hogy a gyónót megismerni és irányítani tudja. Ha a gyóntató nem tud, vagy nem akar bennünket vezetni, a gyónást azért elvégezhetjük nála, ha szükséges, csak lelki irányítást kérjünk mástól.

A jó lelkivezető tulajdonságai: legyen okos, tanult, jámbor, alázatos, ájtatos. Legyen szelid, de azért mondjon meg mindent, ami szükséges. Szeresse hivatását. Legyen gyóntató, legyen pap. Kérhetünk irányítást mástól is, ha erre életszentsége és okossága alkalmassá teszi.

3. Az akarat. Az akarat kitűnő tehetség, az

értelem tüzi ki a célját. Az akaratunkat nem veri bilincsbe még a jó Isten sem, mert szabadakaratot adott. Az akarat dönti el sorsunkat, általa vagyunk jók vagy rosszak. Az akarat művelhető, ha egyszer meghódítottuk, ez maga hatalma alá hajtja az értelmet is s kiaknázza belőle, ami jó csak tőle telik.

Az akarat hibái.

a) gyengeség. Ma igen sok ember mindent a jövőtől, vaksorstól, szerencsétől vár s azt szeretné, ha más gondolkodnék, akarna és tenne helyette;

b) raboskodás, vagyis a kellő szabadság hiánya. Ez vesz az emberen erőt, midőn az ember mindenbe belebonyolódik, mindenre rátapad. Majd ez, majd az: személy, tárgy, foglalkozás keríti hálójába és nem tud abból szabadulni, míg csak a szenvedély pókja vérét az utolsó cseppig ki nem szívja;

c) féltelenség. A féktelen akarat majd ezt, majd meg azt akarja ösztönszerűleg, csupa szeszélyből. Nagy eréllyel vág neki, de aztán fordul a szélkakas és odadob mindent és más irányba, új csatákba kap.

A hibák gyógyítása.

Az akarat edzésének, orvoslásának módjai:

1. Szüntelenül imádkozzunk.

Az ima már magában véve is kitűnő türelempróba, ha idején, helyén, kitartóan, külső és belső tisztelettel végezzük azt. Hozzá még — ami a fő — kegyelemforrás, amely az akarat hiányait pótolja. Igazán önmehtagadók csupán az isteni kegyelem által lehetünk s a kegyelmet az ima eszközlí ki számunkra. Főképen az elmélkedő ima és lelkigyakorlat bizonyul erős akaratébresztőnek. Az elmélkedés órái, lelkigyakorlatokban töltött napok úgy hatnak a lélekre, mint a tavaszi napsugár a dermedt természetre. Világítják, melegítik, életre, tevékenységre ébresztik. Pezsgő életkedv fakad nyomukban, mely szorgos, kitartó, bő gyümölcsöt ígérő munkára lelkesít.

Aki nem tud lelkigyakorlatokra menni, vegye meg és olvassa el P. Csávossy: „Örök igazságok” lelkigyakorlatos könyvét.

2. Csináljunk napi rendet és ragaszkodjunk hozzá. Felkeléskor legelső legyen az imádság.
3. Belső és külső önmegtágadást gyakoroljunk.
4. A kísértések elleni küzdelem igen erősíti az akaratot.
5. Állítsunk elénk oly jó és kivihető feltételeket, amelyek zárós határidőn belül végrehajthatók s hajtsuk is végre azokat.

Összeszedettség.*

Az összeszedettség az életszentség titka, előkészít az imára és megóv a nagyobb bűnöktől, alkalmassá tesz az isteni sugallatok befogadására. Gyakorlása önmegtágadás nélkül nem lehetséges.

Ha belső, lelki tevékenységünket Istenre és általában lelki tárgyak köré csoportosítjuk, akkor lelki összeszedettségben élünk. Ide számíthatjuk azt is, mikor apró lelki ügyeinket megbeszéljük Istennel.

Szokjuk meg, hogy necsak a szent dolgok, mint képek, szobrok, hanem egyebek is, mint pl. valami emberi alkotmány, teremtmény, természet szemlélése, zenei hangok hallása Istenre emlékeztessenek, őhöz emeljenek. Egyes dolgok, pl. a természet szemlélése egyeseket Istenhez emel, másokat Istentől elvon. Nézzünk egy példát arra, mikép emelhet valaminek a szemlélése Istenhez: Látunk egy szellő által mozgatott fát, eszünkbe juthat a Szentlélek fuvalma; általában a természet szemlélése eszünkbe juttathatja Isten jóságát, aki azt értünk teremtette, Isten szépségét, hatalmasságát; ha a természet oly szép és erői oly hatalmasak, mily szép s hatalmas az Isten, aki azt létrehozta. Társalgás, étkezés közben is gondolhatunk Istenre. Szabadidőnkben, amennyire erőnk engedi, legyünk összeszedettek. Gondolhatunk Istenre keresztvetésnél, óráutéskor, pihenés elején, munka előtt s után, szobába

* Müller Lajos S. J., Plus—Gálffy S. J. nyomán.

való be- és kijövetelnél. Szokjuk meg, hogy mindent hozzunk kapcsolatba Istennel, lelkünk minden tevékenysége Istenhez emeljen, találjuk meg mindenben az Istent.

Az összeszedettség nem gyakorolható állandóan. Ezt nem bírja el idegrendszerünk, sokszor pedig munkánk akadályoz. Vannak munkák, amik teljesen lekötik figyelmünket, természetesen ily esetben nem gyakorolhatjuk az összeszedettséget. Vannak munkák, ahol a nélkül, hogy az silányabbá válnék, gyakorolhatjuk az Isten jelenlétébe való helyezkedést, máskor pedig csak röpipákat végezhetünk. Az összeszedettséget nem mindennap tudjuk egyformán jól gyakorolni. Az összeszedett lelkiállapot megszerzése igénybe vesz fél, egy esetleg több esztendőt. Biztosak lehetünk, hogy elérjük, le fogjuk tudni kötni gondolatainkat és megszerezünk isteni Mesterünk társaságában való élest, csak komoly igyekezettel kell erre törekedni. Tartsunk távol magunktól mindent, ami Istentől elvon, elszórakoztat.

Az összeszedettség állandósításának és fokozásának két elterjedt eszköze és módja: Isten jelenlétébe való helyezkedés és a röpipák.

Isten jelenlétébe helyezkedés. Isten mindenütt jelen van: földön, lelkünkben, mennyben. Elképzelhetjük bárhol. De a legkönnyebben és nagy lelki haszonnal vehetjük fel a kapcsolatot Istennel, ha a bennünk élő Istenre gondolunk. Vannak, akik gyakran gondolnak az Oltáriszentségben élő Jézus Szívére. Beérhetjük azonban Isten jelenlétének eleven tudatával is.

Röpipák igen alkalmasak könnyedén és édesen Istenhez emelni lelkünket. Elvégzésükre elég 1—2 pillanat. Gyakorlásukkal nagy istenszeretetre jutunk. Kinek-kinek lelkiállapota szerint más és más röpipa használhat legjobban. Ha a bűnbánat szellemével vagyunk eltelve, mondhatjuk: Jézusom, irgalom! Máskor a természetfeletti felvilágosodás útja időszerű, ilyenkor megfelel: Jézusom, légy Üdvözítőm! Jézusom szentséges Szíve, bízom benned! Vannak, akik az Istennel való egyesülés fohászait gyakorolják leggyakrabban:

Boldog Szentháromság! Én Istenem, mindenem! Köz-
kedvelt röpima: Jézusom, maradj mindíg velem.

Az igazi felebaráti szeretet.*

„Aki mások iránt legtöbb szeretetet gyakorol, a legtöbb szeretetet fogja tapasztalni a szentséges Szív részéről.” (Vie et Oeuvres, Intelmek.)

Szent Margit ezen erény felől is különös útmutatásokat kapott az Úrtól, akinek szent Szíve Isten és az emberek iránt a legtisztább szeretettől lángolt. A Szent maga is bőségesen merített a szeretetnek ezen kiapadhatatlan forrásaiból és osztogatta azt tettben és szóval ott, ahol csak alkalma volt.

Az igazi emberszeretet alapelveit három irányban fejti ki.

a) A felebarát örök javát tekinti.

„Egyszer esti elmélkedés alkalmával kérte az Urat, ismertetné meg vele a módját, hogyan szeresse Őt. Jézus értésére adta, hogy iránta való szeretetét semmivel sem mutathatja meg jobban, mint azáltal, hogy felebarátját Istenért szereti. Ezért bár mindenki között ő a legcsekélyebb — erejéhez mérten mozdítsa elő testvérének és a bűnösöknek lelki üdvét. Ezentúl jártában, keltében feledje önmagát és mindenben azon igyekezzék, hogy mások javát munkálja; a szeretet uralmának helyreállítását a szívekben pedig tőle várja és kívánja.” (U. o.)

„Egyháziak és világiak fel sem veszik a szeretet megsértését, pedig ez isteni erény eredete Isten Szívében van. Az ellene vétők korhadttá válnak (a Szerzet fáján), amelyek megérdemlik, hogy levágják őket, mert oly nagy fájdalmat okoznak neki.”

b) A társaséletben való érintkezésre ajánlja:

„Szelíden kell elviselni az apró kellemetlenségeket, ellentmondásokat, felebarátunk hangulatváltozását

* Liguori Szent Alfonz, Szívünk napja, Vermeersch nyomán.

a nélkül, hogy bosszankodnánk felette; ellenkezőleg készen kell lennünk minden szolgálatra, mert ez határozó eszközöknek, hogy felénk fordítsa a szent Szív kegyét." (U. o.)

„A felebarát iránt tanúsított szelídség, engedékenység nagylelkűvé, apró szolgálatokra készsége teszi önt." (U. o.)

„Ne túrjón szívében hidegséget felebarátjával szemben, mert az Úr Szíve hasonló hidegséggel lesz ön iránt." (U. o.)

c) A szegények testi javára vonatkozólag gyakran emlegette a Szent:

„Keressen alkalmat, hogy Jézus szentséges Szívét kielégítse a felebaráti szeretet gyakorlataival, úgyhogy tehetsége szerint támogatja a szegényeket anyagi és szellemi javakkal Krisztusért." (Vie et Oeuvres. Különböző iratok.)

„Legyen türelmes mindenki vel szemben, hogy mindenki bizalmát megnyerje. Tegye ezt különösen a szegényekkel, hogy szükségükben önhöz forduljanak. Legyen mindenkinek barátja és senkinek sem ellensége, ameddig Istennek tetszik." (67. levél.)

Aki szereti Jézus Szívét, gyakorolja a felebaráti szeretetet.

A felebaráti szeretet nem csupán gyöngéd érzelemben, pusztán jóakarásban áll. A felebaráti szeretet abban mutatkozik, hogy embertársunk iránt szívből jóakaratot tanúsítunk, neki nem ártunk, hanem vele jót teszünk. A felebaráti szeretet tehát elsősorban a tettnek a műve; a jótetésben mutatkozik.

Jóakaratot akkor tanúsítunk, ha résztveszünk felebarátunk jó dolgában úgy, mint balsorsában. Az ember hajlamosabb arra, hogy résztvegyen más fájdalomában, mint hogy vele örüljön.

Ne ártsunk felebarátunk életében, ártatlanságában, vagyonában, becsületében, valamint házastársában. „Amit nem akarsz, hogy más neked cselekedjék,

vigyázz, hogy azt másnak soha ne cselekedjed." (Tób. 4, 16.)

Jót tegyünk embertársainkkal, különösen, ha szükségben van. Az irgalmasság cselekedetei szerint leszünk megítélve. Minél tökéletesebb a felebaráti szeretet, annál bőkezűbben adakozik, annál kevésbé keresi a magáét.

Felebarátunkat úgy szeressük, mint magunkat. Képzeljük gyakran magunkat embertársaink helyébe, akkor aztán egészen bizonyosan másképen fogunk vele bánni.

A felebaráti szeretet parancsát pontosan teljesítő ember bizonyosan elnyeri az örök üdvösséget. Miért? Mert aki embertársának nem árt, hanem neki még alamizsnát ad, lehetetlen, hogy rossz legyen. Aki alamizsnát ad (az irgalmasság cselekedeteit gyakorolja), annak a bőkezűségen kívül még sok más erénye is van.

A felebaráti szeretet az igazi keresztény tulajdonképeni ismertető jele.

Az ellenséget is szeretni kell. „Szeressétek ellenségeiteket, jót tegyetek azokkal, kik titeket gyűlölnek, imádkozzatok üldözőitekért és rágalmazóitokért.” (Mt. 5, 44.)

A felebarátunknak tett minden jót vagy rosszat Krisztus Urunknak magának tesszük. Krisztus Urunk szerint ugyanis: „Amit egynek ezen legkisebb atyámfiai közül cselekedtek, nekem cselekedtétek.”

Aki szereti felebarátját, mindent megtesz érdekében, különösen a lelke ügyében. Ismertessük meg pl. a Jézus Szíve-tiszteletet, a kegyelem a többit elvégzi. Tudjuk ugyanis, hogy az Úr Szíve tiszteletét az emberek lelkének megmentésére adta. Világosítsuk őt fel azokban a lelki dolgokban, amelyekben járatlan, hogy örök üdvösségét elnyerje, buzdítsuk a jóra. Sokszor egy-két jó szó is elég. Jó példával is rengeteget tehetünk, de a legtöbbet a felebarátért felajánlott imádsággal érünk el. Megholt hívek lelki üdvéért, különösen hozzátartozóinkért s akik miattunk vannak a tisztítóüzben, ne felejtünk el imádkozni. Mindenki

köteles felebarátja lelki érdekében dolgozni. Miért? Mert Isten úgy határozott, hogy minden ember csak felebarátja közvetítésével üdvözüln. Vagy talán nekünk mindegy, hogy annyi millió és millió embertárs halad az örök pusztulás útján? Mivel azonban ezen a téren nagyon kevesen teljesítik kötelességüket, azért van az, hogy olyan kevés ember üdvözüln. Jézus Szívének pedig éppen ez volt a legrettenetesebb szenvedésében, hogy annyi sok emberért hiába szenvedett. Aki egy lelket megment, Krisztus könnyeit törli le. Ha a bűnös lelkeket Istenhez vezetjük, az ő bűneik is megszűnnek. Így eltávolítjuk a szent Szívől a bűnök töviseit, így fájalmát nagy fokban enyhítjük.

A legsiralmasabban a haldokló ágyánál tapasztaljuk, hogy mennyire nem törődnek igen sok helyen a lélekkel. Eltitkolják a beteg előtt egészségi állapotának súlyosságát, gonosz módon, hazugsággal megnyugtatják. Hagyják, hogy lelke a pokolba szálljon. Nem szólnak semmit lelke érdekében. Nem hívnak hozzá papot, mert „szegényke meg találna ijedni, talán meg is halna“, szokták mondani. Csak a testtel törődnek. Pedig még egy beteg sem halt meg a miatt, hogy eljött hozzá a pap az Úr Jézussal. Sőt! A betegek lélekben megerősödvé, vigasszal szívükben, könnyebben és türelmesebben viselik el szenvedésüket, haláltusájukat. Mily könnyű annak meghalni, aki Jézus Szívét tisztel!

Tegyünk meg mindent, hogy a haldokló lelkét megmentjük. A betegnek ne mondjuk meg, hogy élete menthetetlen, mert ennek tudatában sokan kétségbe esnek. *Csak annyit közöljünk vele*, oly fokban súlyos a betegsége, hogy meg is halhat, de ha Isten akarja, ismét felgyógyul. Mivel súlyos beteg, kötelessége papot hívni. Ha eljön a pap, még nem kell rögtön arra gondolni, hogy a betegnek meg kell halnia, sőt sokszor a szentségek vételére az Úr Jézus visszaadja a test egészségét is. Világosítsuk fel, ha készületlenül találna meghalni, az örökké tartó tűzbe jutna. Ha a beteg halogatni akarja a dolgot, bátran mondjuk meg, nem biztos, hogy holnap már elvégezheti-e. Ha pedig úgy

mondja, ő neki nincs bűne, feleljük rá, még akkor is kötelessége papot hívni, de különben olyan ember nincs, akinek ne lenne bűne. Ha semmikép sem akarna papot, mégis hívjunk hozzá, mert a pap érteni fogja a módját, miképpen lehet a megátalkodott bűnöst megtéríteni. Ha a beteg tudatlan, vagy nagyon gyenge már, segítünk a gyónásra való előkészülésében. Legelőször a tökéletes bánatot indíttassuk fel vele. Ha másvallásúról van szó s megtéríteni már nem tudjuk, akkor legalább a tökéletes bánat szükségességére és felindítására tanítsuk meg. Ha a pap valami okból késnek és orvos van ott, akkor adassunk vele szíverősítő injekciókat, hogy a beteg a pap érkezéséig életben maradjon. Sok betegre rendkívül megnyugtató, ha a pap távozása alkalmával jobbulást kíván. A beteget figyelmeztessük, hogy imádkozzék, mert ilyenkor ez kötelesség; imádkozzék Jézus Szívéhez, Szűz Máriához s meg fogják segíteni; tegyük meg ezt akkor, ha a beteg nem imádkozik, vagy túlságosan meg van ijedve.'

Aki szereti Jézus Szívét, az nem haragszik felebarátjára és szelíd vele szemben.

Az az erény, hogy az ember nem gerjed haragra az őt ért kellemetlenségek között, a szelídség gyermeke.

Az alázatosság és a szelídség a legkedvesebb erény volt Jézus Krisztus szemében, azért mondotta: „Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű.”

Ó, mily kedvesek Jézus Szívének a szelíd szívek, amelyek mikor megsértik, kinevetik őket, rágalmazzák, üldözést, sőt ütést, verést szenvednek, nem haragsznak arra, aki őket igazságtalanul illeti, veri. Mindíg tetszett Jézusnak a szelídek könyörgése. (Jud. 9, 16.) A paradicsom a szelídeknek különösen meg van ígérve. „Boldogok a szelídek, mert ők bírják a földet.” (Mt. 5, 4.)

A halott, bár méltatlansággal illetik, sőt lábbal tapossák, nem érez semmit; hasonlóképen a szelíd-

nek is, akárcsak a halottnak, amely többé nem lát, nem érez, el kell tűrnie minden megvetést, melyet vele szemben tanúsítanak. Aki szívből szereti Jézus Krisztust, az eljut idáig, mert egészen hozzásímul az ő akaratához s ugyanazzal a békével s nyugalommal fogadja a jó és balsorsot, a vigasztalást és szomorúságot, a méltatlanságot, kedvességet. Így tett az Apostol, azért mondotta: „Tele vagyok örömmel minden megpróbáltatásomban.”

Halljuk csak, mit mond Szalézi Szent Ferenc, a szelídség mestere: „Ne gerjedj soha haragra, ne nyisd meg a kaput semmiféle ürügy alatt, mert ha egyszer bejött hozzánk, nincs többé hatalmunkban elűzni, amikor akarjuk, sem pedig mérsékelni.” A harag szenvedélyében megvallotta, hogy huszonnégy esztendeig kellett fáradnia azon, hogy leigázhassa. Tehát folyton és folyton kell küzdeni a harag ellen.

Ha kitörünk haragunkban s szavakkal, tettekkel szabad folyást engedünk haragunknak, még nyugtalanabbak leszünk.

Aki állandóan meg akarja őrizni a békét, az ne legyen soha rossz kedvű. A rossz kedvet elűzhetjük pl. azzal, hogy jó könyveket olvasunk, imádkozunk, barátunkkal kellemes dolgokról beszélünk. Nem lehet rossz kedvű az, aki szívből szereti Megváltóját, mert bármi éri, belenyugszik, nem akar mást, mint Jézus.

Sohase haragudjunk, még ha jogosan megsérte nek is. Szalézi Szent Ferenc mondotta: Sohasem voltam haragos, hogy utóbb meg ne bántam volna. S mikor abban az esetben felhevültnék érezzük magunkat, a legbiztosabb út a hallgatás, a figyelmeztetést, vagy pedig választ halasszuk el alkalmasabb időre, mikor szívünk már nem füstölög.

Tartózkodjunk, hogy olyankor fenyítsünk meg valakit, ha rossz kedvűek vagyunk, mert ilyenkor a figyelmeztetés érdessé válik. Ne fenyítsünk senkit, ha indulatban van, mert ilyenkor még csak élesztjük haragja tüzét.

Ha mégis azt látjuk, hogy a harag gyengeségünk

folytán már megvetette lábát lelkünkben, törekedjünk ismét helyreállítani benne a békét, a nyugalmat s aztán indítsuk fel magunkban az alázatosságnak és szelídségnek indulatait azzal szemben, akire megharagudtunk. Ha jön a harag indulata, utasítsuk vissza, fordítsuk másfelé tekintetünket, a nélkül, hogy csak egy szót is szóljunk.

Mit kell tennünk, hogy felebaráti szeretetünk helyesen fejlődjék? Számúzzuk életünkéből a kevélységet, irigységet, ridegséget, sötétlátást, iparkodjunk e helyett alázatos lelkülettel mindenkiben csak a jót látni s magunkat mindenkinél hitványabbnak tartani. Ne ítéljünk meg senkit s ne beszéljünk felebarátunk hibáiról szükség nélkül.

Senkire sem szabad haragudni, még ellenségünkre sem.

Ha valaki bennünket megsértett, szívből meg kell bocsátanunk. A megbocsátás abból áll, hogy nem haragszunk rá s szeretjük. A barátságot vele fenntartani nem szükséges, ez nem tartozik a megbocsátás lényegéhez. Ha ellenben találkozunk vele, köszöntsük őt szívélyesen, beszéljünk hozzá. Ha a haragos nem viszonzza közeledésünket, akkor tekintsük úgy, mint az ismeretlent. Ha pedig mi követtük el a hibát, kérjünk bocsánatot, de ha nem kapnánk, nem szükséges a további közeledés megkísérlése, teljesen elegendő a szívből jövő szeretet.

Manapság az emberek között mit sem hallani mást, mint a felebarát szapulását. A megítélő hozzáteszi nagy kegyesen, én nem akarok róla semmi rosszat mondani, de ez ilyen és olyan, szóval mégis megítéli, kibeszéli.

Számúzzuk akaratunkból a bosszúállás, elkeseredés, kétségbeesés indulatait és iparkodjunk e helyett mindenki irányában jóindulatú bizalommal lenni. Számúzzuk beszédeinkből a sértő, bántó kifejezéseket s legyünk óvatosak, hogy szavainkkal másokat egymás ellen ne uszítsunk.

Számúzzuk végre cselekedeteinkből mindazt, ami másoknak kellemetlenséget, kárt okozhatna; iparkod-

**junk mindenkivel szemben előzékenységet, szívességet
tanúsítani, a jó helyeket másoknak átengedni.**

Az emberek részéről elismerést ne várjunk.

VI. rész.

Alacoque Szent Margit imái.

Alacoque Szent Margit imái.

Az itt következő imák szerzője Alacoque Szent Margit, csak csoportosításuk tér el a Szent iratainak gyűjteményében található sorrendtől.

I. Reggeli ima.

1. Imáddás és hálaadás.

Élő hittel és mélységes alázattal borulok le előtted Istenem és imádva Téged, köszönöm mindazt a kegyelmet, amelyben nagylelkű, isteni jóságod részesít; különösen, hogy teremtettél, megváltottál, mindeddig megtartottál az igaz hitben és hogy ez éjjelen át megőriztél a hirtelen haláltól.

2. Önfelajánlás és a jó szándék felindítása.

Legszentebb Szív, felajánlom és átadom magam teljesen neked: szívemet, értelmemet, akaratomat, emlékezetemet, hogy így minden, amit tenni és szenvedni fogok, irántad való szeretetből történjék és egyedül a te dicsőségedre váljak. Amit látok és hallok, arra szolgáljon, hogy téged jobban szeresselek: ahány szavam lesz, annyiszor dicsőítsem, imádjam szent Fölségedet, ahányszor szólok, *annyiszor engeszteljelek* a jónak elmulasztásáért. Bár annyiszor magamhoz vonzhatnám szent Szívedet, ahányszor lélekzem és ugyanannyiszor ajánlhatnálak fel hálásan az örök Atyának!

Végtelen irgalmasságodba vetett bizalommal szándékozom ma minden búcsút elnyerni és engeddd, hogy ez lelkem javára legyen, valamint egyesülök a harcoló, szenvedő és győzedelmes Egyház jócselekedeteivel; átadom magam teljesen szent akaratodnak, kérem erre szent áldásodat!

3. Könyörgés.

Boldogságos Szűz Mária, édes Nagyasszonyom, Uramnak, Istenemnek anyja, szíveimből tisztellek téged és neked adom át szabadságomat, hogy te vezessed lépéseimet, légy Úrnőm, légy szándékaim, cselekvéseim, kívánságaim iránya és szabálya. Az élet tengerén, legszentebb Szűz, te légy csillagom, az örökkévalóságban pedig üdvösségem kikötője. Bűnösök menedéke, add meg a kegyelmet, hogy a te példád szerint éljek és haljak. — Szent őrzőangyalom, védőszentjeim, tegyetek részesévé hathatós pártfogástoknak!

Szűz Mária Szívében élő szentséges Szív, mély alázattal kérlek, élj és uralkodjál az emberek szívében, hogy mindnyájan tiszta szeretetedre gyulladjanak.

II. Esti ima.

1. A bánat.

Uram, azon lángoló szeretetre kérlek, amely téged mint a szeretet áldozatát a kereszten felemésztett és amely arra indított, hogy oltárainkon áldozat légy az idők végéig, bocsásd meg minden bűnömet, hálátlan-ságomat és nagy hűtlenségemet, hogy rólad megfeledek-keztem.

Bocsásd meg életemnek minden bűnét, amelyeket útálok és megvetek, azért, mert te útálsz és megveted azokat.

Írántad való szeretetből bánom, úgyhogy még akkor is megsiratnám, ha nem volna pokol és mennyország; egyedül azért, mert téged bántottalak meg velük, aki egyedül vagy méltó a szeretetünkre.

Végtelen jószág! Inkább ezer halált halok, mint megbántsalak téged, akit életemnél jobban szeretek.

2. Könyörgés.

Jézusom édes Szíve, engedd, hogy mindazok, akik imáimba ajánlották magukat és akikért imádkozni

kötelességem, megismerjék nagy hatalmadat. Állj mindnyájuk mellett különös szükségükben!

Irgalommal teljes Szív, lágyítsd meg a megátalkodottak szívét, vigasztald a tisztító tűzben szenvedő lelkeket, légy menedéke a haldoklóknak, erőssége a szorongatottaknak és ínségeseknek, végül pedig nekem, ó szeretettől lángoló Szív, légy mindenem mindenben. Állj mellettem halálom óráján és rejts el irgalmasságod mélyében.

Dicsőséges és Boldogságos Szűz, Isten anyja, édes reményünk, engedd, hogy hatalmadat Jézus Szívénél is tapasztaljuk azáltal, hogy közbenjárásodra örökké e Szívben lakhassunk.

Jézus Szívében gond nélkül nyugszom és biztonságban pihenek. Amen! Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség.

III. Alacoque Szent Margit miseimádságai.

Az itt következő szentmiseájtatosság szóról-szóra ugyanaz, amit Szent Margit imádkozott és előljárói parancsára leírt. (V. ö. Vie et Oeuvres II. t., 489—492. p.)

Előkészítő imádság.

Istenem, hiszem, hogy itt ugyanazon hatalommal vagy jelen, mint ahogyan a mennyországban uralkodol. A szentekkel és angyalokkal egyesülve, imádással borulok le előtted és Istenemnek, eredetemnek és végső céloknak ismerlek el és vallak meg.

Ó boldogságos, fönséges és imáadásra legméltóbb Szentháromság, nagyságod előtt a földig alázódva, bocsánatot kérek tőled hűtlenségem-, lanyhaságom- és nemtörődőségemért, kegyelmeiddel való visszaéléseimért és azért, hogy a legméltóságosabb Oltáriszentség vételéből oly csekély lelki hasznot merítettem eddig. Végül bocsánatot kérek tőled egész életem minden bűneiért. Írántad való szeretetből bánom azokat teljes szívemből; én Istenem, inkább szeretném, hogy egyáltalán ne éltem volna, mint hogy velük téged megbántottalak,

téged, akit életemnél ezerszer jobban szeretek! Ezen szentmise végtelen érdemeiért bocsánatodért esedezem és könyörgöm azon kegyelemért, hogy inkább engedj meghalni, semhogy neked újból visszatessenem.

Ezután a Confiteor-t mondom el.

Misekezdetre (Introitusra).

Én Istenem, felajánlom neked Üdvöztöm drágalátos szent teste- és vérének áldozatát, melynek végtelen érdemét neked elégtételül bűneimért bemutatom és arra kérlek, hogy kegyelmed bennem hathatósan gyümölcsözök és hogy a jót állhatatosan gyakorolhassam; teljesüljön rajtam szent akarod, hogy saját akaratomat legyőzhessem. Adj élő hitet, erős reményt és izzó szeretetet, életem végén pedig engedj őszinte bánattal, boldog halállal kimúlnom. Ezenfelül felajánlom neked, én Istenem, ezen szentmisét szent Egyházad felmagasztaltatásáért, Szentatyánkért, a pápáért és minden keresztény uralkodóért, hazám, hozzátartozóim és lelki rokonnaim szükségleteiért, a szerzetesrendekért és kiváltképen saját rendünkért s arra kérlek, hogy minden anyagi és lelki javunkról gondoskodni kegyeskedjél. Add meg nekünk, én Istenem, a szeretet és alázatosság igazi szellemét!

Könyörgök a bűnösök és hitetlenek megtéréséért, az eretnek tévedések megszűnéséért, a tisztítótűzben szenvedő lelkek kiszabadulásáért, a szomorúak és szenvedők vigasztalásáért és végül a haldoklók számára a boldog halál kegyelméért. Én Istenem, egyesülök mindazon szent szándékkal, amely ezen szentséges áldozat szerzésénél Szívedet eltöltötte és arra kérlek, hogy e szentmise, úgyszintén a mai napon bemutatott minden szentmise érdemét ugyanezen szándékokra betudni méltóztassál, mert minden kérésem mellett nem kívánok mást, mint hogy szent akarod teljesüljön és kegyelmeid teljessége reánk leszálljon.

Évangéliumra.

Felállok annak bizonyosságául, hogy kész vagyok a parancsok útján járni és a következőket mondom:

Jézusom engedelmes volt a halálig, mégpedig a kereszthalálig!

Ezután egy kissé meghajtom magam, homlokomat, ajkamat és szívemet megjelölöm a kereszt jelével és imádkozom:

Ó Istenem! Légy Te gondolataimban, ajkamon, szívemben, hogy a szent evangéliumot hívő lélekkel fogadjam be.

A Credo (Hiszekegy) után a szentáldozásra készülök elő, ha az a boldogság lesz osztályrészem, hogy az Urat szívembe fogadhatom. Ha nem járulok a szentáldozáshoz, akkor a Sanctus-ig vagy egész a Pater noster-ig (Miatyánkig), a kínszenvedés egyik titkáról elmélkedem. Vasárnap: Jézus az Olajfák hegyén végzett imájáról; hétfőn: Krisztus elárultatása- és elfogatásáról; kedden: az ostoroztatásról; szerdán: a tövissel való megkoronáztatásról; csütörtökön: a kereszthordozásról; pénteken: a keresztfeszítésről és szombaton: a kereszt tövében álló fájdalmas Szűzről.

Sanctusra.

Én Istenem, e szentmiseáldozatban felajánlom neked Krisztus szenvedéseinek végtelen érdemét a magam és minden lélek üdvéért, bűneink bocsánatáért, szent Anyád és az ég összes szentjeinek tiszteletére és végül a tisztító tűzben szenvedő szegény lelkek vizsgáztatására.

Úrfelmutatásra.

A szent ostya felmutatásakor:

Ó Megváltóm, az őszinte alázatosság szellemében imádlak téged és a pap kezei által felajánlak mennyei Atyádnak, engesztelésül az én és az egész emberiség bűneiért.

A kehely felmutatásakor:

Ó drága vér, áradj ki lelkemre és szenteld meg azt; gyulladjon fel szívemben az a szeretet, amely Jézus Szívében érettem égett, hogy ezáltal megtisztulhassak.

Úrfelmutatás után.

Legédesebb Jézusom, lelkeddel egyesítem lelkemet; Szíveddel, lelkületteddel, életeddel és szándékaiddal a saját szívemet, lelkületemet, életemet és szándékaimat és így veled egyesülve állok mennyei Atyád színe elé. Örök Atya, isteni Fiad érdemeire való tekintettel, melyeket most a pap és az egész Anyaszentegyházad által ajánlok fel neked, fogadj el engem és hallgasd meg könyörgésemet. Jézus Krisztus szent sebeibe rejtve, vértől borítva és érdemeivel díszítve, ékesítve jelenek meg előtted, hogy ne üzz el színed elől, hanem záj jóságos atyai karjaidba és az üdvözülés kegyelmét add nekem. Én Istenem, hálát adok neked jótétevényeidért, minden szent szenvedésedért és halálodért, a szentségek, — főleg a legméltóságosabb Oltáriszentség szerzéséért!

Ezután elmondom a Miatyánk-ot.

Aldozásra.

Örök Atya, felajánlom neked értelmemet, hogy az csak téged ismerjen meg.

Legédesebb Jézusom, felajánlom neked emlékezőtehetségemet, hogy az csak rólad emlékezzék meg.

Szentlélek Isten, a szeretet Lelke, felajánlom neked akaratomat, hogy azt isteni szeretetteddel melegítsd és felgyullaszd. Díszítsd fel lelkemet hét ajándékkal és engedd meg, hogy a te szentélyed lehessen. Árassz el kegyelmeiddel és készítsd el szívemet Istenem (legalább lelkileg való) befogadására.

Jézusom, én Istenem, miután bűneim miatt méltatlan vagyok téged szívembe fogadni, záj te engem

a te Szívedbe és egyesíts veled oly tökéletesen, hogy semmi se legyen képes tőled csak egy pillanatra is elszakítani. Süllyeszd el nyomorúságomat és semmiségemet a te végtelen nagy irgalmasságodba és engedd meg, hogy benned átalakulva, már csakis belőled, benned és érted éljek. Jöjj tehát szívem, lelkem mindene, jöjj és vedd birtokodba ezen szívet, mely a tied és nélküled egy pillanatig sem élhet.

Szentöldozás után.

Hálát adok neked Megváltóm, hogy (lelkileg) nekem ajándékoztad magadat. Én is teljesen és fönn-tartás nélkül átadom magamat neked, hogy tetszésed szerint mindazt véghez vidd bennem, amit bennem látni kívánsz; zúzzad széjjel bensőmben az önszeretet bálványát és alázd meg mindazt, ami gőgösen fellázad bennem és semmisítsd meg mindazt, ami veled ellenkezik.

Ezután megújítom fogadalmamat.

IV. Gyónási ájtatosság.

A szentgyónás előtt.

Előkészületi ima. Ime itt van, könyörülő Atyám, tékozló fiad, aki a tőled kapott javakat elpazarolta s vétkezett ellened. Lábaid elé borulok, hogy kegyelmet kérjek. Ne taszíts el, hanem emlékezzél meg irgalmasságodról és könyörülj lelkemen, bármennyire is érdemtelen vagyok arra. Ne engedd, hogy elveszek színed előtt, ha már szent Szíved oly nagy fájdalmak között életre szült engem.

Ó isteni Szív, engedd, hogy megismerjek magamban mindent és hogy elkerüljek mindent, ami neked visszatetsző lehet. Kérlek, távolítsd el tőlem azt, ami szeretetednek útjában áll, mert én útálok és megve-

tem mindazt, ami a Te tökéletes szeretettedben és hűséges szolgálatoiban akadályozhat. (Cant.)
(Lelkiismeretvizsgálás.)

Bánat és erősfogadás.

Jézusomnak imáadásraméltó, legszentebb Szíve, alázattal és megtörve borulok eléd igazi szívbeli bánattal, hogy téged oly kevésbé szerettelek, hálátlan és hűtlen voltam irántad. Méltatlanná lettem irgalmadra és szereteted jótéteményeire. Szégyenemben és félelmemben csak azt tudom mondani: vétettem ellened, nagyot vétettem! De azért mégis, ó szeretettel teljes isteni Szív, könyörülj rajtam és jóllehet nem érdelek semmi irgalmat, ne vess el engem. Inkább nyilatkoztasd ki — kérek — jóságodnak bőséget és bocsáss meg nekem, szegény bűnösnek, aki semmiségem és nyomorúságom mélységébe elmerülve jövök elődbe.

Ó legszentebb Szív, vétettem ellened, de ne büntess igazságod szigorúsága szerint azzal, hogy hűtlenségemért örökre megfosztasz szeretetedtől. Inkább küldj reám minden kint, szenvedést és csapást, mint hogy megvond tőlem csak egy pillanatra is szereteted. És mivel hűtlenségemmel és hidegségemmel téged bántottalak meg, ó isteni Szív, a büntetést is a te kezedből várom. Ha elítélsz, engedd, hogy tiszta szeretetednek emésztő tűzére ítéltessem s akkor nem bánom, ha örökké égek is. Ó részvétteljes Szív, könyörületed sokasága által ments meg engem és ne engedd, hogy bűneim árjában elveszek.

Ne hagyj el engem, nehogy ismét régi bűneimbe visszaessem. Inkább haljak meg ezerszer, semhogy megbántsalak téged, akit életemnél is jobban szeretek.

Könyörgés bocsánatért és kegyelemért.

Isteni Údvözítőm, alázattal leborulok kereszted tövéhez és hozzád kiáltok, hogy Szíved mélyéig könyörületedre indulj és megbocsáss nekem!

Félreismert és megvetett Jézus, Könyörülj rajtam!

Megrágalmazott és üldözött Jézus,
 Az emberektől elhagyatott és a pusztában meg-
 kísértett Jézus,
 Hitvány bérért elárult és eladott Jézus,
 Kigúnyolt, megvádolt és igazságtalanul elítélt Jézus,
 A szégyen és megvetés ruhájába öltöztetett Jézus,
 Gúny és megvetés közepett arculvert Jézus,
 Az utcákon megkötözve meghurcolt Jézus,
 Örültnek és gonosztól megszállottnak csúfolt Jézus,
 Vérehullásáig ostorozott Jézus,
 Barabbásnál kevesebbre becsült Jézus,
 Ruháitól megfosztott Jézus,
 Tövissel megkoronázott és királyi méltóságában
 kigúnyolt Jézus,
 Kereszttel terhelt és a nép átkával sujtott Jézus,
 A gyalázat, fájdalom és megaláztatás alatt le-
 roskadt Jézus,
 Halálíg megszomorított Jézus,
 Megsebzett, kigúnyolt és káromolt Jézus,
 Gonosztevők között megfeszített Jézus,
 Becsületében a végletekig megsértett Jézus,
 Bűneim miatt a szenvedés minden nemével levert
 Jézus,

Könyörülj rajtam!

Könyörögjünk. Megváltó Jézusomnak Szíve, gya-
 korold rajtam megváltói hatalmadat, mely neked annyiba
 került és ne engedd, hogy szenvedésed és keserves
 halálad rajtam kárbavessen, hanem add, hogy meg-
 teremje az üdvösség gyümölcsét s így szívemben örökké
 szeresselek, dicsérjelek és magasztaljalak. Amen.

Közvetlen a gyónás előtt.

A gyóntatószékbe való belépéskor mondd:
 Ó Jézusnak legszentebb Szíve, bocsáss meg szo-
 morú szívemnek, mert te vagy minden bizalmam és
 reménységem!

Vedd kezedbe lelkem ügyét és oldozz fel bűne-
 imtól és azok büntetésétől. Igen, te vagy az én igazi
 barátom; védj meg tehát és fizess ki tartozásomat!

Ó legszentebb Szív! légy menedékem most és halálom óráján!

A szentgyónás után.

Hálaadás. Mily nagy hálaival tartozom neked Jézusom Szíve, aki hálátlanságomat így eltúrted! Ó, mily jó órában árasztod ki irgalmasságodat, hogy megbocsáss az én szegény és állhatatlan szívemnek!

Jézusomnak Szíve, itt a pillanat, amelyben egész szeretetemet és ennek forrását, szívemet felajánlom és neked adom; mindkettőt visszavonhatatlanul neked ajándékozom, de egyben szégyenlem, hogy a te tulajdonodat oly sokáig megvontam tőled. Ó isteni Szív! végtelen szeretetednek tanújelét mutattad irántam, mikor megadtad a lehetőséget, hogy szeretetemmel neked szolgálhassak, és mily kevéssé használtam fel a jó alkalmat, hogy kegyeidet megnyerjem és javamra felhasználjam. Mily szégyen ez rám nézve. Jézusom Szíve, gyógyítsd meg hűtlen szívemet és add, hogy mostantól kezdve egészen nálad maradjon szeretetével, legalább is oly közel hozzád, mint amennyire a múltban eltávozott volt tőled. És mivel te teremtetted, alázattal kérek, add meg neki egykor az örök élet koszorúját is. Amen.

(Most végezd el, ha lehetséges, a föladataid elég-tételt.)

Fölaajánlás. Ó Uram! lakóhelyül választom legszentebb Szívedet, hogy a küzdelemben erőm, gyengeségemben támaszom, a sötétségben világosságom és vezetőm legyen; Szíved pótolja ki mulasztásaimat, szentelje meg szándékaimat és munkáimat. Veled egyesülök és mindent neked ajánlok fel, hogy e jószándék által mindig készen legyek téged szívembe fogadni.

Erősítsd és támogasd, legszentebb Szív, a tőled származó jóföltételt és vágyat, hogy téged szeresselek, neked tessék és add, hogy mindazt megtegyem, amit tőlem kívánsz.

Ó Isten, légy az én erősségem, harcolj te helyet-
tem és védelmezz te engem, mert én a tied vagyok
és az is akarok egészen maradni.

(A körülményekhez képest hozzá lehet venni
Jézus Szíve litániáját vagy a röpimákat.)

V. Alacoque Szent Margit áldozási imái.*

Szentáldozás előtti vágy.

Nagy Isten, ki a kenyér silány színe alatt rej-
tözve imádásom tárgya vagy, lehetséges-e, hogy te ily
szegényes alakot választottál magadnak, hogy hozzám
jöhess és valósággal szívemben lakhassál! Még az egék
sem méltók arra, hogy téged befogadjanak, és te meg-
elégszel e szegényes és egyszerű alakkal, csakhogy
mindig nálam lehess!

Ó megfoghatatlan jóság! hogyan hihetnék ily
csodában, ha te magad nem biztosítottál volna róla s
nem merném elgondolni, hogy te oly leereszkedő sze-
retettel jössz hozzám, az én szegény szívembe, pusztá
hívásod már a legnagyobb kegyelmek ígérete.

Ó végtelen Fölség és Szeretet! miért nem lehe-
tek csupa értelem, hogy fölfoghassam a te irgalmassá-
godat és csupa nyelv, hogy azt mindenütt hirdethes-
sem? Istenem vagy, ki engem arra teremtettél, hogy
kimondhatatlan jóságod tárgya lehessek. Maguk az
angyalok, kik Szíved látásában soha ki nem fáradnak,
mégis forrón vágyódnak ezen kegyelem után: és én
nem vágyódjam utánad?

Mint hogy tehát szent akaratod úgy kívánja, ó
szerelmes Üdvözítőm! és szívem szegénységének tuda-
tában utánad eped, és mivel a te jóságod ezt nekem
megengedi, azért megnyitom előlted szívemet.

Jöjj, ó isteni nap! jöjj, mert a tudatlanságnak és
a bűnnek rémületes sötétségébe süllyedtem; jöjj s osz-

* Vie et Oeuvres II. t., 481—483. p.

lasd el ezen sötétséget és derítsd értelmemre világosságod isteni fényét, hogy jobban megismerjelek.

Jöjj, szeretetreméltó Údvözítő! Egykor ellenségeid kezébe adtad magadat, hogy engem a pokoltól megszabadíts; most, midőn a bűn rabságába estem, jöjj ismét, zúzd össze bilincseimet, oldozd föl kötelékeimet, és add vissza szabadságomat.

Jöjj, ó irgalmas orvosa lelkeimnek! miután saját véredből gyógyfürdőt készítettél számomra és a szent kereszttségben érdemen felül meggyógyítottál s megszenteltél, saját vétkem számtalan veszélynek oka, melyek szívemet undorral töltik el és lelkemet halálosan megsebesítik. Jöjj tehát, gyógyíts meg engem, mert sokkal inkább szorulok reá, mint ama bélpoklos, kitől azt kérdezted, akar-e meggyógyulni. Igenis, ó Istenem! szívem utánad eped; de ismered az én vágyaim lanyhaságát és serkentsd buzgalomra szívemet. Erre kérlek a te végtelen irgalmadra.

Jöjj, leghívebb, legszelídebb és legkedvesebb barátom! jöjj segítségemre! Ime, akit szeretsz, kábult, halálos betegségben szenved; tudod te azt jól, szeretett Údvözítőm. A nyomorúság érzéketlenné, a veszély gondatlanná tett, a te kegyelmed azonban belátásra bír és segítségédért kiáltok.

Páratlan hűségedre, isteni szavadra kérlek, támogass a jóban és ne engedd, hogy ismét elűzzelek.

Jöjj, szívem élete, életem lelke, egész valómnak egyetlen támasza! Angyali kenyér, mely irántam való szeretetből testté lett, üdvösségemért fölládoztatott és lelkem eledeléül rendeltetett. Jöjj, elégíts ki engem bőségesen, tarts meg jó erőben és adj növekedést a jóban, hogy teljes életemben általad, tebenned és éretted működhessen.

Szentáldozás után.

Imádás és dicsőítés. Ó legszeretreméltóbb isteni Szív, alázattal borulok le előtted, hogy imádjalak, dicsérjelek, dicsőítselek, elismerjem felettem jogaidat,

hatalmatat és kifejezzem szeretetemet és hűségemet.

Zárj teljesen szeretetedbe, ó legszentebb Szív, mert egyedüli vágyam, hogy ellenségeim fondorkodásai ellenére egészen és teljesen a tied legyek. Ezért ne vess meg, ó Jézusom! Ismerj el mint tulajdonodat és védelmezz meg. Támogasd gyengeségeimet és adj elég-séges kegyelmet, hogy teljesüljön szívem leghőbb óhaja, hogy egyedül téged szeresselek, neked tessek és tiszta szeretetedtől áthatva imádkozzam, dolgozzam és szenvedjek.

A szeretet gyakorlata. Szerelmes Szív, egyetlen szerelmem, minthogy képtelen vagyok téged úgy szeretni és tisztelni, amint azt óhajtom, azért felhívom az eget és a földet, hogy azt megtegyék helyettem és a szeretettől lángoló szeráfokkal egyesülök, hogy téged szeret-hesselek. Ó szeretettől lángoló Szív! miért nem gyuj-tod föl az eget és a földet szerelmed tiszta lángjával, hogy mindent fölemésztvén, minden teremtmény egye-dül a Te szerelmedben éljen. Engedj vagy szenvednem, vagy meghalnom, vagy változtass engem egészen szívvé, hogy szereteted tüze által fölemésztve dicsérje-lek. Ah isteni tűz! szívem egyetlen szerelmének leg-tisztább lángja; égess el engem kímélet nélkül, eméssz föl teljesen. Miért kímélsz engem, hiszen másra nem vagyok alkalmas, mint hogy égjek és nem érdemlek egyebet, mint tüzet! Ó szeretet! Vajha szívembe fogad-hatnám mindazt a szeretetet, mely az égben és a földön érted lángol; és te emésztő tüze az Istenségnek, égess el szereteted lángjával, mely mindazoknak, akik abban halálukat lelik, valódi és igazi életet ad. (II. k. 490. o.)

Szent Margit felajánlási imádsága.

Én N. N. átadom magam a mi Urunk Jézus Krisztus szent Szívének. Felajánlom neki egész való-mat: életemet és tetteimet, bánatomat és szenvedése-met, hogy mindenem tisztelje, szeresse és magasztalja e szent Szívet. Az a változatlan akaratom, hogy egé-

szen az övé legyenek, minden tettemet az Ő szeretete vezesse s szívem mindentől távol legyen, mi Szívének nem kedves. Ezek után, ó szent Szív, Te vagy szeretetem tárgya, életem ura, üdvösségem biztosítéka, gyengeségem orvossága, egész életemben elkövetett vétkeim eltörlője s halálom óráján lelkem menedéke. Légy azért, ó jóságos Szív, közbenjáróm Isten előtt és mentségem igaz haragja ellen. Ő szent Szív, benned bízom, mert gyarlóságom és bűnös voltom miatt nem lehetnék bátorságban, ha jóságodban nem remélhetnék. Semmisíts meg, Istenem, bennem mindent, ami ellenedre van, szent szereteted pedig, úgy hassa át egész valómat, hogy rólad megfélelkezni, tőled valakiért elválni ne tudjak. Végtelen jóságodra kérlek, jegyezd fel nevemet örökre Szívedbe, mert az lesz az én boldogságom és dicsőségem, ha neked élek és halok.

A Jézus Szíve Szövetség.*

Jézus Szíve tiszteletére Alacoque Szent Margit korától kezdve különféle jámbor egyesületek keletkeztek. Ezeknek a rendeltetése mindig az volt, hogy a hívekkel megismertessék az Úr Jézus Szívét, élesszék bennük a viszontszeretetet és mint az Úr Jézus kívánta, a szeretet engesztelő, vigasztaló szeretetté válják.

A Jézus Szíve-tiszteletnek egyik kiváló gyakorlata a Jézus Szíve Szövetség, amelyet egyes országokban Imaapostolságnak is neveznek. 1844-ben keletkezett Franciaországban és a célja az, hogy a hívek szívét szent szövetségben egyesítse Jézus szentséges Szívével. Az egyesülés azáltal történik, hogy az Üdvözítő Szívének szándékait, céljait magunkévá tesszük, ugyanazt akarjuk, amit Ő. Az ő szándékai szerint akarunk imádkozni, dolgozni, örülni és szenvedni, szeretetből

* Ismertető nyomtatványokat kaphatunk a Jézus Szíve Szövetség Központjában Budapest, VIII., Mária-utca 23. I. em.

akarjuk Ot megengesztelni és az Egyház alapítása által nyilvánvalóvá lett nagy terveit tehetségünk szerint megvalósítani. A havi szándékot a római pápa hagyja jóvá.

Hogy a Szövetség tagjai állandóan a szemük előtt tarthassák ezt a nagy kötelességet, azért minden reggel rövid felajánló imában megújítják az egyesülést Jézus szentséges Szívével. A följánló ima a következő:

Úr Jézus, szentséges Szívednek ajánlom fel Boldogasszonyunk szívével egyesülve mai napom minden imádságát, munkáját, örömét és szenvedését, engesztelésül vétkeinkért, szándékaid megvalósítására, különösen a havi szándéokra . . .

Ebben a felajánló imában benn van Jézus Szíve szövetségesének napi és egyúttal életprogramja. Ennek a programnak megvalósítása a Szövetség tagjainak legfőbb kötelessége. Látszólag keveset ír elő tehát a Jézus Szíve Szövetség, de mindig többre és többre serkent, mert a szeretet nem ismer határt és korlátot.

A napi programot állandóan szem előtt kell tartanunk. Erre segítenek a következő fohászok: *Jézus szentséges Szíve, jöjjön el a te országod! Mindent éretted, Jézus szentséges Szíve!*

Természetes, hogy a Jézus Szíve Szövetség céljának elérésére felkarol minden ájtatossági gyakorlatot és jócselekedetet, amennyiben azok érdemszerzők és elégtételt nyújthatnak Jézus Szívének. Elsősorban gyakorolja Jézus szentséges Szívének és a Boldogságos Szűznek mint minden kegyelem osztogatójának tiszteletét. Tagjait gyakori szentmishallgatásra, szentáldozásra buzdítja és megtanítja őket, hogy az imából és a szentségekből merítsék az erőt a tökéletes életre.

A Jézus Szíve Szövetség nem külön testvérület, hanem szövetség, amelybe minden más hitbuzgalmi egyesület, testvérület, társulat tagjai is beléphetnek.

A Szövetség vezetősége.

A Szövetség elöljárói: az általános igazgató, aki a Szentszék megbízásából mindig a Jézustársasága általános főnöke Rómában. Ennek van két megbízottja, az egyiknek vezetése alatt áll a felnőttek Jézus Szíve Szövetsége, a másik pedig a Szívgyárdák és a hozzá hasonló gyermekszervezetek elöljárója.

Minden egyházmegyében van egyházmegyei igazgató, akit a megyéspüspök jelöl ki és a római általános megbízott igazgató nevez ki. Ennek jogában áll helyi igazgatókat kinevezni és kötelessége az egyházmegye területén a Jézus Szíve Szövetséget a legnagyobb mértékben előmozdítani.

A helyi igazgatók a plébániákon, intézetekben és iskolákban vezetik, irányítják a Jézus Szíve Szövetséget és jogukban áll a Jézus Szíve Szövetségbe, illetve Szívgyárdákba tagokat felvenni.

A helyi igazgató irányítja a gyűléseket, nevezi ki a buzgólkodókat, a csoportvezetőket. Ezek legalább 10 tagról gondoskodnak, nekik a Jézus Szíve Hirnökét kiosztják, őket a gyűlésekre elhívják és általában az igazgatónak mindenben segítségére vannak.

A Jézus Szíve Szövetségben igen fontos szerepet töltenek be a csoportvezetők. Ezeknek kiválasztása és buzgó életre nevelése igen fontos kötelessége a helyi igazgatónak. Azt szokták mondani: „*a Jézus Szíve Szövetség élete annyit ér, amennyit a csoportvezetők érnek*”.

A Jézus Szíve Szövetségben tisztviselőket: elnök, alelnök stb. nem szokás választani, hanem az egyes teendőkkel időről-időre a helyi igazgató bíz meg valakit az arra alkalmas csoportvezetők közül. Tagsági díj nincs. Az egyetlen kötelező fizetés havonként 4 fillér a *Jézus Szíve Hirnökéért*. Az esetleges kiadásokhoz önkéntes adományokból gyűjt a Szövetség, vagy ünnepeket rendez s úgy szerzi be a szükségeseket.

A tagok köteleességei.

A tagok köteleességei a következőkben foglalhatók össze. Az első közös és mindenki által megtartandó köteleesség a napi felajánlás Jézus szentséges Szívének. Ez a napi program, e szerint kell élniök a Szövetség tagjainak. Aki ennél többet akar tenni, végezzen naponként a Boldogságos Szűz Mária tiszteletére 1 Miatyánkot és 10 Üdvözlégyet s a Szentatya által kitűzött havi szándéokra. Aki még többet akar tenni Jézus Szívéért, az minden hónapban, vagy minden héten, vagy még gyakrabban is végezzen engesztelő szentáldozást Jézus Szíve tiszteletére.

Ahol a tagok csoportosan, szervezeten élnek, ott köteleesség a havi gyűlés látogatása. Ennek tárgya a római pápa által kitűzött havi szándék magyarázata, a Jézus Szíve-tisztelet bőségesebb kifejtése és az erényekre való buzdítás. Mindenegyves havi gyűlésen tűzzön ki a helyi igazgató havi programot, melyet a Szövetség tagjai tartoznak megvalósítani.

Jézus Szíve Szövetség megalapítása.

A plébános vagy a lelkész tanulmányozza a Jézus Szíve Szövetséget a Szövetség irataiból. Ilyenek: Jézus Szíve Szövetség kézikönyve, Jézus Szíve Szövetség katekizmusa, Rövid ismertetés, „Jézus Szíve Hirnöke”, „A Szív” és általában a Jézus Szíve-tisztelettel foglalkozó irodalom, Willam—Zsíros: Jézus élete stb. Ha szándékában van megalapítani a Jézus Szíve Szövetséget, kérje kinevezését az egyházmegyei igazgatótól és kezdje meg a csoportvezetők és azok által a tagok toborozását.

Az Actio Catholica és a Jézus Szíve Szövetség.

Az Actio Catholica hatalmas munkatervében föltétlenül szükségesnek jelenti ki, hogy minden plébánián legyen olyan hitbuzgalmi szervezet, amely a hívek

összességét felöleli koruk és nemük szerint és őket az igazi vallásos életre neveli.

Amint látjuk, ilyen általános jellegű hitbuzgalmi szervezet a Jézus Szíve Szövetség.

Férfiak Jézus Szíve Szövetsége. Férfiliga.

A Jézus Szíve Szövetség nagyon megfelel a férfiaknak. Óriási segítség az úgy a férfiaknak, mint a családnak, hogy a család feje Jézus Szíve szellemében teljesíti atyai és társadalmi kötelességeit. Jézus Szíve szeretettel várja a férfiakat, mert általuk akarja megnyerni a családot és a társadalmat.

A férfi Szövetségek tagjainak ugyanaz a kötelességük, mint a többi tagoké. Elvégzik a napi felajánló imát, katolikus szent hitüket mindenütt bátran megvallják; az Anyaszentegyházat, a római pápát és az Egyház más vezetőit minden téren védelmezik. Havi gyűléseket tartanak és ott főképen az egyházas érzést, a bátor hitvallást és az életben mutatkozó buzgóságot ápolják szívükben.

Ifjúsági Jézus Szíve Szövetség.

A férfiak Szövetségével párhuzamosan halad a Szívárdából kimaradt ifjúság szervezett csoportja.

Az ifjúsági csoport programja az általános kötelezettségen kívül a következő:

1. Havi egy gyűlés, legjobb a hónap utolsó vasárnapján, legyen teljesen hitbuzgalmi jellegű, melyben a havi szándékot ismertetik, apostoli működést tűznek ki és buzdítást nyújtanak az ifjúságnak az Egyházzal való együttműködésre. Ezeken a gyűléseken beszélnek meg a közös szentmishallgatást, lelkigyakorlatot, esetleg körmenetet, vagy más vallásos jellegű kirándulás, zarándoklatok tartását.

2. Legyen a Szövetség ifjúsági csoportjának sportszakosztálya is, amelynek tagjai a sport különböző ágait gyakorolják, versenyeket rendeznek és a józan

testedzésből, szemmeltartva a lelki kultúrát, kiveszik részüket.

3. Az ifjak Jézus Szíve Szövetsége, Jézus Szíve követéséből kiindulva arra törekszik, hogy tagjait társadalmilag művelt, tanult, udvarias ifjakká nevelje, azért önképzőköri jelleggel, havonként legalább egy gyűlést tart, amelyben egyúttal előkészülnek azokra a kulturális előadásokra, amelyekkel a nagy közönség elé lépnek. Ugyanez a szakosztály gondoskodik könyvtár felállításáról és annak vezetéséről.

4. Az ifjúsági csoport vegyen részt azoknak a szórakozásoknak, kirándulásoknak, népünnepélyeknek, báloknak, különböző estélyeknek a rendezésében, amelyeken tisztességes katolikus családok nyugodtan megjelenhetnek, mert ott szeretet, műveltség, tisztesség, jó erkölcs és becsületesség uralkodik.

Az ifjúsági csoportnak arra kell törekednie, hogy az összes katolikus ifjakat kebelébe toborozza és őket a Jézus Szíve-tisztelet által kinevelve, az Actio Catholica jó munkásaivá, jó hazafiakká tegye.

Az ifjúsági csoport tagjai házasságkötés után a férfiak Jézus Szíve Szövetségébe lépnek át.

A nők Jézus Szíve Szövetsége.

A Jézus Szíve Szövetségben édesanyák, asszonyok, nők szintén szerepelnek, mint működő tagok, ők is csoportokba szervezve tisztelik Jézus Szívét a Szövetség szelleme szerint.

Az Úr Jézus irgalmas Szíve irgalmasságra tanítja a női szíveket, azért ahol Jézus Szíve Szövetség van, ott föltétlenül dolgozzanak a tagok az A. C. karitatív-szakosztályában, amelynek a föladata a szegények gondozása a helyi körülmények szerint.

A szegénygondozásnak többféle módja van. Több helyen szegénykonyhát állítottak fel és azt a Szövetség tagjai vezetik. Más helyen a házaknál levő szegényeket látogatják és segítik ételmiszerrel, ruhával stb.

Karácsonyi akciót indítanak és legalább a szent

ünnepek idejére iparkodnak örömet szerezni a szegény családoknak.

Ahol oltáregyletek nem működnek, a Jézus Szíve Szövetség tagjai ajánlják fel szolgálataikat a templom takarítására, rendben tartására, az oltárok díszítésére, a templomi ruhák tisztogatására és ha szükség volna rá, ők gondoskodjanak arról, hogy a templomban az öröklámpa rendesen égjen.

A sajtó-apostolkodásban, jó ujságok és lapok terjesztésében rendkívül sokat tehetnek a buzgó családanyák, akik nemcsak arról gondoskodnak, hogy egészséges testi táplálék, hanem jó könyvekben, ujságokban kitűnő lelki táplálék is jusson a család tagjainak.

Az édesanyák gondoskodjanak arról, hogy férjük a Jézus Szíve Szövetség férfi-csoportjában, felnőtt fiaik az ifjak-csoportjában, a leányaik a leány-csoportban, gyermekeik a Szívárdában rendes működő tagok legyenek.

Jézus Szíve Leánykörök, Leányok Jézus Szíve Szövetsége.

Az asszonyok Szövetségével párhuzamosan haladhat a Szívárdából kimaradt leányok Jézus Szíve Szövetsége, akik külön csoportba osztva, a havi gyűlésen kívül többször is tartanak gyűlést. A Jézus Szíve Szövetség alkalmas arra, hogy az összes leányokat hitbuzgalmi szervezetben egyesítse. A kötelezettség egyszerű, a Szívárdából mindenki előtt ismeretes és a legnehezebb körülmények között is teljesíthető.

A leányok csoportjára is rendkívül fontos a csoportvezetői rendszer. 10-es csoportok legyenek, a csoportok élén ügyes vezetők, akik ébrentartják és gyűlésre toborozzák a tagokat és gondoskodnak arról is, hogy új csoportok váljanak ki és a létszám gyarapodjék.

Csoportvezetők alapos kinevelése a külön csoportvezetői gyűlésen történik.

A leány Szövetségekben a következő módon lehet az egyesületi életet fenntartani.

1. A Jézus Szíve Szövetség szellemének fenntartá-

sára és gyarapítására föltétlenül legyen minden hónapban (a hónap első vagy utolsó vasárnapján) az összes tagok számára közgyűlés, amelyen a havi szándékokat megmagyarázzák, buzdítást nyernek Jézus Szíve követségére, apostoli célokat tűznek ki stb.

2. A Szövetség intelligensebb része alakítson a Szövetség kebelében szociális-szakosztályt, amelynek tagjai társadalmi és kulturális irányban munkálkodnak, ilyen irányú gyűléseket tartanak, önmagukat kiképezik és az A. C. utasítása szerint a társadalmi nagy feladatok megoldásában segédkeznek. A hónap egyik vasárnapján közös gyűlést tarthatnak.

3. A leánycsoportban vannak olyanok, akik az irgalmasság munkáit szívesen vállalják, pl. szegénykonyha, népkonyha vezetésében, szegény gyermekek felruházásában, karácsonyi, húsvéti akció rendezésében. Ezek vagy együttműködnek az asszonyok Szövetségének karitatív-szakosztályával, vagy pedig külön szakosztályt szervezhetnek és önállóan indítanak irgalmassági akciót. A gyűléseiket a hónap még szabadon maradt vasárnapján tarthatják. Ezeken a gyűléseken főképp a szegénygondozás módjait és a szükséges anyagiak beszerzésének módozatait beszélnek meg.

4. Minthogy a leány Szövetség különféle foglalkozású, állású, műveltségű tagokból toborzódik, akik mint katolikus testvérek Jézus Szíve iránt való szeretetből egymás testi-lelki javát kölcsönösen akarják előmozdítani, azért a Szövetség kebelében hozzáértők vezetésével különféle kurzusokat, tanfolyamokat rendezhetnek. Ilyen tanfolyam pl. varró-, főző-, kézimunka-, háztartási, kertészeti, gazdasági, egészségügyi stb. tanfolyamok.

5. A Jézus Szíve Szövetség éppen azért, mert hitbuzgalmi szervezet, az élet minden megnyilvánulására alkalmas tagokat akar nevelni. Azért programjába veszi, hogy a szórakozások, multságok, kirándulások, mind az igazi keresztény tisztesség és becsület jegyében történjenek. Megtesz mindent, hogy ezek a szórakozások ne legyenek bűnalkalmak, hanem igazi fel-

üdülés, mely Isten előtt tetsző és érdemszerző. Azért a Szövetség leánycsoportja maga részéről megtesz mindent, hogy ezeknek a rendezését maga vállalja és ezeknek a szórakozásoknak erkölcsi nívóját biztosítsa.

Az ilyen ünnepélyek rendezését a csoportvezetők gyűlése, tanácsa beszélje meg, határozza el, válasszon rendezőbizottságot és toborozzon közönséget.

Nagyon fontos, hogy a leányok Szövetsége ünnepélyek, előadások rendezésénél vegye igénybe a Szövetség többi csoportjait is.

Mindezekből láthatjuk, miképen lehet a Jézus Szíve Szövetség keretében a leányokat bármilyen állásúak, foglalkozásúak is, hivatásuknak megfelelő módon nevelni. A Jézus Szíve-tisztelet, amelyet a Jézus Szíve Szövetségben sajátítanak el, alkalmasakká teszi őket későbbi hivatásuk betöltésére.

Ha tehát az Actio Catholica által kitűzött ifjúsági szervezkedést meg akarjuk valósítani, a Jézus Szíve Szövetség által legjobban megtehetjük.

A leány Szövetség tagjai a Szivgárdákból toborzódnak. Ha pedig a leányok férjhez mennek, a Jézus Szíve Szövetség asszonycsoportjába mennek át.

Családok Jézus Szíve Szövetsége.

Lehetnek olyan körülmények főképen kisebb városokban és községekben, hogy a Jézus Szíve Szövetség főntemlített tagozására nincs szükség. Ilyen helyeken megszervezhetjük a *Családok Jézus Szíve Szövetségét*, amelyben férfiak, nők és felnőtt ifjúság csoportokra osztva egy szervezetet képeznek és közös gyűlésen vesznek részt. Az egyes családok megrendelik a Jézus Szívének Hirnökét és arra törekszenek, hogy a család fölajánlása által is biztosítsák maguknak a szent Szív áldását.

Igen sok helyen, különösen ahol nem lehet havonként több gyűlést is tartani a Szövetség különböző csoportjainak, kitűnően beválik a Családok Jézus Szíve Szövetsége. A gyűléseken főképen a családi erényeket:

az alázatosságot és türelmet, szelídséget és segítő szeretetet iparkodunk a családok szívébe mélyen bevésni. Természetes, hogy a Családok Jézus Szíve Szövetségében bármikor megtehetjük, hogy külön az édesapáknak és édesanyáknak vagy az ifjúságnak és a felnőtt leányoknak tartunk külön gyűlést.

A gyűléseket igen változatossá tehetjük, amennyiben szerepeltethetjük a szívgyárdista gyermekeket vagy pedig a fiatalság közül valakit szavalattal, énekkel és azt is meg lehet tenni, hogy intelligens férfi, vagy nő tart a közönségnek alkalmas előadást, felolvasást.

Szívgyárdák.

A Jézus Szíve Szövetségben minden időben voltak gyermekek is; de főképen az újabb időben, mióta X. Pius pápa a kisebb gyermekeket is meghívta gyakoribb szentáldozáshoz, egymásután alakultak gyermek-szervezetek. Így keletkezett nálunk 1920-ban a Szívgyárda.

A Szívgyárda a Jézus szentséges Szívét tisztelő és Jézusért apostolkodni akaró gyermekek katonás szervezete, akik a Jézus Szíve Szövetség szabályai szerint élnek.

A szívgyárdista tehát a Jézus Szíve Szövetség gyermektágya, aki a saját körében a korának megfelelő erényeket gyakorolja és Jézus Szíve országát a saját szívében, de mások lelkében is iparkodik meg-alapítani.

A Szívgyárda a gyermekeket a Jézus Szíve-tisztelet által a gyakorlati életre neveli, hogy a szeretet jegyében végezzék kötelességüket és legyenek kedvesek Isten és emberek előtt.

A szívgyárdisták is elvégzik a reggeli felajánlást és katonás szervezetbe osztva, szokják meg az egyesületi életet.

A gárdavezetők éppúgy, mint a Jézus Szíve Szövetség csoportvezetői, a csoportvezetők búcsúiban részesülnek.

A Szívárdák a Jézus Szíve Szövetség virágoskertjei, amelyekben a gyakorlati életet élő Jézus Szívetisztelők fejlődnek és a katolikus hitélet buzgó világi apostolai képződnek. A Szívárdákról bő tájékozódást nyújt a Szívárda vezérkönyve. Megrendelhető a Szívárda-központban, Budapest, VIII., Mária-u. 23.

Ha a gyermekek az iskolából kimaradtak, átlépnek az ifjak, vagy nagyleányok Jézus Szíve Szövetségébe, illetve a felnőttek Szövetségébe. Ha még a felnőttek Jézus Szíve Szövetsége nem volna megalakítva, akkor a gárdavezető lelkész gondoskodik, hogy a gárdából kimaradt gyermekekből lassankint fejlődjék ki az ifjúsági, illetve felnőtt férfiak, nők Jézus Szíve Szövetségébe.

Jézus Szíve Testőrsége.

A Szívtestőrség nem új mozgalom. Lényegében nem más, mint a Szívárdából kinőtt fiúk csoportosulása a középiskolákban. Tagjai középiskolás fiúk 10—15 éves korig, akik testületileg a hatalmas világszervezethez: a Jézus Szíve Szövetséghez tartoznak. A Szívtestőrség tehát egyháziilag jóváhagyott hitbuzgalmi szervezet, tagjai részesülhetnek a Jézus Szíve Szövetségnek engedélyezett búcsúkbán.

A Szívtestőrség célja, hogy az elemi iskolából a középiskolába került szívárdistákat a Szívárda szellemében tovább képezze és más középiskolás fiúkat is magába szervezve, valamennyit öntudatos katolikussá nevelje, akik nyiltan gyakorolják vallásukat és az Egyház hűséges katonái, védelmezői lesznek. A vallásos nevelést hazafias neveléssel kapcsolja össze, hogy tagjai gerinces magyar fiúkká nevelődjenek. A Szívtestőrség nevelési központjában a Jézus Szíve-tisztelet áll. Tagjai a Jézus Szíve Szövetség szellemében tisztelik az Úr Jézus Szívét. A napi felajánlás, a munkaprogramjuk és a szentségekhez való járulás az imával együtt erősíti őket a kitartásra.

A Szívtestőrség állandó gondolatai tehát: az engesz-

telés, Jézus Szívének követése, bizalom, szeretet Jézus Szíve iránt és az önuralom. Jézus Szíve, királyom Szíve, terjeszteni akarom az ő országát mások szívében is.

A Szívtestőrség bőséges ismertetését, a fiúkkal való foglalkozás módját stb. megtaláljuk a *Jézus Szíve testőrsége* című könyvecskében, amelyet a Szívőrdák központban rendelhetünk meg.

Jézus Szíve Szövetség megalakítása.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy ahol a Jézus Szíve Szövetség megalakult és a vezető, a helyi igazgató a szabályok és szokások szerint vezeti, ott hamarosan virágzó, cselekvő hitélet fejlődik ki. Jézus Szíve ugyanis betölti ígéreteit, úgy a Szövetség tagjain, mint a vezetőin, ha a Jézus Szíve Szövetség szellemében tisztelik.

A Jézus Szíve Szövetség megalapításához a legszükségesebb a Jézus Szíve-tisztelet alapos megismerése, a Jézus Szíve Szövetség óriási előnyeinek szemmel-tartása.

Ezek az előnyök a következőkben foglalhatók össze. Kevés kötelezettség; ima és cselekvés összekapcsolása; az életnek beállítása a Jézus Szíve-tiszteletbe; kevéssel megelégedni, mindig tovább és tovább haladni, úgy a szent Szív tiszteletében, mint a tökéletesség gyakorlásában; csoportvezetői rendszer; választások, pártoskodás kizárása; anyagi megterhelés hiánya; havi gyűlések, havi hivatalos lap: *Jézus Szíve Hírnöke* (4 fillér), heti értesítő: A Szív (10 fillér); a hívek minden rétege beszervezhető: családok, férfiak, nők külön; ifjak, leányok, gyermekek tagjai lehetnek a Jézus Szíve Szövetségnek. Tömegmozgalom, amely azonban elittel, válogatott csoportvezetőkkel dolgozik: óriási lelki előnyök, 35 millió tag az egész világon, a legtöbb szerzetes-renddel lelki kapcsolat; igen sok teljes és nem teljes búcsú: aránylag kevés munka és mégis óriási eredmény Jézus Szíve áldása miatt.

A Szövetség megalakulásában segítségükre lehet

a plébános uraknak a Jézus Szíve Szövetség központja (Budapest, VIII., Mária-utca 23.), mely szívesen küld jézustársasági atyát lelkigyakorlatok tartására, Szövetség, vagy Szívgárda megkezdésére.

A Jézus Szíve Szövetség alapításánál fontos a csoportvezetők kiválasztása, megnevelése, felbuzdítása, akik a csoportok alakításában így járhatnak el szép eredménnyel. Többször megtörtént, hogy néhány buzgó csoportvezető áldásos munkája után, 4—500 tagú férfi, vagy női Szövetség alakult meg. Mihelyt néhány csoporttal a Szövetség megindult, megkezdhetjük a havi gyűléseket, amelyeken a Jézus Szíve Szövetség katekizmusa alapján magyarázzuk meg a Jézus Szíve Szövetség mibenlétét. Közben a tagokat állandó toborzásra, új csapatok megalakítására buzdítjuk.

A tagokat nem vesszük fel azonnal a jelentkezésnél véglegesen, hanem csak próbaidőre és csak kb. $\frac{1}{2}$ év múlva, amikor állhatóságukat bebizonyították, avatjuk fel őket ünnepélyesen a templomban.

Az érvényes felvételhez szükséges, hogy a helyi igazgató az egyházmegyei igazgatótól kinevezéssel bírjon és a tagokat, miután vállalják a Szövetség kötelezettségeit, a Szövetségbe felvegye és a Szövetség törzskönyvébe beírja. A névsort a Szövetség központjába *nem kell* beküldeni.

A Szövetség rövid ismertetését a Jézus Szíve Szövetség központjából terjesztés céljából bárki megkaphatja.

Ha nagyobb városban akarjuk a Jézus Szíve Szövetséget megkezdni, ajánlatos röpcédulát is készíttetni, amelyet a hívek tájékoztatása végett, nagy tömegben terjesztünk el.

Minta ilyen röpiratra:

Meghívó.

N. N. jezsuita atya (vagy más), . . . év . . . hó
. . . nap . . . órakor a . . . -ban levő helyiségben
ismerteti és megalakítja

a férfiak Jézus Szíve Szövetségét,
a nők Jézus Szíve Szövetségét,
melyre t. c. tisztelettel meghívja a plébános.

A Jézus Szíve Szövetség kötelezettsége könnyű. A tagok naponként szövetkeznek Jézus Szívével. Ez úgy történik, hogy reggelenként minden imájukat, munkájukat, örömeiket és szenvedésüket felajánlják Jézus szentséges Szívének engesztelésül és az Anyaszentegyház nagy szándékaira. Az Anyaszentegyház szándékait a tagok minden hónapban megkapják.

A reggeli felajánló ima a következő: „Úr Jézus, szentséges Szívednek ajánlom fel, Boldogasszonyunk Szívével egyesülve, mai napom minden imádságát, munkáját, örömet és szenvedését, engesztelésül vétkeinkért és szándékaid megvalósítására, különösen a havi szándékra.”

Ez az ima nem egyéb, mint a jószándék felébresztése, amellyel egész napunkat megszenteljük s minden munkánkat, örömeinket, szenvedésünket imává változtatjuk. Ennek a jószándéknak végig kell kísérnie egész napunkat. Gondolnunk kell Jézus Szívére, hogy érette dolgozzunk, tűrjünk, szenvedjünk és minden kötelességünket becsületesen végezzük. Így vezet bennünket Jézus Szívének szeretete a buzgó katolikus életre, amely Isten törvényeinek megtartásában és állapotbeli kötelességeink hűséges teljesítésében áll. Aki így él, kerüli a bűnt, Isten törvényeinek megszegését. Ez az Istennek tetsző élet a tagoknak legfőbb kötelességük. Ez csak nem nehéz! Ezenkívül egyéb kimondott kötelesség nincs. A Szövetség többi programjában, kiki saját jószánta szerint dolgozik, központi irányítás mellett. Tagsági díj nincs, csak a Jézus Szíve Hirnökét kell havonként megvenni. (Ára 4 fillér.)

Célja a Jézus Szíve Szövetségnek a Jézus Szívetisztelet által Isten dicsőségét, a lelkek üdvét és az Anyaszentegyház megbecsülését előmozdítani. Felébreszteni a hívekben a katolikus öntudatot, segítségére lenni a szegényeknek. Mennyire másképp állnánk

mi is katolikusok, ha meg lennénk mindenütt szervezve. Célja: segítségére lenni a papságnak a hívek lelki gondozásában, mert a mai világban a pap egyedül nem képes Istenhez vezetni a vallásukat nem gyakorló katolikusokat. Célja apostolkodni a jó sajtóért és minden jóért.

Minden hónap első vagy utolsó vasárnapján van gyűlés a jelzett időben.

Jöjünk el mindannyian az alakuló gyűlésre és mutassuk meg, hogy egyetértő és öntudatos katolikusok vagyunk.

Tárgymutató.

- Actio Catholica és a Jézus Szíve Szövetség 223
Alázatosság 154, 172
- Aldás és kegyelem 31, 53, 69
Aldozási imák 217
Aldozatos lelkek 145
Általános lelkiismeretvizsgálat 165
Apostolkodás 82
- Belső önmegtagadás 188
Béke család 40
Bizalom 159
Buzgóság 56, 60
Bűnösök megtérítése 71
- Családfelajánlás 96
Családok Jézus Szíve Szövetsége 228
- Diszörség 123
- Egyesülés Jézus Szívével 133
Életszentség 61, 81
Első-péntek 115
Elszakadás a teremtményektől 177
Engedelmesség 160
Engesztelés 137
Erények Jézus Szíve-tisztelőké 149
Esti ima 208
- Felajánlási ima Alacoque Szent Margit 219
Felebaráti szeretet 196, 200
- Felelősség 32
Férfiliga, férfiak Jézus Szíve Szövetsége 224
Fölajánlás 92
Főparancs 16
- Gyónási ájtatosság 213
- Halálban menedékünk 52
Hallgatás 172
Hűséges Jézus Szíve 34
- Ilijúsági Jézus Szíve Szövetség 224
Ígéret 37, Első ígélet 37, Második ígélet 40, Harmadik ígélet 44, Negyedik ígélet 52, Ötödik ígélet 53, Hatodik ígélet 54, Hetedik ígélet 56, Nyolcadik ígélet 60, Kilencedik ígélet 69, Tizedik ígélet 71, Tizenegyedik ígélet 73, Tizenkettedik ígélet 74
Ígéret más 78
Irgalom forrása 54
- Jézus Szíve-ájtatosság központi természete 24
Jézus Szíve Szövetség 220
Jézus Szíve tisztelőit nem hagyja elveszni 80
- Kegyelem (állapotbeli) 37, 53, 69
Kegyelemmel közreműködés 151
Képe Jézus Szívének 69

Képe Jézus Szívének tisztelete
91

Képzeldős (Szent Margit nem
képzeldős) 17

Keresztviselés 130

Kinyilatkoztatás első 9, máso-
dik 20, harmadik 23

Kitartás a nehézségekben 171

Kiválasztottság 33

Követése Jézus Szívének 89

Külső önmegtagadás 184

Lanya lelkek 56

Leánykörök (Jézus Szíve Szö-
vetség) 226

Lelkiismeretvizsgálat 164

Lelki szárazság 48

Menedék életben, halálban 52

Misehallgatás 124

Miseimák 209

Nagyígéret 74, 115

Nemzetfelajánlás 94

Nők Jézus Szíve Szövetsége
225

Oltáriszentség és a Jézus Szíve-
kultusz 25, 116

Oltáriszentség látogatása 122

Önátadás 168

Önmegtagadás 177, 183, 184,
188

Összeszedettség 194

Reggeli ima 207

Részleges lelkiismeretvizsgálás
176

Segítség a szerzetesi szabályok
megtartására 82

Szabályok megtartása 162

Szeltség felebaráttal szemben
200

Szentáldozás 117

Szentmise 124

Szentóra 87

Senvedés 127

Szeretet 101, 109

Szeretet Jézusért 102

Szeretet, viszontszeretet 105

Szívárdák 229

Tárgya a Jézus Szíve-tisztelet-
nek 18

Terjesztése a Jézus Szíve-
ájtatosságnak 73, 175

Testőrség Jézus Szíve 230

Tisztaság 163

Tisztelet, dicséret Jézus Szívé-
nek 136

Tökéletesség 60

Türelem 172

Utolsó erőfeszítés 31

Üdvösség legbiztosabb útja 78

Ünnep Jézus Szíve 111, 115

Vállalatok megáldása 53

Vigasztalás a szenvedésben 44

Világmentő ájtatosság 12

Tartalomjegyzék.

Előszó	3
------------------	---

I. rész. Három nagy kinyilatkoztatás.

Az első nagy kinyilatkoztatás	9
A Jézus Szíve-ájtatosság világmentő ájtatosság	12
A Jézus Szíve-tisztelet és a főparancs	16
Szent Margit nem képzelődött	17
A Jézus Szíve-tisztelet teljes tárgya	18
A második nagy kinyilatkoztatás	20
A második nagy kinyilatkoztatás tartalma	22
A harmadik nagy kinyilatkoztatás	23
A Jézus Szíve-ájtatosság központi természete	24
Milyen viszonyban van a Jézus Szíve-kultusz a legméltóságosabb Oltáriszentség tiszteletével?	25

II. rész. A Jézus Szíve-tisztelet jellemzése.

A szeretet utolsó erőfeszítése	31
Minden áldás és kegyelem kincsesháza	31
Nagy felelősséggel jár	32
Nagy kiválasztottság, szerencse jele	33
Jézus Szíve hűség és ígéreteiben	34

III. rész. A 12 ígélet.

A szent Szív ígéretei	37
Első ígélet. Megadom az állapotukhoz szükséges kegyelmeket	37
Második ígélet. Egyesítem a megosztott családokat (Családi béke)	40
Harmadik ígélet. Megvigasztalom őket szenvedéseikben	44
A lelki szárazság	48

Negyedik ígéret. Biztos menedék életben, halálban	52
Ötödik ígéret. Minden vállalatukat megáldom	53
Hatodik ígéret. A bűnösök Szívemben az irgalom forrására, tengerére találnak	54
Hetedik ígéret. A lanyha lelkek buzgókká lesznek	56
Nyolcadik ígéret. A buzgó lelkek még nagyobb tökéletességre emelkednek	60
Miben áll a keresztény tökéletesség	61
Kilencedik ígéret. Megáldom a helyeket, ahol Szívem képét felfüggesztik és tisztelik	69
Tizedik ígéret. Erőt ad a megrögzött bűnösök megtérítésére	71
Tizenegyedik ígéret. Szívébe írja azok nevét, akik Szíve tiszteletét terjesztik	73
Tizenkettedik ígéret. A nagyígéret	74
Más ígéret. Az üdvösség legbiztosabb útja	78
Nem engedi elveszni azokat, akik neki szentelik magukat	80
Az életszentség legrövidebb, legbiztosabb útja	81
Az apostolkodásban segít	82
A szerzetesek nagy segítséget találnak benne	82

IV. rész. A Jézus Szíve-tisztelet gyakorlása.

A szentóra	87
A szentóra kiválósága	88
Jézus Szíve követése	89
Jézus Szíve-kép tisztelete	91
Fölejánlás. Önmagunk felajánlása	92
Nemzetfelajánlás	94
Családfelajánlás	96
Szeretet, viszonyszeretet	101
Jézus szeretete irántunk	102
Jézus viszonyszeretetre vágyik	105
Miért vágyik Jézus szeretetemre?	109
Jézus Szíve-ünnep	111
Mozgalom a Jézus Szíve-ünnep általános el- rendelésére!	113
Első-péntek	115
Oltáriszentség	116

Szentáldozás	117
Oltáriszentség látogatása	122
Jézus Szívének díszörsége	123
Szentmiseáldozat	124
Szenvedés	127
Mindenkinek viselnie kell keresztjét	130
Egyesülés Jézus Szívével	133
Tisztelet, dicséret	136
Engesztelés, áldozat	137
Kik az áldozatos lelkek?	145

V. rész. A Jézus Szíve-tisztelők erényei.

Közreműködés a kegyelemmel	151
Az alázatosság	154
Bizalom	159
Engedelmesség	160
Az előjárók iránt tartozó engedelmesség	161
A szabályok megtartása	162
Szív tisztaság	163
Lelkiismeretvizsgálat	164
Az általános lelkiismeretvizsgálás	165
A részleges lelkiismeretvizsgálás	166
A részleges lelkiismeretvizsgálás módja	167
Önátadás	168
Kitartás a nehézségben	171
Alázatos és türelmes hallgatás	172
A Jézus Szíve-tisztelet terjesztése	175
Önmegtágadás, elszakadás a teremtményektől	177
Az önmegtágadásról részletesen	183
Külső önmegtágadás	184
Belső önmegtágadás	188
Összeszedettség	194
Az igazi felebaráti szeretet	196
Aki szereti Jézus Szívét, gyakorolja a felebaráti szeretetet	197
Aki szereti Jézust, szelíd felebarátjához	200

VI. rész. Alacoque Szent Margit imái.

Reggeli ima	207
-----------------------	-----

Esti ima	208
Alacoque Szent Margit miseimádságai	209
Misekezdetre	210
Evangéliumra	211
Sanctusra	211
Úrfelmutatásra	211
Áldozásra	212
Gyónási ájtatosság	213
Alacoque Szent Margit áldozási imái	217
Szentáldozás előtt	217
Szentáldozás után	218
Szent Margit felajánlási imádsága	219

Jézus Szíve Szövetség.

A Szövetség vezetősége	222
A tagok kötelességei	223
Jézus Szíve Szövetség megalapítása	223
Az A. C. és a Jézus Szíve Szövetség	223
Férfiak Jézus Szíve Szövetsége (Férfiliga)	224
Ifjúsági Jézus Szíve Szövetség	224
A nők Jézus Szíve Szövetsége	225
Jézus Szíve Leánykörök (Leányok Jézus Szíve Szövetsége)	226
Családok Jézus Szíve Szövetsége	228
Szivgárdák	229
Jézus Szíve Testőrsége	230
Jézus Szíve Szövetség megalakítása	231
Tárgymutató	235

